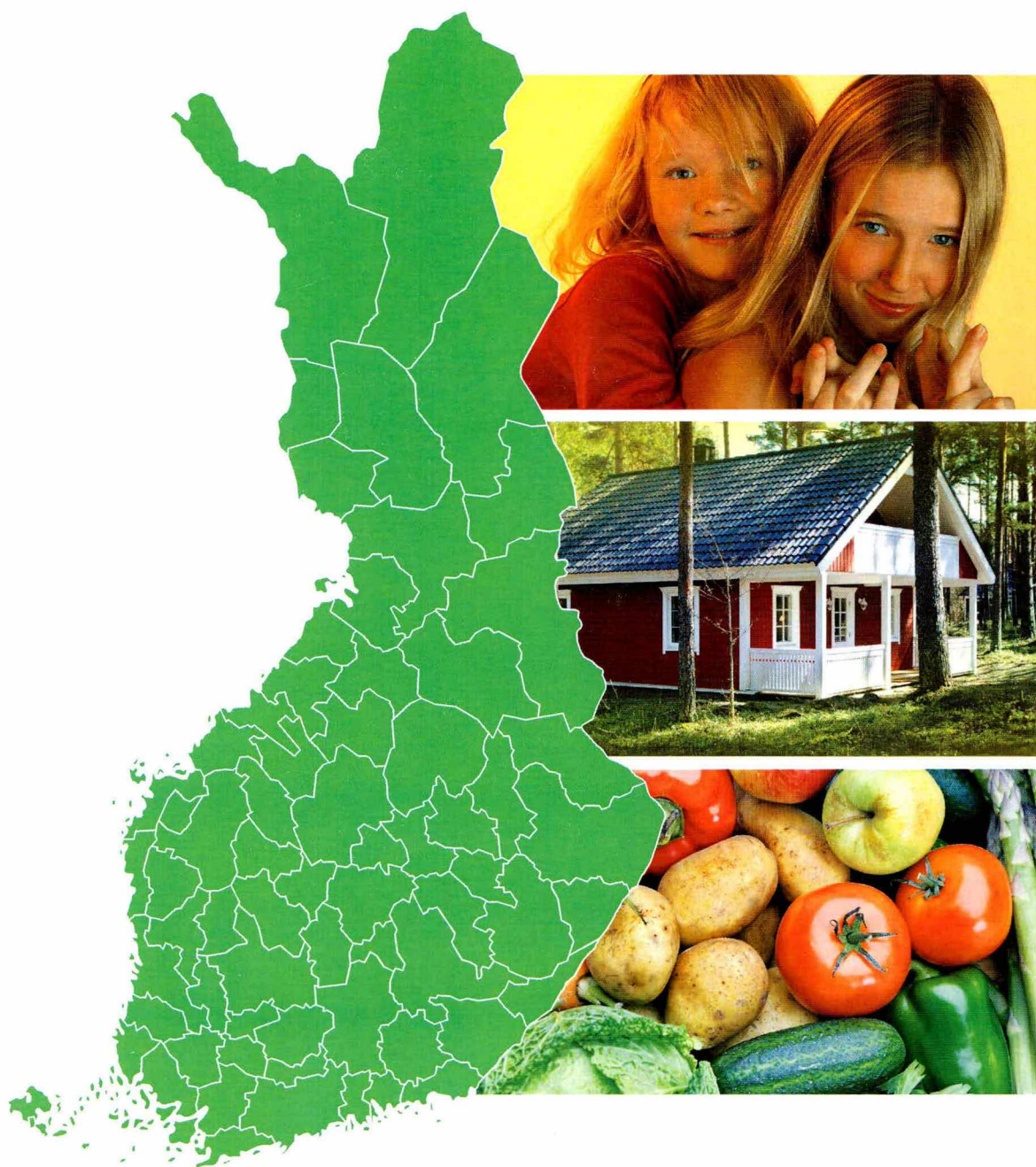

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2012

Seutukunta- ja maakuntakatsaus

Tiedustelut – Förfrågningar:

Leena Jäntti 09 1734 7372

Niina Jaako 09 1734 7370

tilastokeskus.fi/aluekatsaus

tilastokeskus.fi/alueonline

Kannen kuvat – Pärbild: Futureimagebank

Kannen suunnittelu – Pärmpianering: Leena Jäntti, Irene Koumolou

ISSN 1456–2480

ISBN 978-952-244-350-2

© 2012 Tilastokeskus – Statistikcentralen

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Uppgiften får lånas med uppgivande av Statistikcentralen som källa.

Edita Prima Oy, Helsinki – Helsingfors 2012

Alkusanat

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2012 on seutukunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Julkaisussa eri ilmiöitä ja niissä esiintyviä alueellisia eroja pyritään kuvaamaan mahdollisimman havainnollisesti. Katsaus ei sisällä perinteisiä tilastotaulukoita, vaan tiedot on valmiiksi muokattu ja esitetty seutukunnittaisina ja maakunnittaisina teemakarttoina ja diagrammeina.

Seutukuntajako luotiin aluekehityslakien perusjaoksi ja otettiin käyttöön vuoden 1994 alusta. Seutukuntajako käyttöön oton jälkeen rajoja on jonkin verran korjailtu vastaamaan paremmin alueiden sisäistä yhtenäisyyttä. Viimeksi seutukuntien lukumäärä muuttui vuoden 2011 alusta, jolloin seutukuntien määräksi tuli 70. Näistä 67 sijaitsee Manner-Suomessa ja 3 Ahvenanmaalla.

Förord

Översikten över ekonomiska regioner och landskap 2012 är en samlingspublikation som baserar sig på indelningen i ekonomiska regioner. I publikationen beskrivs olika fenomen och de regionala skillnaderna i dem på ett så åskådligt sätt som möjligt. Översikten innehåller inga traditionella statistiktabeller, utan uppgifterna är färdigt bearbetade och presenteras visuellt i temakartor och diagram efter ekonomisk region och landskap.

Indelningen i ekonomiska regioner skapades som en grundindelning för regionutvecklingslagarna och infördes i början av år 1994.

Efter införandet har gränserna i någon mån justerats för att bättre svara mot områdenas inbördes enhetlighet. Senast ändrades antalet ekonomiska regioner i början av år 2011, då antalet blev 70. Av dem finns 67 i Fasta Finland och 3 på Åland.

Heli Mikkilä
Tietopalvelujohtaja
Direktör, informationstjänst

Esko Syrjäkari
Aluepäällikkö
Regionchef

Julkaisun tietolähteinä on käytetty Tilastokeskuksen tuottamien tilastojen lisäksi mm. työ- ja elinkeinoministeriön työttömyystilastoja.

Seutukunta- ja maakuntakatsaus on osa Tilastokeskuksen Aluekatsaus-tuoteperhettä. Muita tähän sarjaan kuuluvia julkaisuja ovat Pohjois-Suomen, Itä-Suomen, Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset sekä Kuntakatsaus.

Katsausten sisältämät materiaalit on tilattavissa myös AlueOnline-palvelusta (tilastokeskus.fi/alueonline).

Julkaisun toimittamiseen ovat osallistuneet tietopalvelusuunnittelijat Sirkku Hiltunen, Niina Jaako ja Leena Jäntti.

Tilastokeskuksessa kesäkuussa 2012

Översikten över ekonomiska regioner och landskap ingår i Statistikcentralens publikationsserie Aluekatsaukset (ung. Regionala översikter). Andra publikationer i serien är översikterna över Norra Finland, Östra Finland, Södra Finland och Västra Finland samt Kommunöversikten.

Utöver Statistikcentralens statistik har bl.a. arbets- och näringsministeriets arbetslöshetsstatistik använts som datakälla för publikationen.

Alla översikter och materialet i dem kan beställas också via webbtjänsten AlueOnline (på finska, tilastokeskus.fi/alueonline).

Publikationen har redigerats av planerare Sirkku Hiltunen, Niina Jaako och Leena Jäntti.

Statistikcentralen i juni 2012

SISÄLLYS

SIVU

Alkusanat.....	3
Alueet	7
Väestö	11
Ikä- ja sukupuolirakenne	11
Syntyvyys ja kuolleisuus	28
Muuttoliike.....	32
Ulkomaan kansalaiset.....	37
Asuminen ja rakentaminen.....	39
Asunnot ja asutokunnat	39
Kesämökkit	49
Rakentaminen.....	51
Kansantalous	56
Koulutus	65
Kunnallistalous	70
Liikenne ja matkailu.....	75
Maa-, metsä- ja kalatalous	83
Palvelut.....	90
Sosiaaliturva.....	94
Teollisuus	99
Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta.....	108
Tulot ja kulutus	115
Työmarkkinat.....	121
Työllisyys	121
Yrittäjät.....	123
Työttömyys.....	131
Ympäristö	138
Yritykset ja toimipaikat	142
Aloittaneet ja lopettaneet yritykset	146
Konkurssit	148
Työssäkäyntialueet	150
Aluemuutokset	155
Käytetyt tietolähteet ja käsitteet.	156
Kuvaluettelo	
Liitteet	

Alueet

Tilastoissa käytettävien alueluokitusten tarkoituksena on kuvata ilmiöiden alueellista vaihtelua ja rakennetta. Kunnat, seutukunnat, maakunnat ja tilastollinen kuntaryhmitys ovat ensisijaiset Suomen tilastotoimessa käytettävät alueluokitukset. Muita yleisiä tilastoissa käytettäviä kuntapohjaisia alueluokituksia ovat suuralueet, aluehallintovirastot (AVI) sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset (ELY-keskukset). Tässä julkaisussa alueellisia vaihteluita tarkastellaan lähinnä seutukunta- ja maakuntatasolla. Lisäksi tarkastelussa on mukana vuoden 2011 lopulla päivitetty työssäkäyntialueet.

Seutukunnat

Seutukunnat ovat yhden tai useamman kunnan muodostamia aluekokonaisuuksia, jotka sisäasiainministeriö on määritellyt aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä on käytetty kuntien välistä yhteistyötä, työssäkäyntiä ja liikenneyhteyksiä. Seutukuntajako otettiin käyttöön vuoden 1994 alussa. Silloisen päätöksen mukaan Suomi jaettiin 88 seutukuntaan. Tämän jälkeen seutukuntajakoa on vuosittain tarkistettu ja tällä hetkellä seutukuntia on 70.

Kuntien määrä seutukunnissa vaihtelee 1–19 välillä. Yhden kunnan muodostama seutukunta on Mariehamns stad. Eniten kuntia on vuonna 2011 laajentuneessa Helsingin seutukunnassa.

Pinta-alaltaan suurimmat seutukunnat ovat Lapissa, niistä suurimpana Pohjois-Lapin seutukunta, joka kattaa 10,5 % koko maan pinta-alasta.

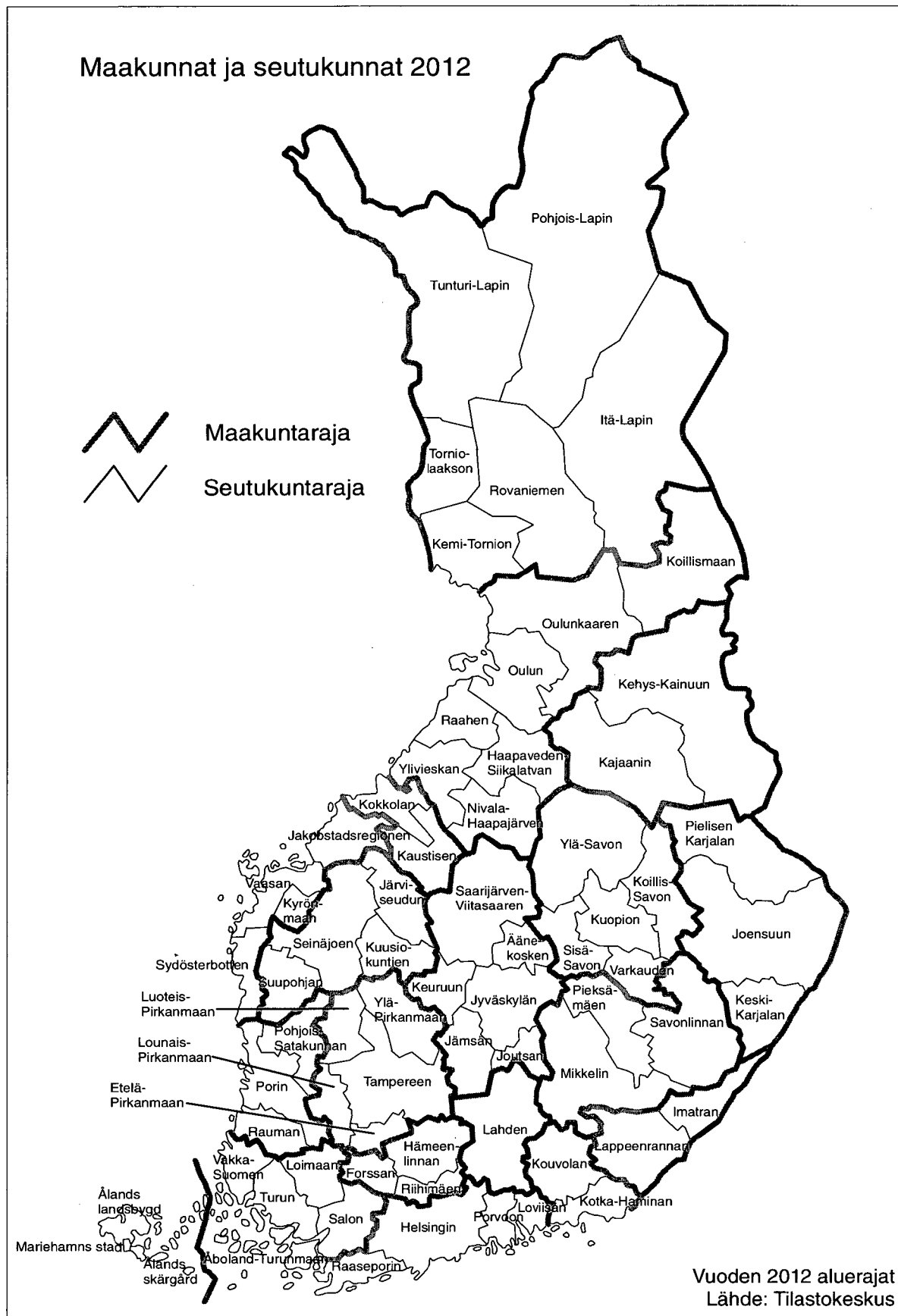
Maakunnat

Useimpien alueluokitusten tapaan maakuntajako perustuu hallinnolliseen aluejakoon. Viimeisin maakuntamuutos tapahtui vuoden 2011 alusta, jolloin Itä-Uudenmaan maakunnan kunnat liittyivät Uudenmaan maakuntaan. Yhdistymisen jälkeen Suomessa on 19 maakuntaa. Maakuntataso on Euroopan unionin NUTS -alueluokitusjärjestelmässä NUTS 3-taso.

Seutukuntien määrä vaihtelee maakunnittain yhdestä seitsemään. Lahden seutukunta käsittää koko Päijät-Hämeen maakunnan. Eniten seutukuntia on Pohjois-Pohjanmaalla. Kuntien määrä maakunnissa vaihtelee Kymenlaakson seitsemästä Pohjois-Pohjanmaan 34:ään.

Työssäkäyntialueet

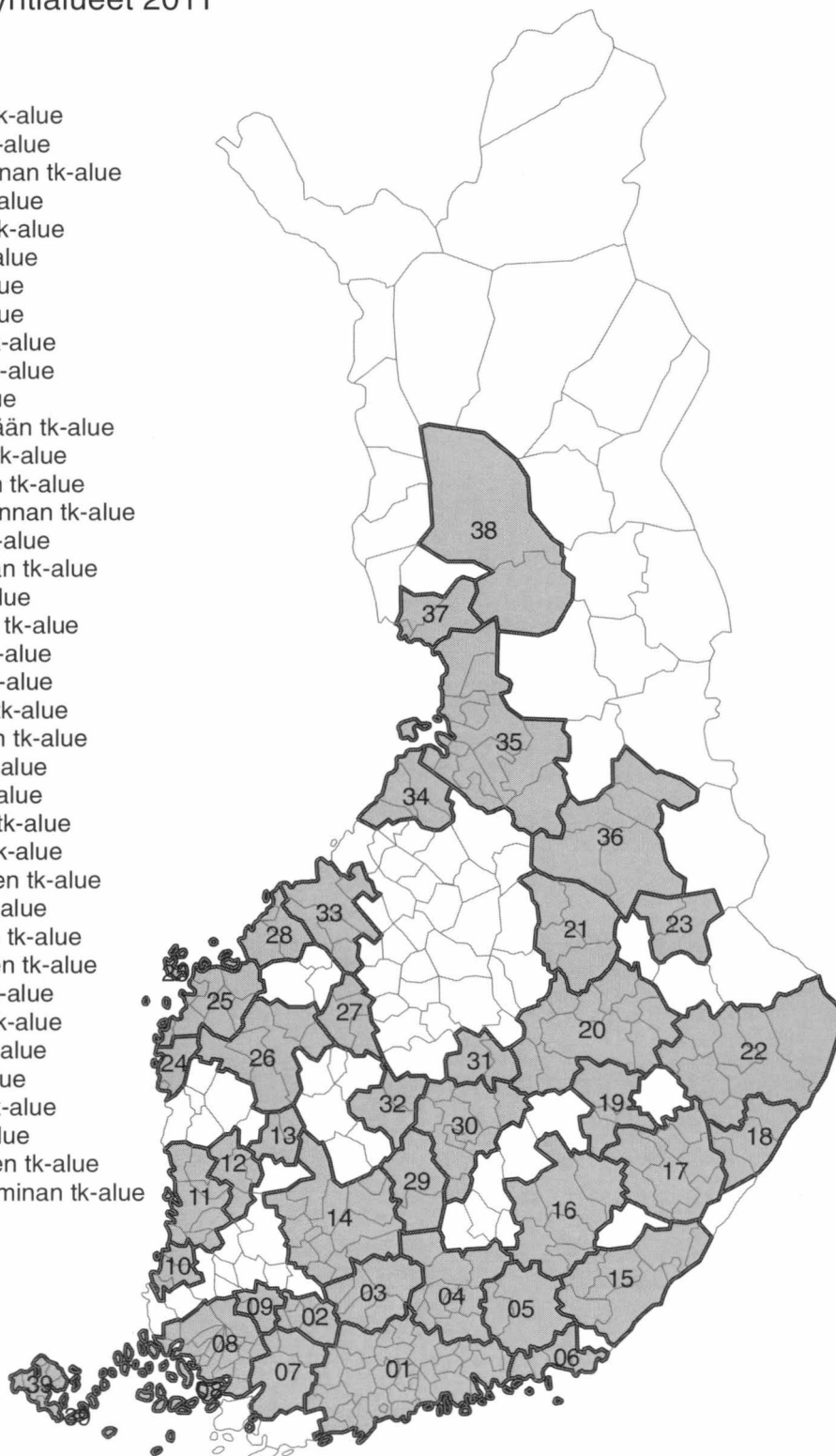
Tilastokeskuksen tilastollinen työssäkäyntialueluokitus luotiin ensimmäisen kerran vuoden 1996 työssäkäyntitilaston pohjalta. 1.11.2011 päivitetty työssäkäyntialueet perustuvat vuoden 2009 työssäkäyntitilaston pendelöintitietoihin. Työssäkäyntialuejako on luonteeltaan tilastollinen eikä sillä ole hallinnollisen aluejaon luonnetta. Työssäkäyntialueet eivät kata koko maata, sillä osa kunnista ei kuulu mihinkään työssäkäyntialueeseen. Lisätietoa löytyy julkaisun viimeisestä kappaleesta (s.150).

Kuva 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2012.

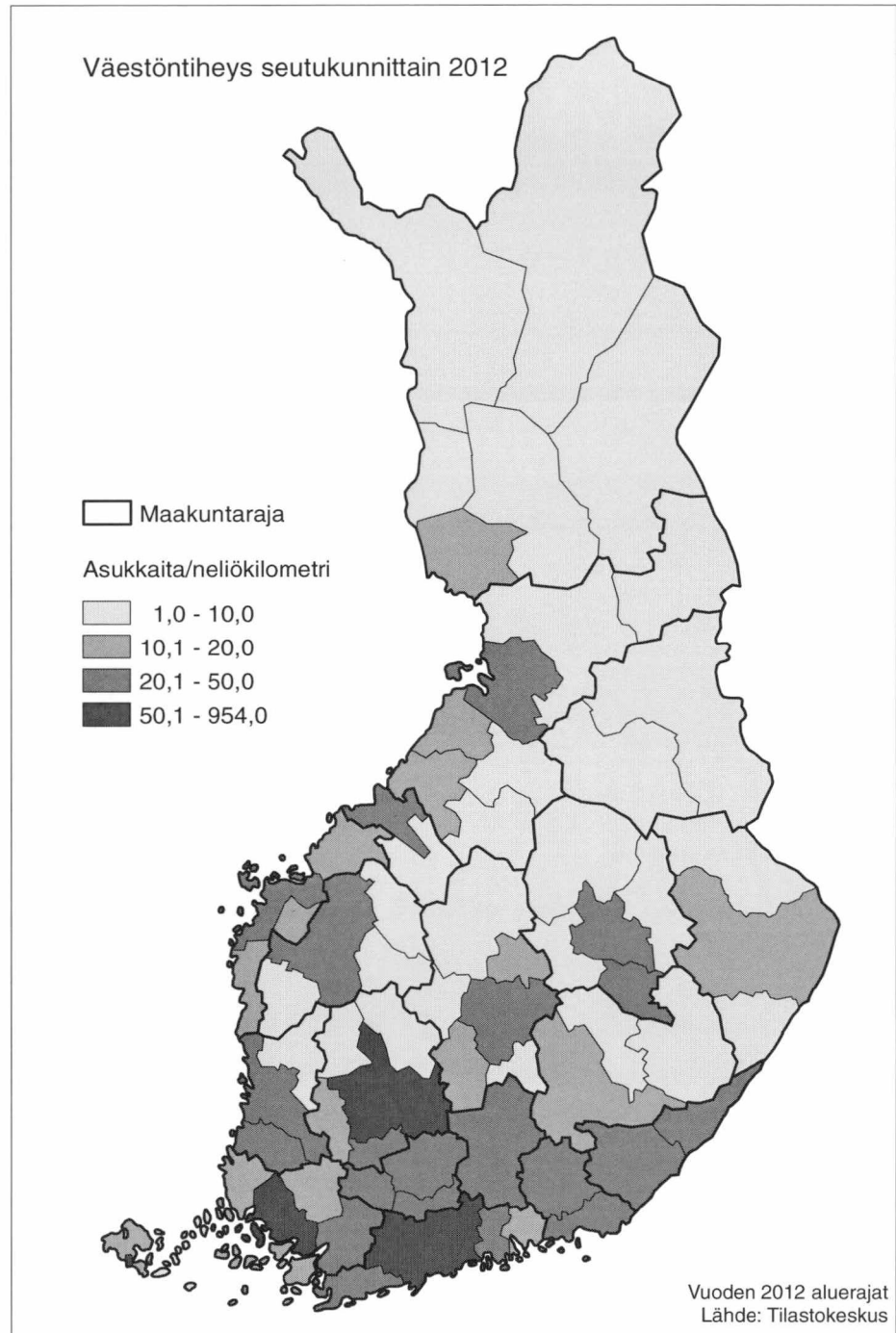
Työssäkäyntialueet 2011

- 01 Helsingin tk-alue
- 02 Forssan tk-alue
- 03 Hämeenlinnan tk-alue
- 04 Lahden tk-alue
- 05 Kouvolan tk-alue
- 06 Kotkan tk-alue
- 07 Salon tk-alue
- 08 Turun tk-alue
- 09 Loimaan tk-alue
- 10 Rauman tk-alue
- 11 Porin tk-alue
- 12 Kankaanpään tk-alue
- 13 Parkanon tk-alue
- 14 Tampereen tk-alue
- 15 Lappeenrannan tk-alue
- 16 Mikkelin tk-alue
- 17 Savonlinnan tk-alue
- 18 Kiteen tk-alue
- 19 Varkauden tk-alue
- 20 Kuopion tk-alue
- 21 Iisalmen tk-alue
- 22 Joensuun tk-alue
- 23 Nurmeksien tk-alue
- 24 Närpiön tk-alue
- 25 Vaasan tk-alue
- 26 Seinäjoen tk-alue
- 27 Alajärven tk-alue
- 28 Pietarsaaren tk-alue
- 29 Jämsän tk-alue
- 30 Jyväskylän tk-alue
- 31 Äänekosken tk-alue
- 32 Keuruun tk-alue
- 33 Kokkolan tk-alue
- 34 Raahen tk-alue
- 35 Oulun tk-alue
- 36 Kajaanin tk-alue
- 37 Kemin tk-alue
- 38 Rovaniemen tk-alue
- 39 Maarianhaminan tk-alue
- 00 Ei tk-alue

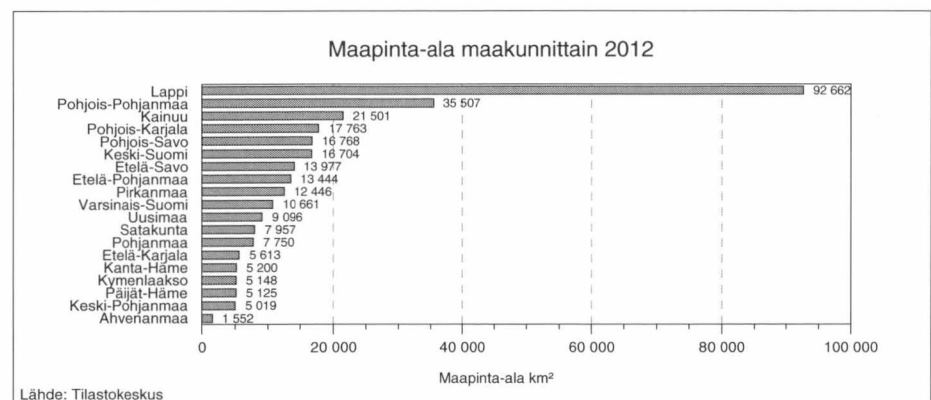

Vuoden 2011 aluerajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 1.2. Työssäkäyntialueet 2011.

Kuva 1.3. Väestötiheys seutukunnittain 2012.

Kuva 1.4. Maapinta-ala maakunnittain 2012.

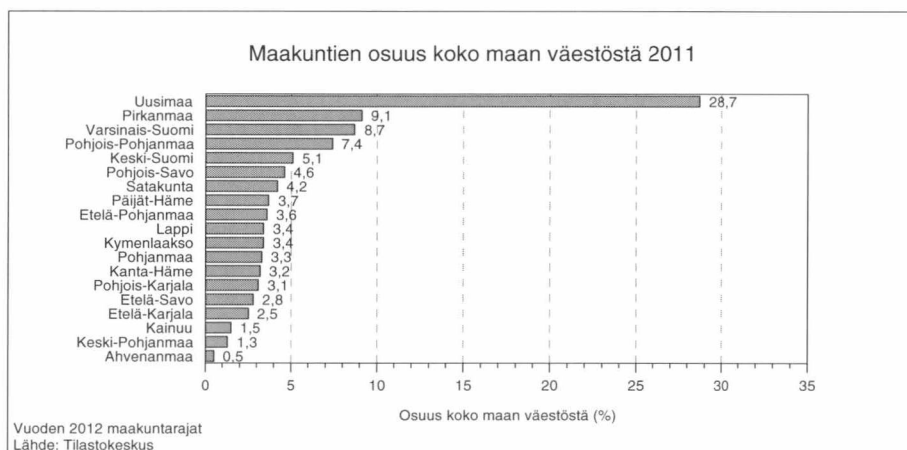
Väestö

Suomen väkiluku oli vuoden 2011 lopussa 5 401 267 henkilöä. Väkiluku kasvoi vuoden 2011 aikana 25 991 henkilöllä, mikä on eniten vuoden 1991 jälkeen. Viime vuosikymmeninä väestön määrä on kasvanut alle 0,5 % vuodessa.

Vuonna 2011 Suomen asukkaista yli 26 % asui Helsingin seutukunnassa (1 428 953 as.). Helsingin ohella Tampereen ja Turun seutukunnat ovat Suomen väkirikkaimpia ja lähes 40 % koko maan väestöstä asuikin näiden kolmen seutukunnan alueella. Asukasluvultaan pienin seutukunta on Ahvenanmaalla sijaitseva Ålands skärgård, jossa asukkaita oli vuoden 2011 lopussa 2 219. Manner-Suomen pienin seutukunta on Joutsa (5 760 asukasta). Väestötiheys on suurin Mariehamns stadin seutukunnassa, 945 asukasta/km².

Uudenmaan asukasluku on maakuntien suurin. Siellä asui vuoden 2011 lopussa 1,55 miljoonaa asukasta. Ahvenanmaalla, Keski-Pohjanmaalla ja Kainuussa asukkaita oli alle 100 000.

Väkiluku kasvoi vuoden 2011 aikana 23 seutukunnassa ja 13 maakunnassa. Suhteellisesti eniten kasvoivat Ålands landsbygdin ja Oulun seutukunnat sekä Ahvenanmaan ja Uudenmaan maakunnat. Suhteellisesti eniten väestöä menettivät Joutsan ja Kehys-Kainuun seutukunnat sekä Kainuun ja Etelä-Savon maakunnat.

Kuva 2.1. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2011.

Ikä- ja sukupuolirakenne

Alle 15-vuotiaiden määrä on vähentynyt yhtäjaksoisesti vuodesta 1994 lähtien. Vuosi 2008 oli ensimmäisen väestötilastojen historiassa, kun yli 64-vuotiaita oli enemmän kuin alle 15-vuotiaita. Vuonna 2011 heitä oli jo yli 90 000 enemmän.

Vuonna 2011 suurimman yksivuotisikäryhmän muodostivat 63-vuotiaat. Tässä ikäryhmässä oli hieman enemmän naisia kuin miehiä. Vanhimmissa ikäluokissa naisten osuus on miesten osuutta suurempi. Yli 85-vuotiaista 73 % on naisia.

Väestön ikä- ja sukupuolirakenteessa on suuria eroja eri kuntaryhmien välillä. Kaupunkimaisissa kunnissa ikärakenne on suhteellisen tasapainoinen. Nuoria ikäluokkia on hieman vanhempia vähemmän, mutta kuitenkin huomattavasti enemmän kuin taajaan asutuissa tai varsinkin maaseutumaisissa kunnissa. Niissä nuorten aikuisten osuus on huomattavan pieni. Kaupunkimaisissa kunnissa naisten osuus on miesten osuutta suurempi. Maaseutumaisissa kunnissa tilanne on päinvastainen.

Väestön ikärakenne vaihtelee alueellisesti. Alle 7-vuotiaiden osuus oli suurin Pohjois-Pohjanmaan seutukunnissa vuonna 2011. Oulun seutukunnassa alle kouluikäisiä oli suhteellisesti eniten, 10,7 % ja Ylivieskan seutukunnassakin lähes 10 %. Myös alle 15-vuotiaita oli näissä seutukunnissa eniten, yli viidennes alueen väestöstä. Suhteellisesti vähiten lapsia ja nuoria oli Itä-Lapin ja Torniolaakson seutukunnissa. Maakuntatasolla alle 15-vuotiaiden osuus oli pienin Etelä-Savossa.

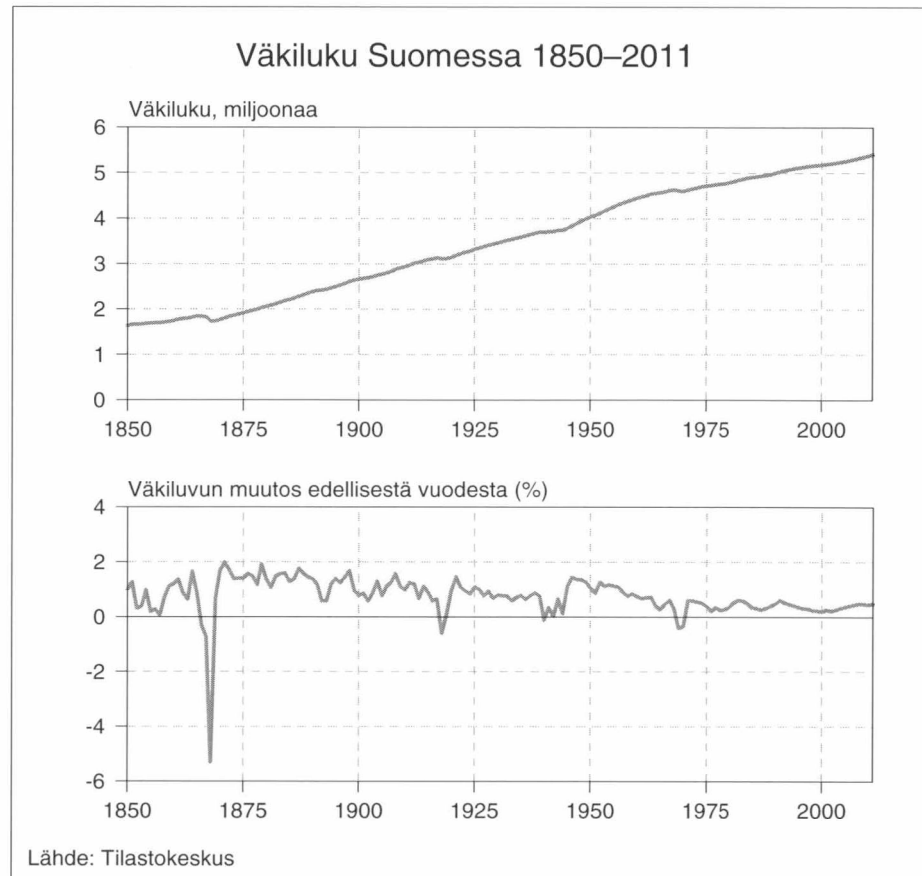
Työikäisten (15–64-vuotiaat) osuus väestöstä vaihteli seutukunnittain yli 10 prosenttiyksikköä, reilusta 57 prosentista lähes 69 prosenttiin. Suhteellisesti eniten työikäisiä oli Helsingin, Jyväskylän ja Kuopion seutukunnissa, vähiten Joutsan ja Sisä-Savon seutukunnissa. Uudenmaan maakunnassa työikäisten osuus oli suurin, mutta myös Pirkanmaalla työikäisiä oli suhteessa enemmän kuin koko maassa keskimäärin. Etelä-Savossa ja Etelä-Pohjanmaalla tämän ikäryhmän osuus väestöstä oli pienin.

Vuonna 2011 yli 64-vuotiaita oli suhteellisesti eniten Etelä-Savon ja vähiten Uudenmaan maakunnassa. Suurin vanhimpien ikäluokkien osuus oli Joutsan seutukunnassa, jossa heitä oli lähes kolmannes alueen väestöstä. Oulun seutukunnassa yli 64-vuotiaita oli vähiten, noin 12 % väestöstä.

Demografinen eli väestöllinen huoltosuhde kuvaa alle 15-vuotiaiden ja yli 64-vuotiaiden määrää yhtä työikäistä (15–64-vuotiaat) kohti. Koko maassa huoltosuhde oli 0,53 vuonna 2011. Alhaisin huoltosuhde oli Helsingin seutukunnassa ja korkein Joutsan seutukunnassa. Maakunnista huoltosuhde oli selvästi alhaisin Uudellamaalla ja korkein Etelä-Savossa.

Vuonna 2011 Oulun seutukunnan väestö oli selvästi maan nuorinta, keski-ikä ollessa 36,5 vuotta. Itä-Lapin ja Joutsan seutukunnissa väestön keski-ikä oli korkein, hieman yli 50 vuotta. Koko maassa keski-ikä oli 41,6 vuotta.

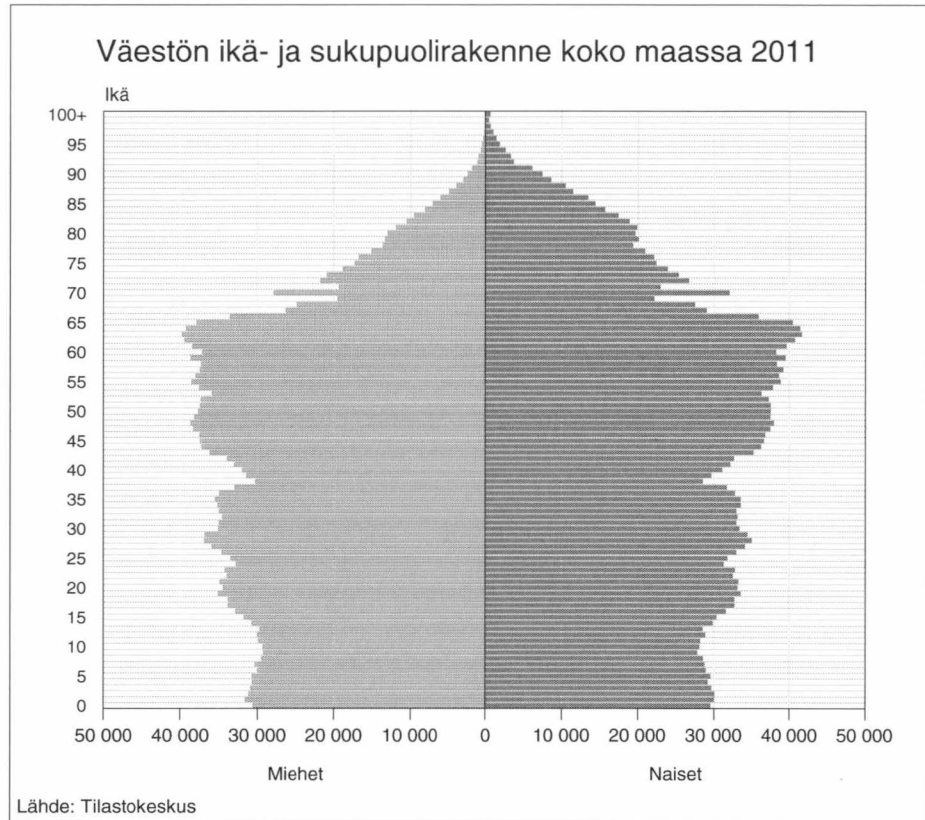
Yli puolet maakunnista ja seutukunnista (39 seutukuntaa) on sukupuolirakenteeltaan naisenemmistöisiä. Ahvenanmaalla sijaitsee sekä nais- että miesenemmistöisin seutukunta, sillä Mariehamns stadin seutukunnassa on tuhanta miestä kohti 1 092 naista. Vastaava luku Ålands skärgårdin seutukunnassa on 898. Yleisesti eniten miehiä suhteessa naisiin on Pohjois-Suomen seutukunnissa.

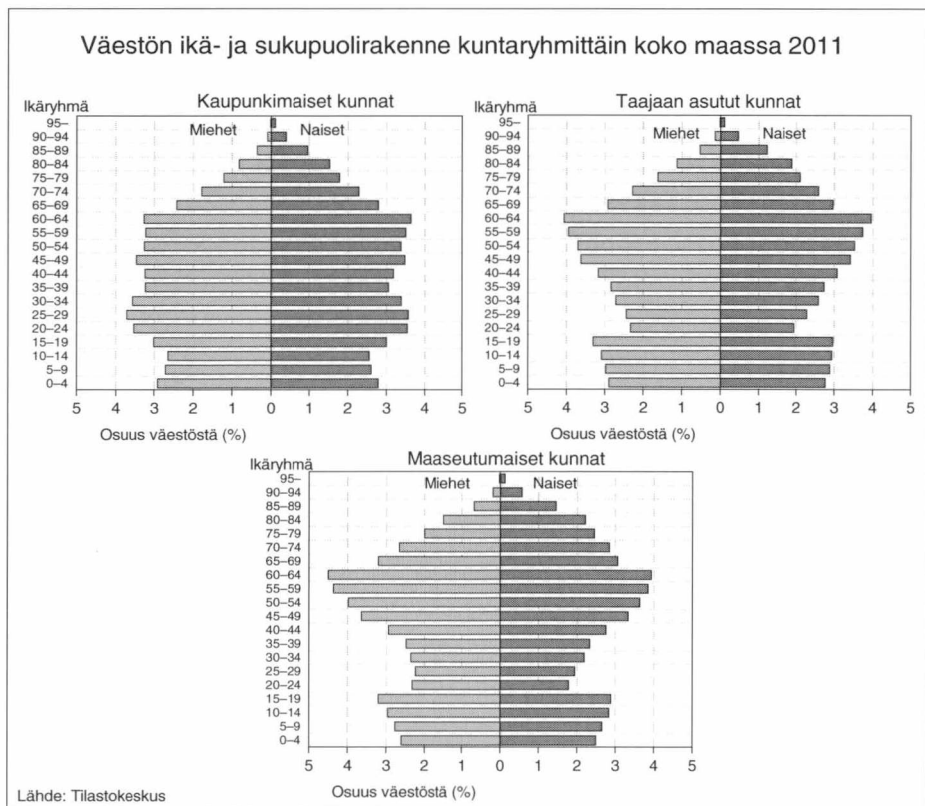
Kuva 2.2. Väkiluku Suomessa 1850–2011.

Kuva 2.3. Väestön ikärakenne koko maassa 1990–2011.

Kuva 2.4. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2011.

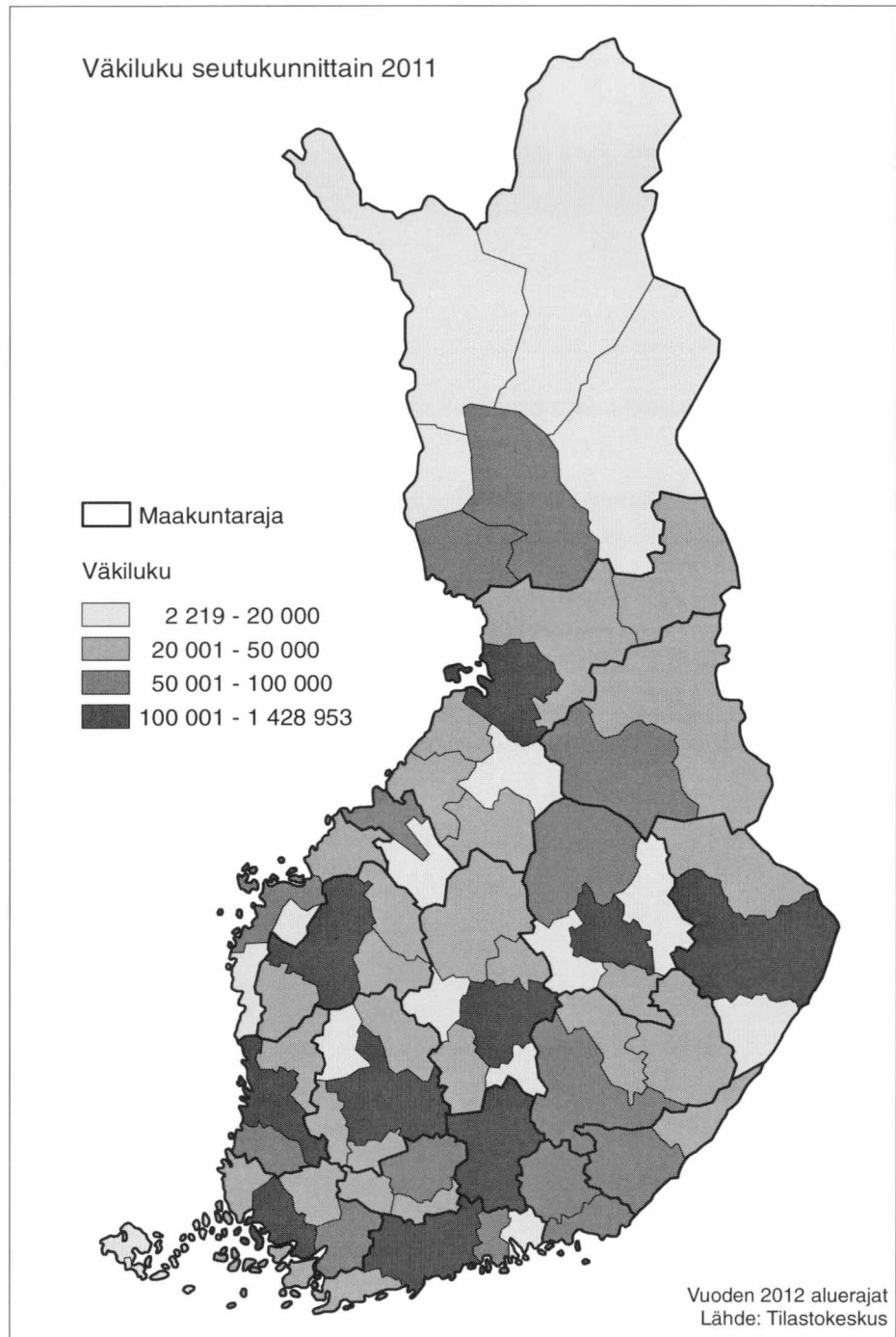
Kuva 2.5. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2011.

Väkiluku seutukunnittain 2011

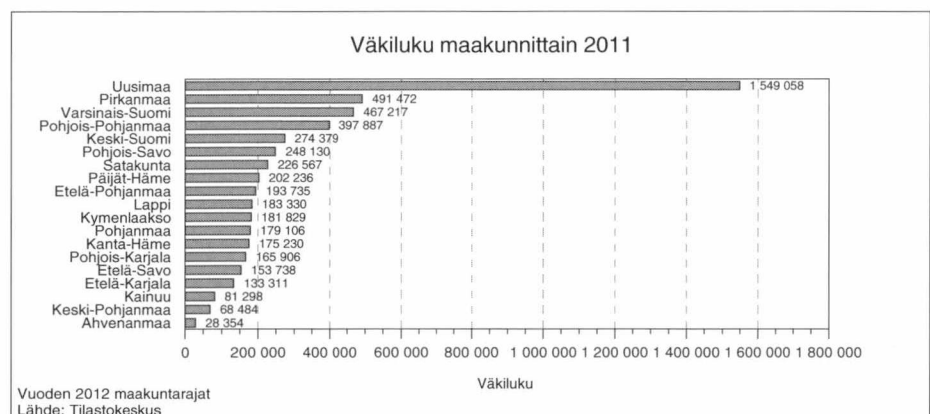

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

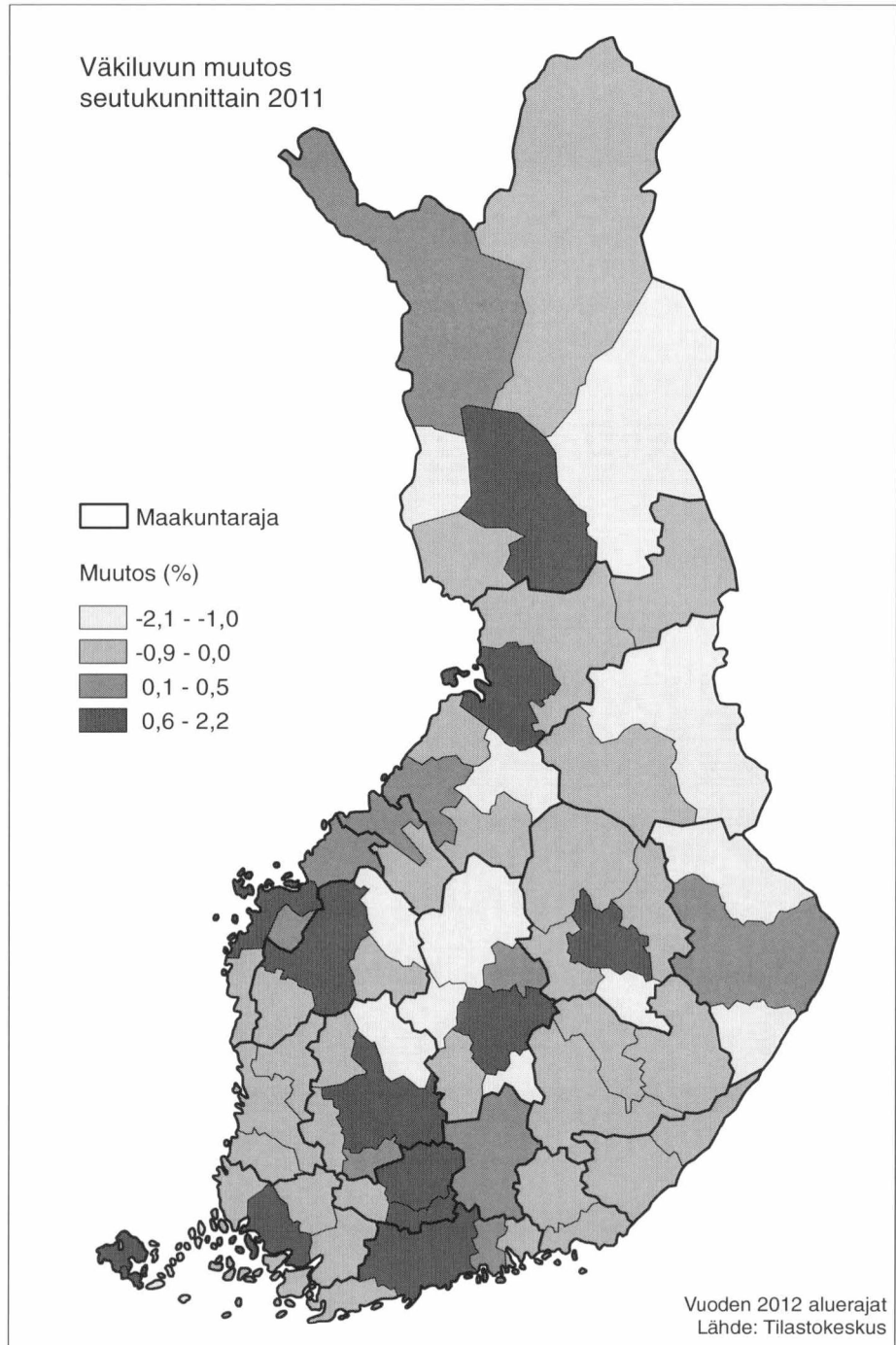
Kuva 2.6. Väkiluku seutukunnittain 2011.

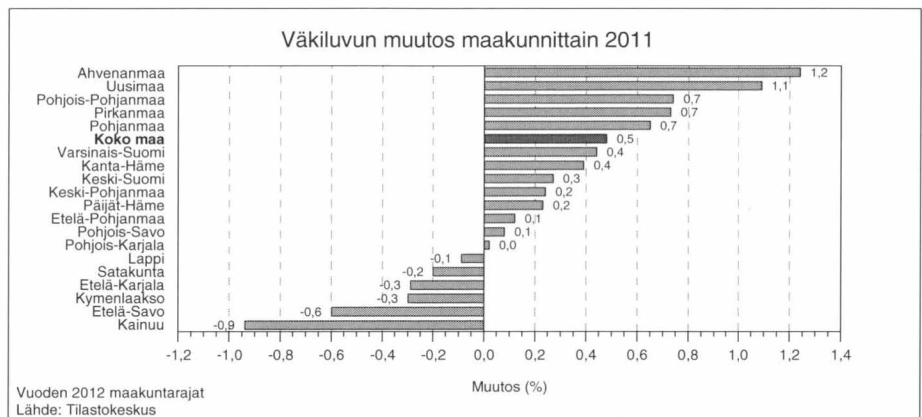
Kuva 2.7. Väkiluku seutukunnittain 2011.

Kuva 2.8. Väkiluku maakunnittain 2011.

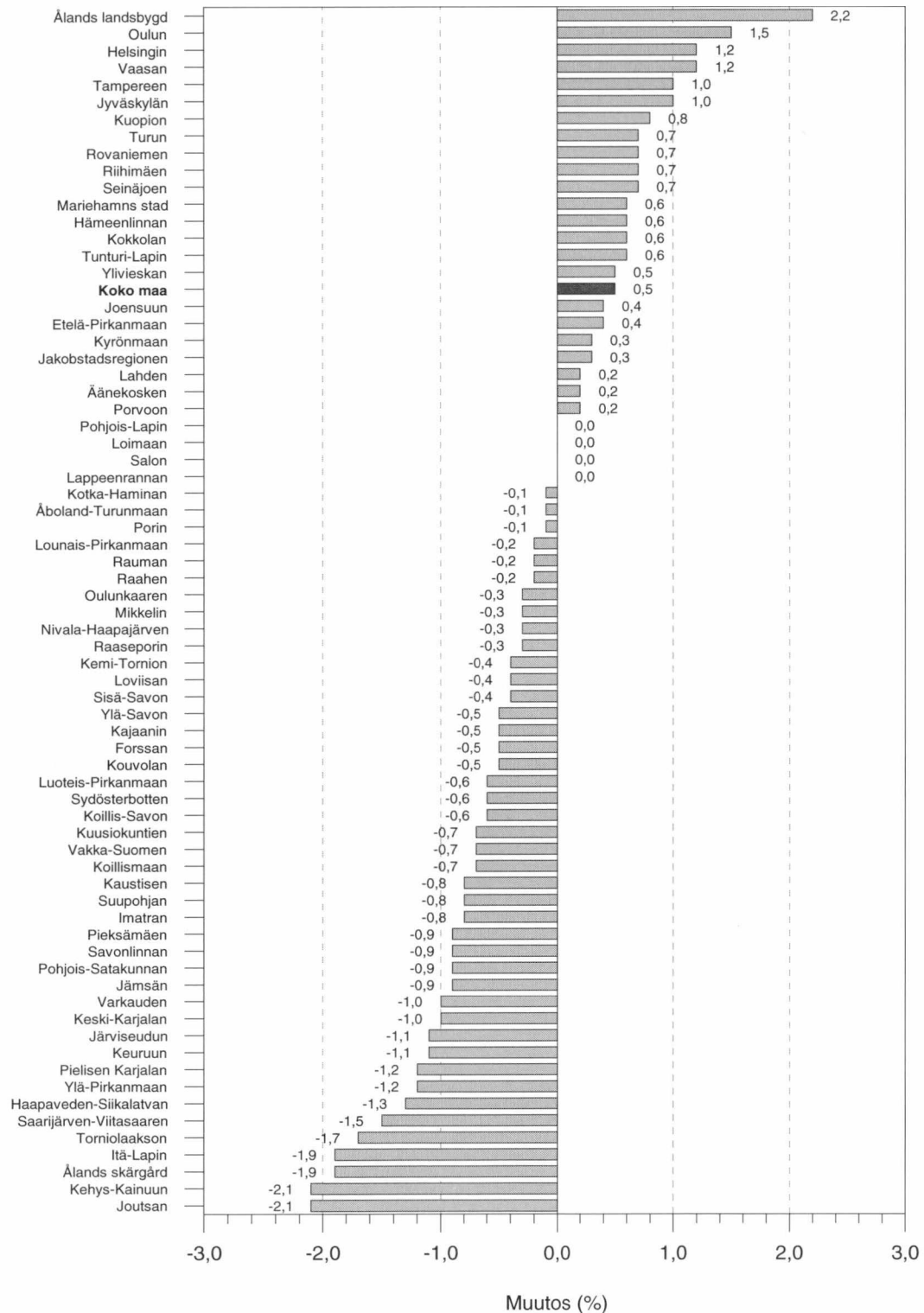

Kuva 2.9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2011.

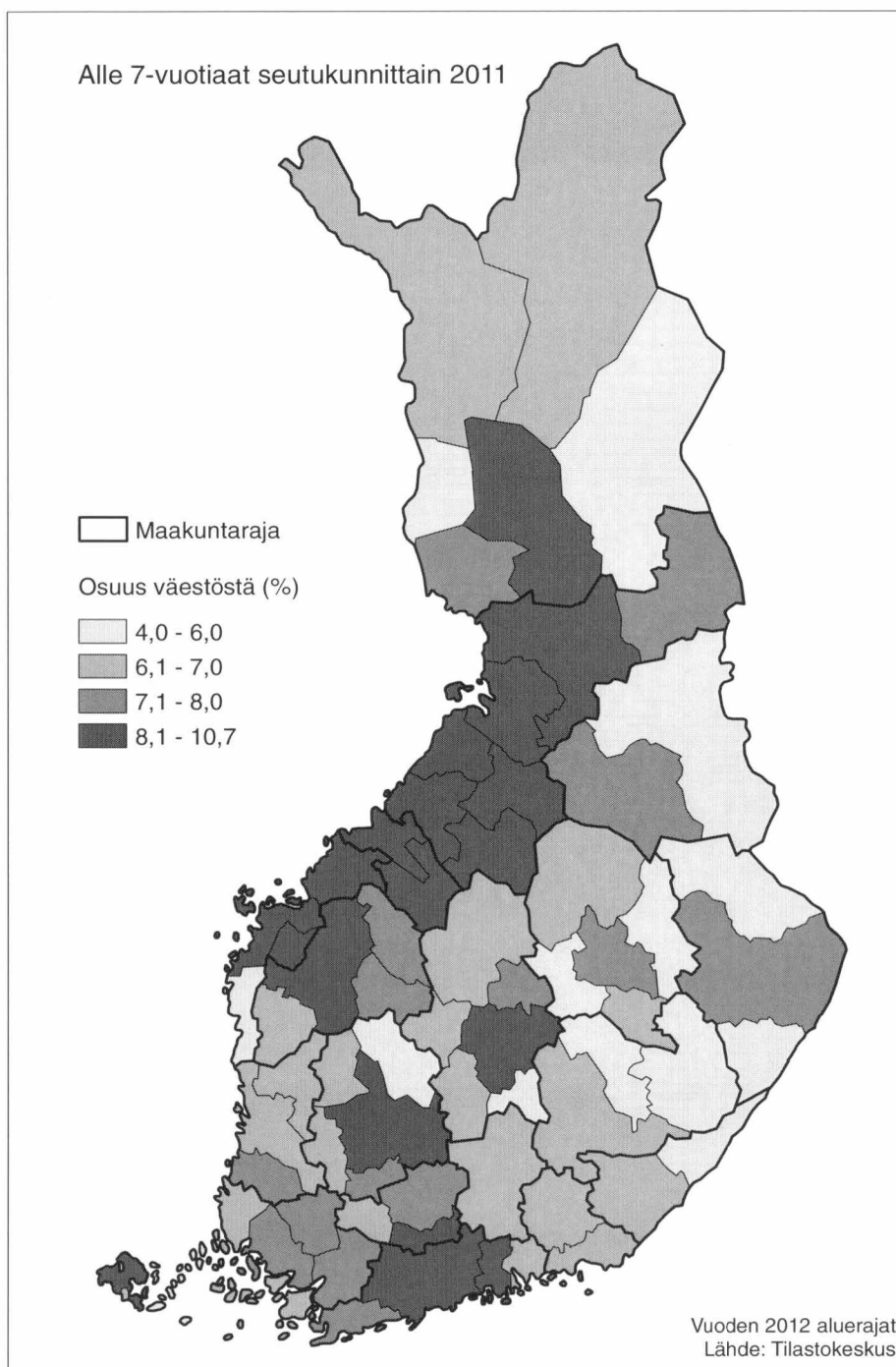
Kuva 2.10. Väkiluvun muutos maakunnittain 2011.

Väkiluvun muutos seutukunnittain 2011

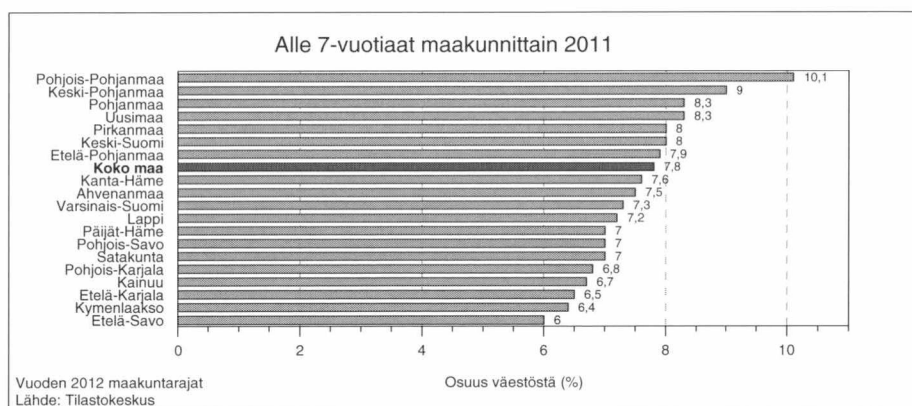

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

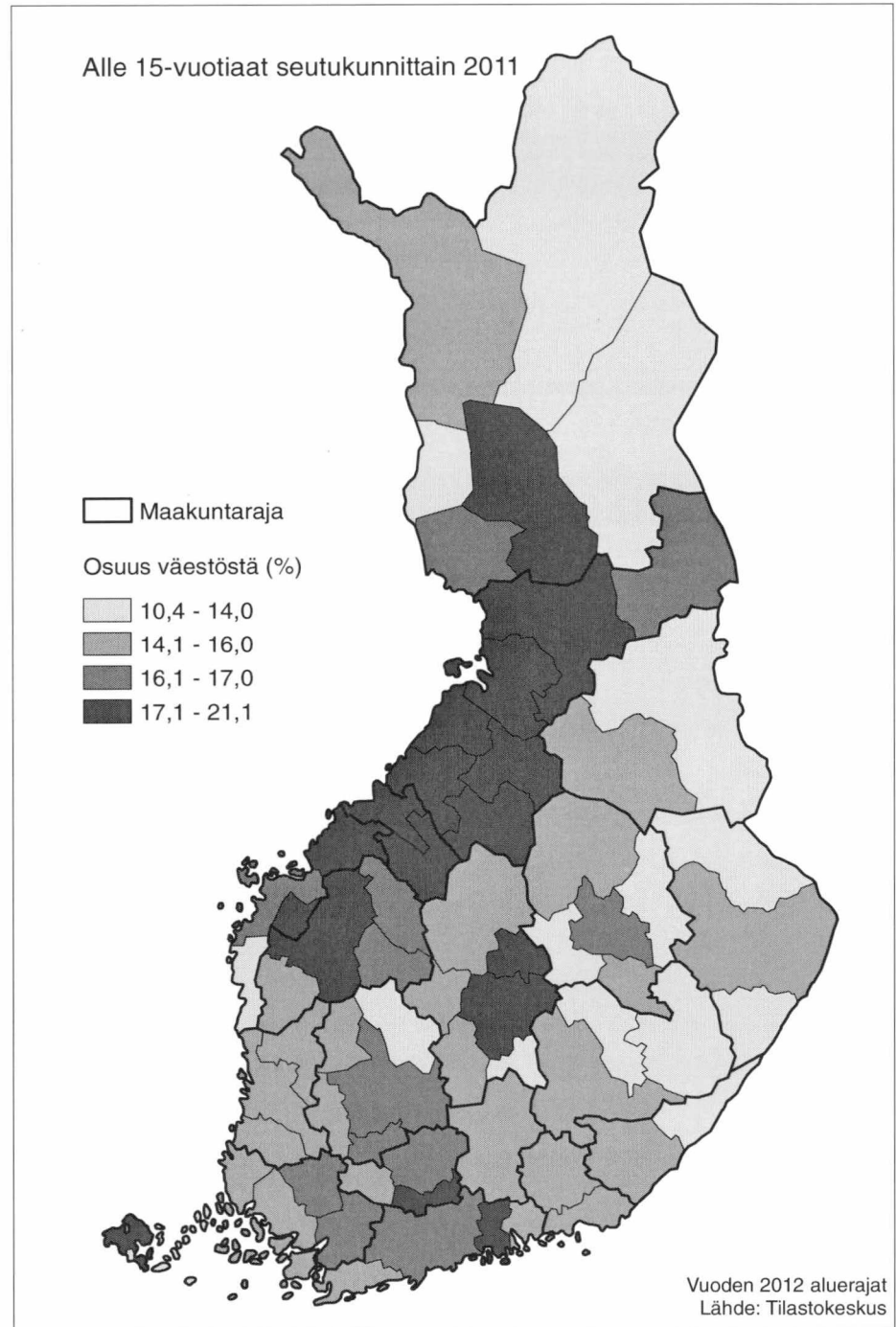
Kuva 2.11. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2011.

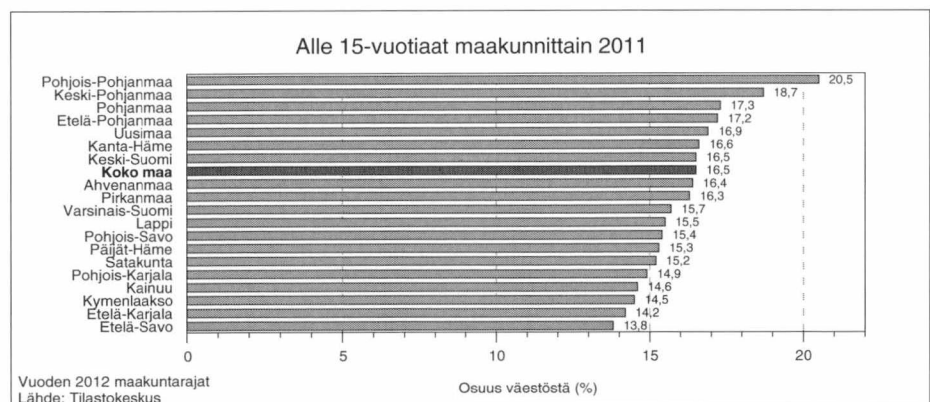
Kuva 2.12. Alle 7-vuotiaat seutukunnittain 2011.

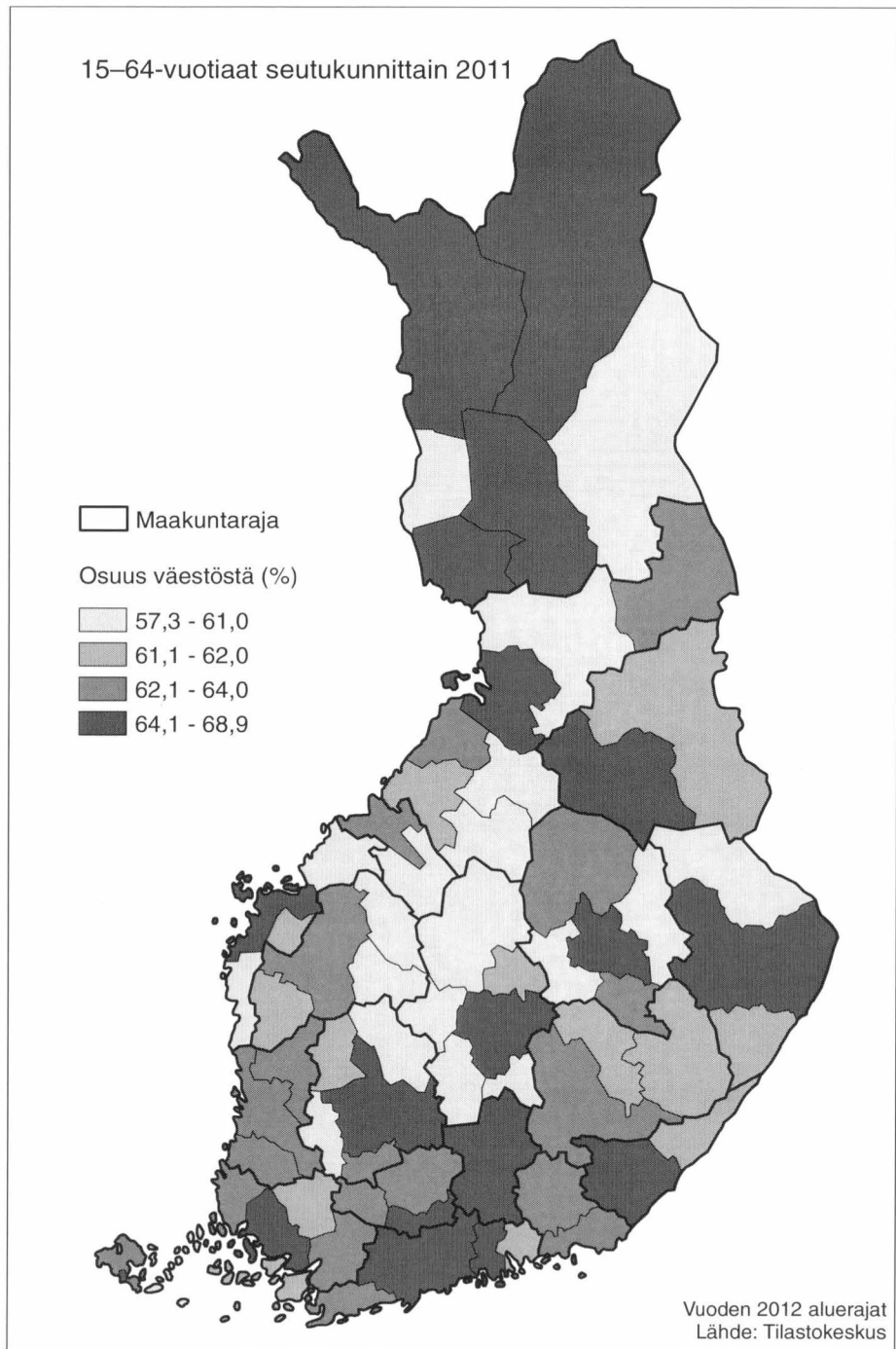
Kuva 2.13. Alle 7-vuotiaat maakunnittain 2011.

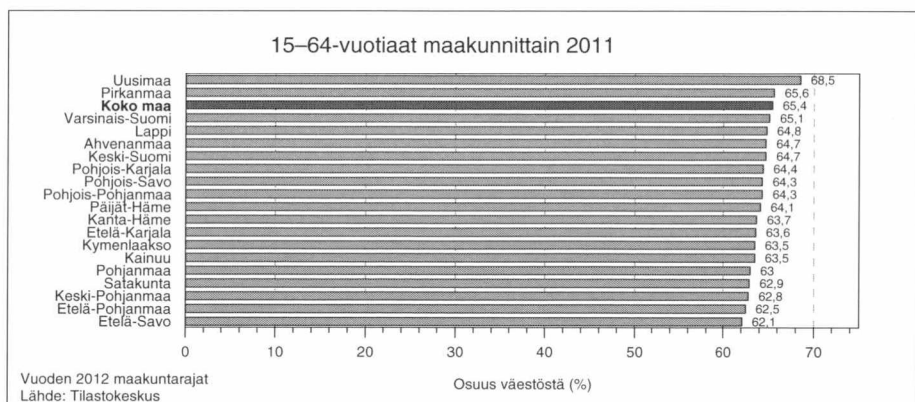
Kuva 2.14. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2011.

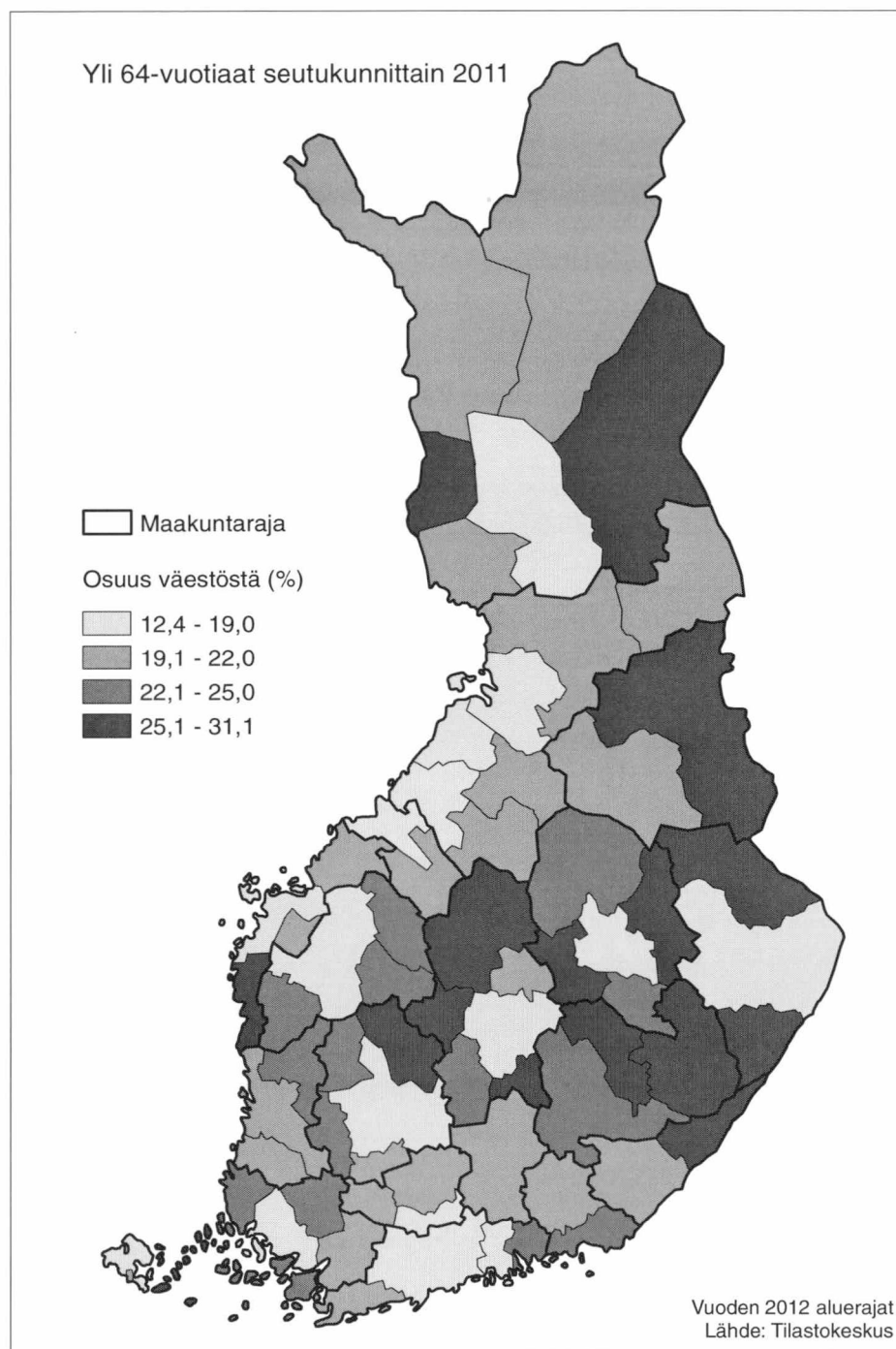
Kuva 2.15. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2011.

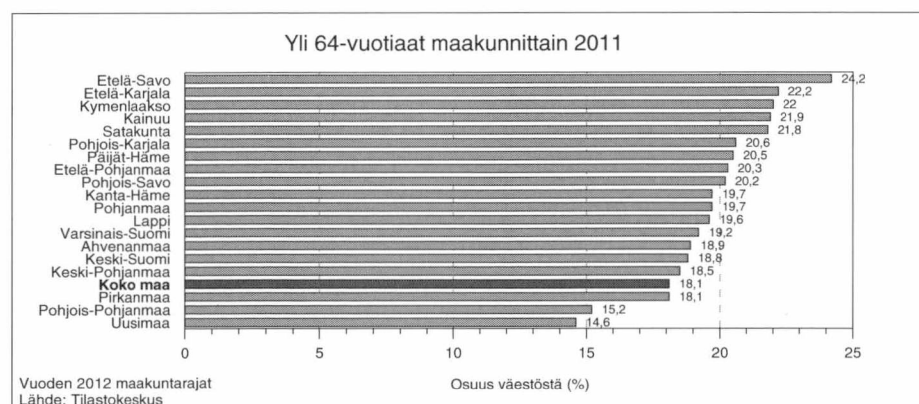
Kuva 2.16. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2011.

Kuva 2.17. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2011.

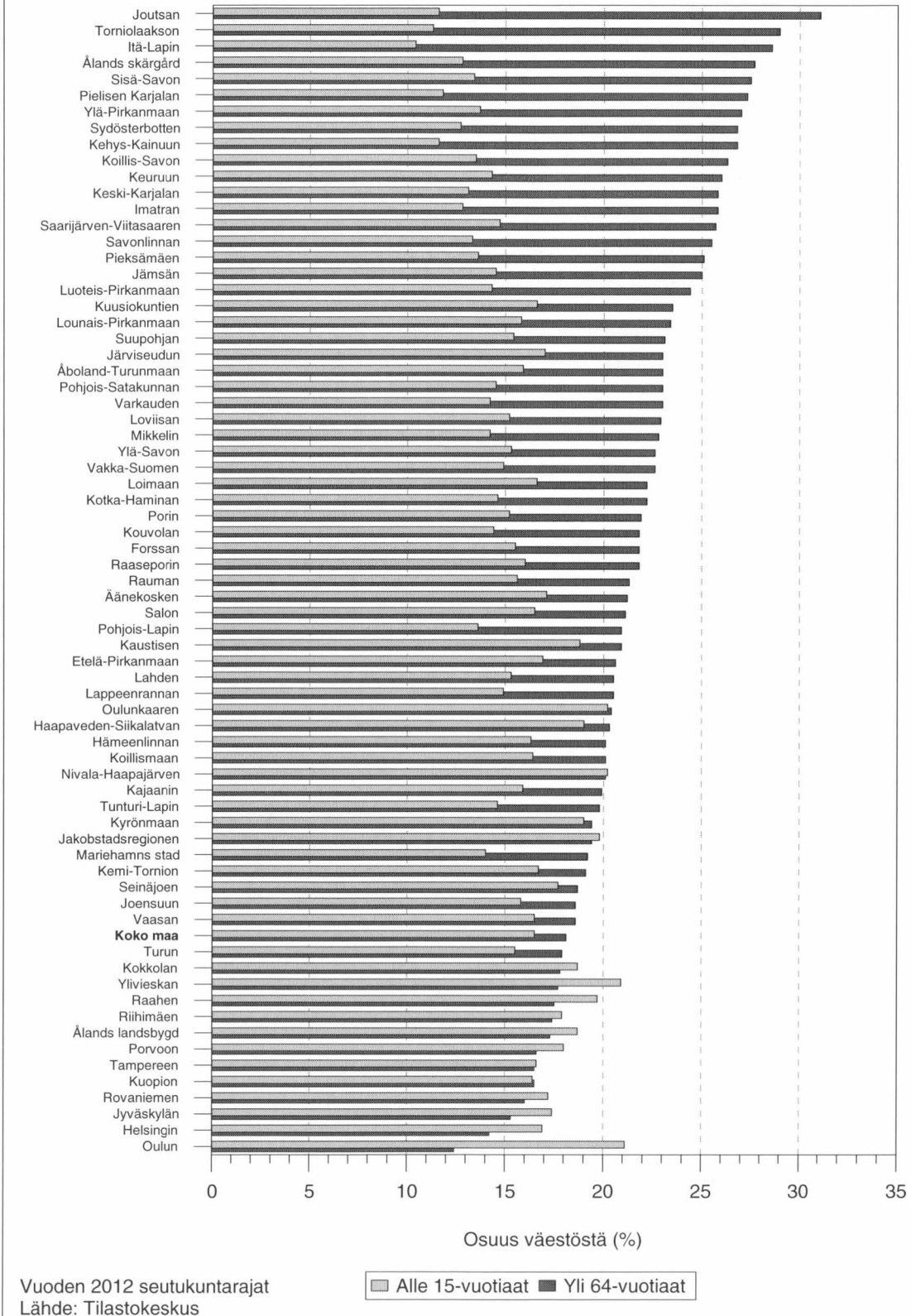

Kuva 2.18. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2011.

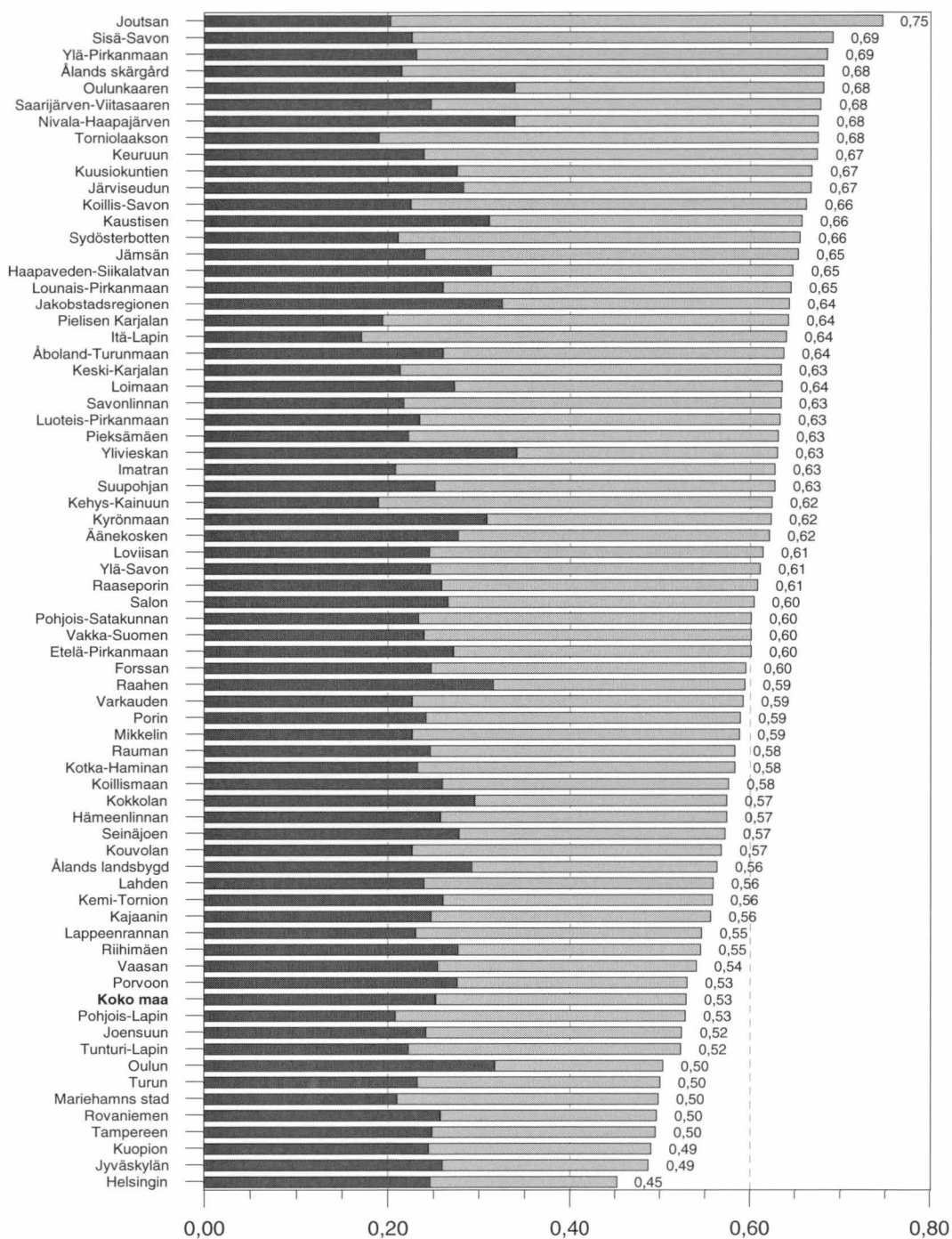
Kuva 2.19. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2011.

Alle 15- ja yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2011

Kuva 2.20. Alle 15- ja yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2011.

Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2010

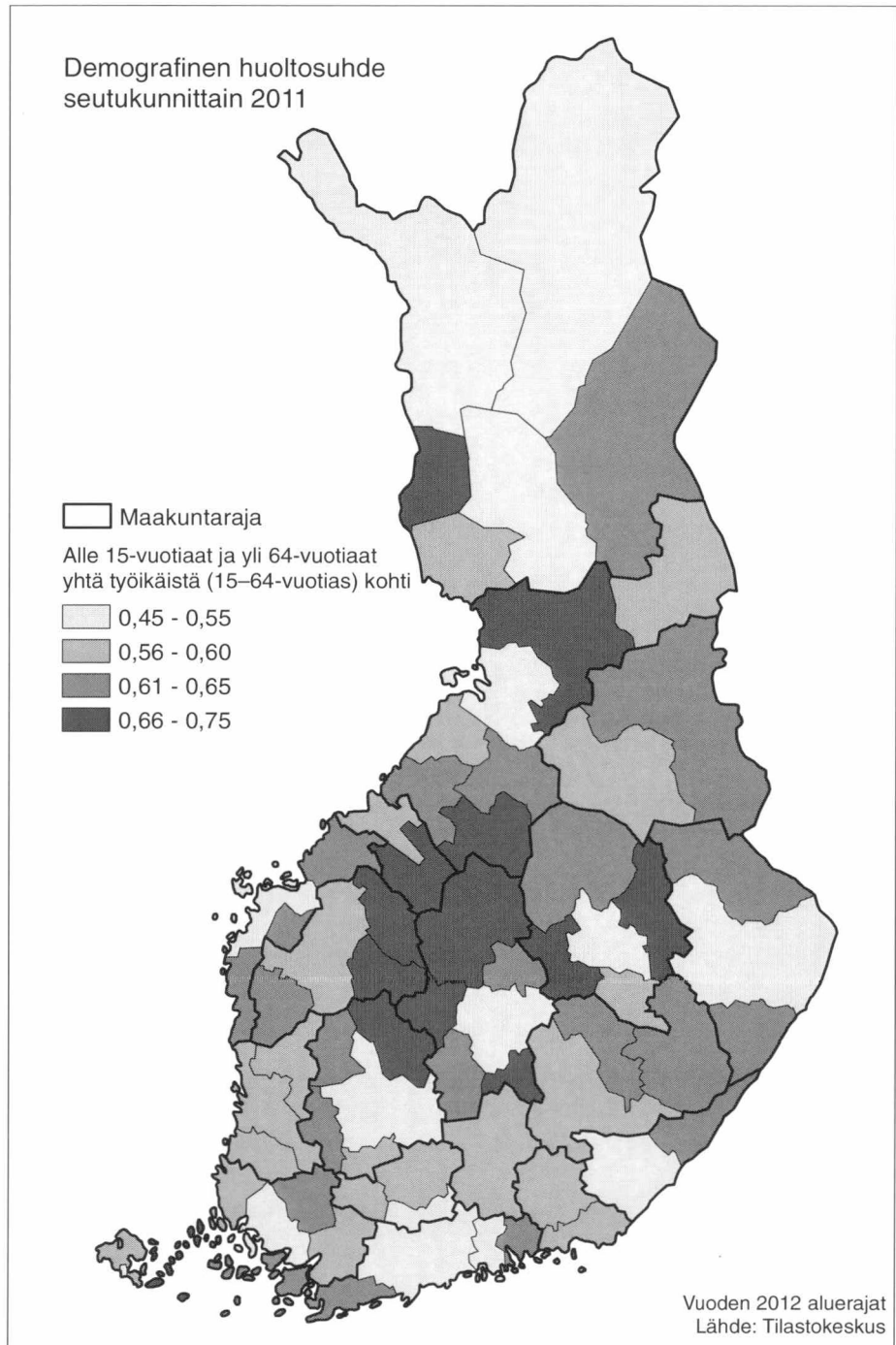

Alle 15-vuotiaat ja yli 64-vuotiaat yhtä työikäistä (15–64-vuotias) kohti

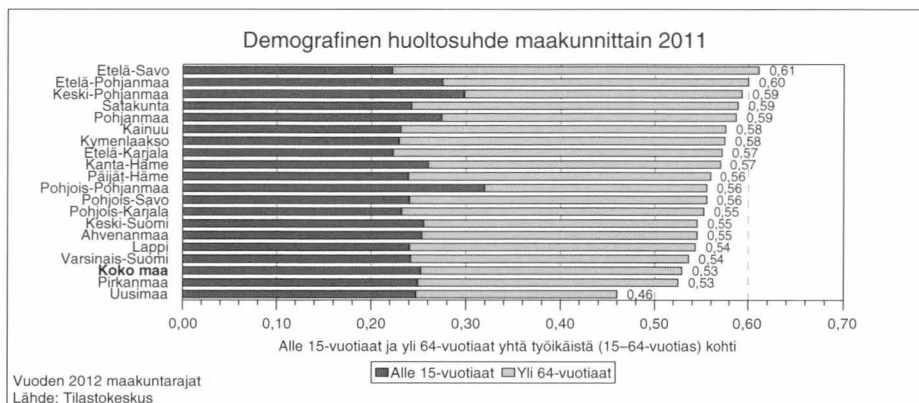
■ Alle 15-vuotiaat □ Yli 64-vuotiaat

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

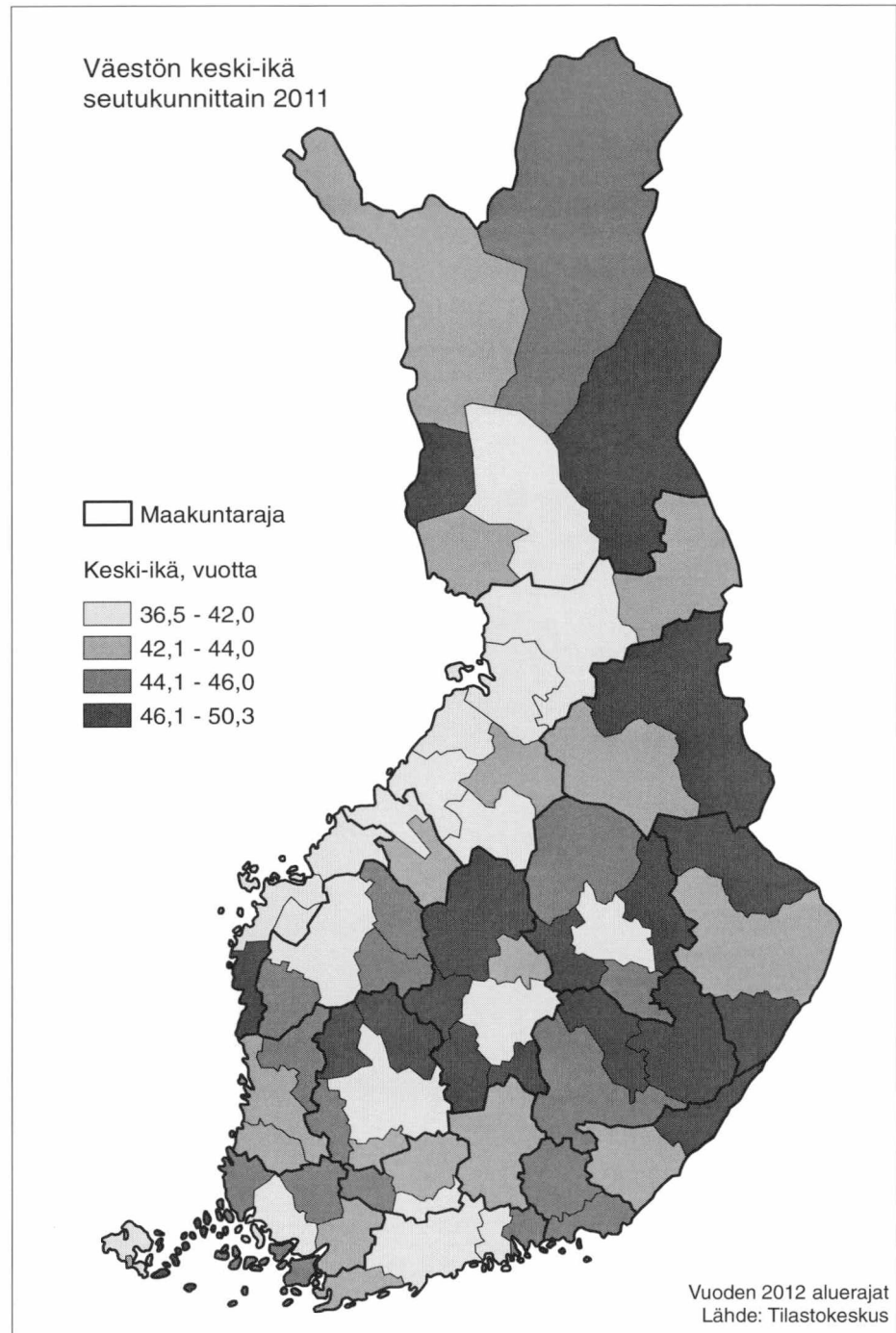
Kuva 2.21. Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2011.

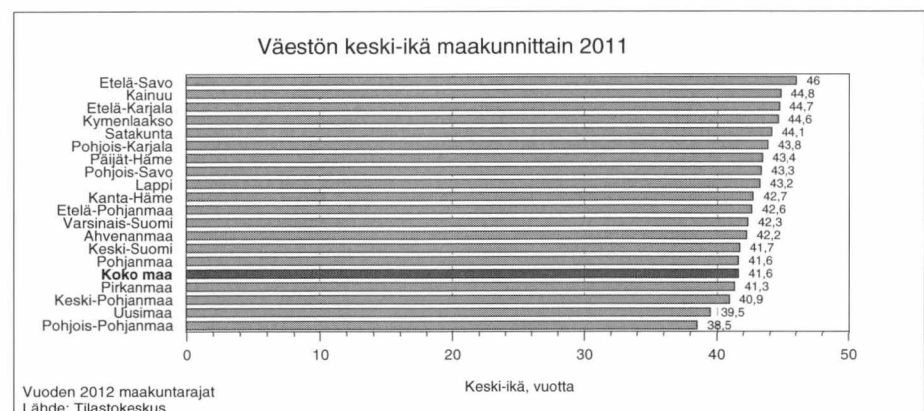
Kuva 2.22. Demografinen huoltosuhde seutukunnittain 2011.

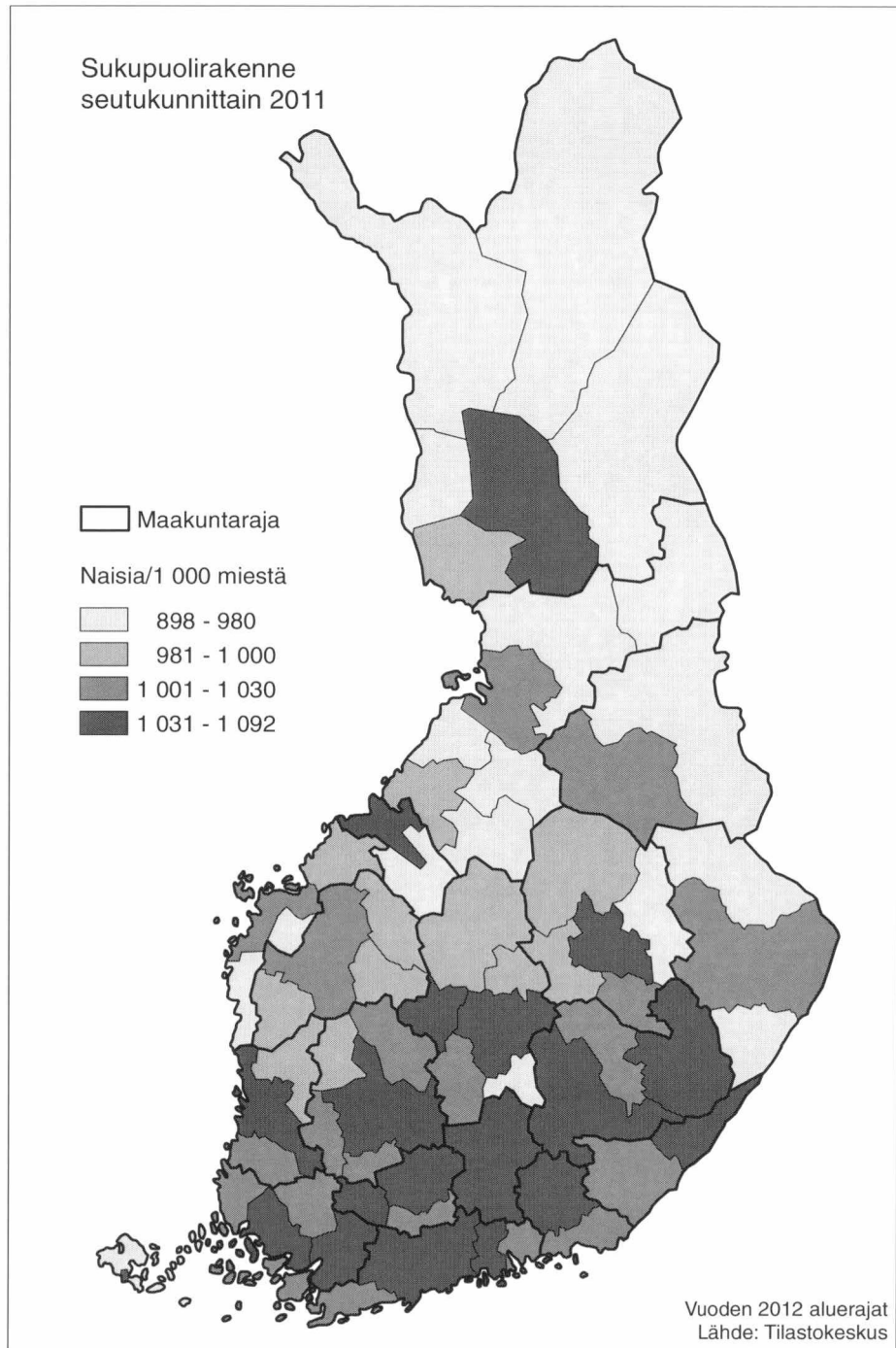
Kuva 2.23. Demografinen huoltosuhde maakunnittain 2011.

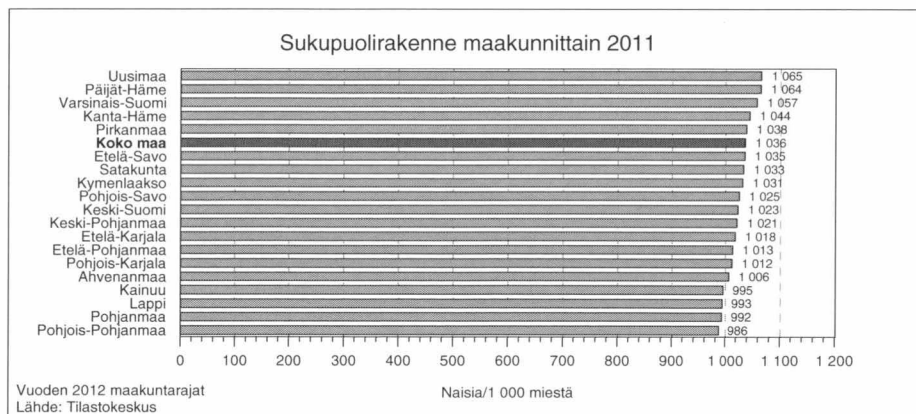
Kuva 2.24. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2011.

Kuva 2.25. Väestön keski-ikä maakunnittain 2011.

Kuva 2.26. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2011.

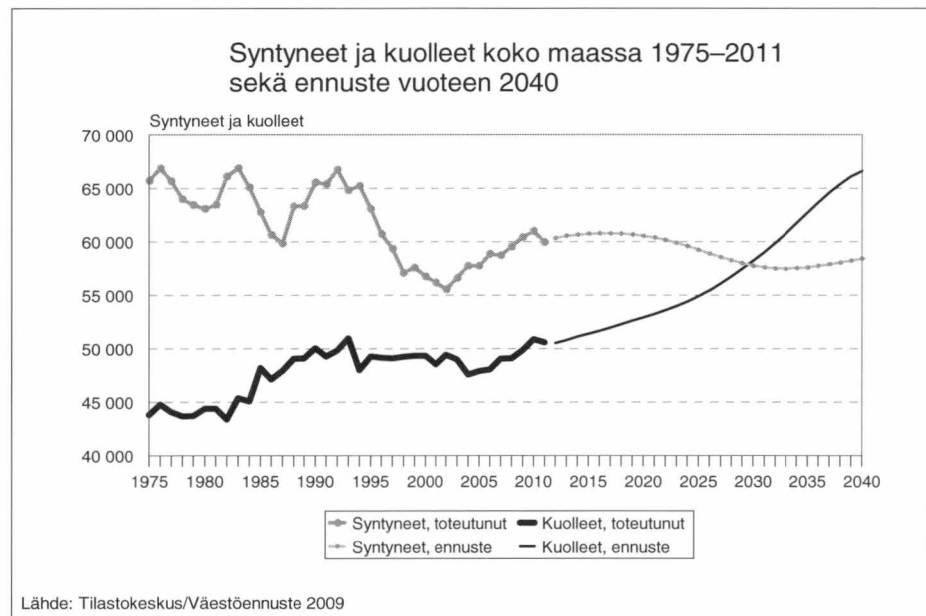
Kuva 2.27. Sukupuolirakenne maakunnittain 2011.

Syntyvyys ja kuolleisuus

Syntyneiden enemmyydellä eli syntyneiden ja kuolleiden määrän erotuksella ilmaistaan *luonnollisen väestönmuutoksen* suuntaa ja suuruutta. Vuonna 2011 koko maassa syntyneitä (59 961 henkeä) oli enemmän kuin kuolleita (50 585 henkeä). Syntyneiden enemmyyden ennustetaan kuitenkin pienevän tulevaisuudessa. Kuolleiden määrään vaikuttaa vuosittaisen satunnaisvaihtelun lisäksi väestön ikääntyminen.

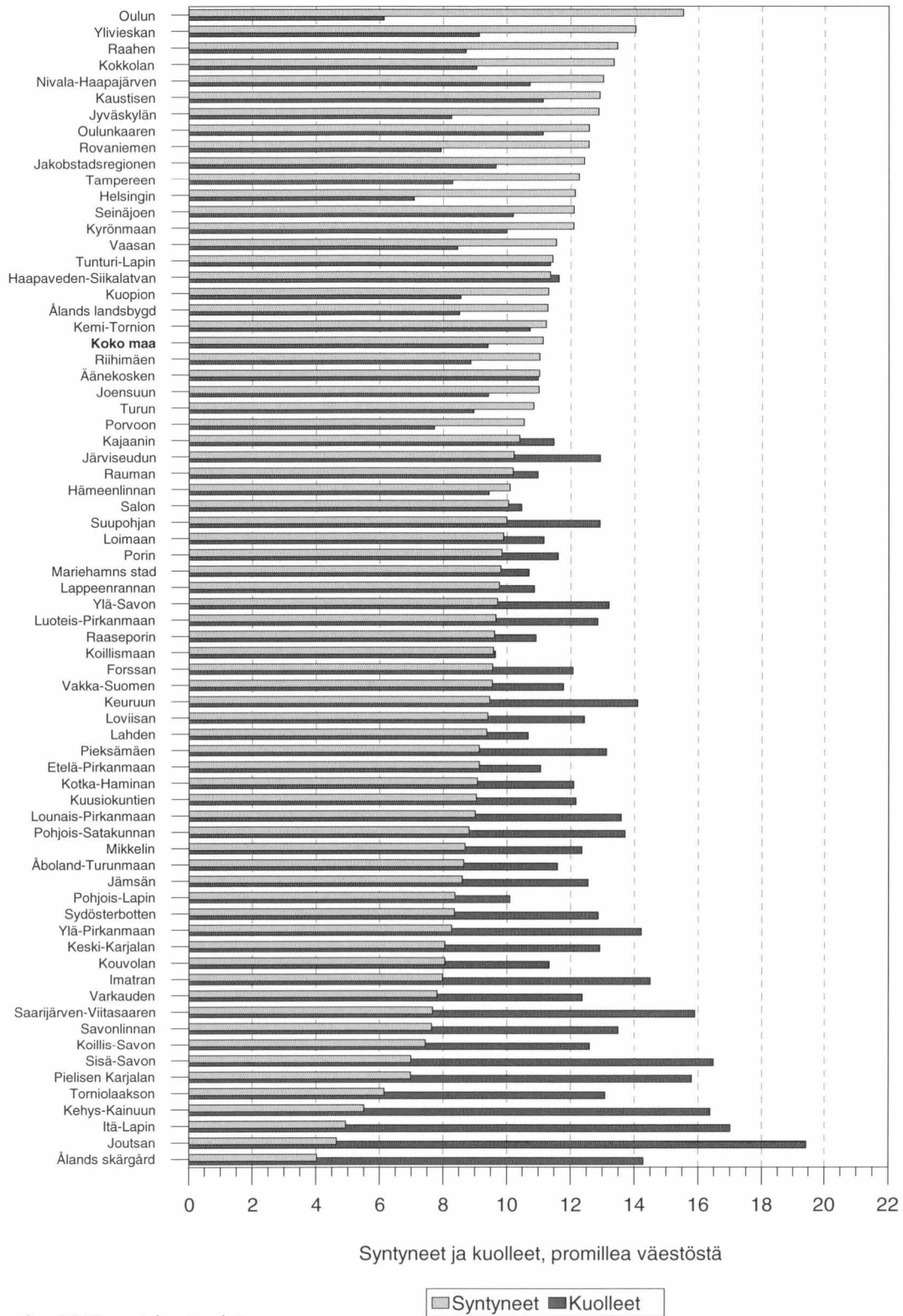
Syntyvyys oli korkein ja kuolleisuus matalin Oulun seutukunnassa vuonna 2011. Syntyvyys oli siellä 15,5 promillea ja kuolleisuus 6,1 promillea keski-väkiluvusta. Ålands skärgårdin seutukunnassa syntyvyys oli seutukuntien matalin, 4 promillea. Joutsan seutukunnassa kuolleisuus oli suhteellisesti suurin, 19,4 promillea.

Vuonna 2011 syntyneiden enemmitys oli positiivinen 25 seutukunnassa ja 12 maakunnassa. Suurin syntyneiden enemmitys oli Oulun ja pienin Joutsan seutukunnassa. Maakunnista eniten luonnollista väestönkasvua tapahtui Pohjois-Pohjanmaalla ja vähiten Etelä-Savossa.

Kuva 2.28. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975–2011 sekä ennuste vuoteen 2040.

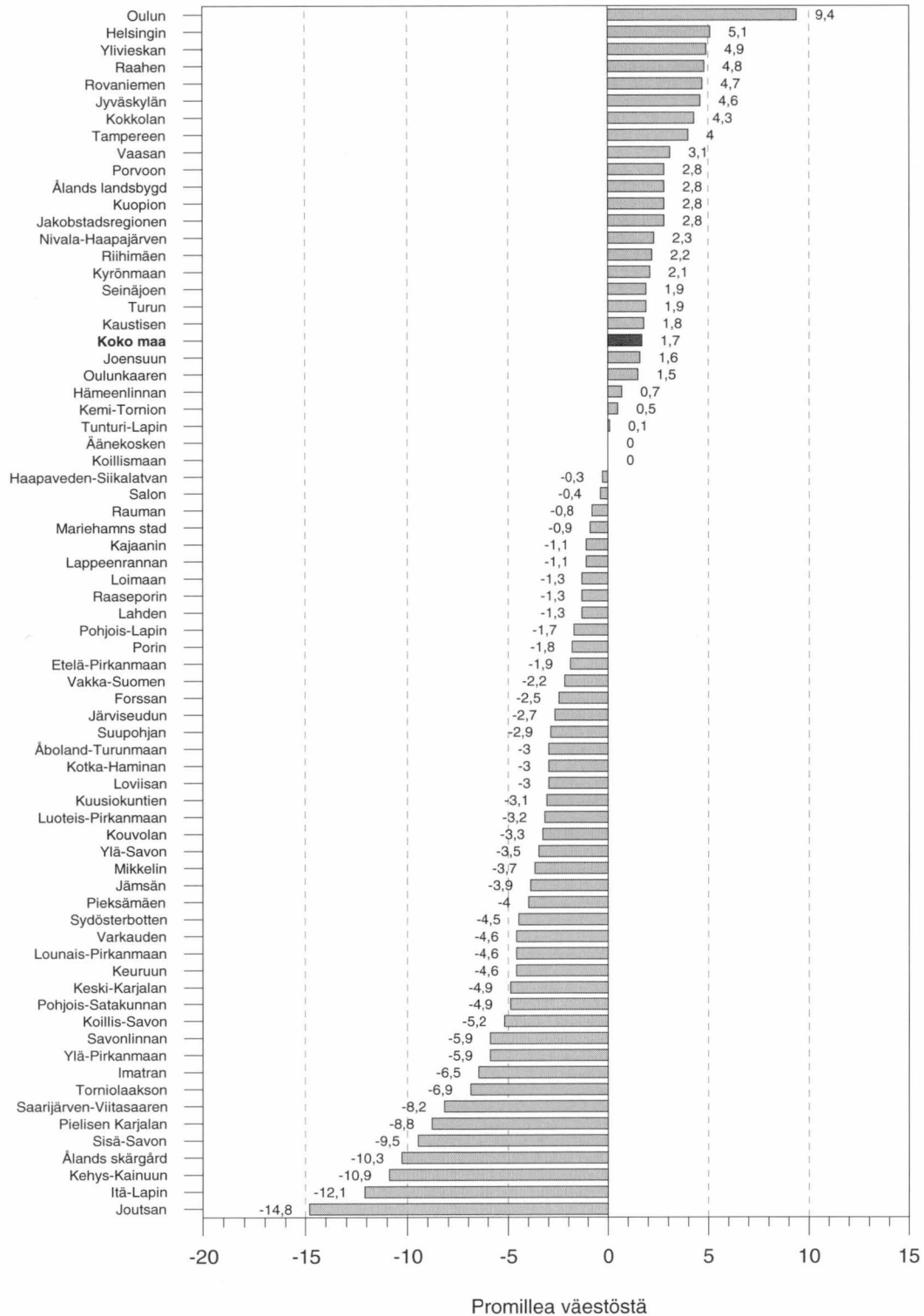
Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2011

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

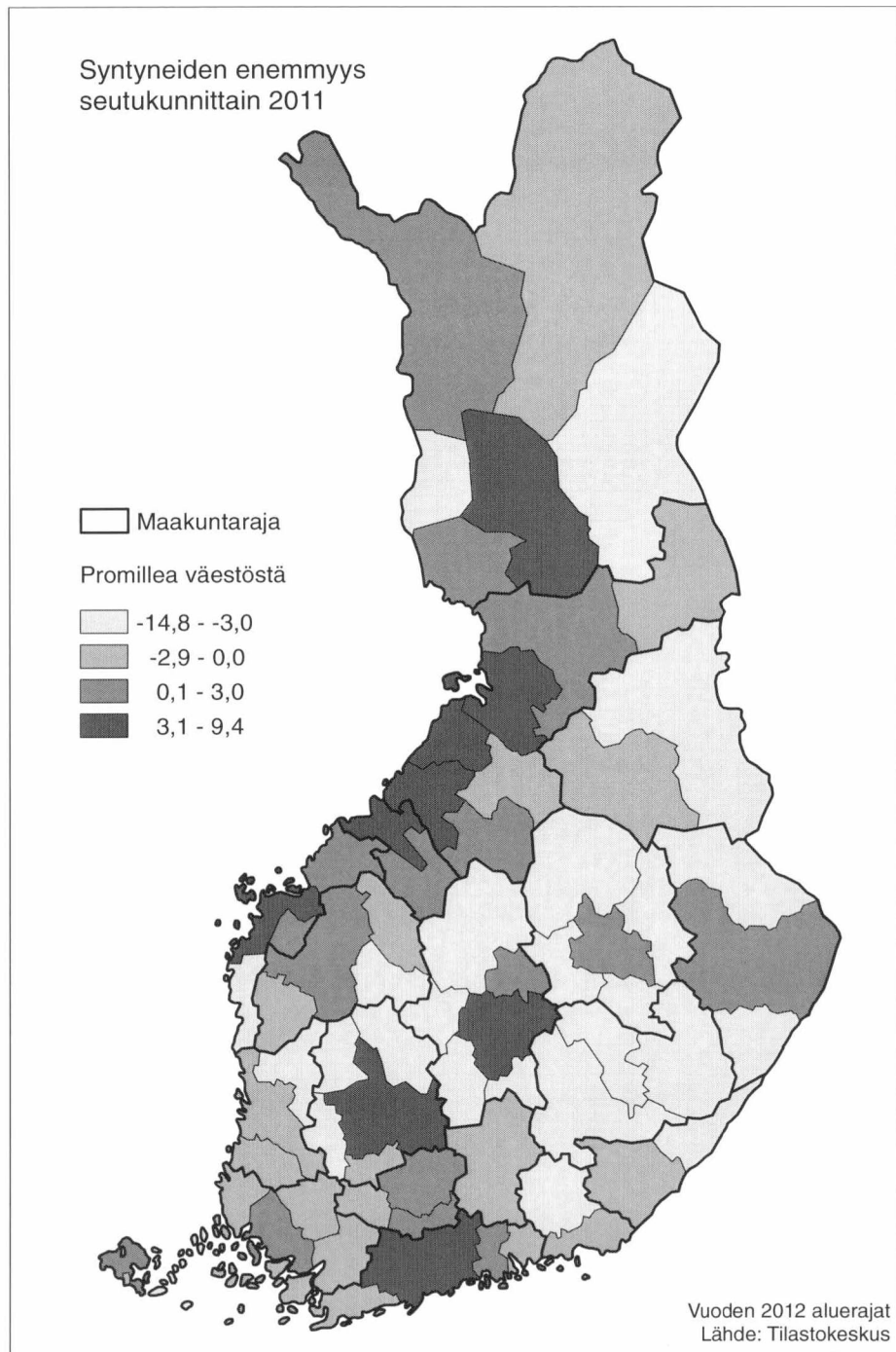
Kuva 2.29. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2011.

Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2011

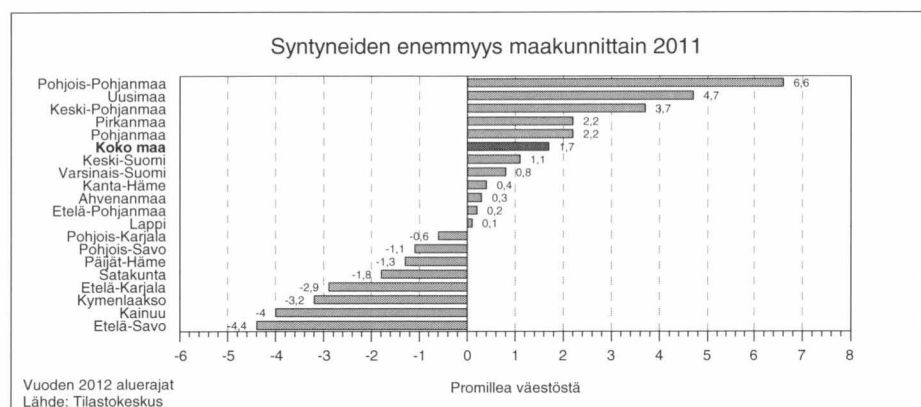

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 2.30. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2011.

Kuva 2.31. Syntyneiden enemmitys seutukunnittain 2011.

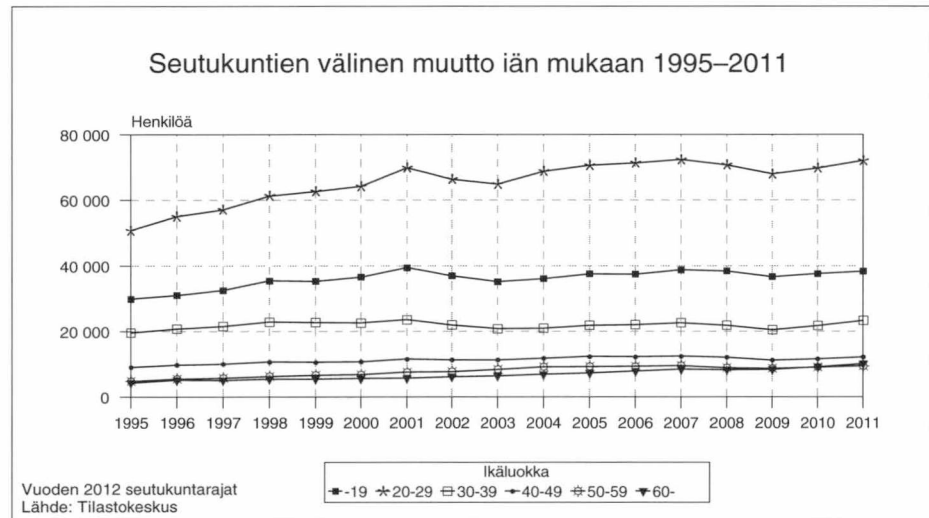

Kuva 2.32. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2011.

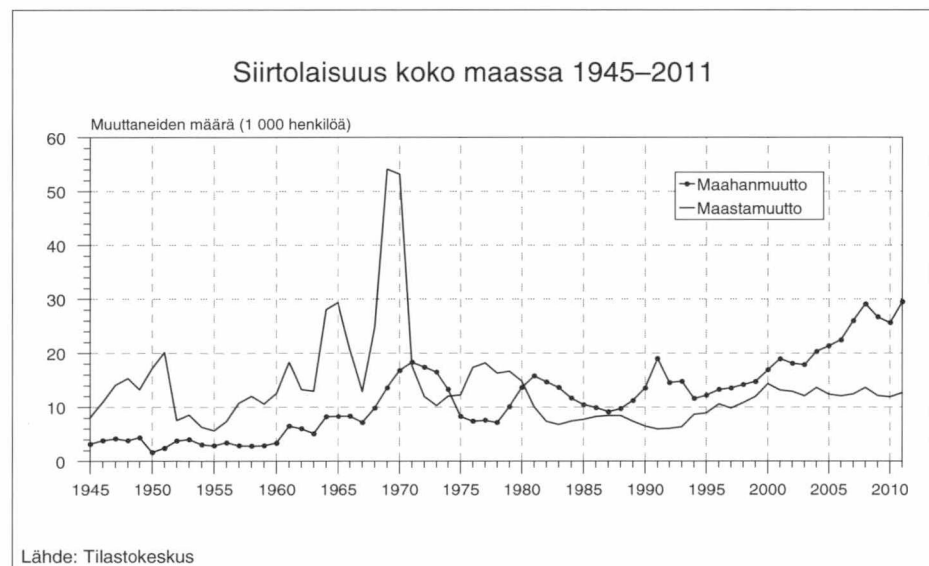
Muuttoliike

Koko maassa kirjattiin 165 500 seutukuntien välistä muuttoja vuonna 2011. Seutukunnan rajan ylittäneistä muuttajista 67 % oli alle 30-vuotiaita. Muuttotase oli positiivinen 32 seutukunnassa samana vuonna. Suhteellisesti eniten muuttovoittoa saivat Ålands landsbygdin ja Vaasan seutukunnat. Muuttoliikkeen seurauksena suhteellisesti eniten väestöä menetti Haapaveden-Siikalatvan seutukunta. Maakunnista 13 oli muuttovoittoisia, kärjessä Ahvenanmaa ja Uusimaa. Kainuussa muuttotase oli negatiivisin.

Suomessa maahanmuutto on ollut 1980-luvun alusta alkaen suurempaa kuin maastamuutto. Vuonna 2011 Suomeen muutti yli 16 800 henkilöä enemmän kuin samaan aikaan Suomesta pois. Nettomaahanmuutto oli kaikissa seutukunnissa ja maakunnissa positiivinen. Suhteellisesti voimakkainta maiden välinen nettomuutto oli Ahvenanmaalla.

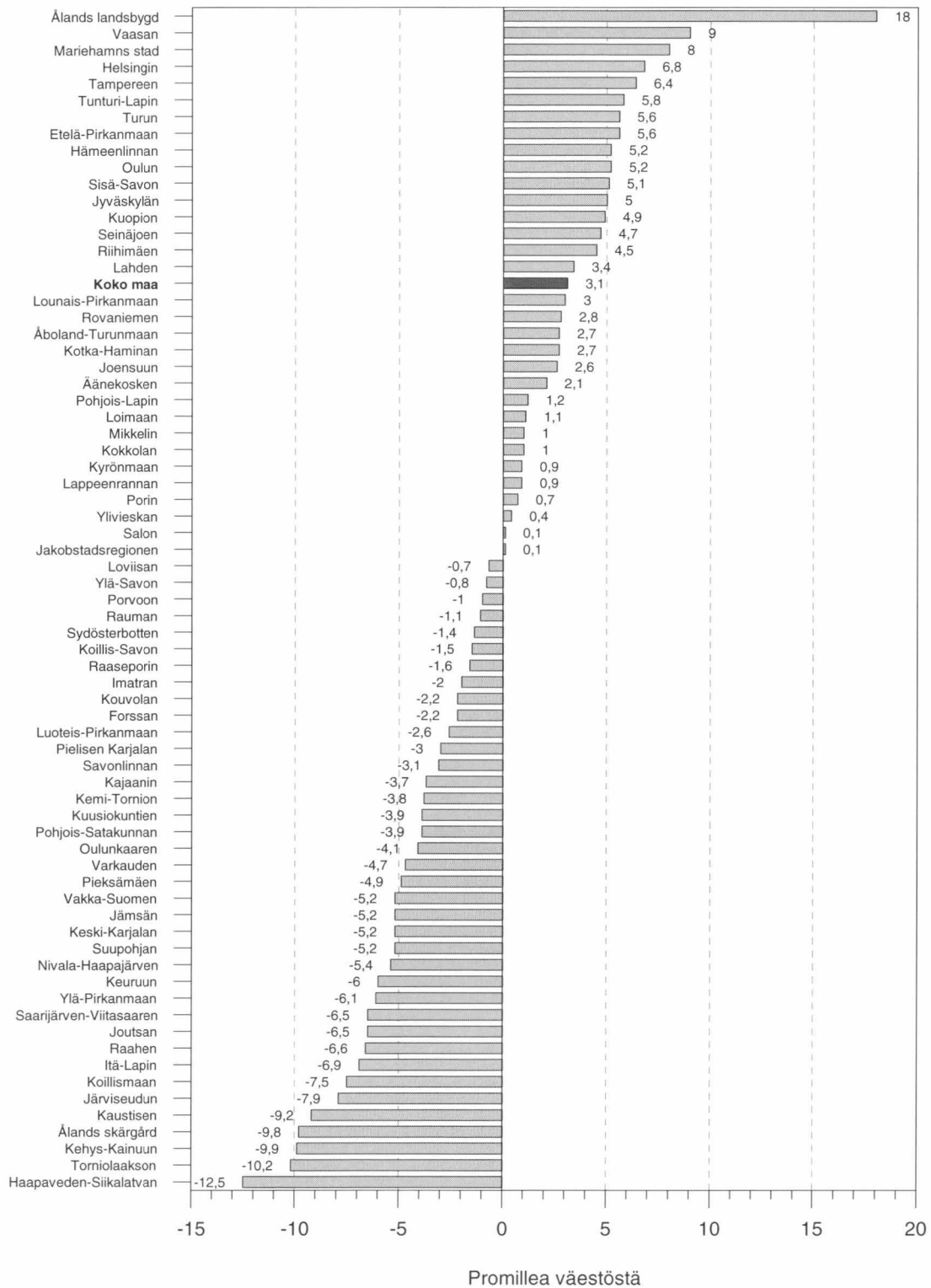

Kuva 2.33. Seutukuntien välinen muutto iän mukaan 1995–2011.

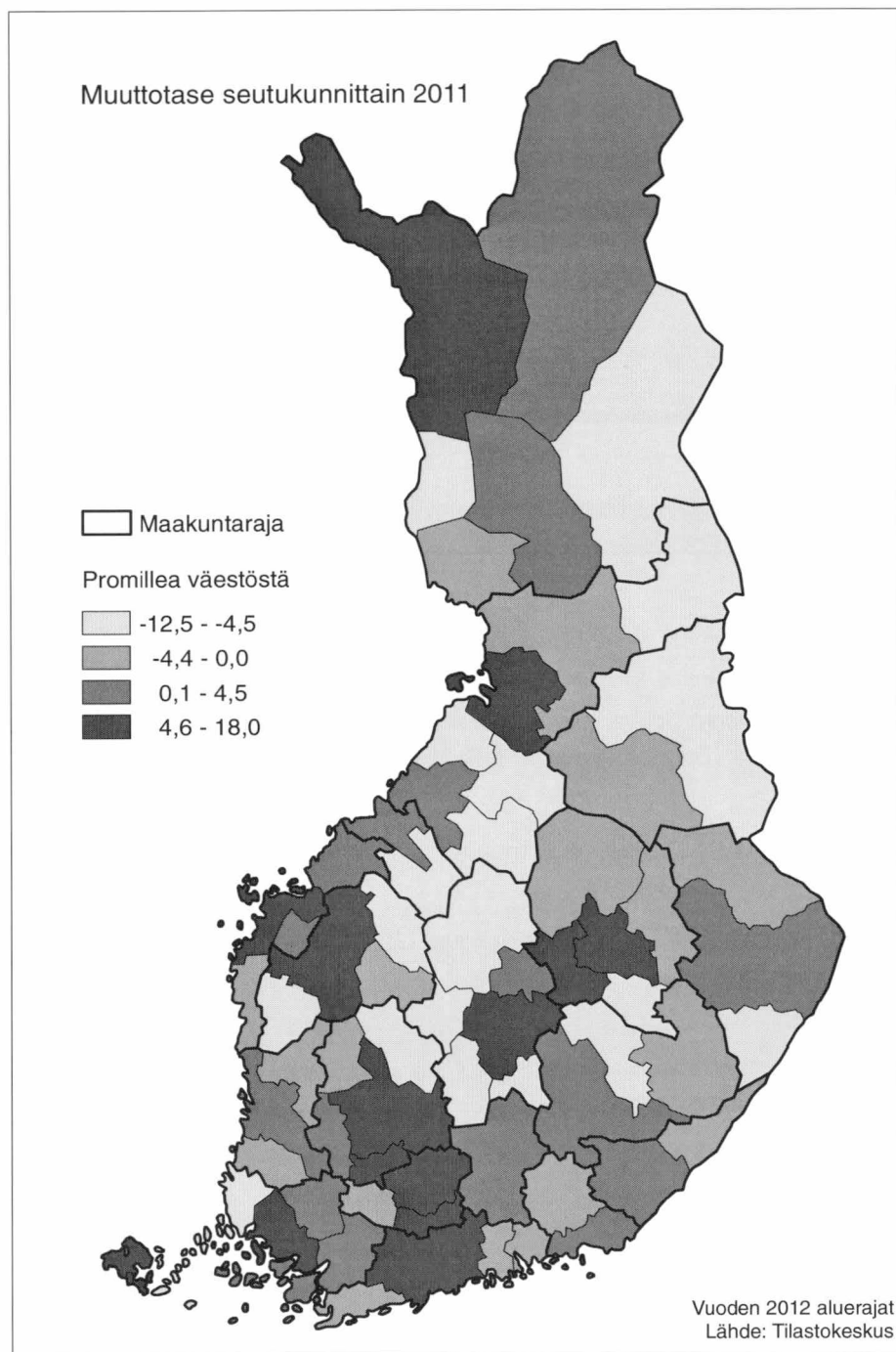
Kuva 2.34. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2011.

Muuttotase seutukunnittain 2011

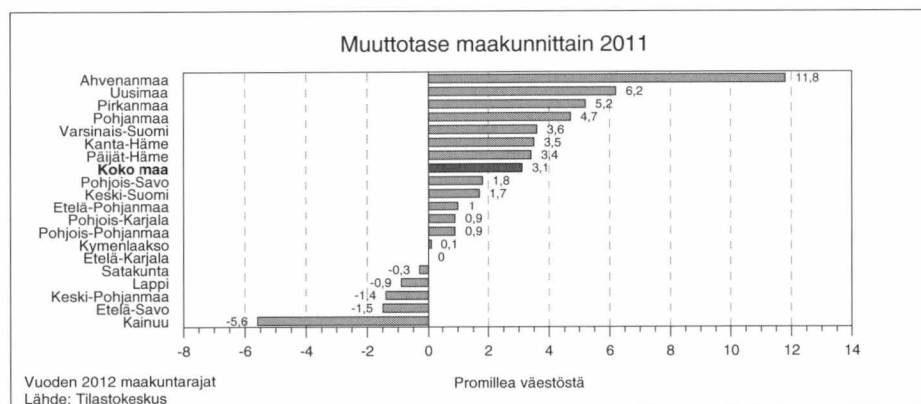

Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

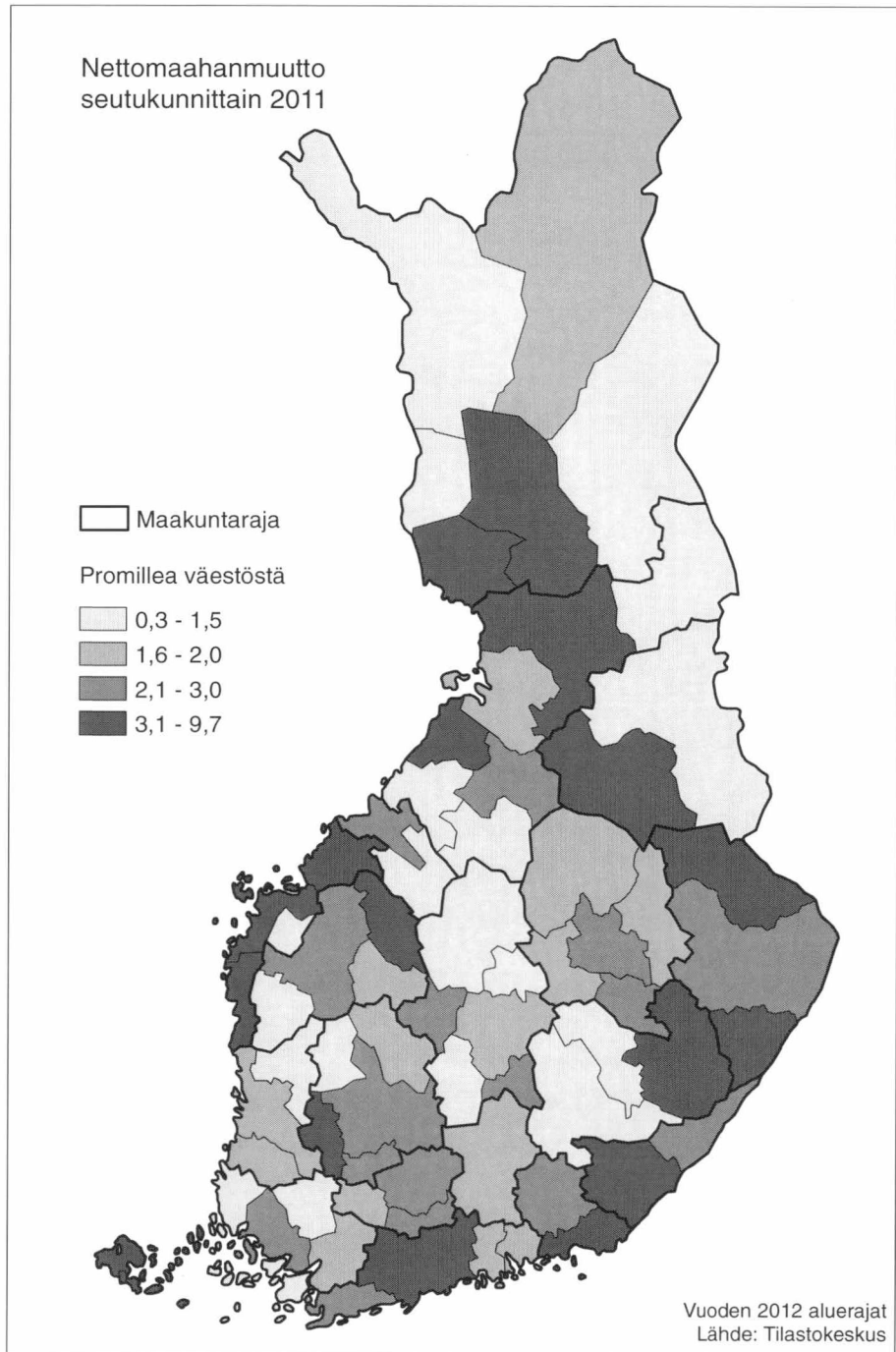
Kuva 2.35. Muuttotase seutukunnittain 2011.

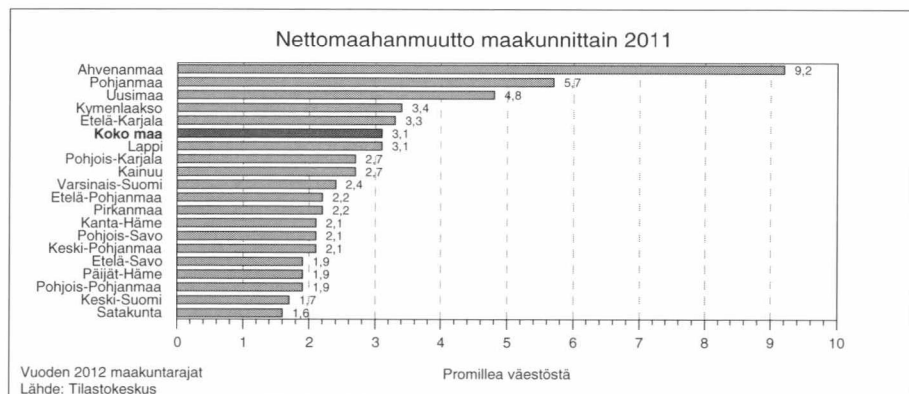
Kuva 2.36. Muuttotase seutukunnittain 2011.

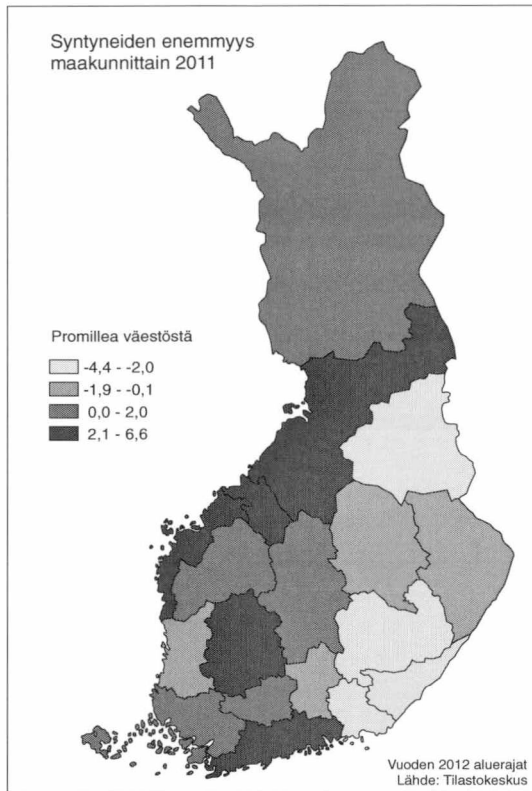
Kuva 2.37. Muuttotase maakunnittain 2011.

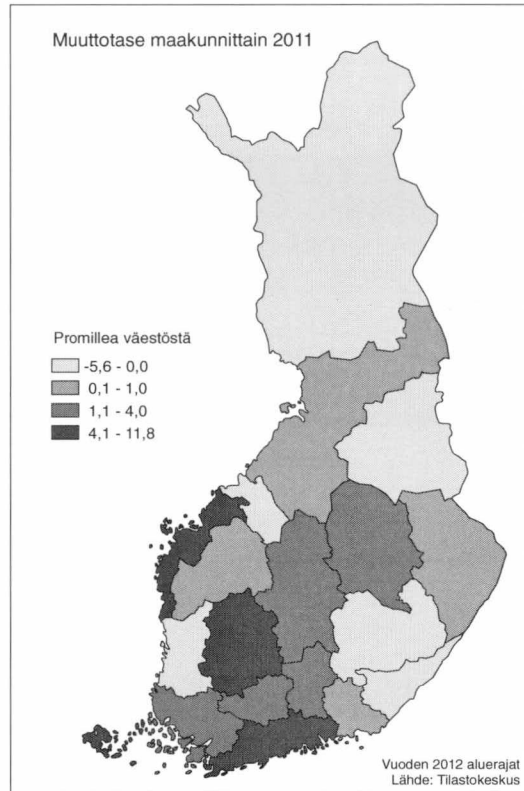
Kuva 2.38. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2011.

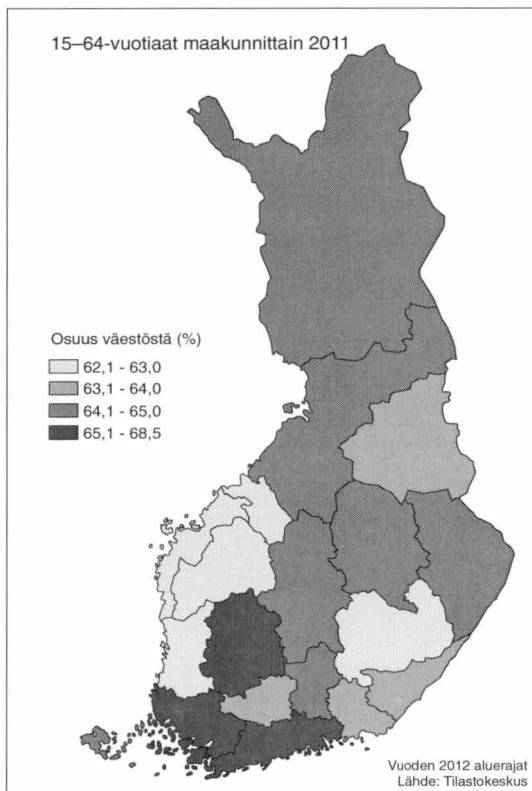
Kuva 2.39. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2011.

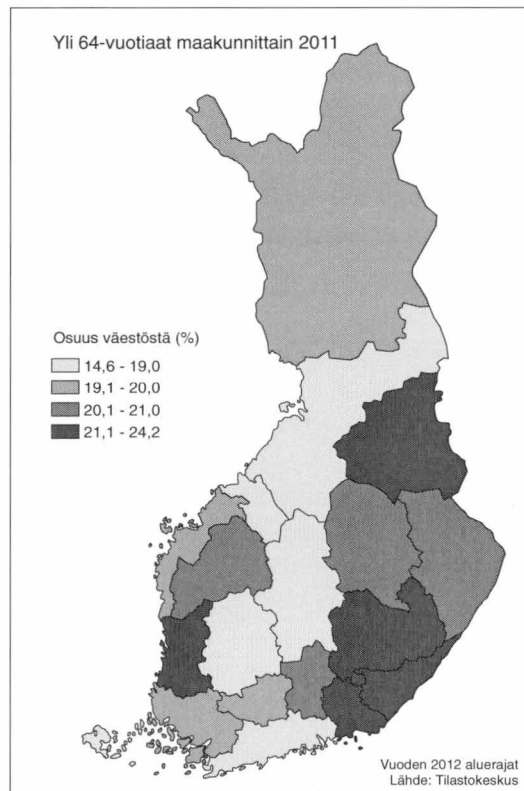
Kuva 2.40. Syntyneiden enemmitys maakunnittain 2011.

Kuva 2.41. Muuttotase maakunnittain 2011.

Kuva 2.42. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2011.

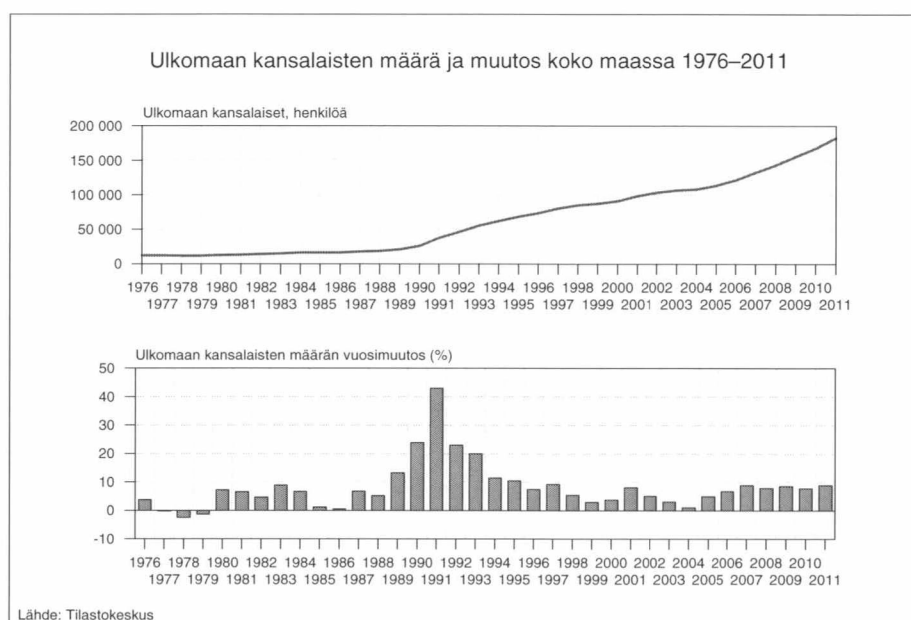

Kuva 2.43. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2011.

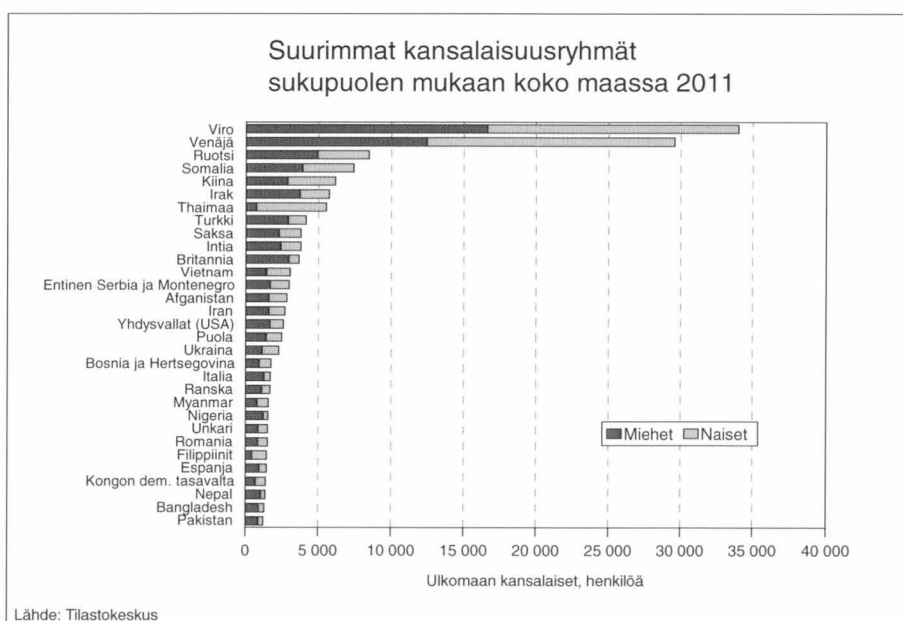
Ulkomaan kansalaiset

Ulkomaan kansalaisten määrä on kasvanut Suomessa huomattavasti 1990-luvun alusta lähtien. Viime vuosina ulkomaalaisten määrä on lisääntynyt hieman alle 10 % vuosittain. Ulkomaan kansalaisia oli koko maassa 183 133 henkilöä vuonna 2011, mikä on 3,4 % väestöstä. Puolet heistä asui Helsingin seutukunnassa. Mariehamns stadin seutukunnassa ulkomaalaisten suhteellinen osuus väestöstä oli kuitenkin suurin, yli 11 %. Pienimmäksi ulkomaalaisten osuus jäi Nivala-Haapajärven seutukunnassa. Maakunnista ulkomaalaisia asui suhteellisesti eniten Ahvenanmaalla ja vähiten Etelä-Pohjanmaalla.

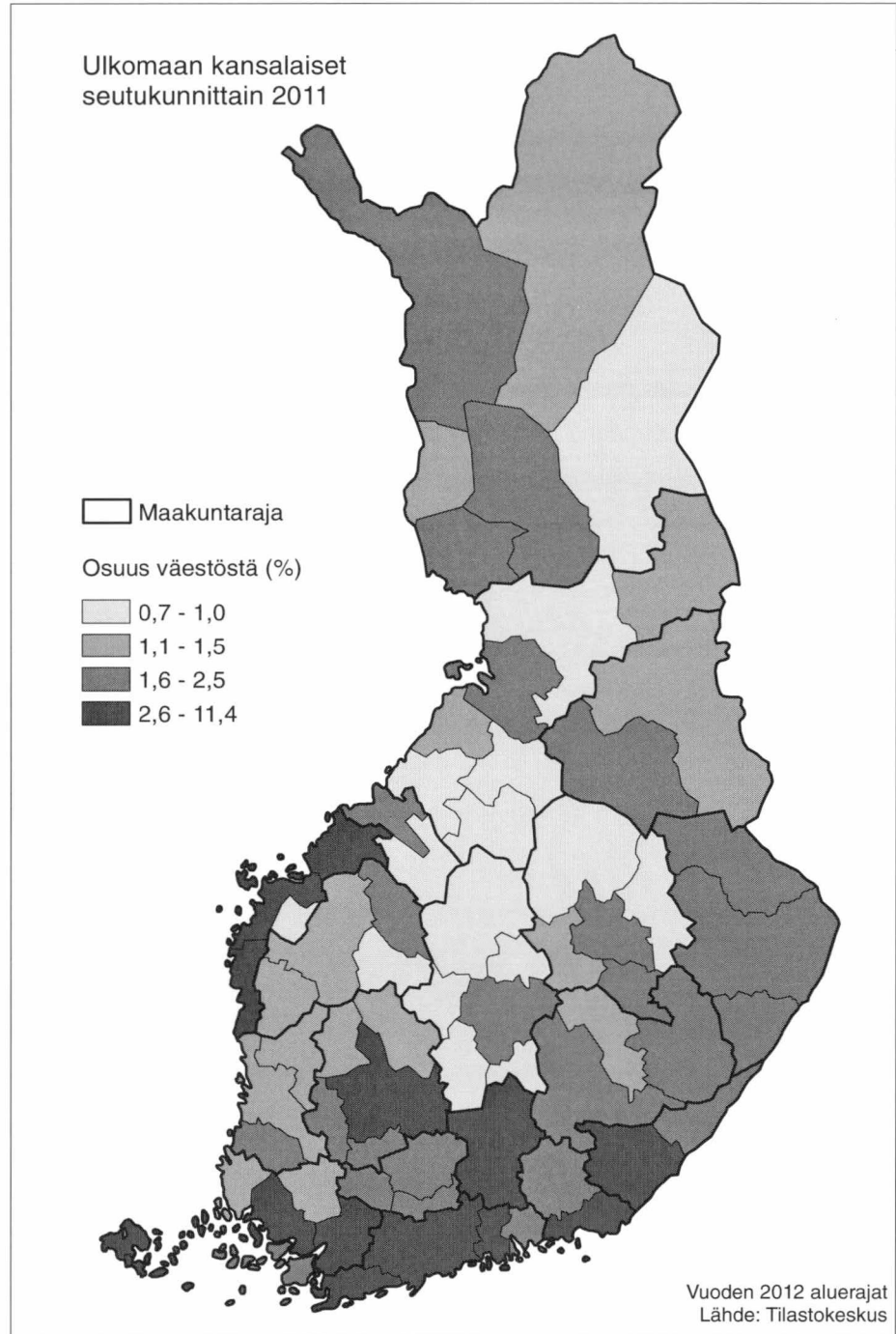
Suurimmat ulkomaalaisten ryhmät olivat Viron (34 006), Venäjän (29 585), Ruotsin (8 481) ja Somalian (7 421) kansalaiset.

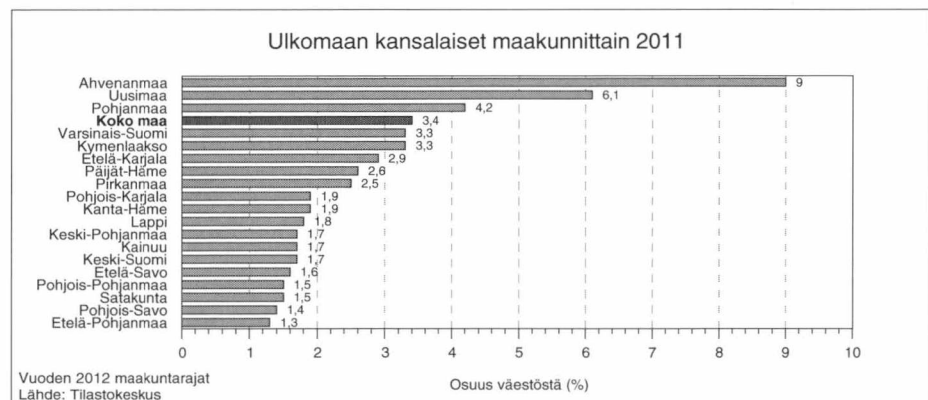
Kuva 2.44. Ulkomaan kansalaisten määrä ja muutos koko maassa 1976–2011.

Kuva 2.45. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2011.

Kuva 2.46. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2011.

Kuva 2.47. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2011.

Asuminen ja rakentaminen

Asunnot ja asutokunnat

Vuoden 2010 lopussa Suomessa oli 2,8 miljoonaa *asuntoa*. Asunnolla eli asuinhuoneistolla tarkoitetaan keittiöllä, keittokomerolla tai keittotilalla varustettua yhden asuinhuoneen tai useampia asuinhuoneita käsittävää, ympärivuotiseen asumiseen tarkoitettua kokonaisuutta, jonka huoneistoala on vähintään 7 neliometriä. Asutokannasta 43 % on rakennettu vuonna 1980 tai sen jälkeen. Rivi- tai ketjutaloasunnot ovat uudempia, sillä 67 % niistä on rakennettu vastaavana aikana.

Koko maan asunnoista 91 % oli hyvin varusteltuja vuonna 2010. Ålands skärgårdin seutukunnan asunnoista yli neljännes kuului tuolloin luokkaan: puutteellisesti varustettu tai tuntematon. Puutteellisesti varustetusta asunnosta puuttuu peseytymistilat, keskus-/sähkölämmitys tai jokin seuraavista varusteista: vesijohto, viemäri, lämminvesi tai WC.

Koko maan vakinaisesti asutuista asunnoista 65,5 % oli hallintaperusteeltaan omistusasuntoja ja 30,4 % vuokra-asuntoja vuonna 2010. Asuntojen omistussuus oli Kyrönmaan seutukunnassa suurin ja Mariehamns stadin seutukunnassa pienin.

Vuonna 2010 asuntojen keskimääräinen huoneistoala oli 79,5 neliometriä. Asutokannan keskipinta-ala on kasvanut vuodesta 1970 yli 19 neliometrillä. Samaan aikaan pinta-ala henkilöä kohti on kasvanut yli 20 neliometrillä. Vuonna 2010 vakituisesti asutuissa asunnoissa asukasta kohti neliöitä oli keskimäärin 39,1. Väljimmin asuttiin Sydösterbottenin seutukunnassa.

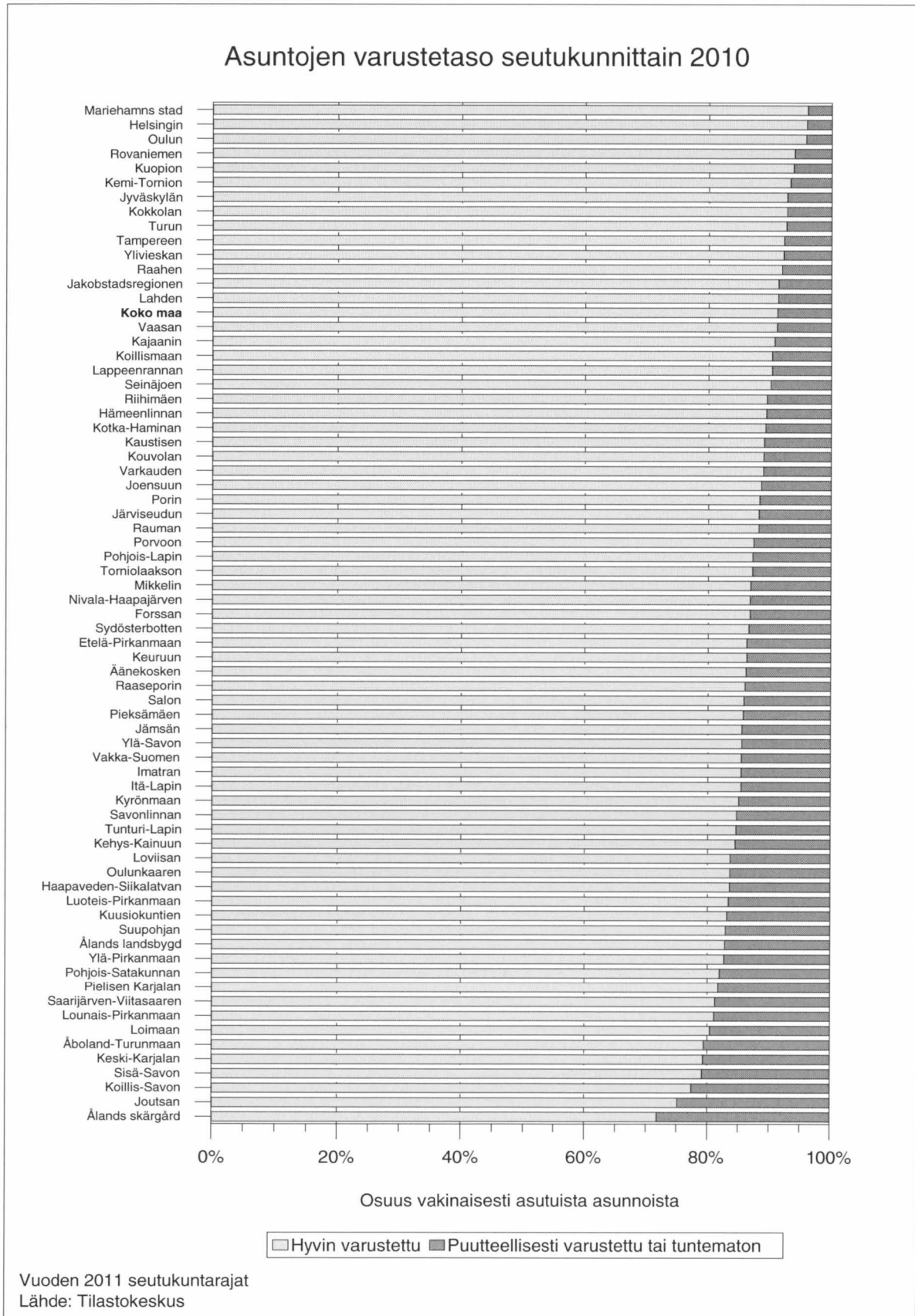
Vuonna 2010 koko maassa oli yli 2,5 miljoonaa *asutokuntaa* ja niissä asui keskimäärin 2,1 henkilöä. Asutokunnan muodostavat kaikki samassa asuinhuoneistossa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asutokunnista 74 % oli yhden tai kahden henkilön asutokuntia. Pieniä asutokuntia oli suhteellisesti eniten Pielisen Karjalan ja vähiten Jakobstadsregionen seutukunnassa.

Koko maan asutokunnista 44 % asui kerrostaloasunnoissa, 41 % erillisissä pientaloissa ja 14 % rivi- tai ketjutaloissa. Helsingin seutukunnan asutokunnista 65 % asui kerrostaloissa. Ahvenanmaan pienissä seutukunnissa yli 80 % kunnista asui erillisissä pientaloissa. Rivitalovaltaisina seutukunta oli Joutsan seutukunta.

Vuonna 2010 ahtaasti asuvien asutokuntien osuus oli 9 %. Oulunkaaren ja Nivala-Haapajärven seutukuntien asutokunnista ahtaasti asui suhteellisesti eniten, yli 12 %. Asutokunta määritellään *ahtaasti asuvaksi*, mikäli henkilöitä on enemmän kuin yksi huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huoneluukuun (normi 4).

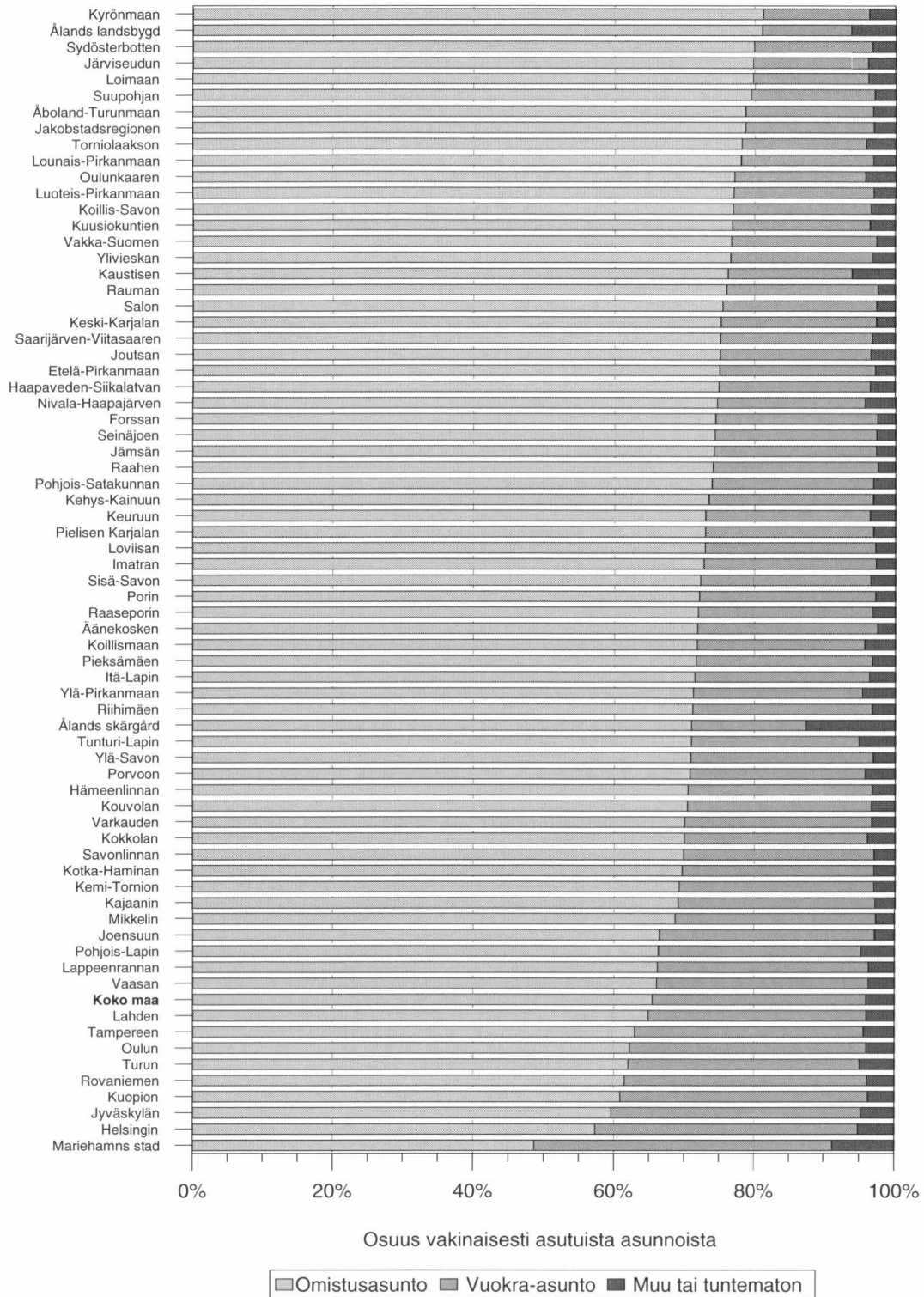
Vuonna 2011 koko maassa oli 1,4 asunnotonta henkilöä tuhatta asukasta kohti. Suhteellisesti eniten asunnottomia oli Helsingin seutukunnassa. *Asunnottomiin* tilastoidaan ulkona, erilaisissa tilapäissuojissa ja yömajoissa majoittuvat sekä erilaisissa laitoksissa asunnon puutteen vuoksi asuvat.

Ennakkotiedon mukaan vuoden 2012 ensimmäisellä neljänneksellä vanhan asunto-osakehuoneiston keskimääräinen neliöhinta koko maassa oli 2 196 euroa. Korkeimmat neliöhinnat olivat Uudellamaalla. Ennakkotiedot sisältävät noin kaksi kolmasosaa vanhojen kerros- ja rivitaloasuntojen kaupoista.

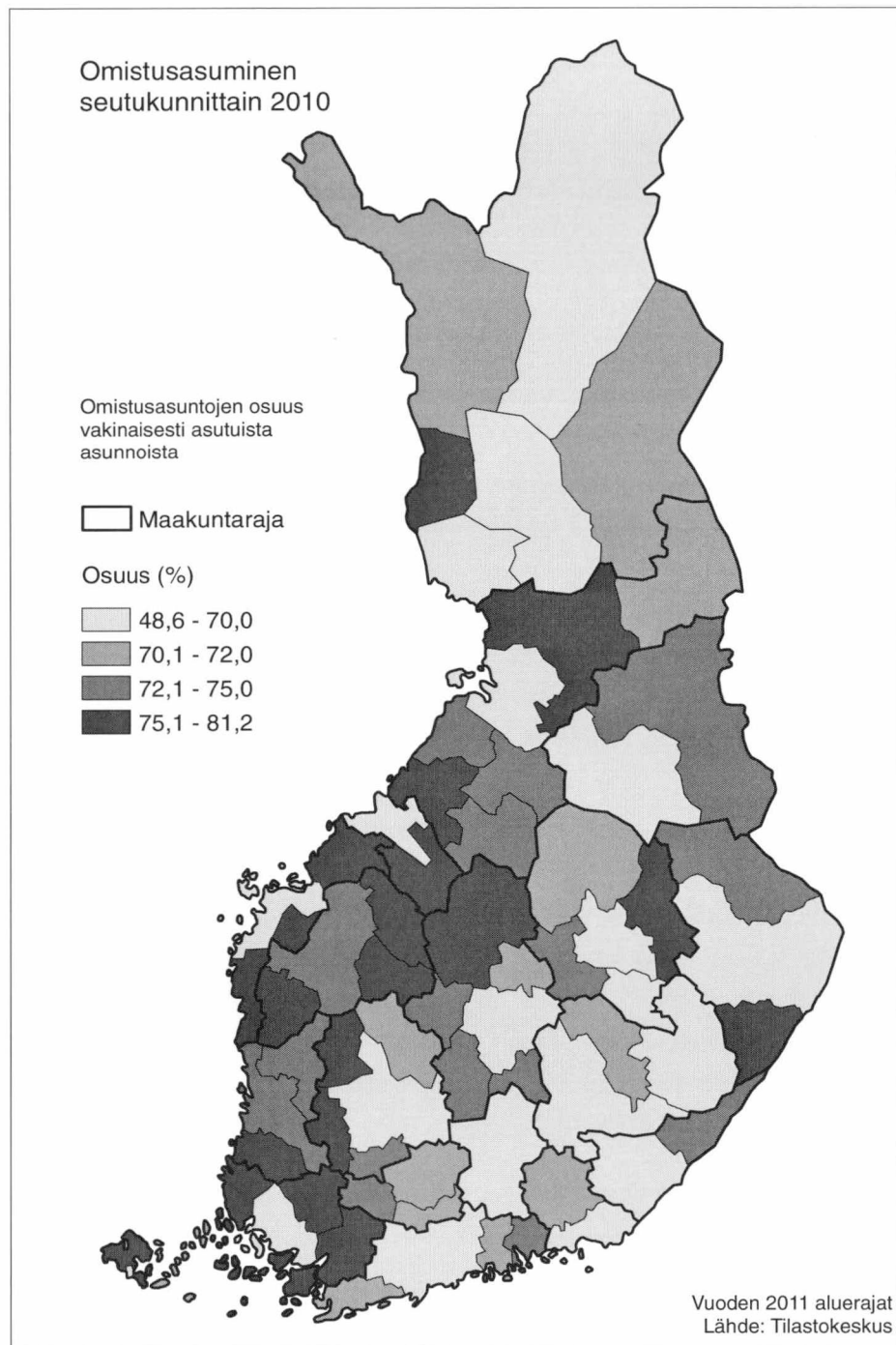
Kuva 3.1. Asuntojen varustetaso seutukunnittain 2010.

Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2010

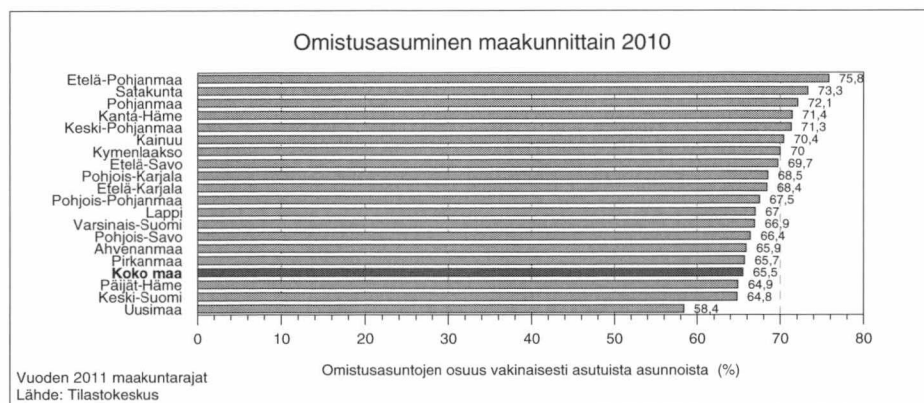

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

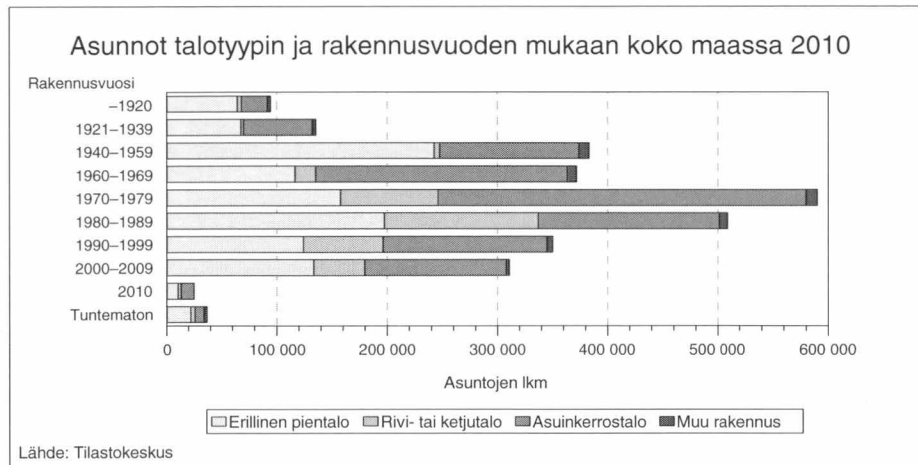
Kuva 3.2. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2010.

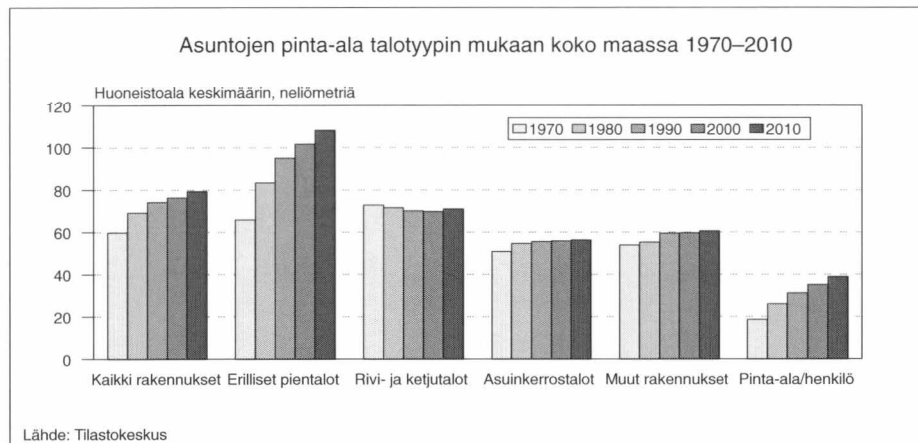
Kuva 3.3. Omistusasuminen seutukunnittain 2010.

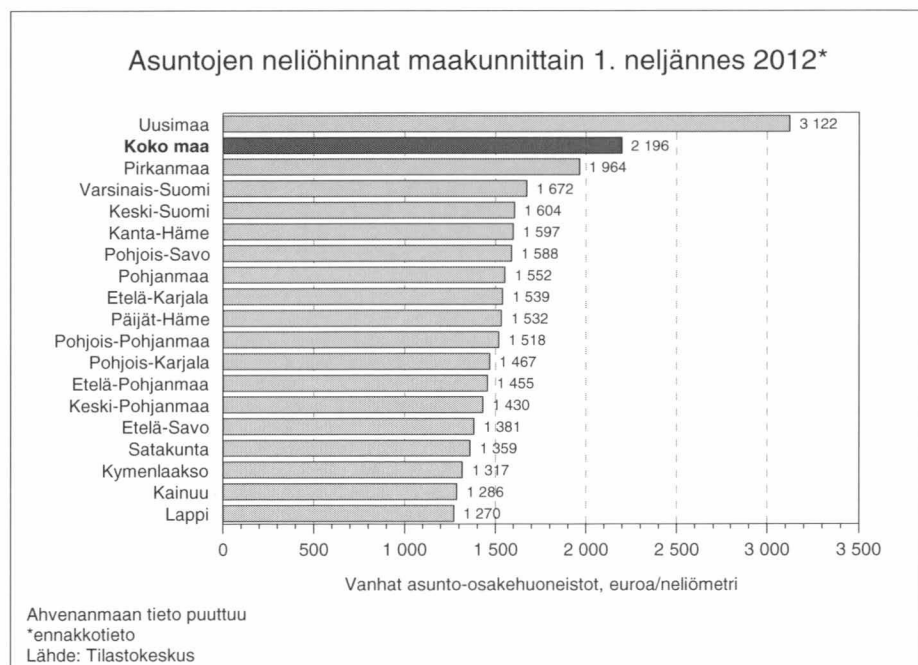
Kuva 3.4. Omistusasuminen maakunnittain 2010.

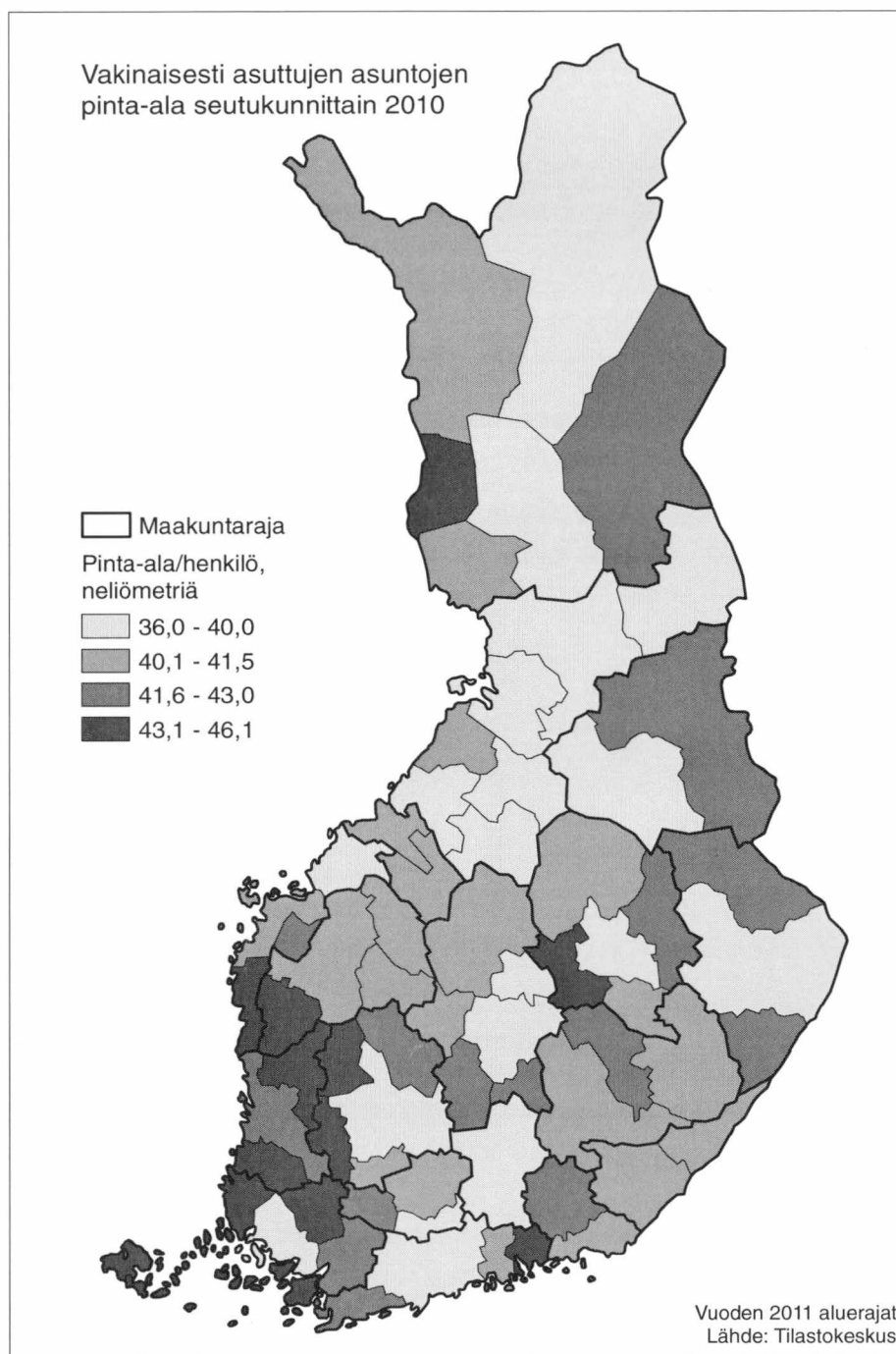
Kuva 3.5. Asunnot talotyyppin ja rakennusvuoden mukaan koko maassa 2010.

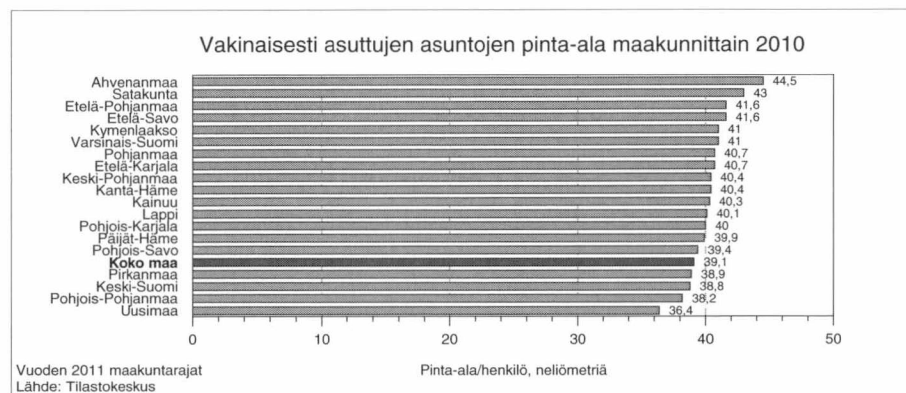
Kuva 3.6. Asuntojen pinta-ala talotyyppin mukaan koko maassa 1970–2010.

Kuva 3.7. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 1. neljännes 2012.

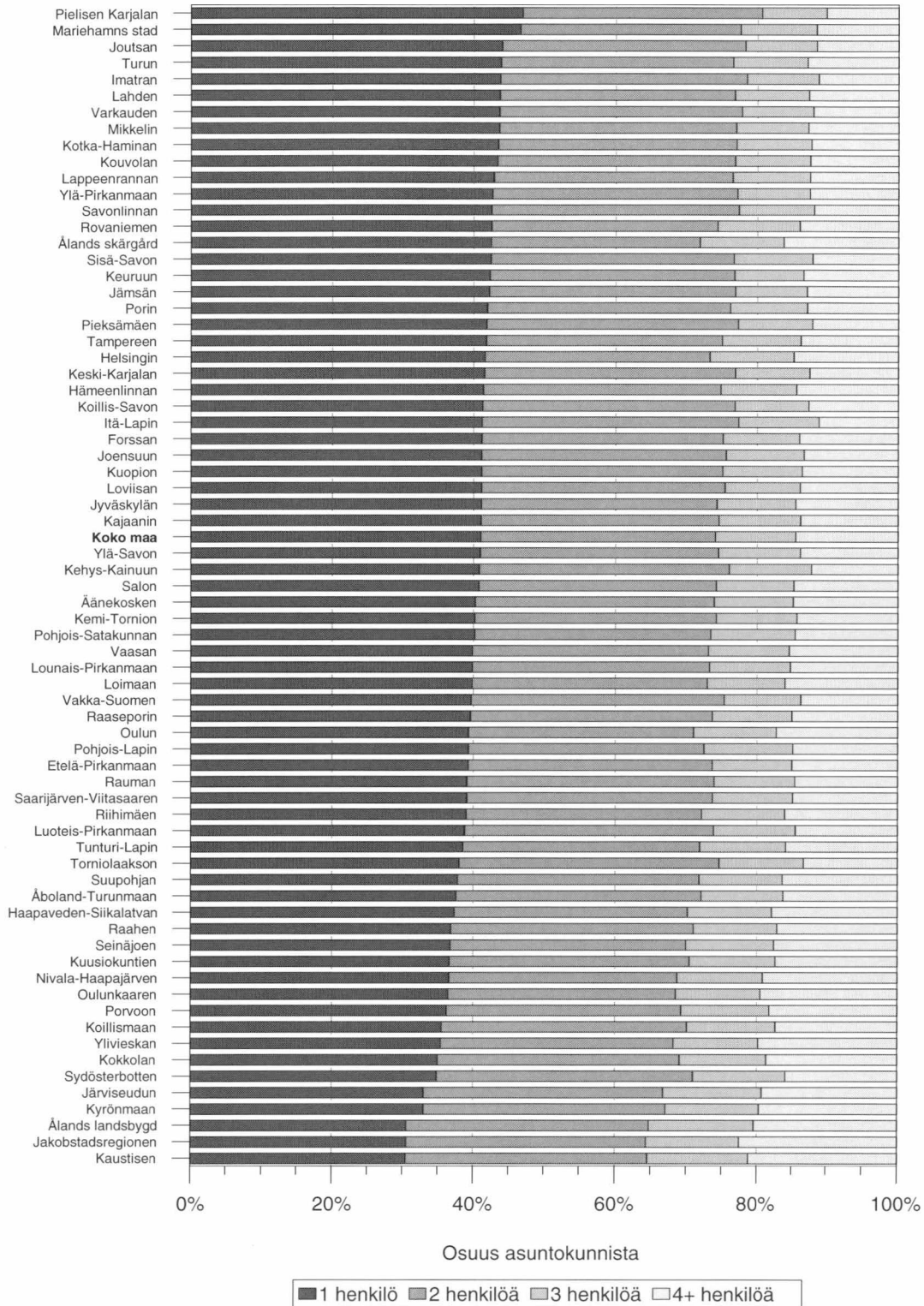

Kuva 3.8. Vakinaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala seutukunnittain 2010.

Kuva 3.9. Vakinaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala maakunnittain 2010.

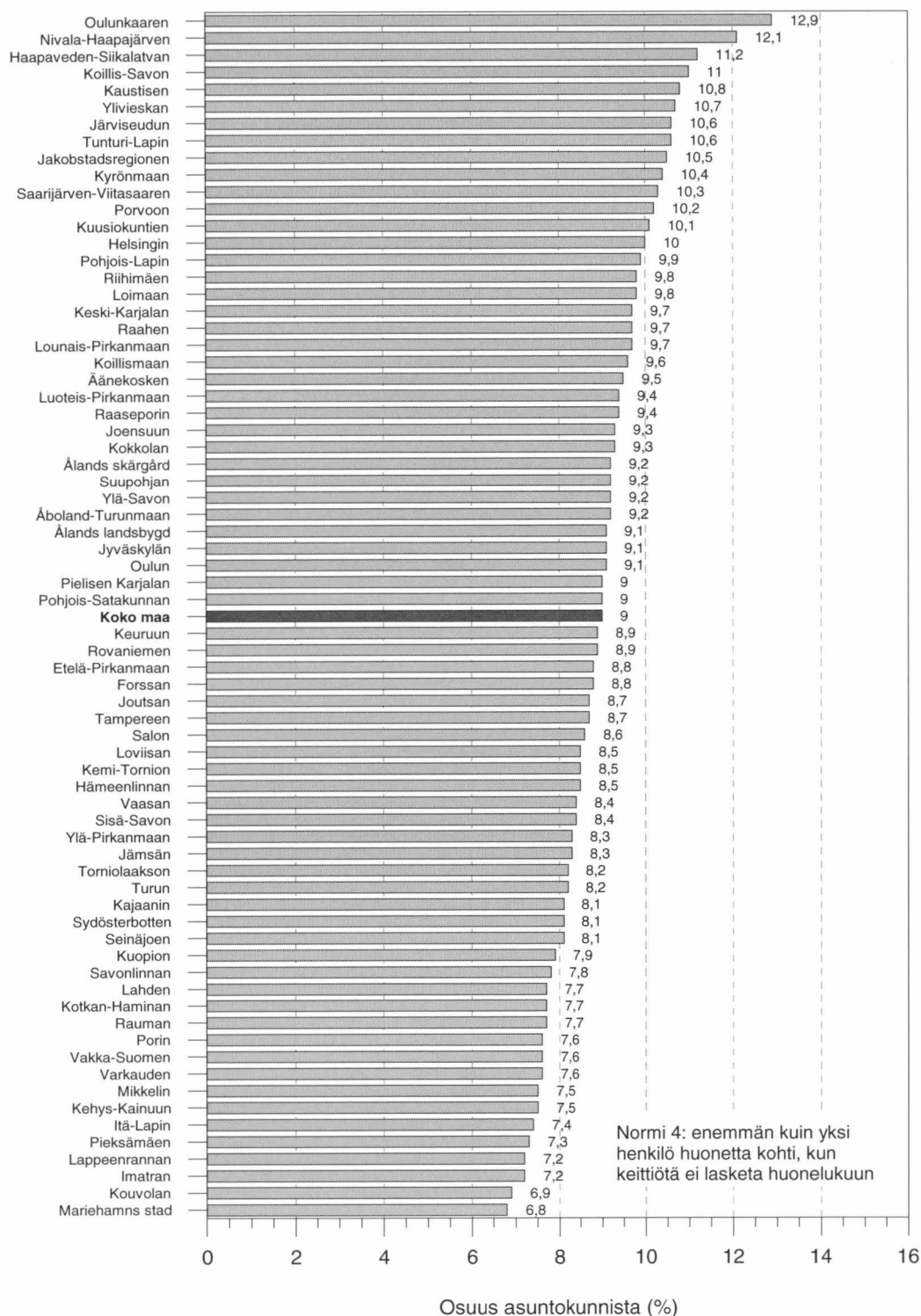
Asuntokunnat koon mukaan seutukunnittain 2010

Kuva 3.10. Asuntokunnat koon mukaan seutukunnittain 2010.

Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2010

Ahtaasti asuvat normi 4 mukaan

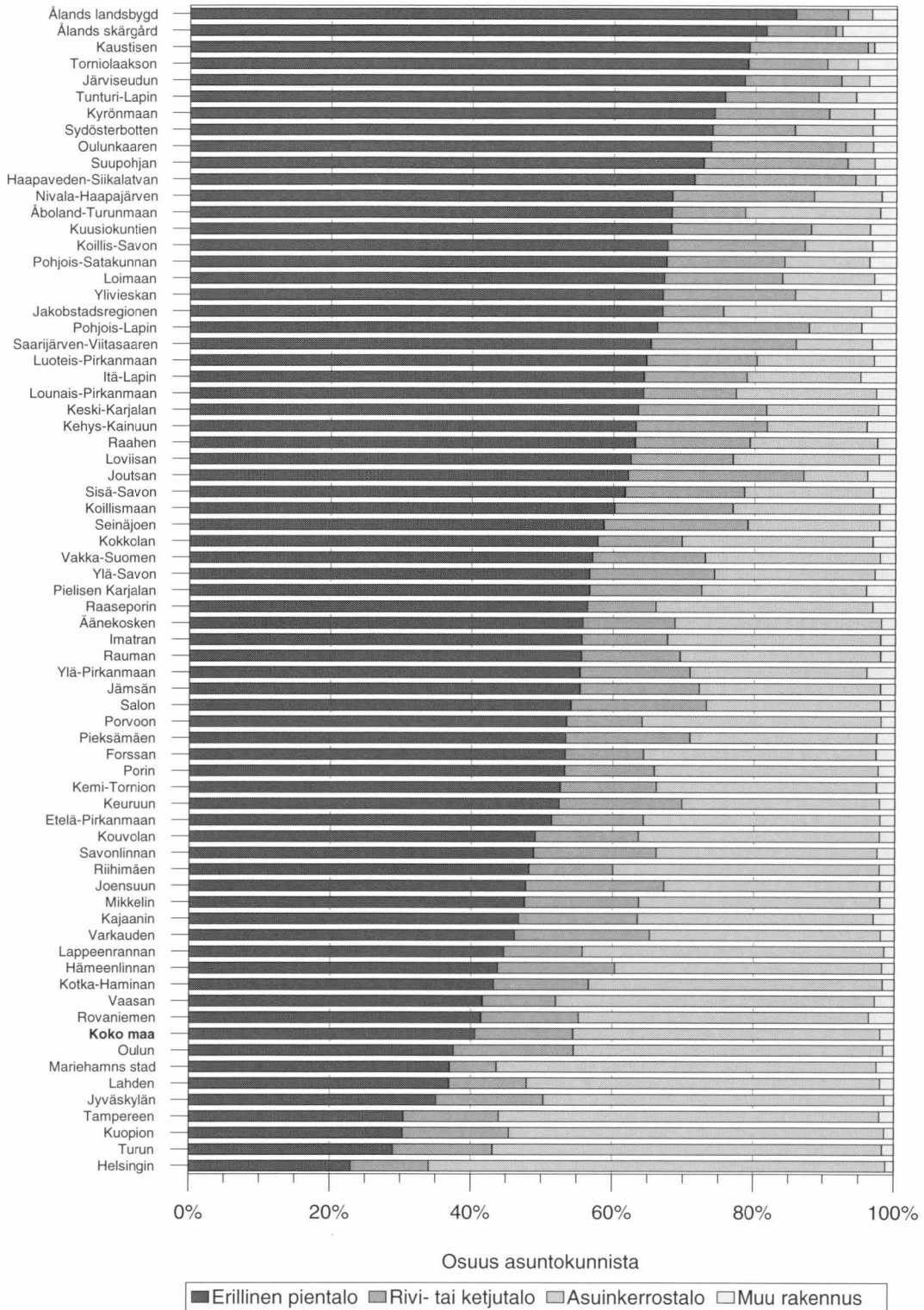

Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.11. Ahtaasti asuvat asuntokunnat seutukunnittain 2010.

Asuntokunnat talotyyppin mukaan seutukunnittain 2010

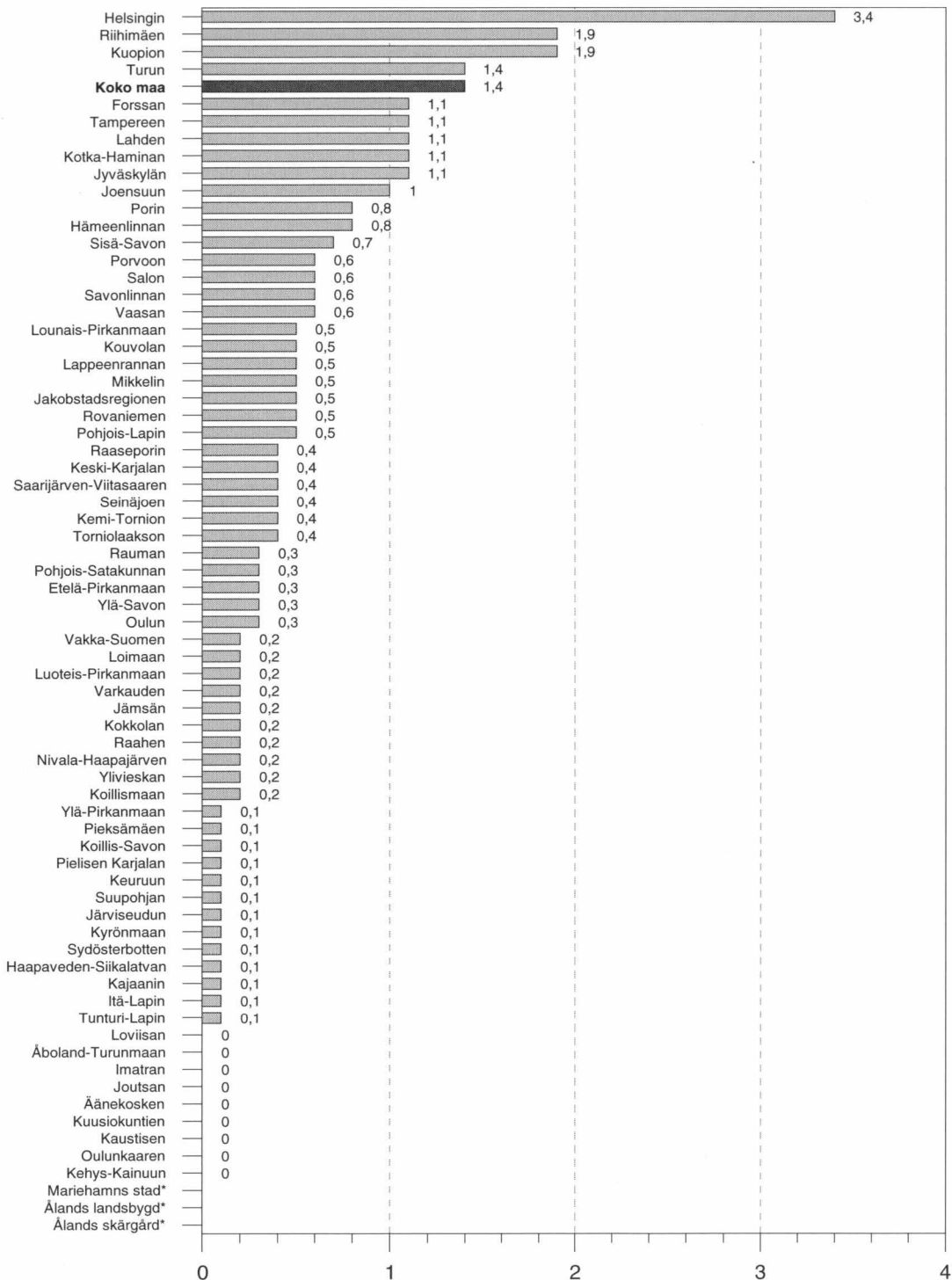

Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.12. Asuntokunnat talotyyppin mukaan seutukunnittain 2010.

Asunnottomat seutukunnittain 2011

Vuoden 2012 seutukuntarajat

*tieto puuttuu

Lähde: Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus

Asunnottomia/1 000 asukasta

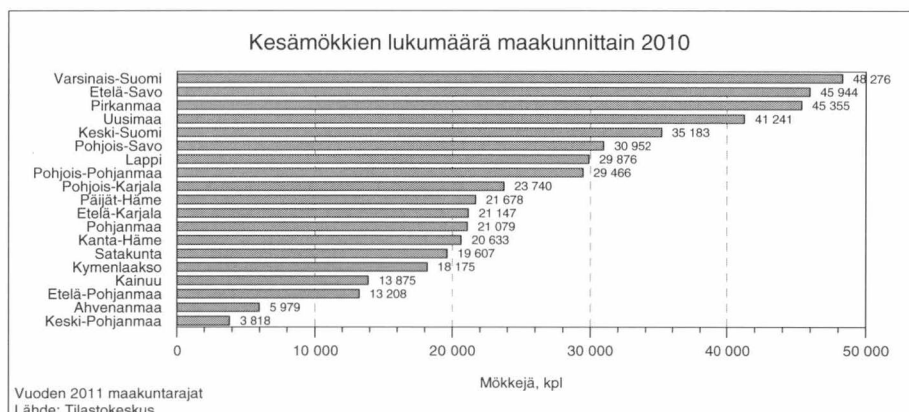
Kuva 3.13. Asunnottomat seutukunnittain 2011.

Kesämökkit

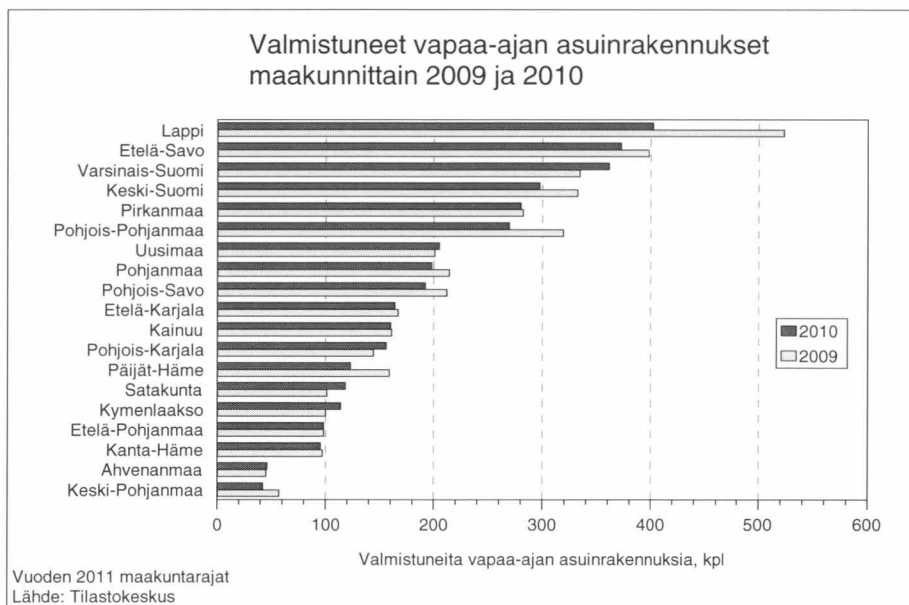
Suomessa oli vuoden 2010 lopussa 489 200 kesämökkiä. Eniten niitä oli Varsinais-Suomessa, Etelä-Savossa ja Pirkanmaalla, kussakin yli 45 000. Etelä-Savossa mökkejä oli myös asukaslukuun suhteutettuna runsaimmin, 297 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Uudellamaalla kesämökkejä oli asukaslukuun nähden vähiten.

Tampereen seutukunnassa mökkien lukumäärä oli seutukuntien suurin, yli 26 000 kappaletta. Asukaslukuun suhteutettuna mökkejä oli kuitenkin eniten Ålands skärgårdin seutukunnassa.

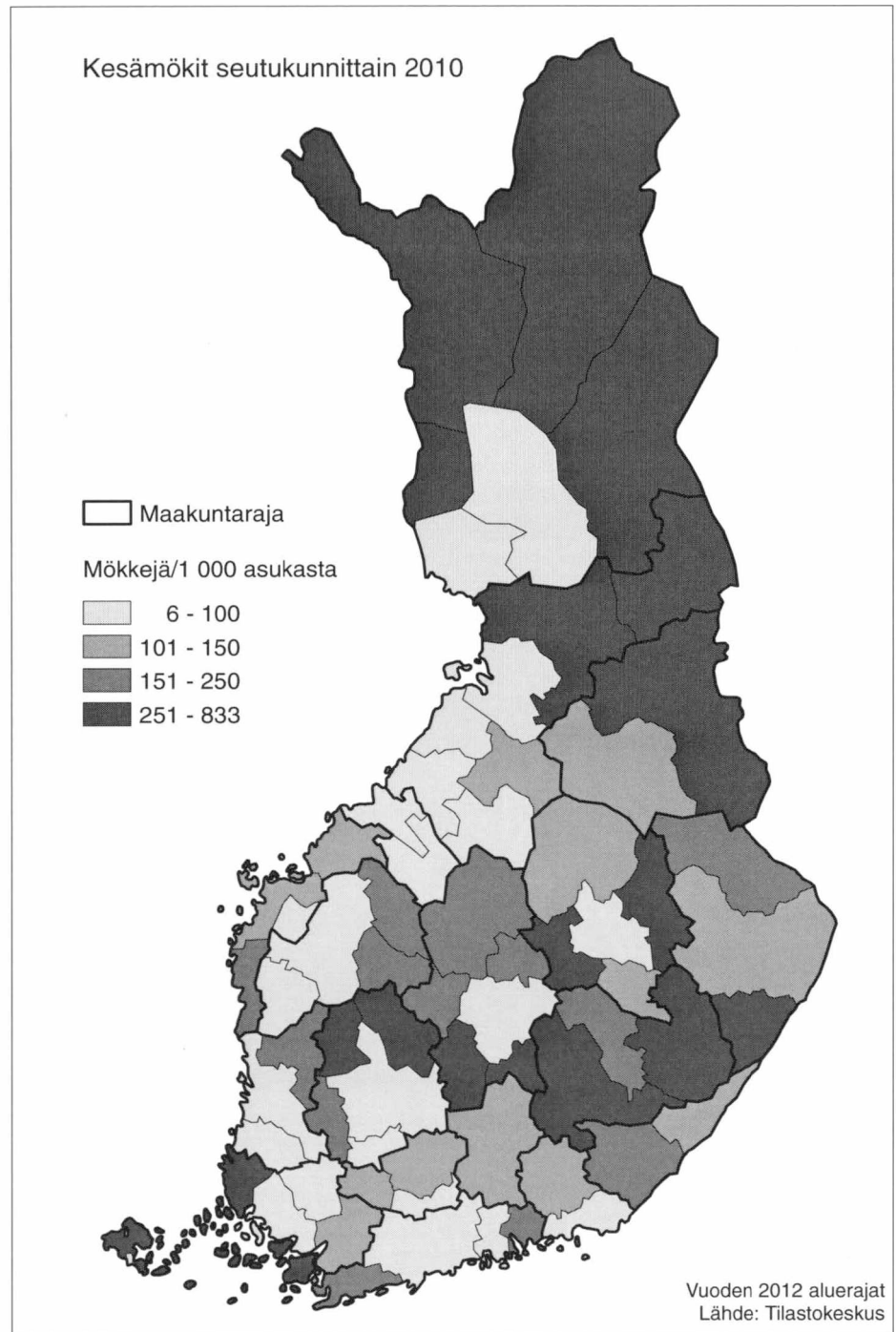
Uusia vapaa-ajan asuinrakennuksia valmistui vuonna 2010 yhteensä 3 692 kappaletta, mikä on yli 6 % vähemmän kuin vuotta aiemmin. Eniten uusia vapaa-ajanrakennuksia valmistui Lappiin.

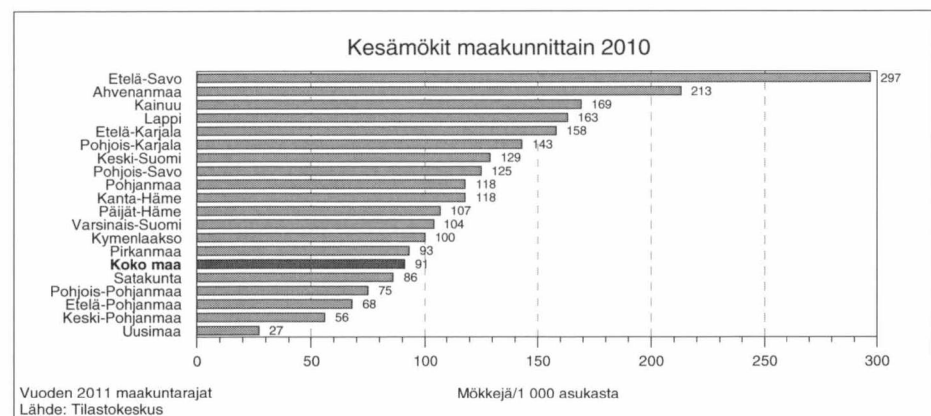
Kuva 3.14. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2010.

Kuva 3.15. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2009 ja 2010.

Kuva 3.16. Kesämökki seutukunnittain 2010.

Kuva 3.17. Kesämökki maakunnittain 2010.

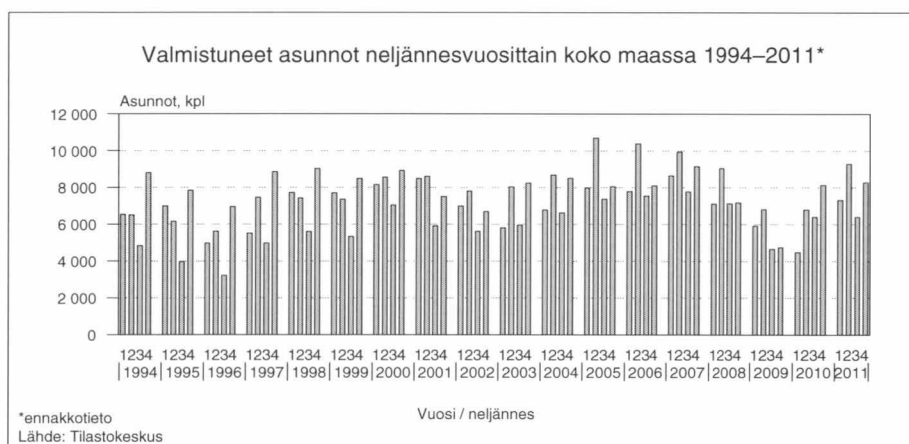
Rakentaminen

Asuntoja valmistui 31 400 kappaletta vuonna 2011 (ennakkotieto). Asukaslukuun suhteutettuna *asuntotuotanto* oli vilkkainta Oulun seutukunnassa ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa. Suhteellisesti vähiten asuntoja valmistui Torniolaakson ja Itä-Lapin seutukunnissa sekä Kainuun maakunnassa.

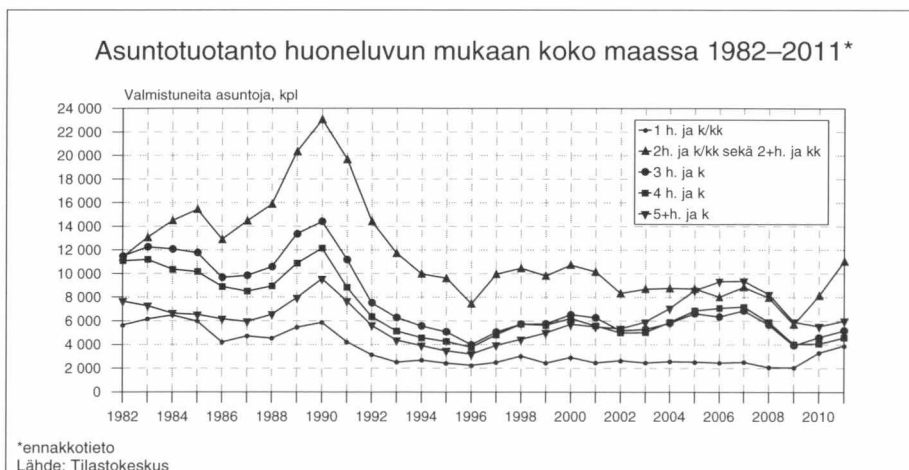
Valmistuneista asunnoista 51 % valmistui asuinkerrostaloihin. Pientaloihin tai rivitaloihin asunnoista valmistui 47 %. Kaksi huonetta ja keittiö tai keitokomero oli selvästi yleisin valmistuneiden asuntojen huonemäärä vuoden 2011 ennakkotiedon mukaan.

Valmistuneet rakennukset sisältävät sekä uudet rakennukset että rakennusten laajennukset. Vuonna 2010 rakennuksia valmistui asukaslukuun nähden eniten Ålands skärgårdin ja vähiten Torniolaakson seutukuntiin. Rakennuksia valmistui suhteellisesti eniten Ahvenanmaalle ja Etelä-Savoon ja vähiten Uudellemaalle.

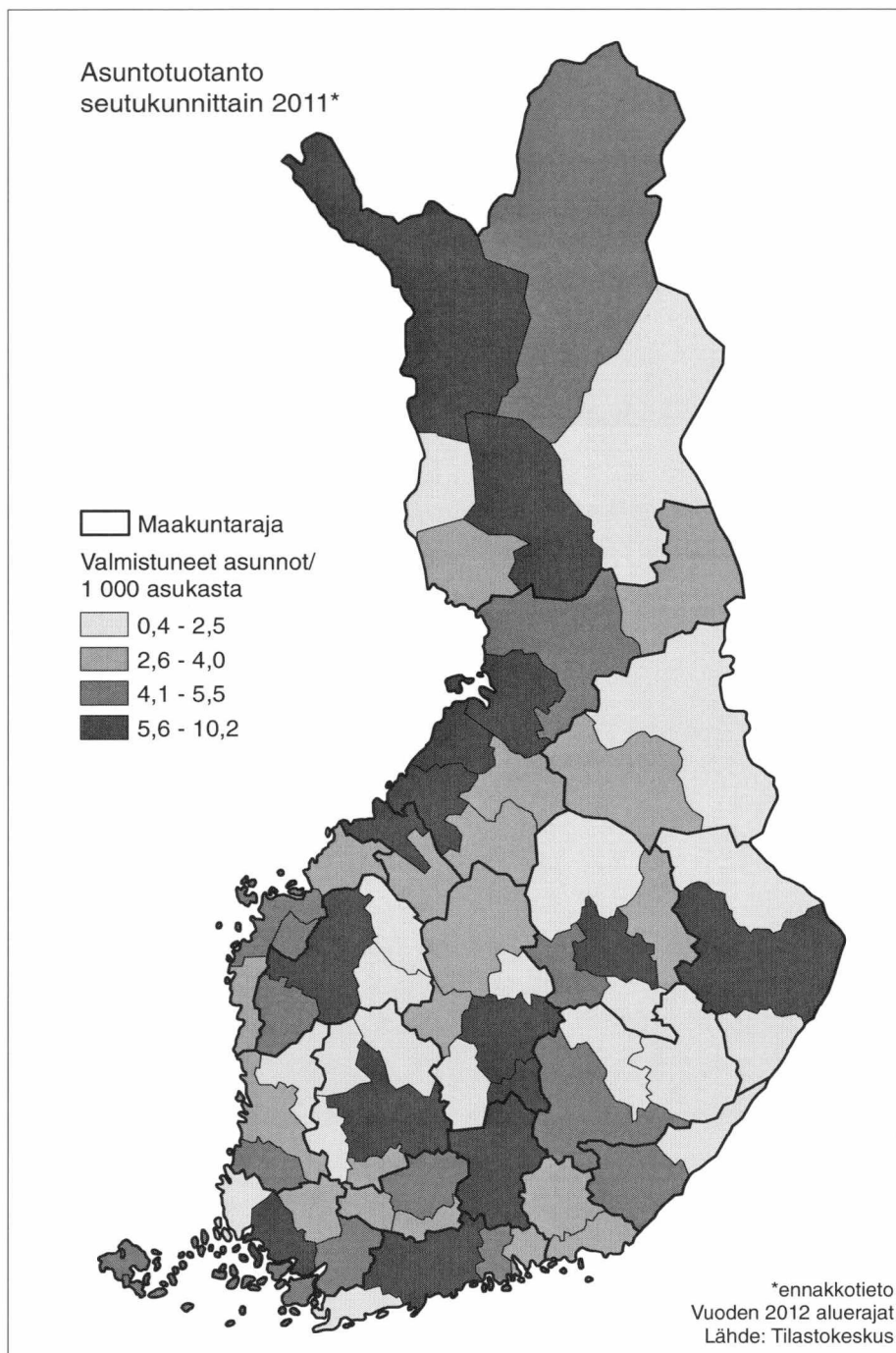
Rakennusalan työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Ålands landsbygdin (11,3 %) seutukunnassa ja pienin Mariehamns stadin (3,5 %) seutukunnassa. Koko maassa vastaava osuus oli 6,3 %. Rakennusala on hyvin miesvaltainen, sillä vain 9 % alan työllisistä oli naisia vuonna 2009.

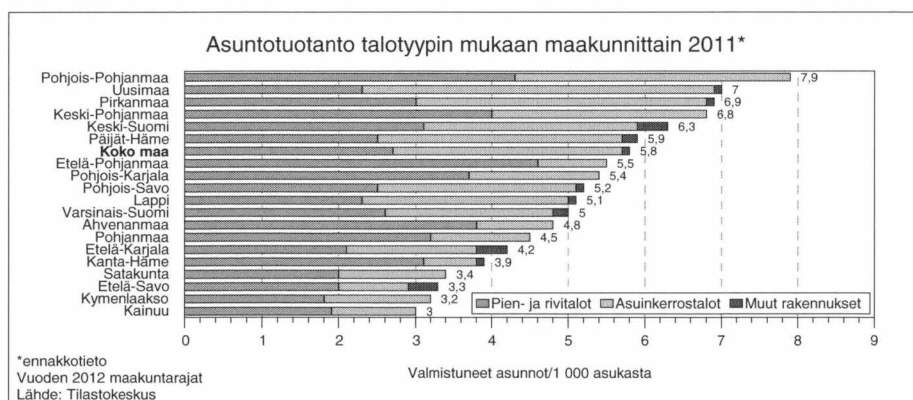
Kuva 3.18. Valmistuneet asunnot neljännesvuosittain koko maassa 1994–2011.

Kuva 3.19. Asuntotuotanto huoneluvun mukaan koko maassa 1982–2011.

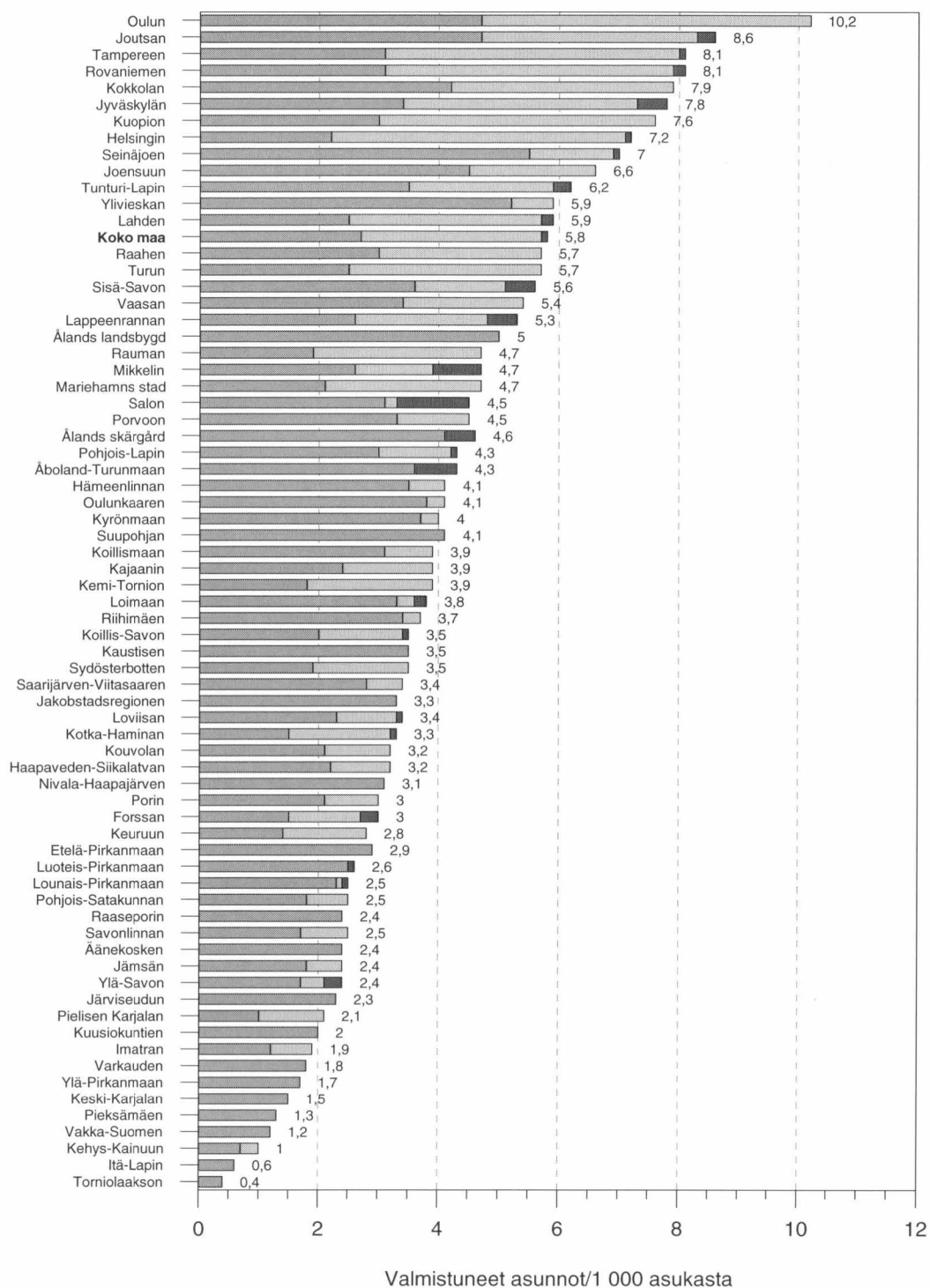

Kuva 3.20. Asuntotuotanto seutukunnittain 2011.

Kuva 3.21. Asuntotuotanto talotyyppin mukaan maakunnittain 2011.

Asuntotuotanto talotyyppin mukaan seutukunnittain 2011*

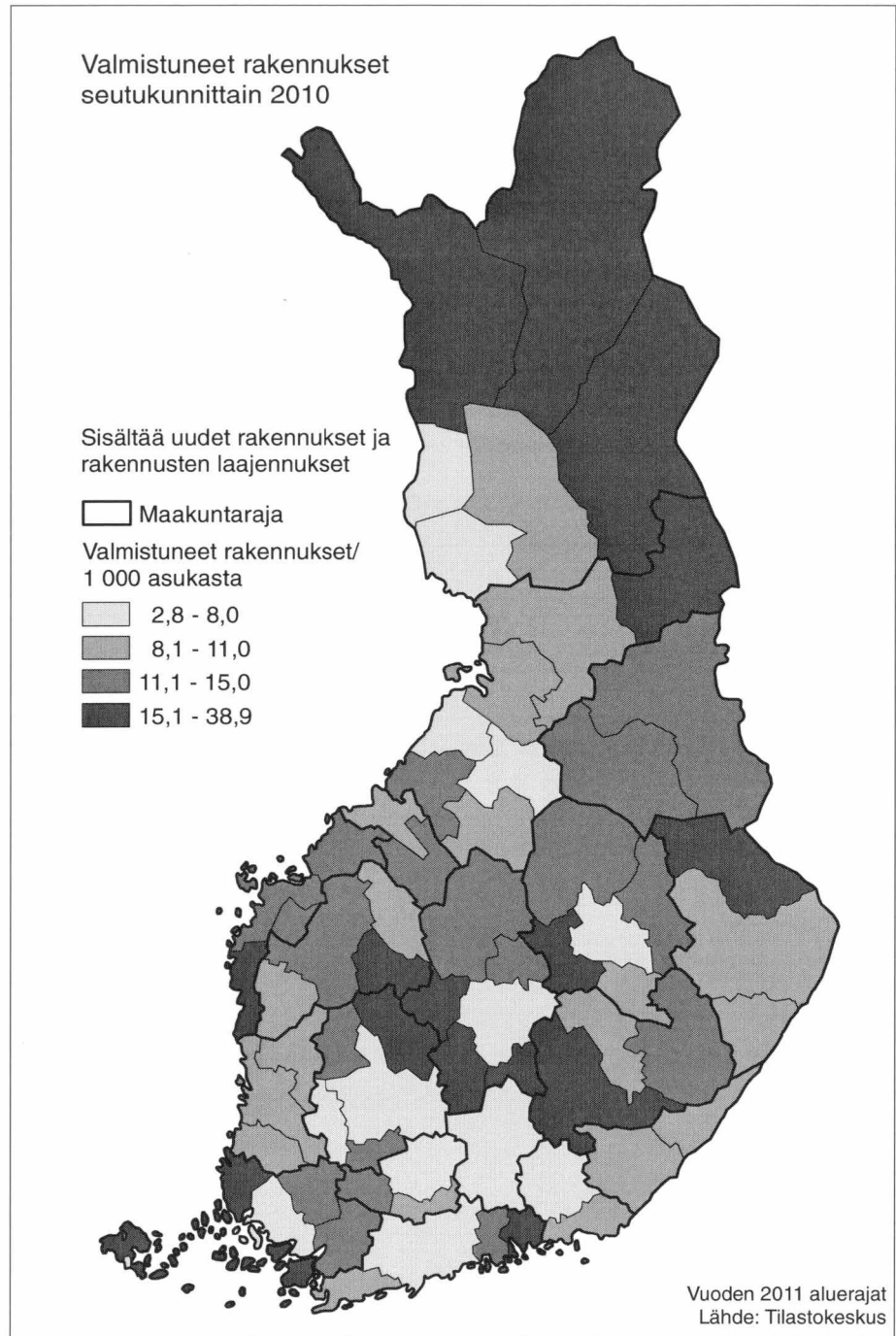

*ennakkotieto

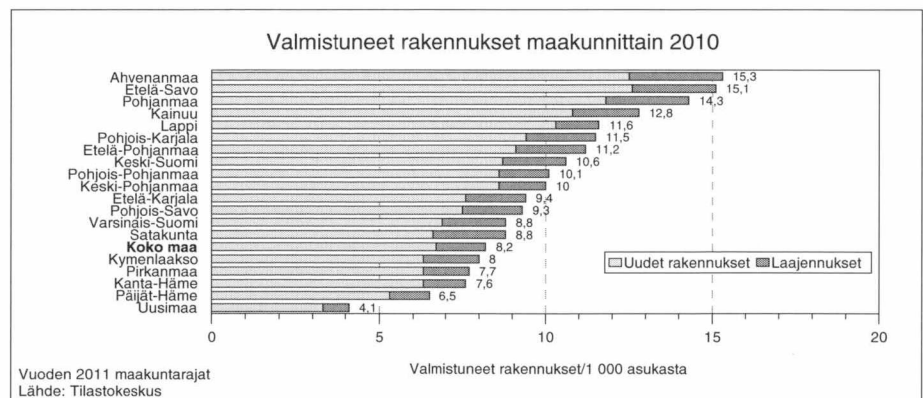
Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 3.22. Asuntotuotanto talotyyppin mukaan seutukunnittain 2011.

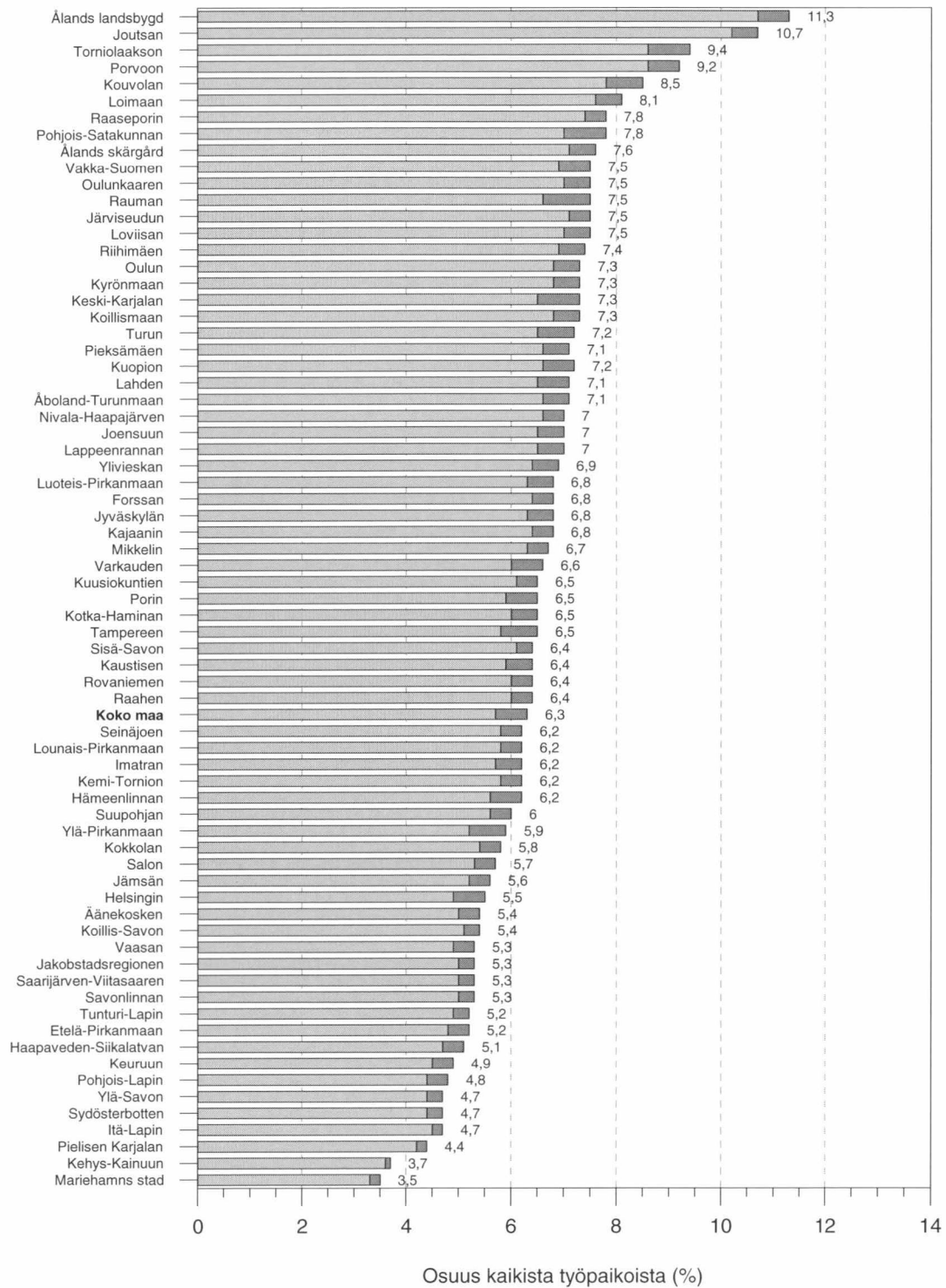

Kuva 3.23. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2010.

Kuva 3.24. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2010.

Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009

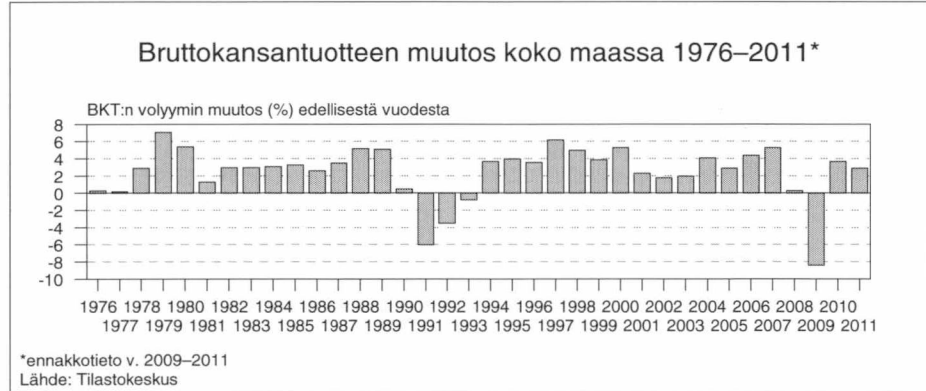
TOL 2008 toimiala F
Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

■ Miehet ■ Naiset

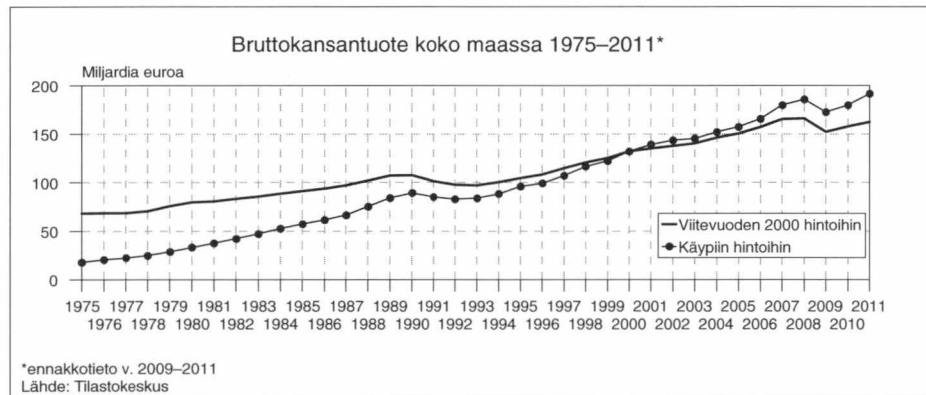
Kuva 3.25. Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009.

Kansantalous

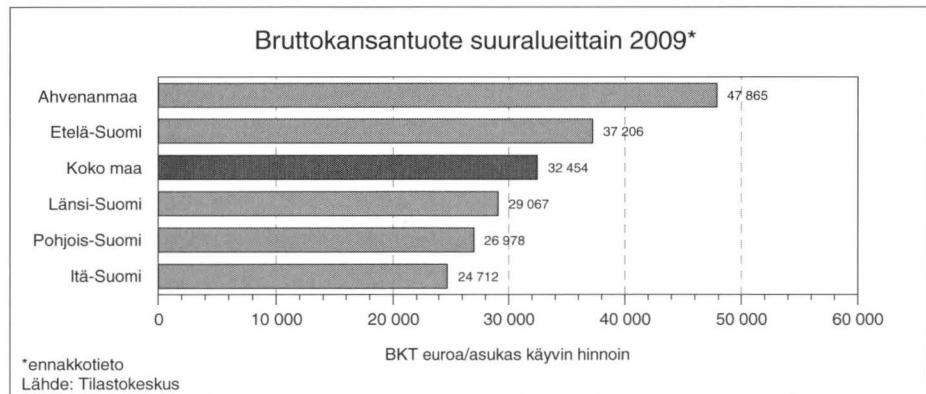
Bruttokansantuote markkinahintaan on kotimaisten tuotantoyksiköiden tuotantotoiminnan lopputulos. Vuoden 2011 ennakkotietojen mukaan bruttokansantuote oli 191,6 miljardia euroa ja sen volyymi kasvoi edellisestä vuodesta 2,9 %.

Kuva 4.1. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2011.

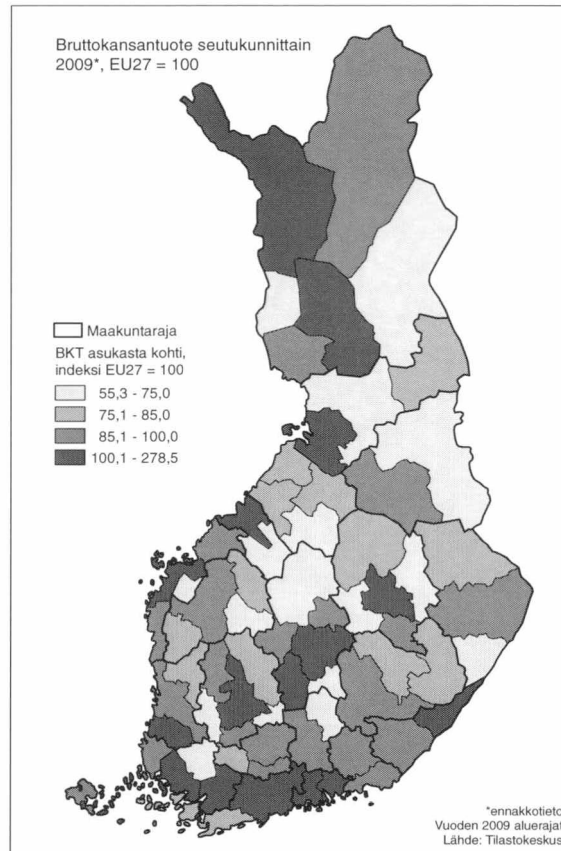

Kuva 4.2. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2011.

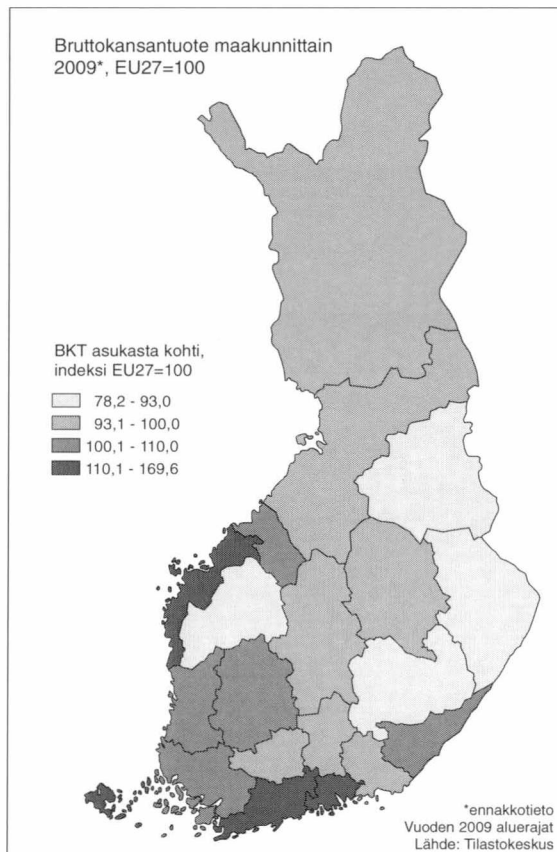

Kuva 4.3. Bruttokansantuote suuralueittain 2009.

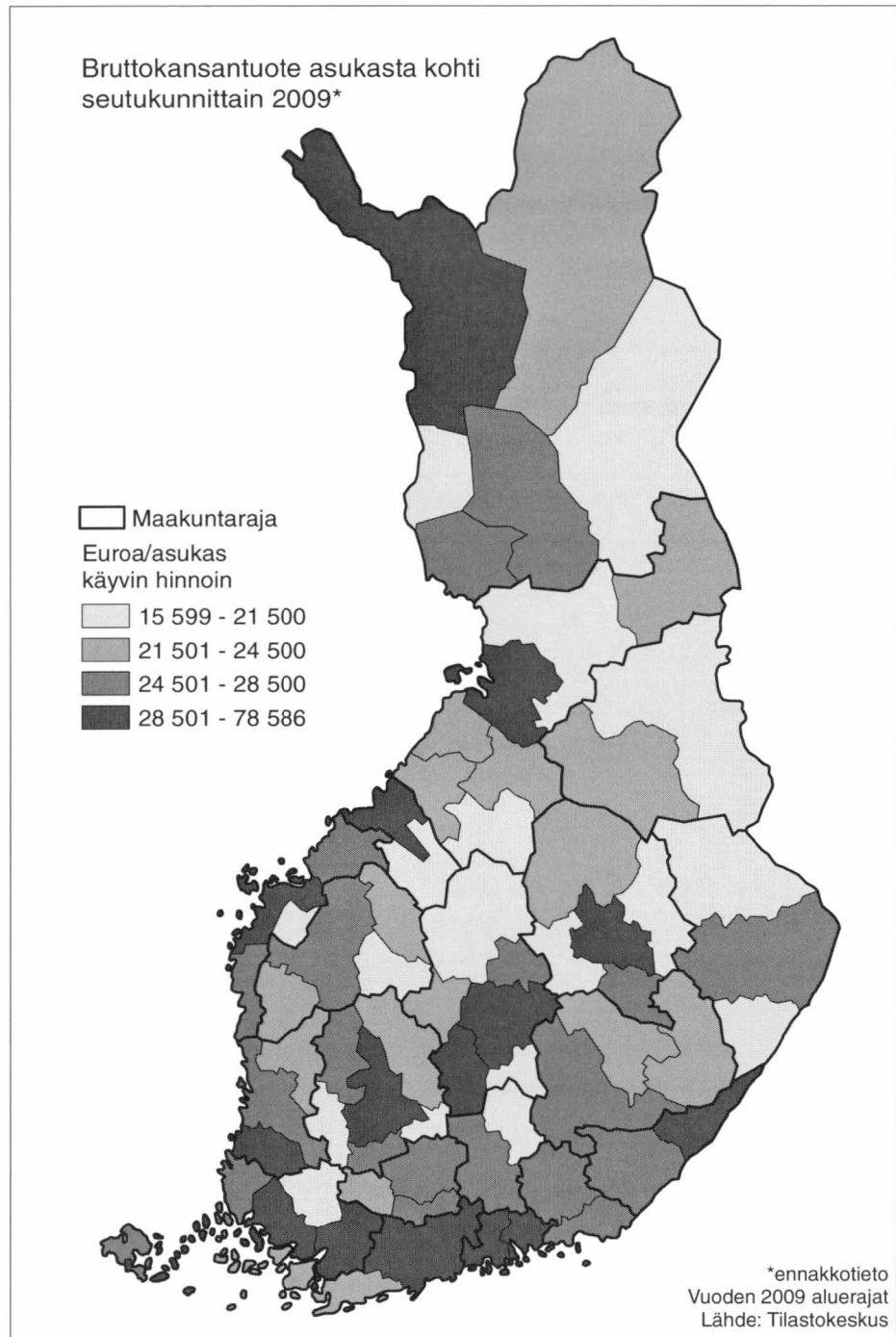
Viimeisimmät alueelliset tiedot ovat vuodelta 2009 (ennakkotieto). Asukasta kohti laskettu bruttokansantuote oli tuolloin Ahvenanmaan ja Etelä-Suomen suuralueilla yli koko maan keskiarvon. Seutukuntien suhde EU27:ään vaihteli Kyrönmaan 55,3 %:sta Mariehamns stadin 278,5 %:iin. Bruttokansantuote (euroa/asukas) oli 18 seutukunnan alueella suurempi kuin EU27:n alueella keskimäärin. Maakunnista Ahvenanmaa ja Uusimaa menestyivät tässä tarkastelussa parhaiten, mutta 11 maakuntaa jäi alle EU:n keskimääräisen arvon. Eniten alle EU:n keskiarvon oli Kainuun bruttokansantuote.

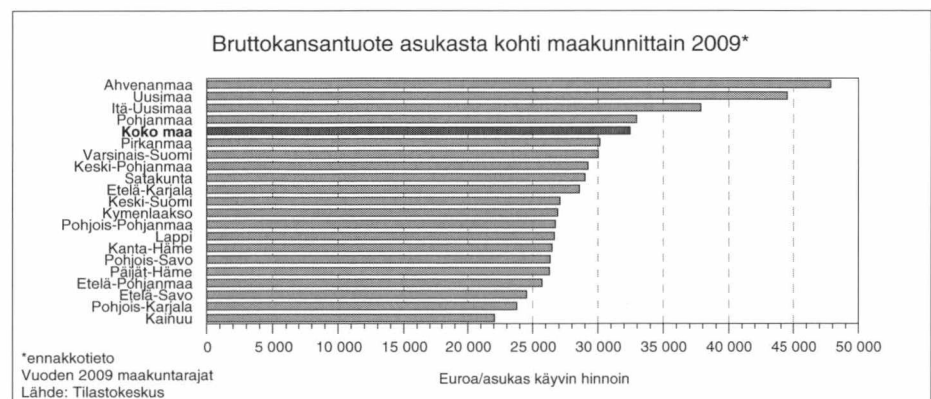
Kuva 4.4. Bruttokansantuote seutukunnittain 2009, EU27 = 100.

Kuva 4.5. Bruttokansantuote maakunnittain 2009, EU27 = 100.

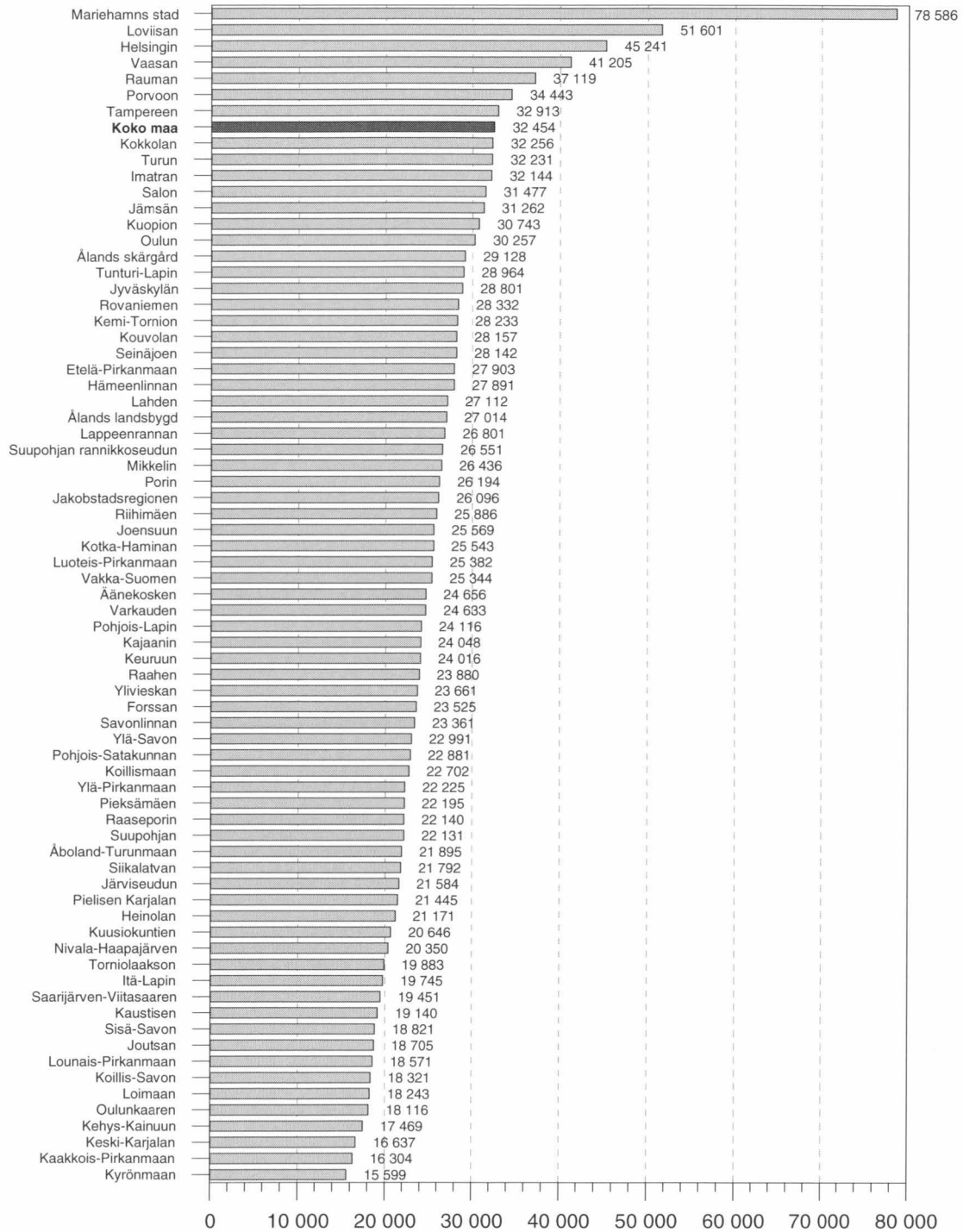

Kuva 4.6. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2009.

Kuva 4.7. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2009.

Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2009*

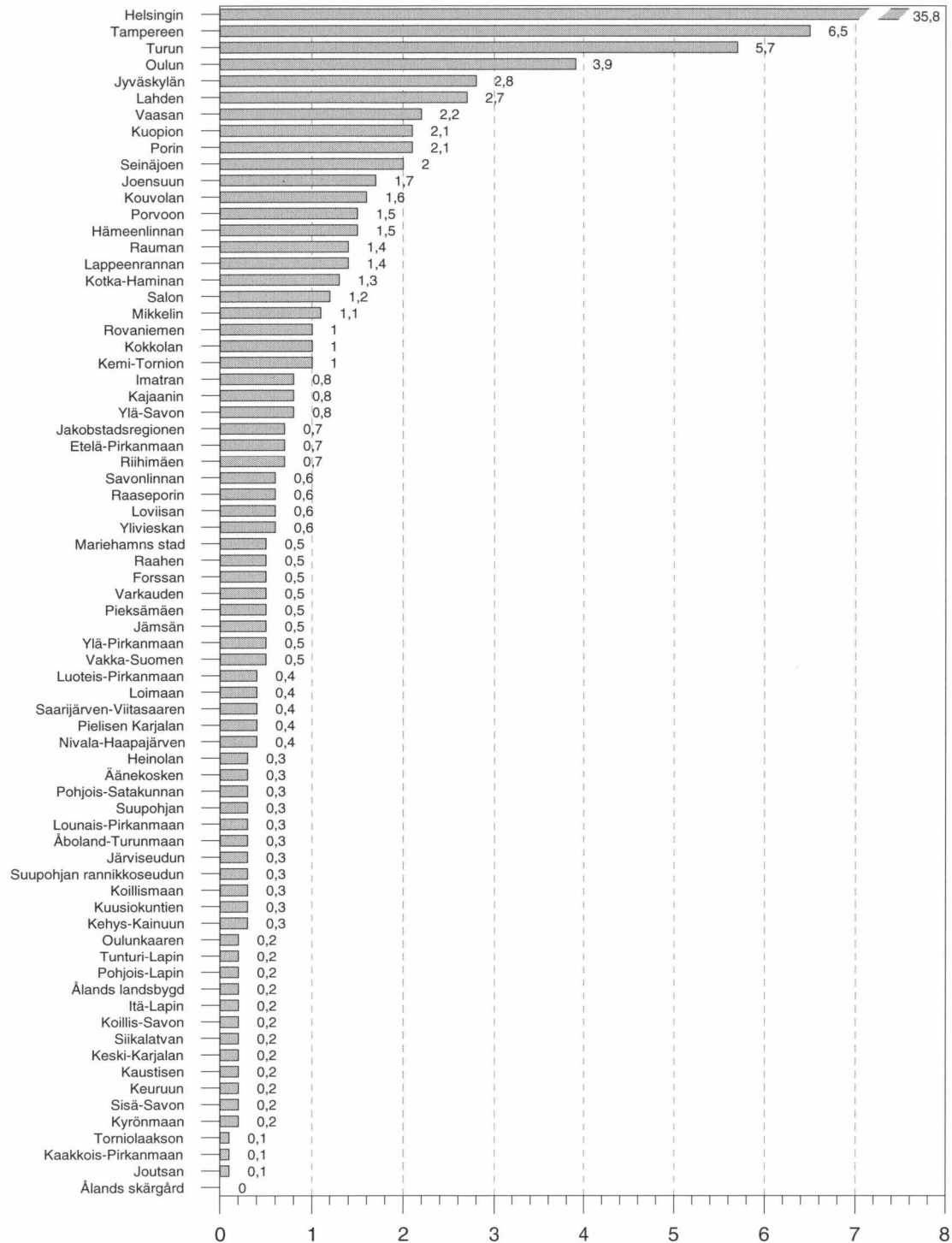
*ennakkotieto

Vuoden 2009 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 4.8. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2009.

Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2009*

*ennakkotieto

Vuoden 2009 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Osuus (%)

Kuva 4.9. Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2009.

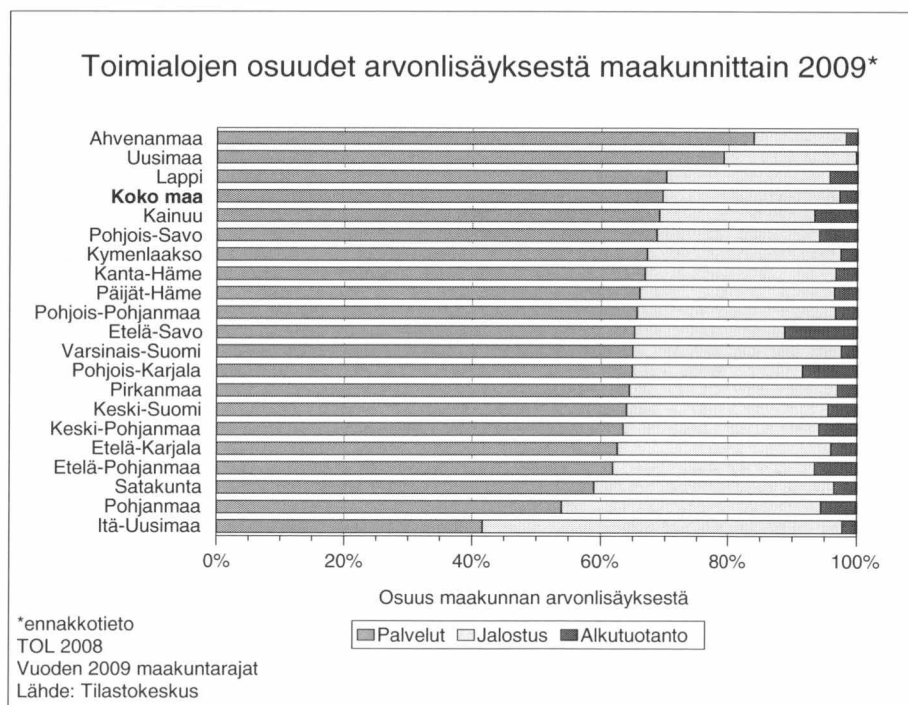
Bruttokansantuote asukasta kohti laskettuna oli suurin Mariehamns stadin seutukunnassa vuonna 2009 (ennakkotieto), noin 78 600 euroa. Myös Helsingin ja Loviisan seutukunnissa bruttokansantuote/asukas oli yli 45 000 euroa. Pienin se oli Kyrönmaan, Kaakkois-Pirkanmaan ja Keski-Karjalan seutukunnissa, alle 17 000 euroa. Koko maassa vastaava arvo oli 32 454 euroa.

Vuonna 2009 (ennakkotieto) yli kolmannes (35,8 %) koko maan bruttokansantuotteesta tuotettiin Helsingin seutukunnassa. Tampereen seutukunnan osuus oli 6,5 %, Turun seutukunnan 5,7 % ja Oulun seutukunnan 3,9 %.

Tuotannon ja työllisyyden aluetilit kuvaavat Suomen aluetaloutta kansantalouden tilinpidon käsittein ja määritelmien tuotantoyksikön sijaintipaikan mukaan. Tuotannon ja työllisyyden aluetilien laadinnassa noudatetaan Euroopan tilinpitäjärjestelmän (EKT 1995) ohjeistusta.

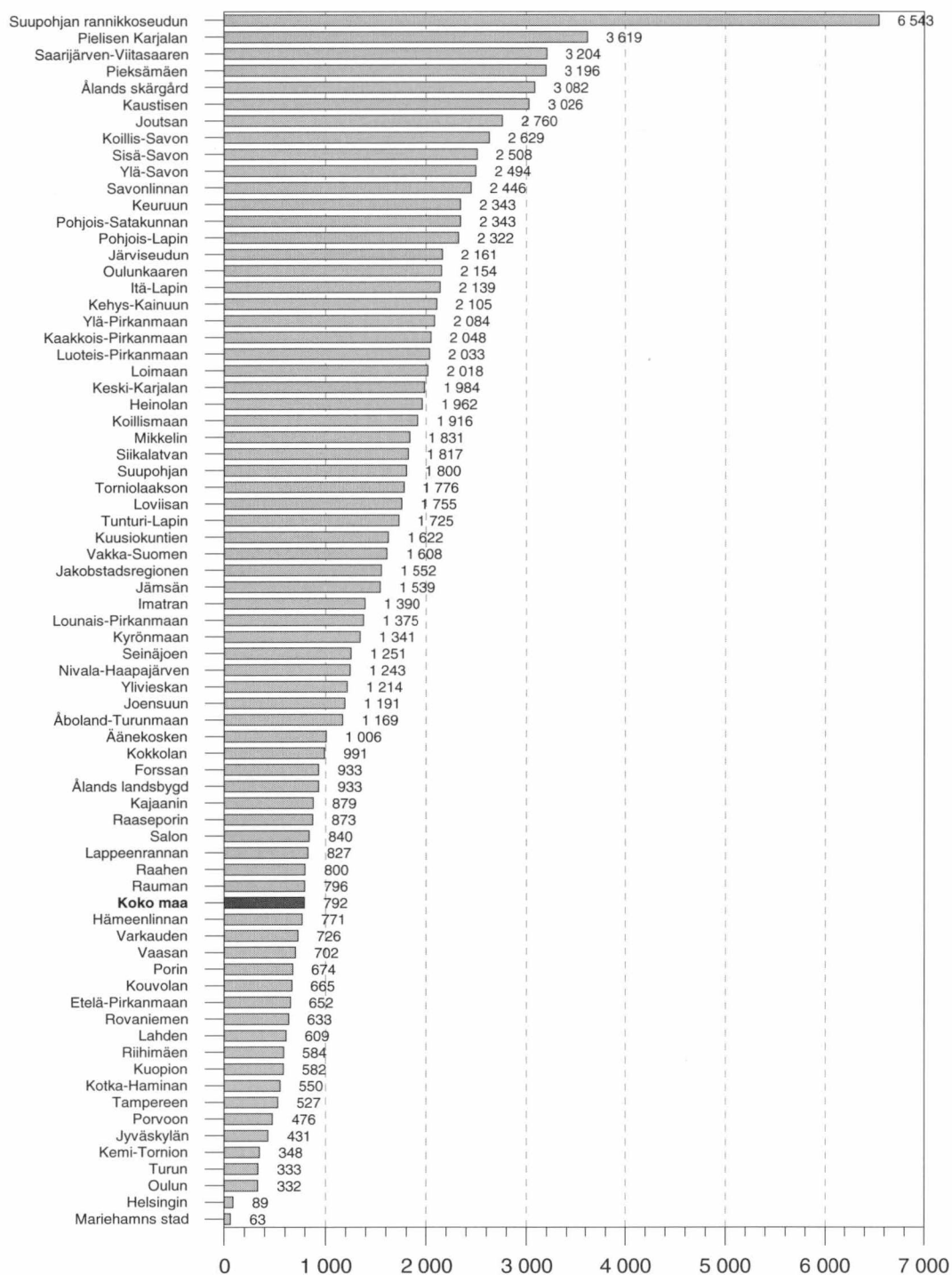
Vuonna 2009 (ennakkotieto) maakunnittaisessa tarkastelussa alkutuotannon osuus oli suurin Etelä-Savossa, yli 11 % maakunnan arvonlisäyksestä. Jalostuksen osuus oli suurin Itä-Uudellamaalla, 56 %. Ahvenanmaalla palvelutoimialoista muodostui 84 % arvonlisäyksestä ja Uudellamaalla vastaava osuus oli noin 79 %.

Alkutuotannon arvonlisäys asukasta kohti laskettuna oli suurin Suupohjan rannikkoseudulla, noin 6 500 euroa. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys oli vastaavasti suurin Loviisan seutukunnassa, yli 30 600 euroa/asukas. Palvelutoimialojen arvonlisäys oli suurin Mariehamns stadin seutukunnassa, lähes 61 000 euroa/asukas.

Kuva 4.10. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2009.

Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2009*

*ennakkotieto

Euroa/asukas käyvin hinnoin

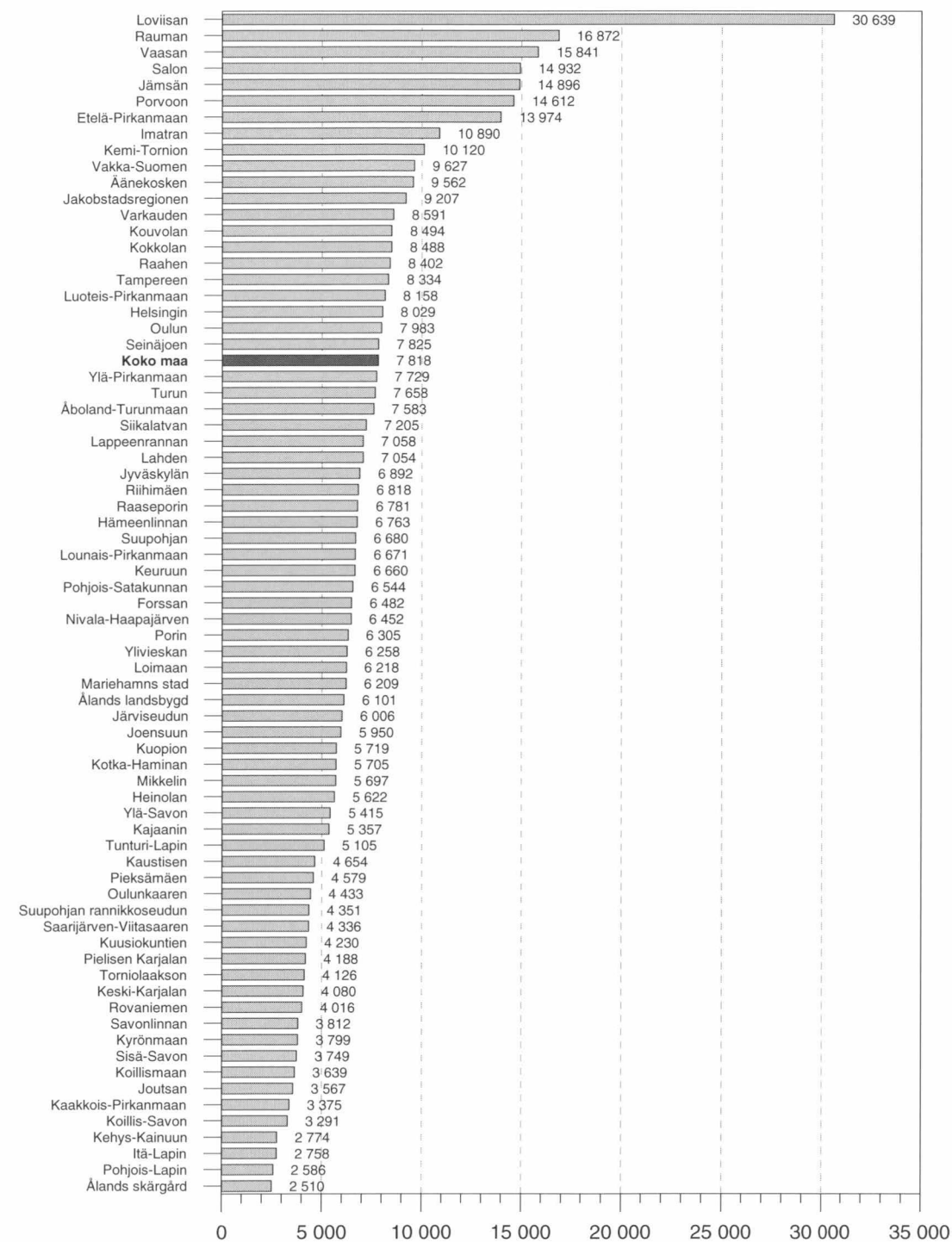
TOL 2008

Vuoden 2009 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 4.11. Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2009.

Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2009*

*ennakkotieto

TOL 2008

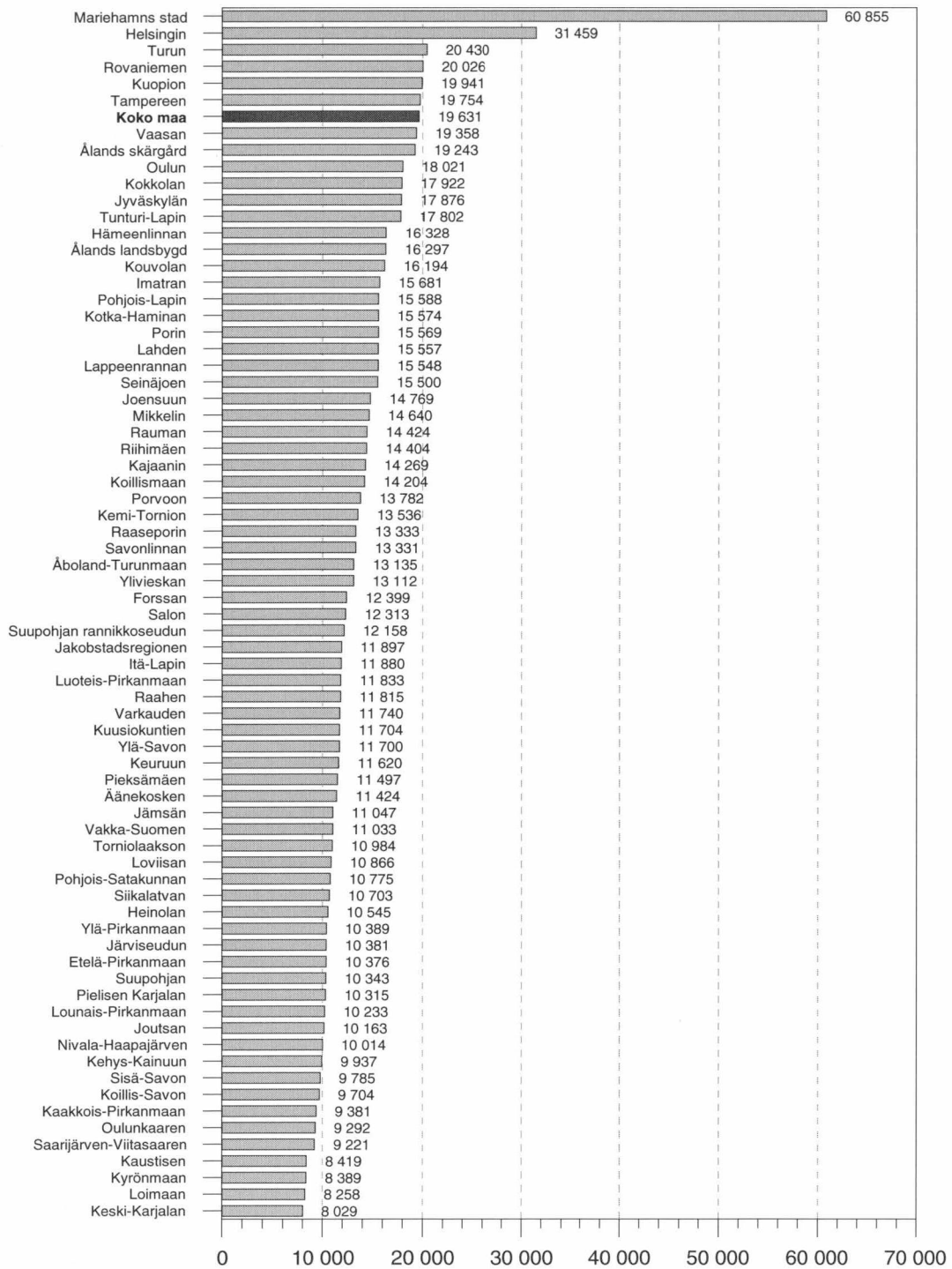
Vuoden 2009 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Kuva 4.12. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2009.

Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2009*

*ennakkotieto

TOL 2008

Vuoden 2009 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Euroa/asukas käyvin hinnoin

Kuva 4.13. Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2009.

Koulutus

Koulutusastejaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta. Keskiasteen koulutusta ovat ylioppilastutkinnot, ammatilliset perustutkinnot, ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot. Keskiasteen koulutus kestää yleensä 2–3 vuotta. Korkea-asteen koulutus jaotellaan; alin korkea-aste, alempi korkeakouluaste, ylempi korkeakouluaste ja tutkijakoulutusaste.

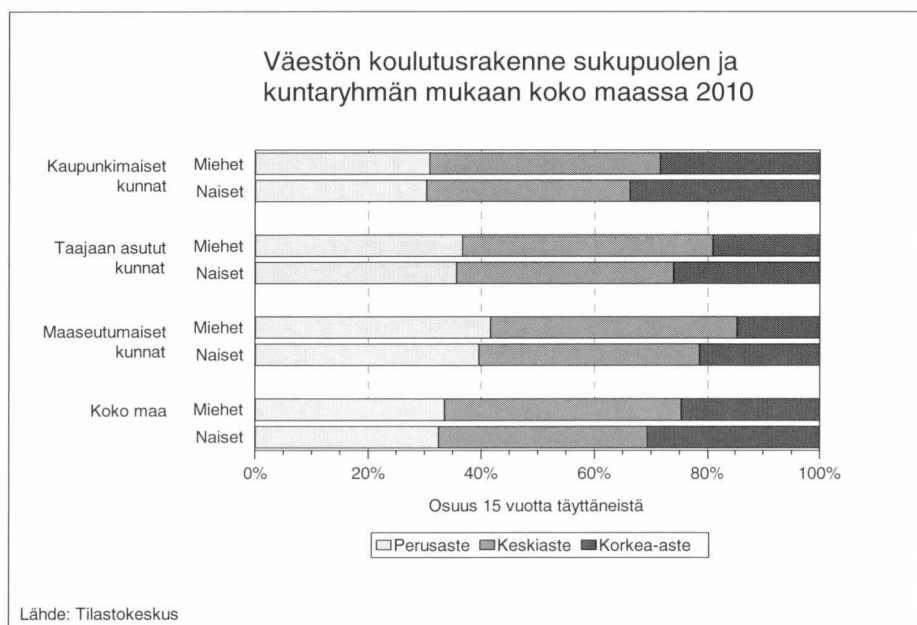
Väestön koulutusrakennetilasto kuvaa 15 vuotta täyttäneen väestön suorittamia tutkintoja. Vuoden 2010 loppuun mennessä 3 miljoonaa henkilöä eli 67 % yli 15-vuotiaista oli suorittanut perusasteen jälkeisen tutkinnon. Keskiasteen tutkinnon oli suorittanut 39,2 % ja korkea-asteen tutkinnon 27,8 %. Korkea-asteen tutkinnon suorittaminen oli yleisempää naisilla (30,7 %) kuin miehillä (24,7 %). Kuntaryhmittäin tarkasteltuna kaupunkimaisissa kunnissa asuvat olivat korkeimmin koulutettuja.

Seutukunnista tutkinnon suorittaneiden osuus oli suurin Oulun (74 %) ja pienin Ålands skärgårdin (53,6 %) seutukunnassa. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli suhteellisesti eniten Helsingin seutukunnassa (35,6 %).

Koulutustasoa mitataan Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella väestön koulutustasomittaimella. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna 20 vuotta täyttäneeseen väestöön ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Vuonna 2010 väestön koulutustasomittain oli koko maassa keskimäärin 332. Koulutustaso oli korkein Oulun seutukunnassa, 389 ja matalin Joutsan seutukunnassa, 225.

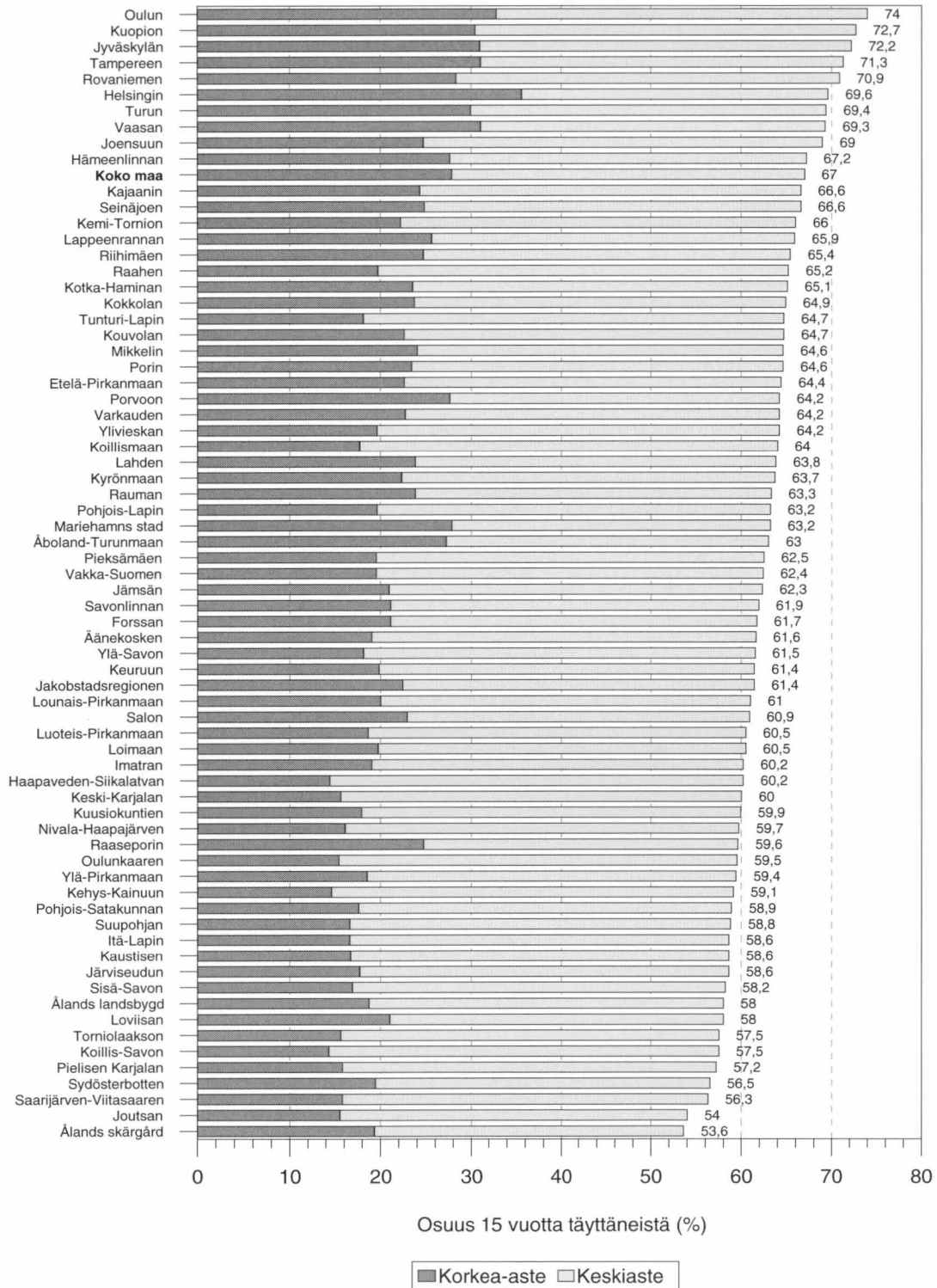
Koko maan työpaikoista 7,1 % oli koulutuksen toimialoilla vuonna 2009. Suhteellisesti eniten koulutuksen työpaikkoja oli Rovaniemen sekä Haapaveden-Siikalatvan seutukunnissa.

Vuonna 2010 kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset asukasta kohti olivat suurimmat Ålands skärgårdin seutukunnassa ja pienimmät Varauden seutukunnassa.

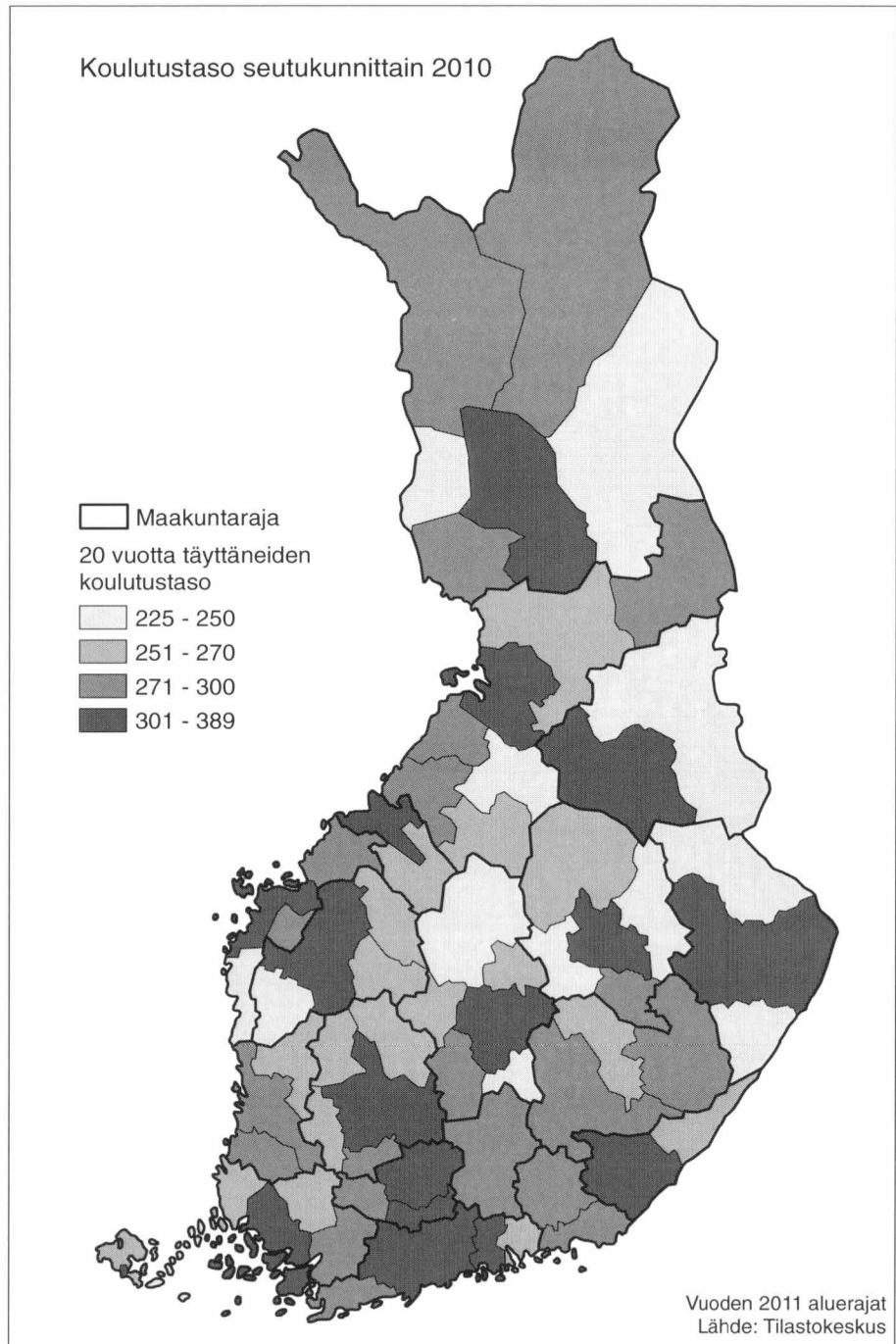
Kuva 5.1. Väestön koulutusrakenne sukupuolen ja kuntaryhmän mukaan koko maassa 2010.

Väestön koulutusaste seutukunnittain 2010

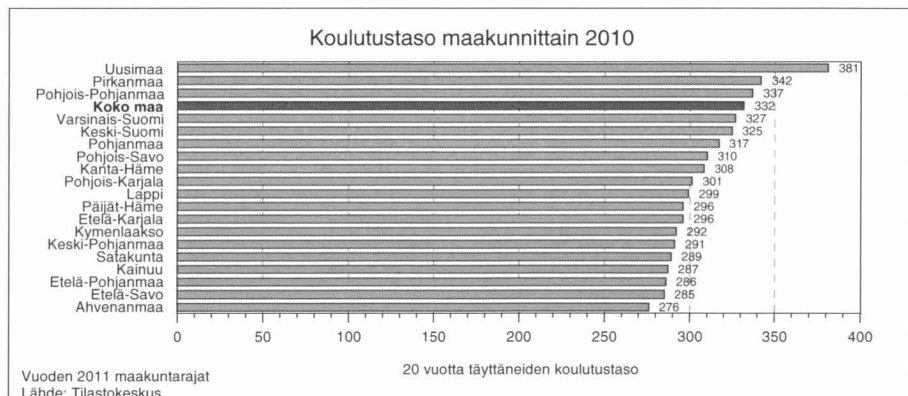

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 5.2. Väestön koulutusaste seutukunnittain 2010.

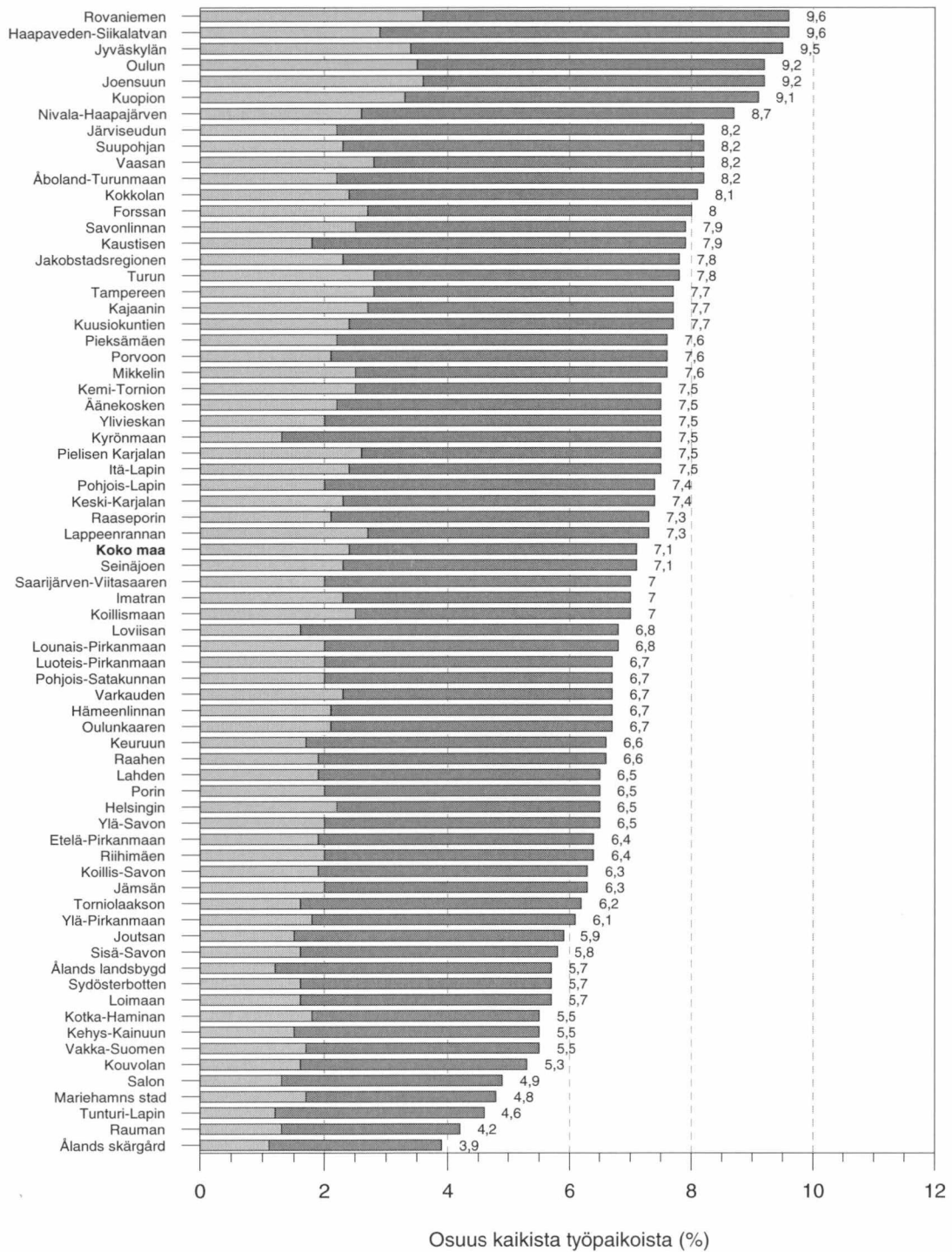

Kuva 5.3. Koulutustaso seutukunnittain 2010.

Kuva 5.4. Koulutustaso maakunnittain 2010.

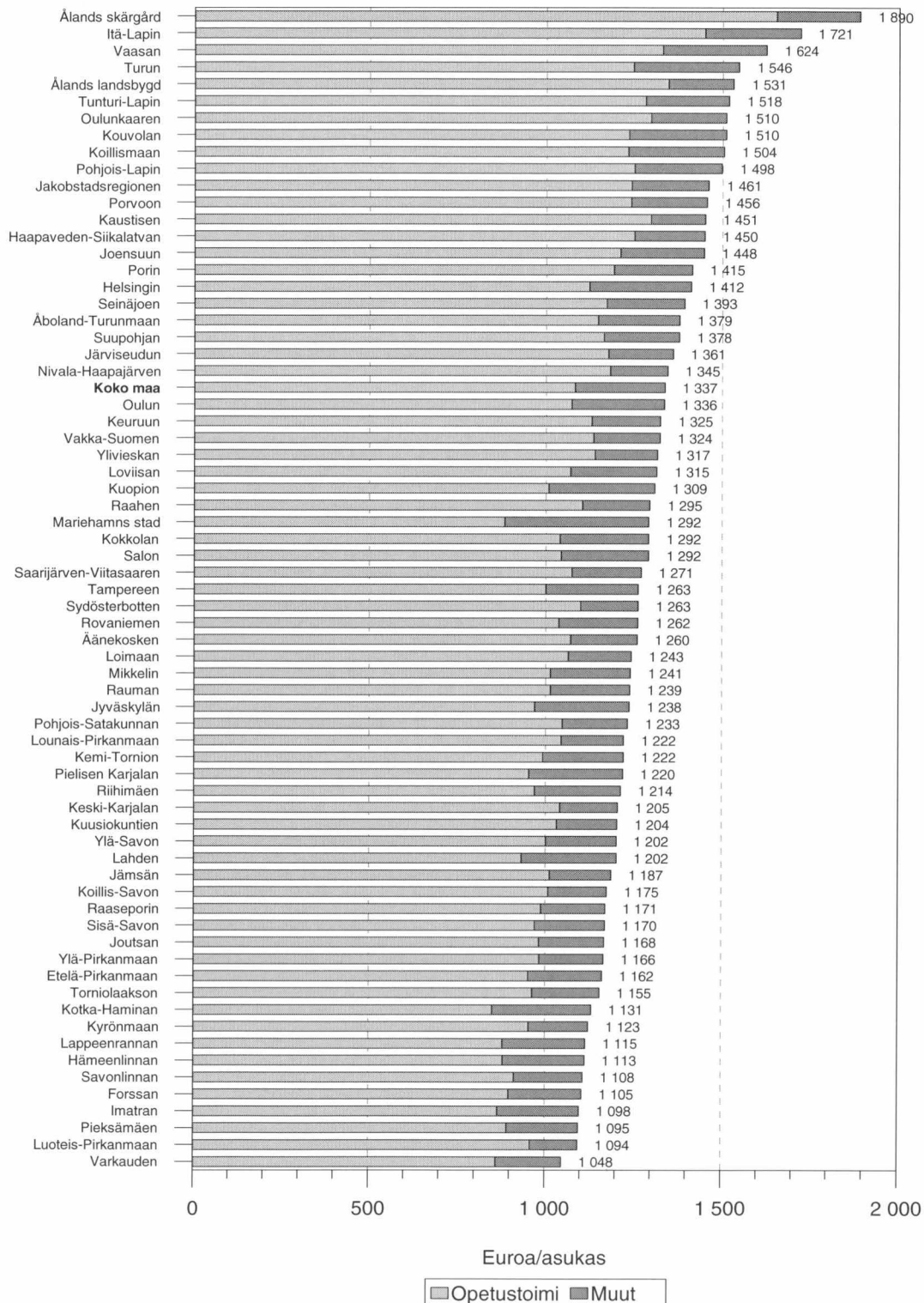
Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009

TOL 2008
 Vuoden 2011 seutukuntarajat
 Lähde: Tilastokeskus

Kuva 5.5. Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009.

Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kainuun seutukuntien tiedot puuttuvat

Kuva 5.6. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010.

Kunnallistalous

Kuntien talouden tilaa kuvataan kuntien ja kuntayhtymien talous ja toimintatilaston tiedoilla. Tilasto sisältää tietoja kuntien ja kuntayhtymien tuloista ja menoista, varoista ja veloista sekä toiminnasta. Tilaston perusaineistona ovat kunnilta ja kuntayhtymiltä kootut tiedot niiden vuositilinpäätöksistä ja se käsittää kaikki Suomen kunnat ja kuntayhtymät. Viimeisimmät tiedot ovat vuodelta 2010. Seutukuntien tiedot on laskettu kunnittaisista tiedoista.

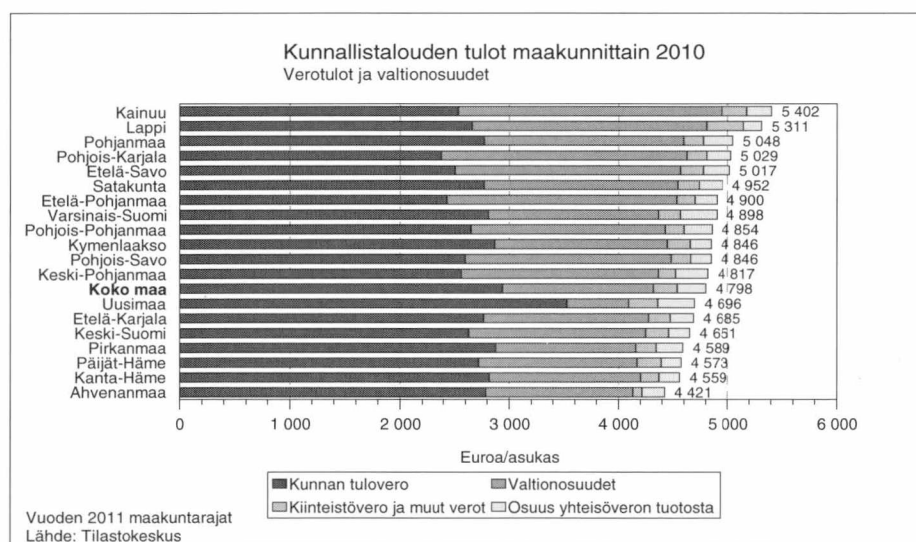
Eri alueita vertailtaessa on otettava huomioon erot palvelujen tuotantotavoissa ja toimintojen organisoinnissa.

Kunnallistalouden tulot on jaettu *verotuloihin* (kunnallisvero, kiinteistövero ja osuus yhteisöveron tuotosta) sekä *valtionosuuteen*. Muut tulot (mm. makсутulot, myyntitulot sekä sijoitus- ja rahoitustuotot) eivät sisälly lukuihin. Kunnallistalouden tulot asukasta kohti laskettuna olivat suurimmat Kainuussa ja Lapissa vuonna 2010.

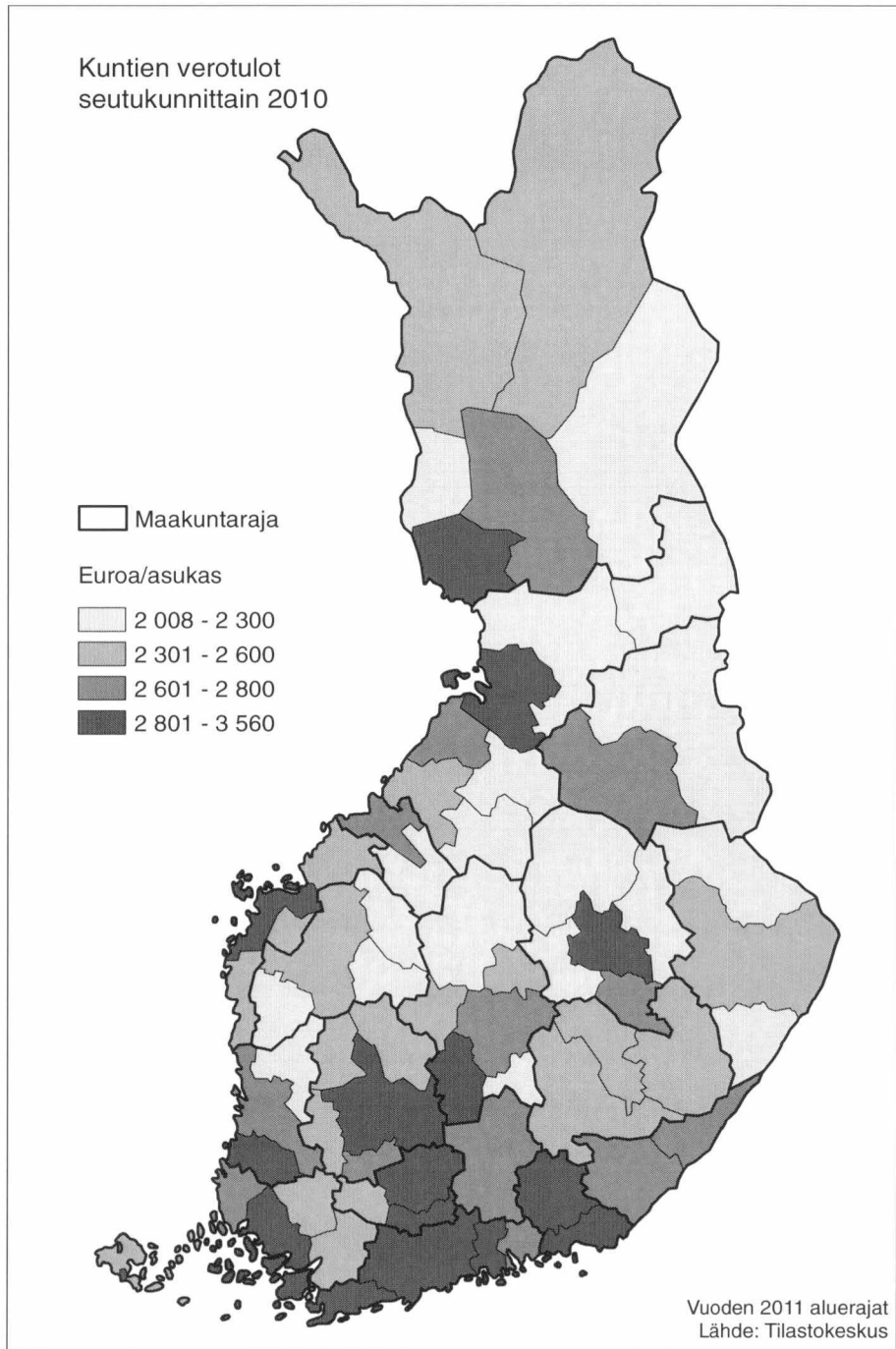
Kuntien keskimääräiset verotulot olivat vuonna 2010 korkeimmat Helsingin seutukunnassa, 4 175 euroa asukasta kohti. Lisäksi 8 muussa seutukunnassa verotulot ylittivät koko maan keskimääräisen arvon. Torniolaakson ja Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa verotulot jäävät pienimmiksi asukasta kohti. Maakunnista vain Uusimaa ylitti koko maan arvon. Pohjois-Karjalan maakunnassa verotulot olivat suhteellisesti pienimmät.

Kuntien valtionosuudet asukasta kohti laskettuna olivat suurimmat Itä-Lapin ja Tornionlaakson seutukunnassa. Pienimmät ne olivat Helsingin ja Mariehamns stadin seutukunnassa. Maakunnista valtionosuus oli korkein Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa sekä matalin Uudellamaalla.

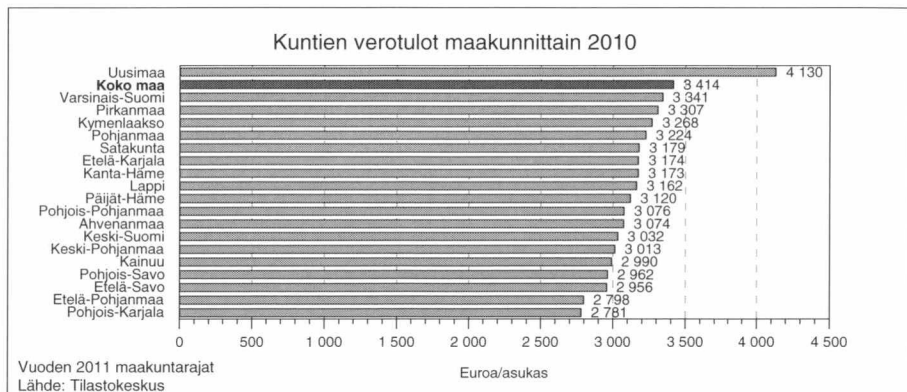
Vuosikate osoittaa sen tulorahoituksen, joka juoksevien menojen maksamisen jälkeen jää jäljelle käytettäväksi investointeihin, sijoituksiin ja lainojen lyhennyksiin. Vuosikate oli koko maassa keskimäärin 461 euroa asukasta kohti vuonna 2010. Suurimmat vuosikatteen olivat pohjoisen Lapin seutukunnassa.

Kuva 6.1. Kunnallistalouden tulot maakunnittain 2010.

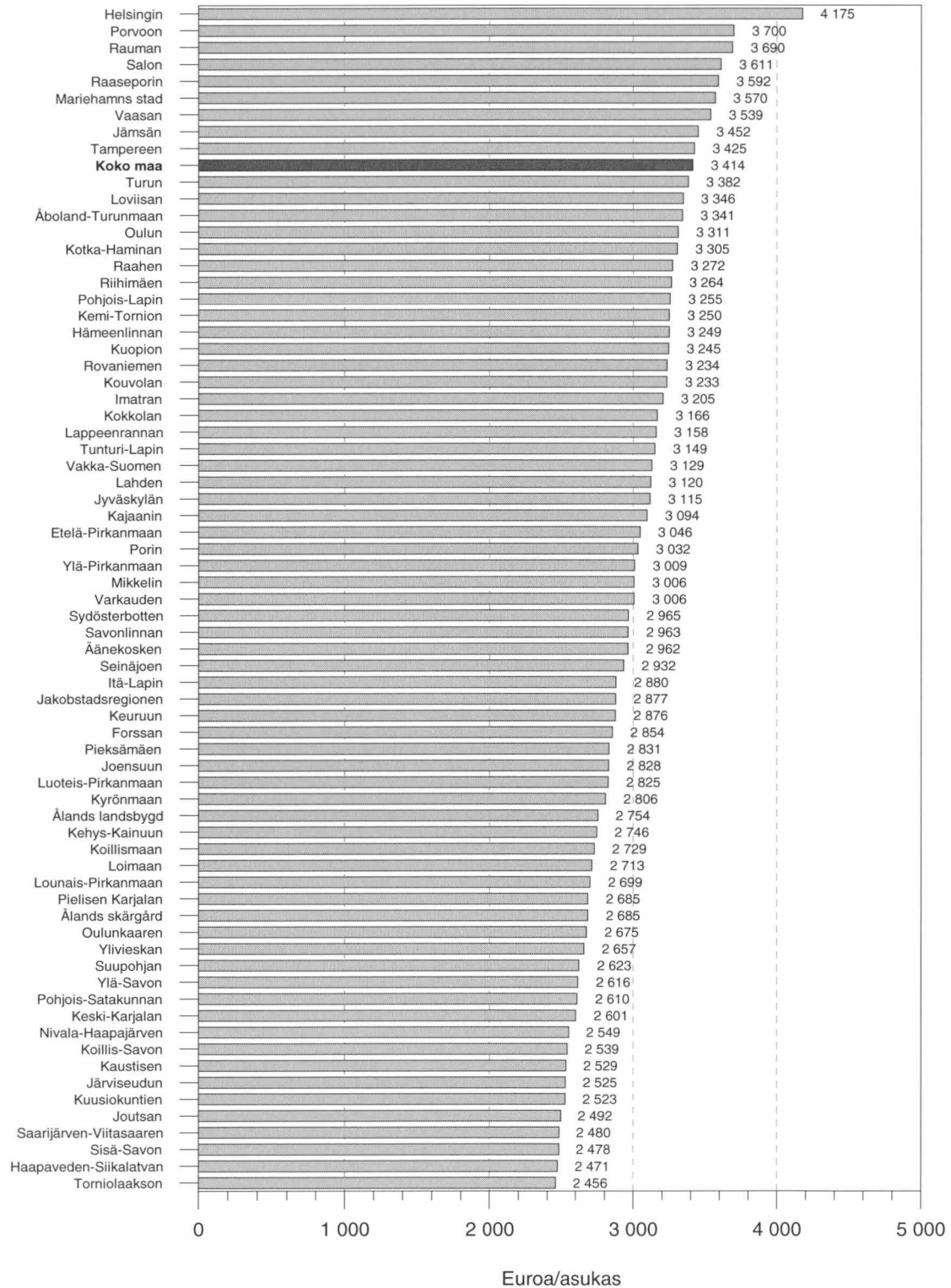

Kuva 6.2. Kuntien verotulot seutukunnittain 2010.

Kuva 6.3. Kuntien verotulot maakunnittain 2010.

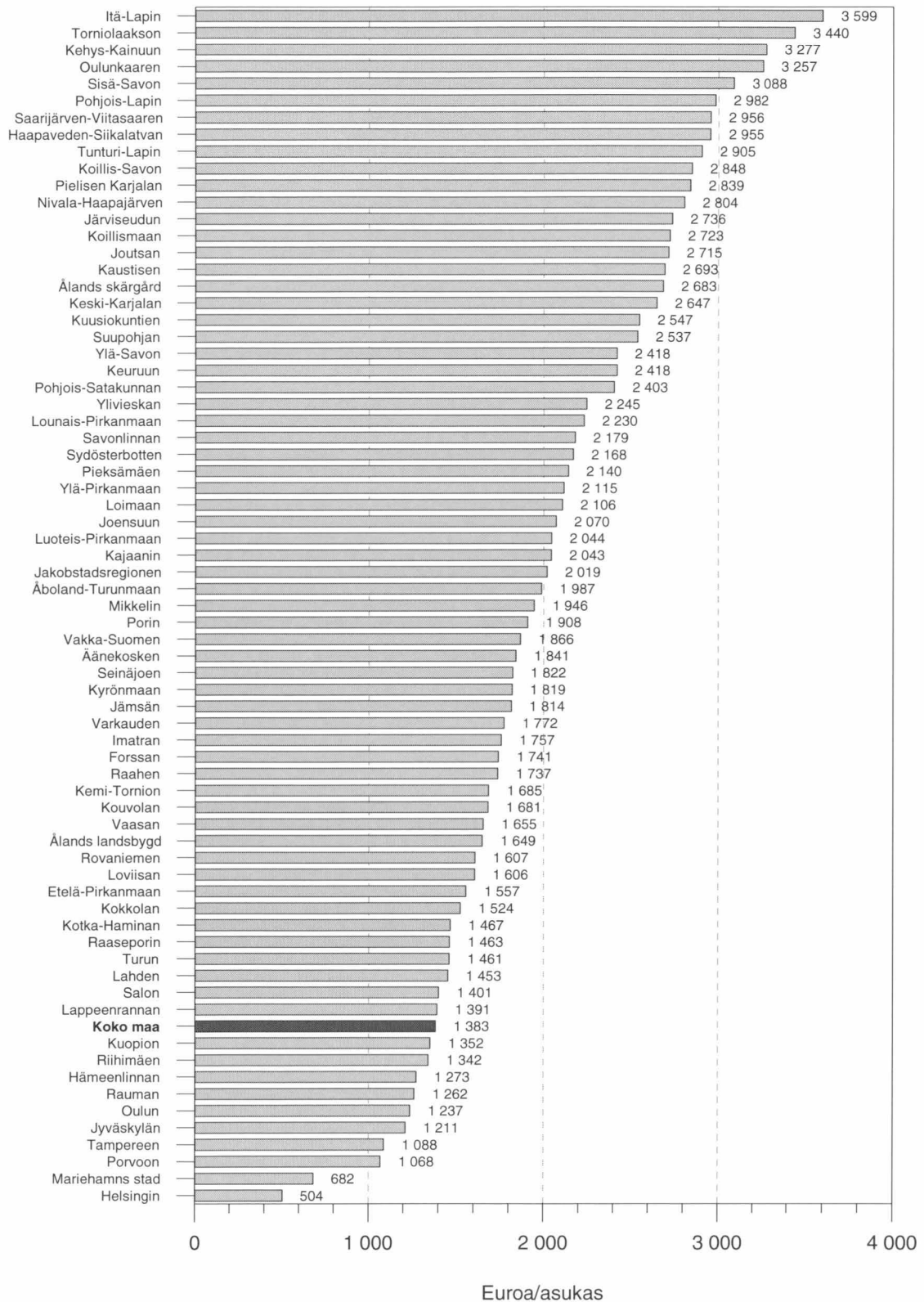
Kuntien verotulot seutukunnittain 2010

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 6.4. Kuntien verotulot seutukunnittain 2010.

Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2010

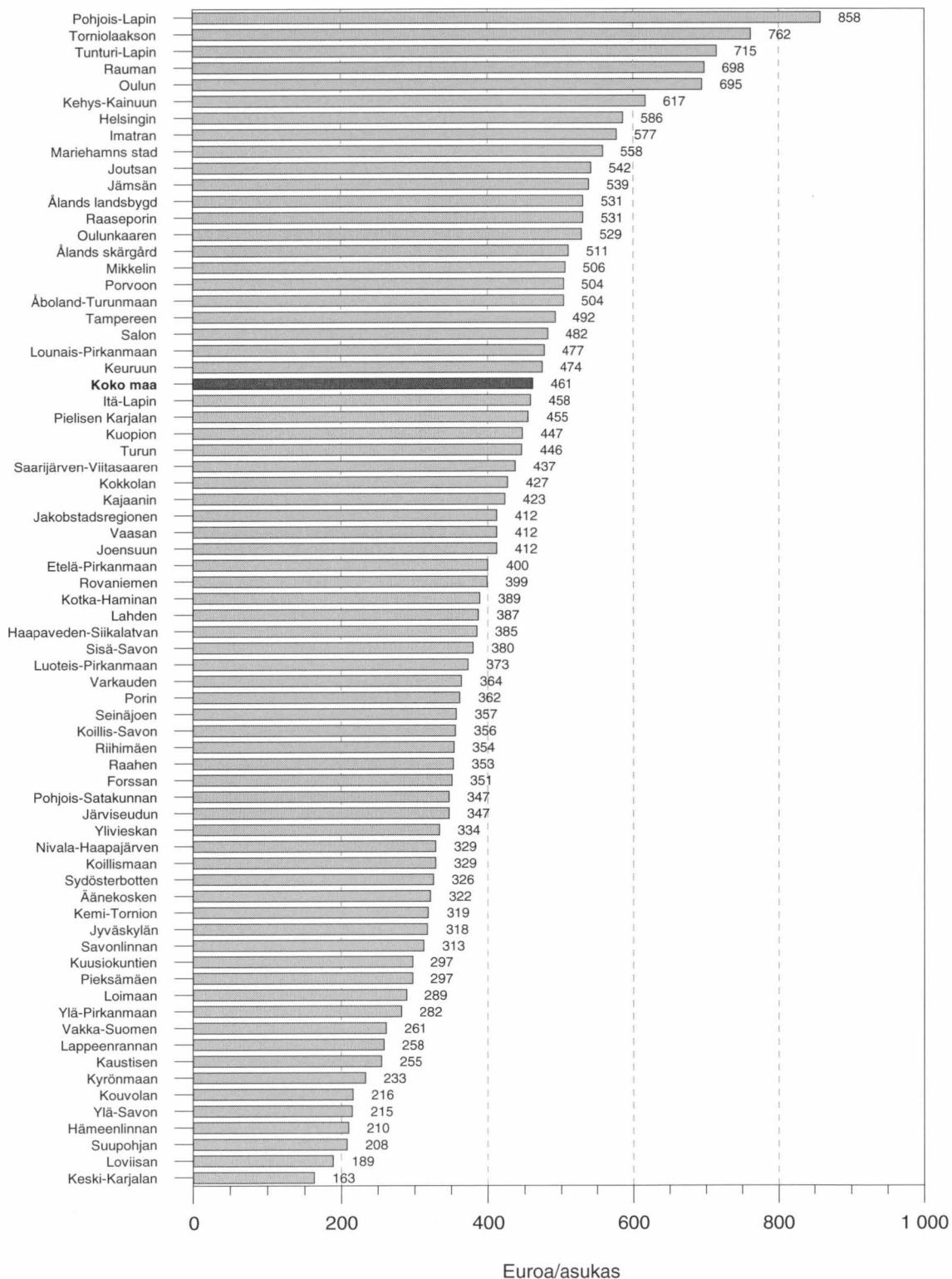

Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 6.5. Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2010.

Kuntien vuosikate seutukunnittain 2010

Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

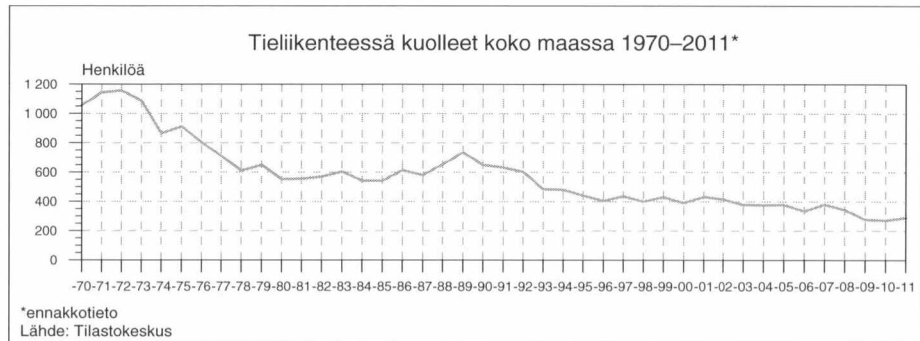
Kuva 6.6. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2010.

Liikenne ja matkailu

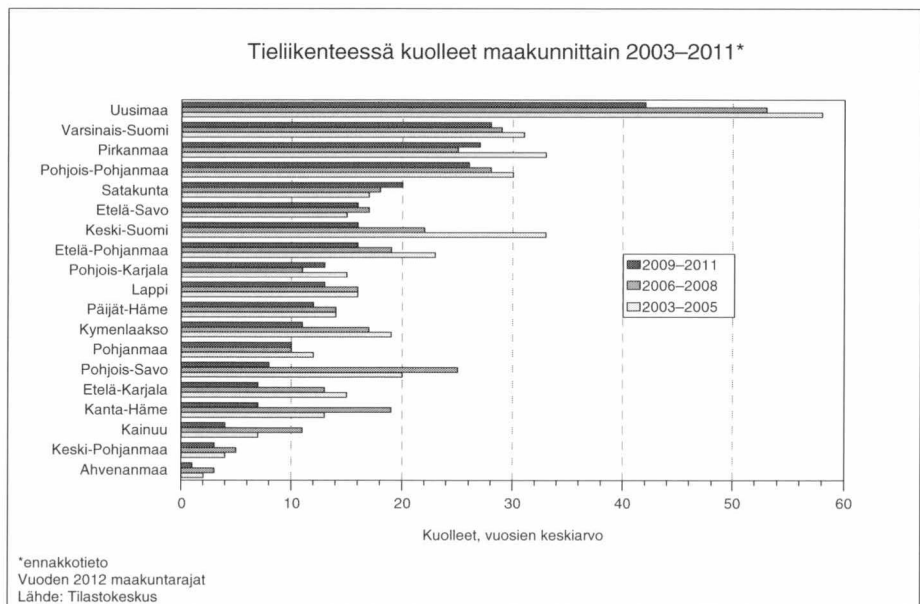
Tieliikennekuolemat ovat vähentyneet 1970-luvun alusta lähtien. 1970-luvulla tieliikennekuolemia sattui keskimäärin 900 tapausta vuosittain. Vuosina 2000–2010 liikennekuolemia sattui keskimäärin 360 ja vuoden 2011 ennakkotiedon mukaan 292.

Uudellamaalla menehtyi eniten henkilöitä liikenneonnettomuuksissa vuosien 2009–2011 aikana, keskimäärin 42 henkilöä vuodessa. Siellä menehtyneiden määrä on kuitenkin vähentynyt vuosien 2003–2005 ja 2006–2008 keskiarvoihin verrattuna. Uudenmaan jälkeen eniten liikennekuolemia sattui Varsinais-Suomessa ja Pirkanmaalla.

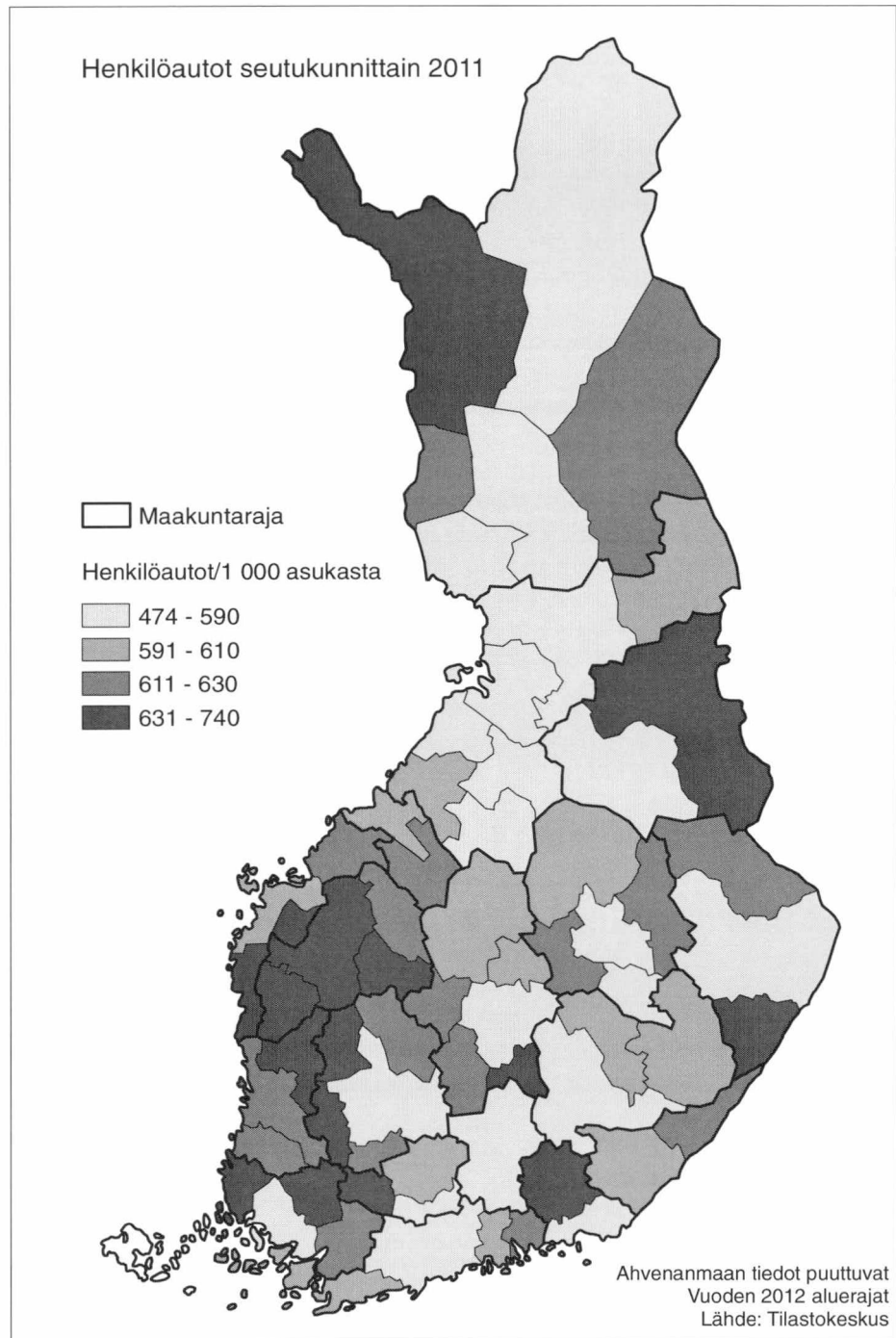
Manner-Suomessa oli tuhatta asukasta kohti 549 henkilöautoa vuonna 2011. Maakunnista autoistuneimmat olivat Etelä-Pohjanmaa ja Pohjanmaa. Suhteellisesti vähiten autoja omistettiin Uudellamaalla. Seutukunnista Manner-Suomen autoistunein oli Kyrönmaa, jossa henkilöautoja oli 740 kappaletta tuhatta asukasta kohti. Suhteellisesti vähiten autoja oli Helsingin seutukunnassa asuvilla.

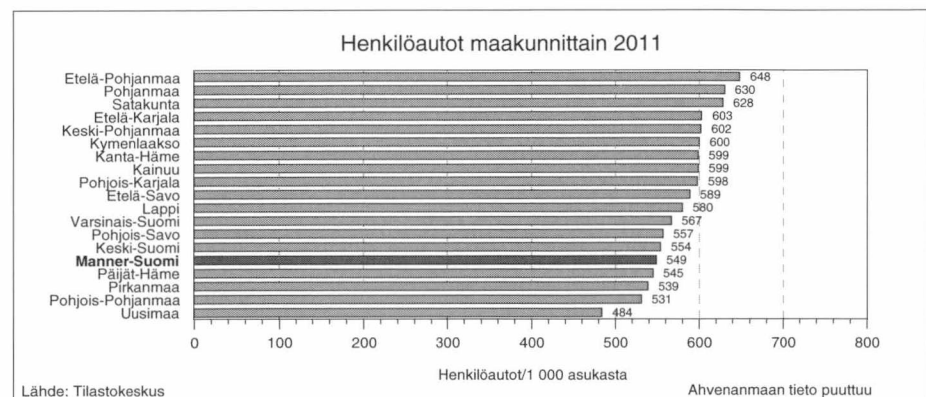
Kuva 7.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2011.

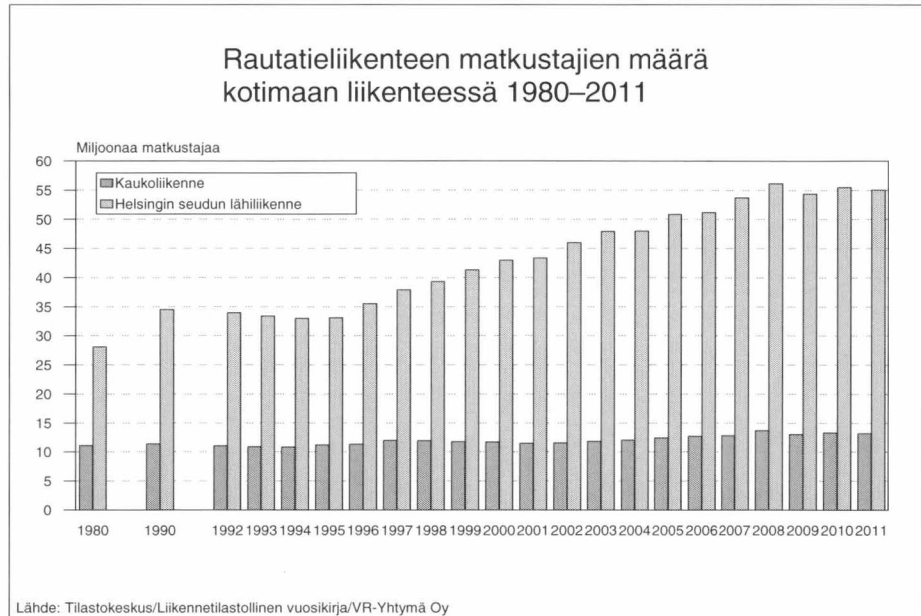
Kuva 7.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2003–2011.

Kuva 7.3. Henkilöautot seutukunnittain 2011.

Kuva 7.4. Henkilöautot maakunnittain 2011.

Kuva 7.5. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980–2011.

Helsingin seudun lähiliikenteessä rautatieliikenteen matkustajien määrä on kasvanut vuodesta 1995 alkaen voimakkaasti. Tosin vuonna 2011 lähiliikenteen matkojen määrä väheni 0,8 % edelliseen vuoteen verrattuna. Junalla tehtiin vuonna 2011 yhteensä 68,4 miljoonaa matkaa. Näistä Helsingin seudun lähiliikenteessä tehtiin 55,1 miljoonaa matkaa ja kaukoliikenteessä 13,3 miljoonaa matkaa.

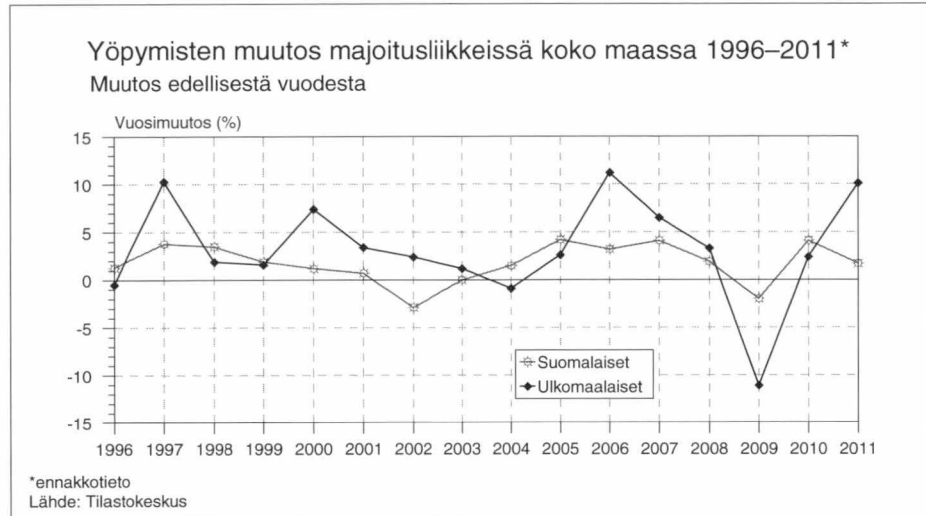
Matkailu

Vuonna 2011 (ennakkotieto) Suomen majoitusliikkeissä kirjattiin lähes 20 miljoonaa yöpymisvuorokautta, mikä oli 4 % enemmän kuin vuotta aiemmin. Uudellamaalla matkailijoiden yöpymisiä kirjattiin eniten, 5,2 miljoonaa ja Lapissa toiseksi eniten, 2,3 miljoonaa.

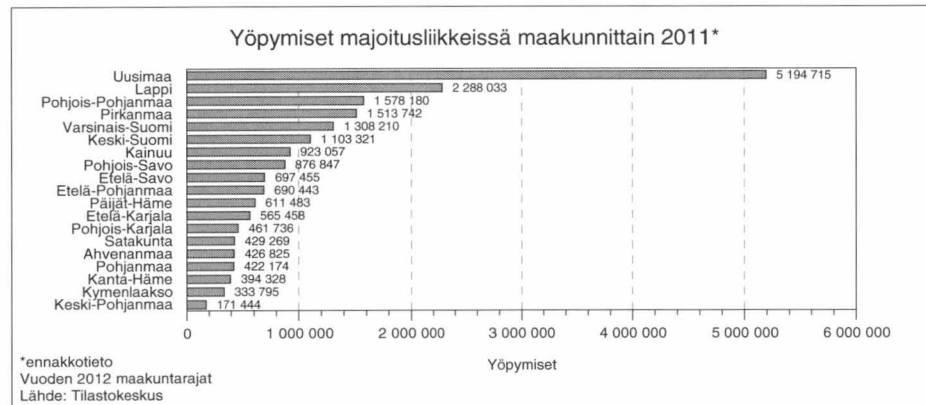
Yöpymisistä 28 % oli ulkomaalaisten tekemiä ja heidän yöpymisensä lisääntyivät yli 10 % vuodesta 2010. Venäläiset olivat suurin ulkomaalaisryhmä lähes 1,3 miljoonalla yöpymisellä. Venäläisten yöpymiset myös lisääntyivät eniten edelliseen vuoteen verrattuna, 230 400 yöpymisellä. Seuraavaksi eniten yöpymisvuorokausia kirjattiin ruotsalaisilta, saksalaisilta ja brittiläisiltä matkailijoilta. Maakunnista ulkomaalaisten yöpyjien osuus oli suurin Ahvenanmaalla ja Etelä-Karjalassa.

Tilastokeskuksen majoitustilasto sisältää liikkeitä, joissa on vähintään 10 huonetta, mökkiä tai matkailuvaunupaikkaa. Tilastoinnin piirissä on noin 1 400 liikettä. Tilastointimenetelmänä on rekisterissä olevien liikkeiden kokonaistilastointi ja tiedot kerätään majoitusliikkeiltä kuukausittain. Laajimmillaan tilastointi on kesällä, kun leirintäalueet, kesähotellit ja muut kesäaikaiset liikkeet ovat toiminnassa.

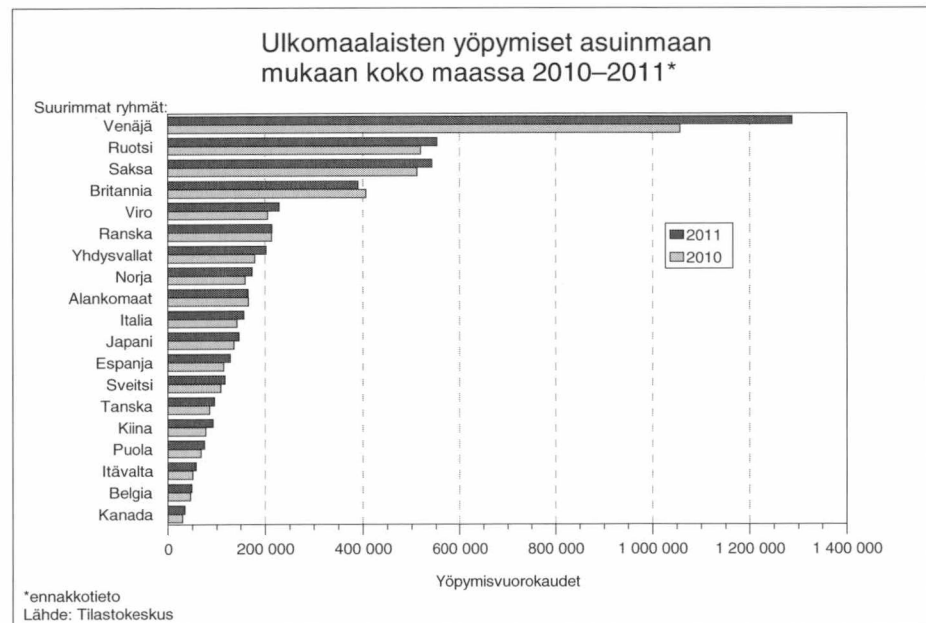
Vuonna 2011 toiminnassa olevaa majoituskapasiteettia oli koko maassa kuukausikeskiarvolla laskettuna 58 100 huonetta tai mökkiä (ennakkotieto). Vuoden 2011 keskimääräinen majoituskapasiteetti on suurin Uudellamaalla, jossa oli yli 14 400 huonetta tai mökkiä. Lapissa majoituskapasiteettia oli seuraavaksi eniten, 7 750 huonetta tai mökkiä.

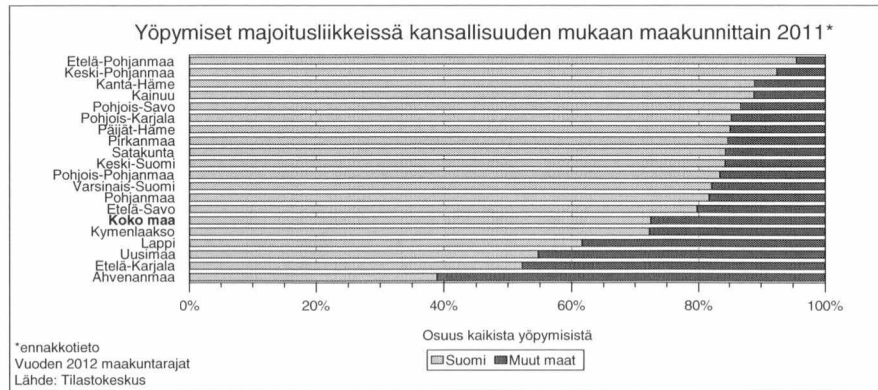
Kuva 7.6. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1996–2011.

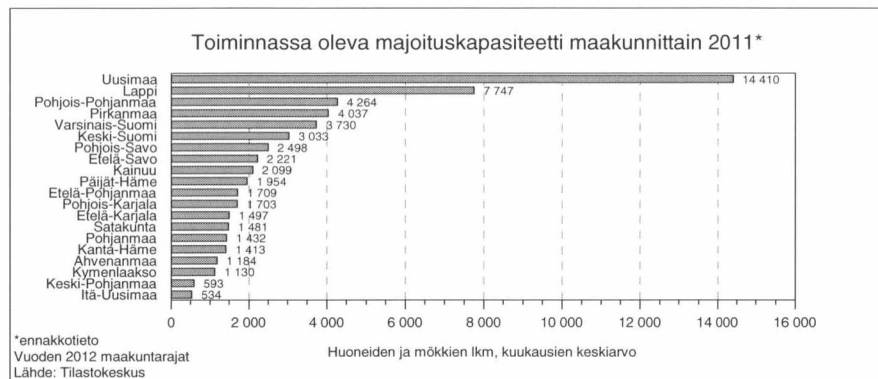
Kuva 7.7. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 2011.

Kuva 7.8. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2010–2011.

Kuva 7.9. Yöpyymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2011.

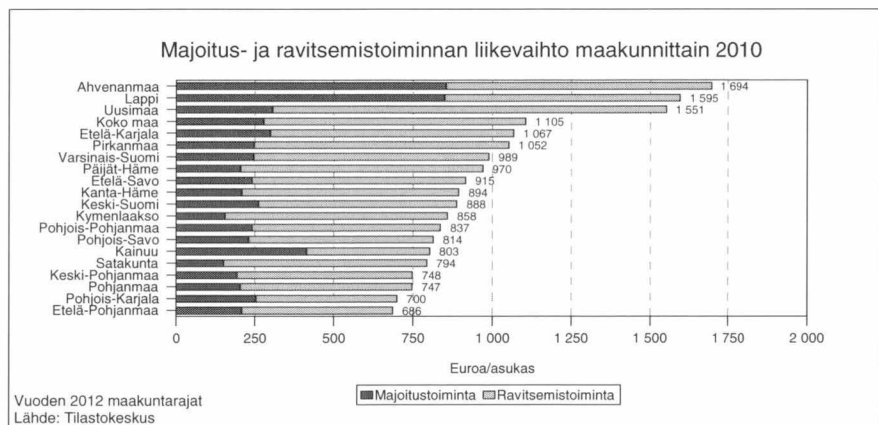

Kuva 7.10. Toiminnassa oleva majoituskapasiteetti maakunnittain 2011.

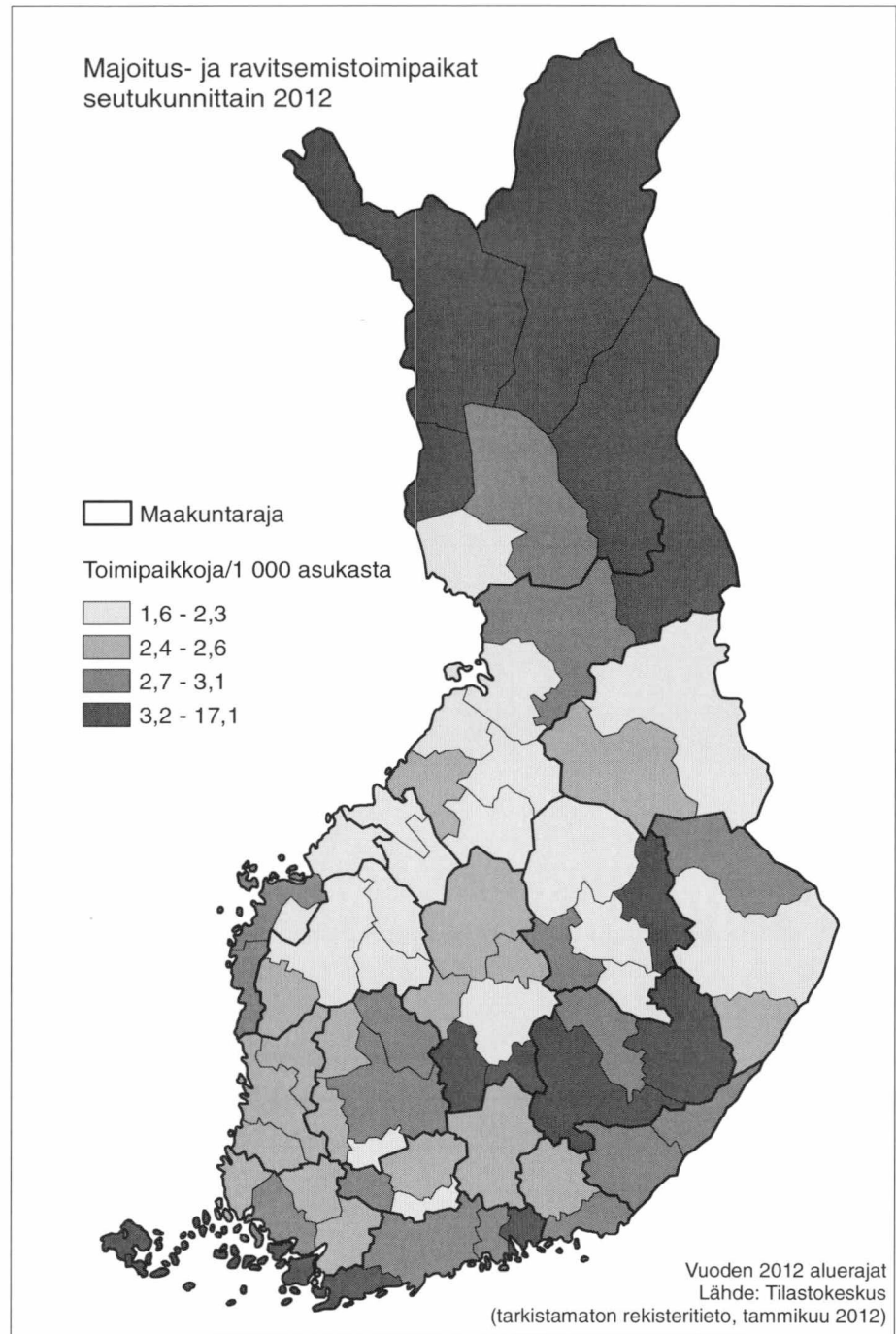
Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto suhteessa asukaslukuun oli suurin Ahvenanmaalla, Lapissa ja Uudellamaalla ja pienin Etelä-Pohjanmaalla.

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli tammikuussa 2012 koko maassa 15 000 kappaletta. Toimipaikkojen määrä oli asukaslukuun suhteutettuna suurin Ålands skärgården ja pienin Kyrönmaan sekä Nivala-Haapajärven seutukunnissa.

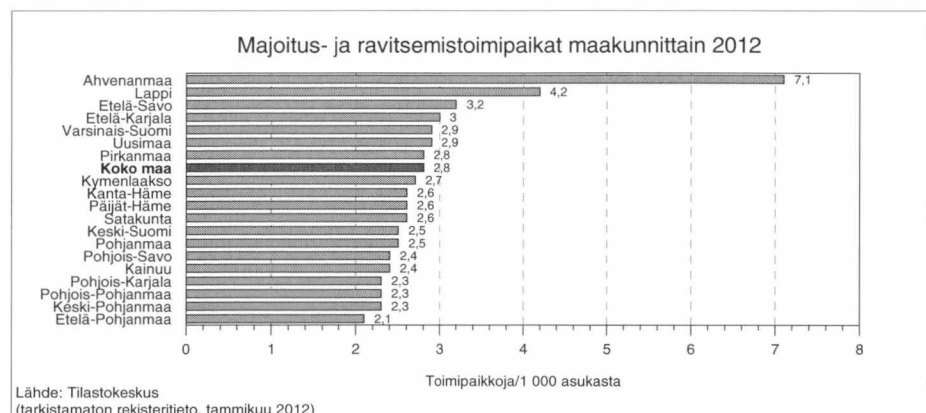
Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikkoja oli koko maassa vuoden 2009 työssäkäyntitilaston mukaan 78 500 kappaletta eli 3,4 % kaikista työpaikoista. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan osuus oli merkittävin Lapissa ja erityisesti Tunturi-Lapin seutukunnassa, 16 % kaikista työpaikoista. Vähäisin merkitys oli Haapaveden-Siikalatvan, Kyrönmaan ja Raahen seutukunnissa, alle 2 %.

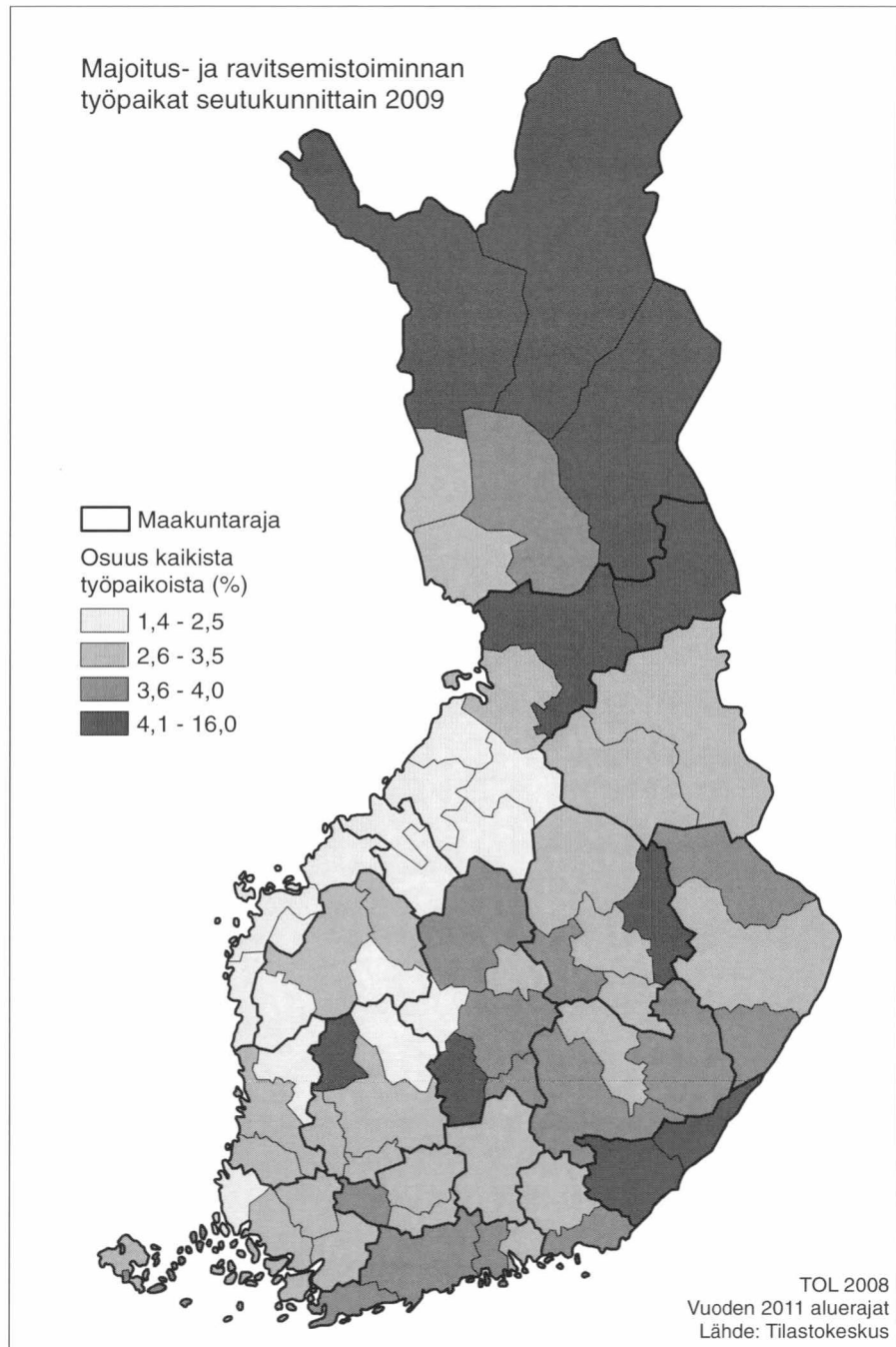
Kuva 7.11. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto maakunnittain 2010.

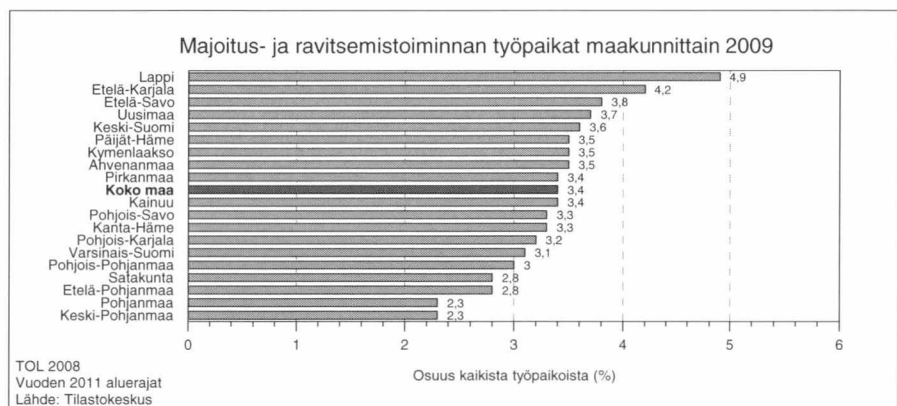
Kuva 7.12. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat seutukunnittain 2012.

Kuva 7.13. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat maakunnittain 2012.

Kuva 7.14. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat seutukunnittain 2009.

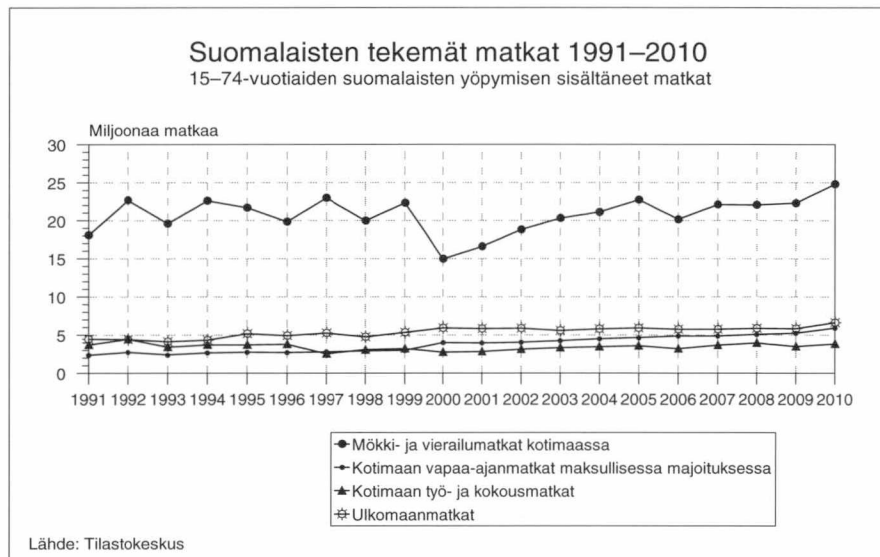
Kuva 7.15. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan työpaikat maakunnittain 2009.

Suomalaisten matkailu -tutkimus sisältää tietoa 15–74-vuotiaiden suomalaisten tekemistä matkoista ja matkan tehneistä henkilöistä. Tilastoinnin kohteena ovat yöpymisen sisältäneet matkat kotimaassa ja ulkomaille sekä päivämatkat ulkomaille.

Vuonna 2010 kotimaassa tehtiin noin 5,9 miljoonaa sellaista vapaa-ajanmatkaa, joiden aikana käytettiin maksullisia majoituspalveluita, kuten hotelleja, leirintäaluetta tai vuokrattua mökkiä. Samana vuonna kotimaassa tehtiin 3,8 miljoonaa yöpymisen sisältänyttä työmatkaa.

Lisäksi kotimaassa tehtiin 24,7 miljoonaa yli yön kestänyttä matkaa omalle mökille, sukulaisten tai tuttavien luo. Ulkomaanmatkoja tehtiin yhteensä 6,6 miljoonaa kappaletta. Ulkomaanmatkoissa ovat mukana vapaa-ajanmatkat, työmatkat sekä yöpymisen sisältävät risteilyt.

Vuonna 2010 Uusimaa oli vapaa-ajalla tehtyjen kotimaanmatkojen suosituin kohdemaakunta käytettäessä maksullista majoitusta. Sinne tehtiin 864 000 matkaa, mikä on 7 000 matkaa enemmän kuin edellisellä vuonna. Toiseksi suosituin kohdemaakunta oli edellisen vuoden tapaan Lappi. Lappiin suuntautuvia matkoja oli 46 000 enemmän kuin edellisellä vuonna. Pohjois-Savoon suuntautuvien kotimaanmatkojen lisäys oli suurin, 166 000 matkaa.

Kuva 7.16. Suomalaisten tekemät matkat 1991–2010.

Kuva 7.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2009 ja 2010.

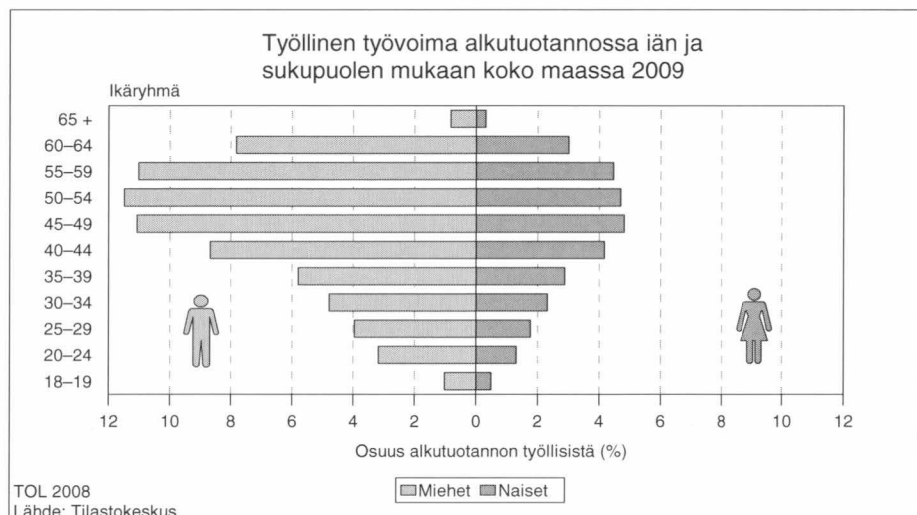
Maa-, metsä- ja kalatalous

Vuonna 2009 alkutuotannon suurimman työllisten ikäluokan muodostivat 50–54-vuotiaat. *Alkutuotannon* eli maa-, metsä- ja kalatalouden työllisistä lähes 70 % oli miehiä. Kaustisen seutukunnassa alkutuotannon toimialat työllistivät eniten, lähes 22 % työllisistä. Helsingin seutukunnassa osuus oli pienin, vain puoli prosenttia. Maakunnista alkutuotantovaltaisimpia olivat Etelä- ja Keski-Pohjanmaa. Suhteellisesti vähiten nämä alat työllistivät Uudellamaalla.

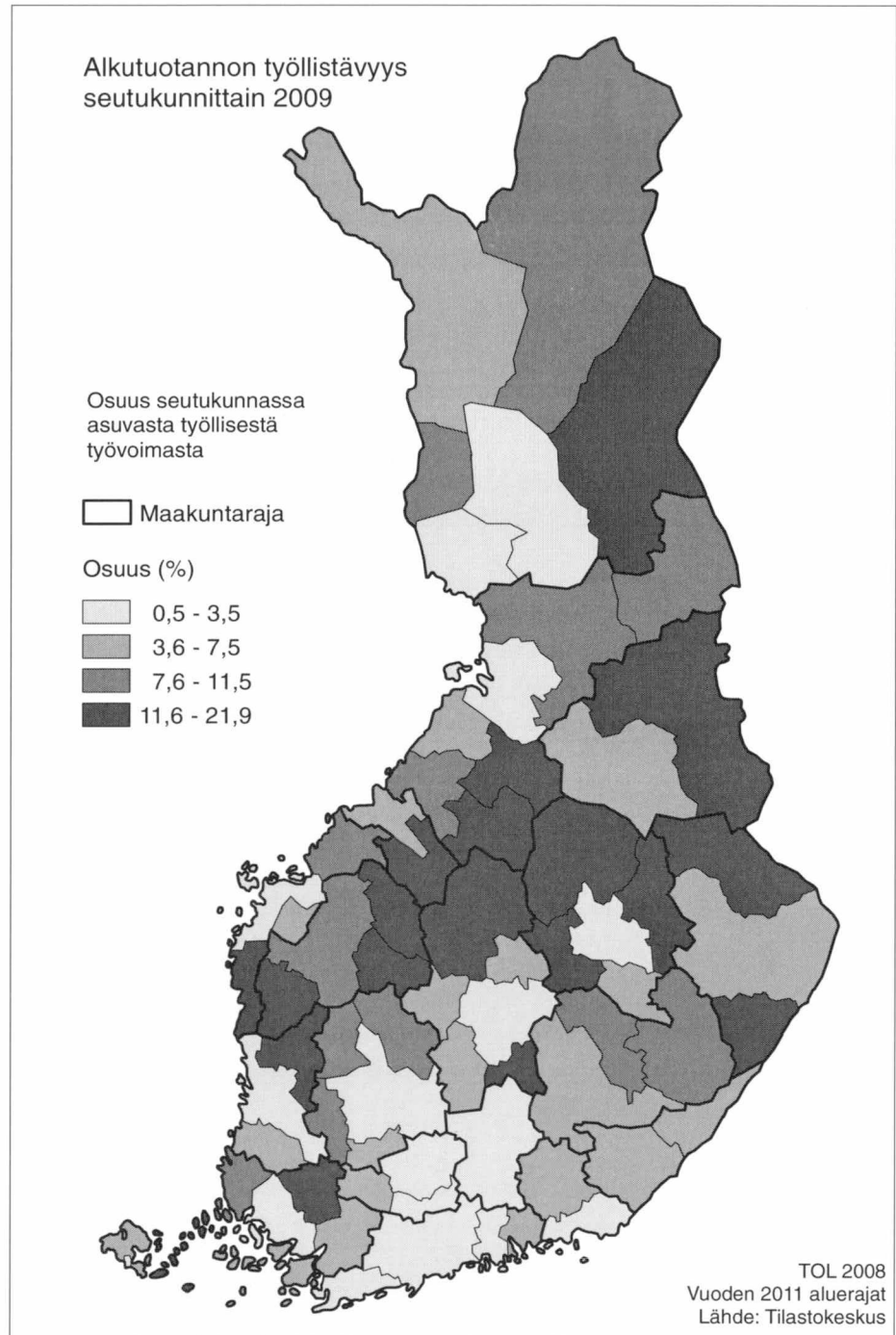
Maatilayrityksiä koskevat tiedot perustuvat maatalousyrittäjien ilmoittamiin verotietoihin sekä Tilastokeskuksen omaan tiedonkeruuseen. Mukana olevat yritykset ovat maatilatalouden tuloverolain alaisia ja harjoittavat maataloutta maatilarekisteriin kuuluvalla maatilalla. Seutukunnittaiset luvut on laskettu kuntatiedoista. Vuonna 2010 koko maassa tilastoitiin yhteensä 59 900 aktiivimaatilayritystä.

Maatilayritysten tulos lasketaan vähentämällä maatalouden puhtaasta tulosta maataloudesta johtuneen velan korot sekä indeksi- ja kurssitappiot. Vuonna 2010 suhteellinen tulos oli suurin Kokkolan ja pienin Jämsän seutukunnassa. Keskimääräinen tulos maatilayritystä kohti oli koko maassa 16 700 euroa vuonna 2010. *Maatilayritysten velat* olivat koko maassa keskimäärin 55 900 euroa/yritys. Seutukunnista maatilayritysten velat olivat suurimmat Kemi-Tornion ja pienimmät Äänekosken alueilla.

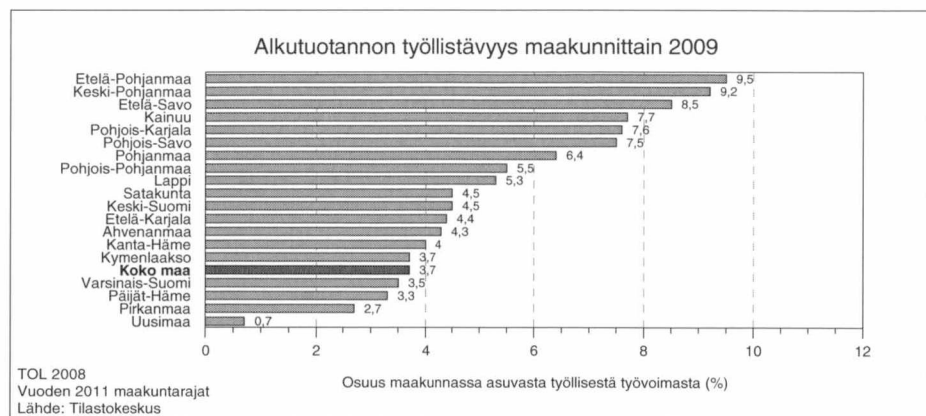
Koko maassa maatilayritystä kohti oli *viljeltyä peltoalaa* 37 hehtaaria ja *metsämaata* 50 hehtaaria vuonna 2010. Maakunnista eniten viljeltyä peltoalaa maatilayritystä kohti oli Uudellamaalla ja Varsinais-Suomessa. Seutukunnittain peltoalojen keskimääräinen koko vaihteli Loviisan seutukunnan 52 hehtaarista Pohjois-Lapin seutukunnan 15,9 hehtaariin. Maatilayritysten metsämaat olivat suurimmat Lapissa ja Kainuussa. Eniten metsämaata oli Rovaniemen ja Itä-Lapin seutukuntien sekä vähiten Loimaan ja Turun seutukuntien maatilayrityksillä.

Kuva 8.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

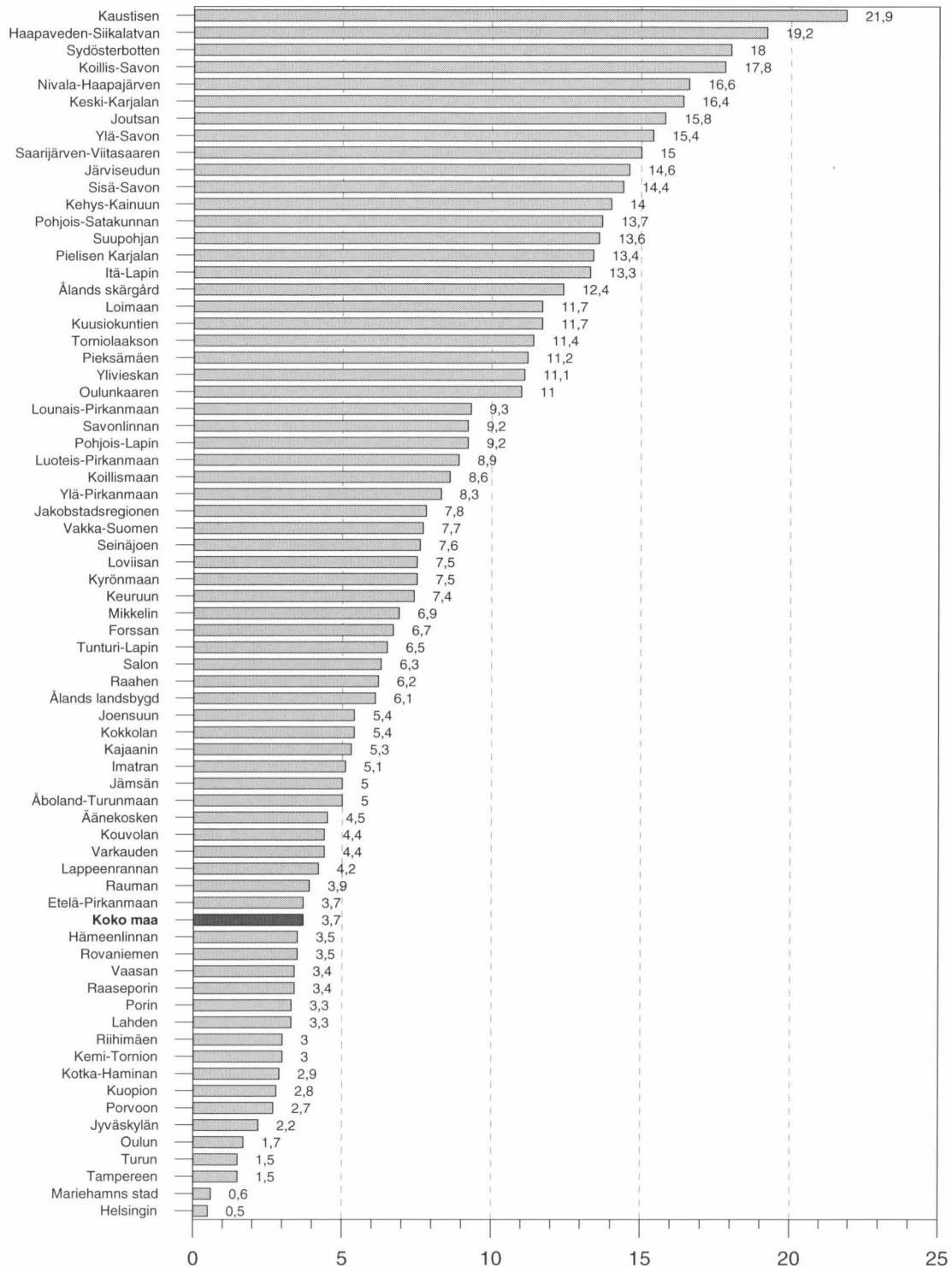

Kuva 8.2. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2009.

Kuva 8.3. Alkutuotannon työllistävyys maakunnittain 2009.

Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2009

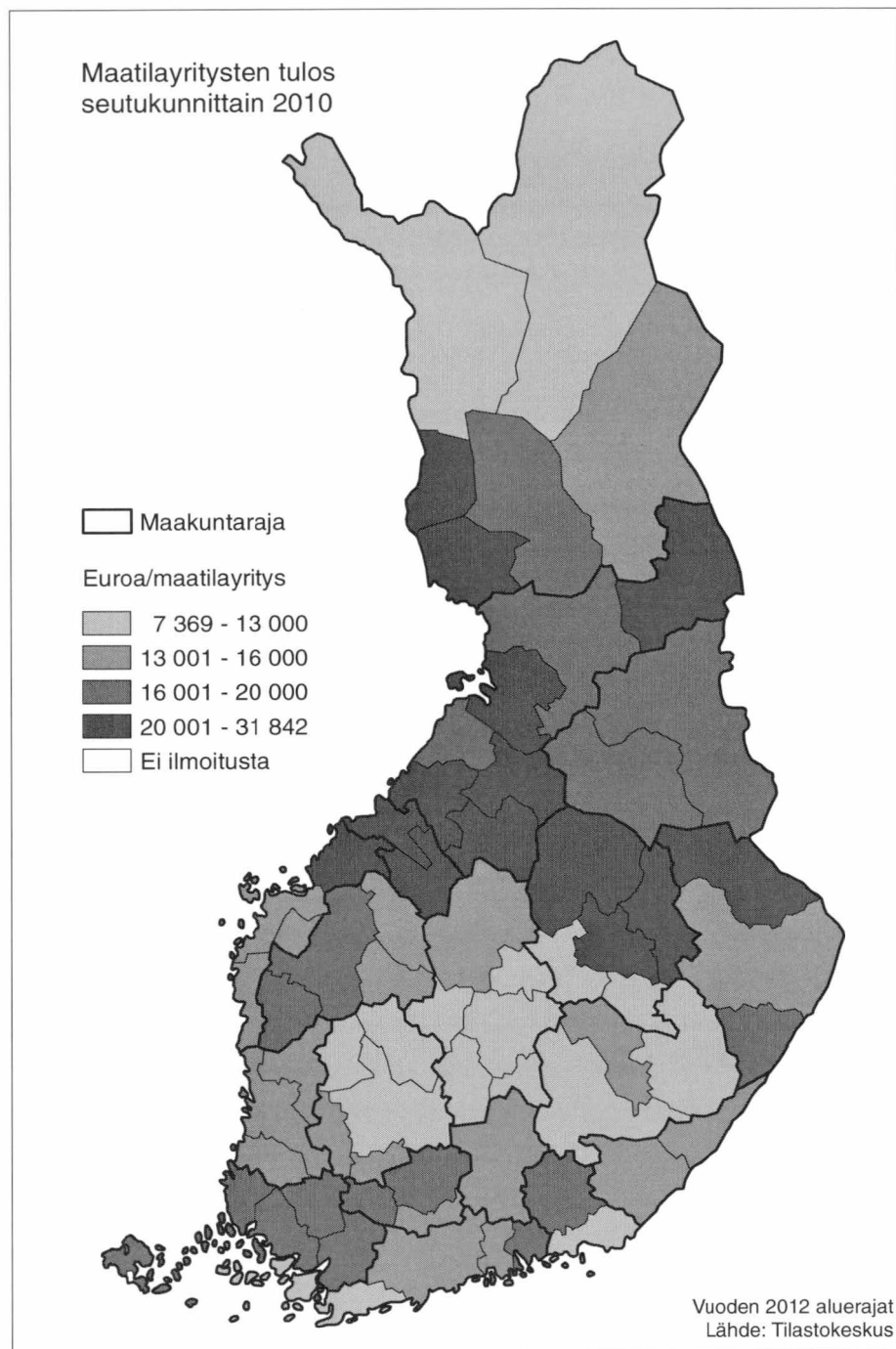

TOL 2008

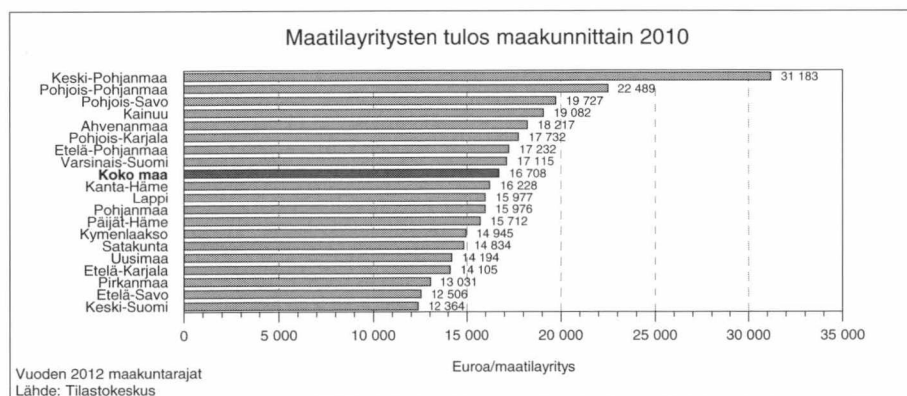
Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

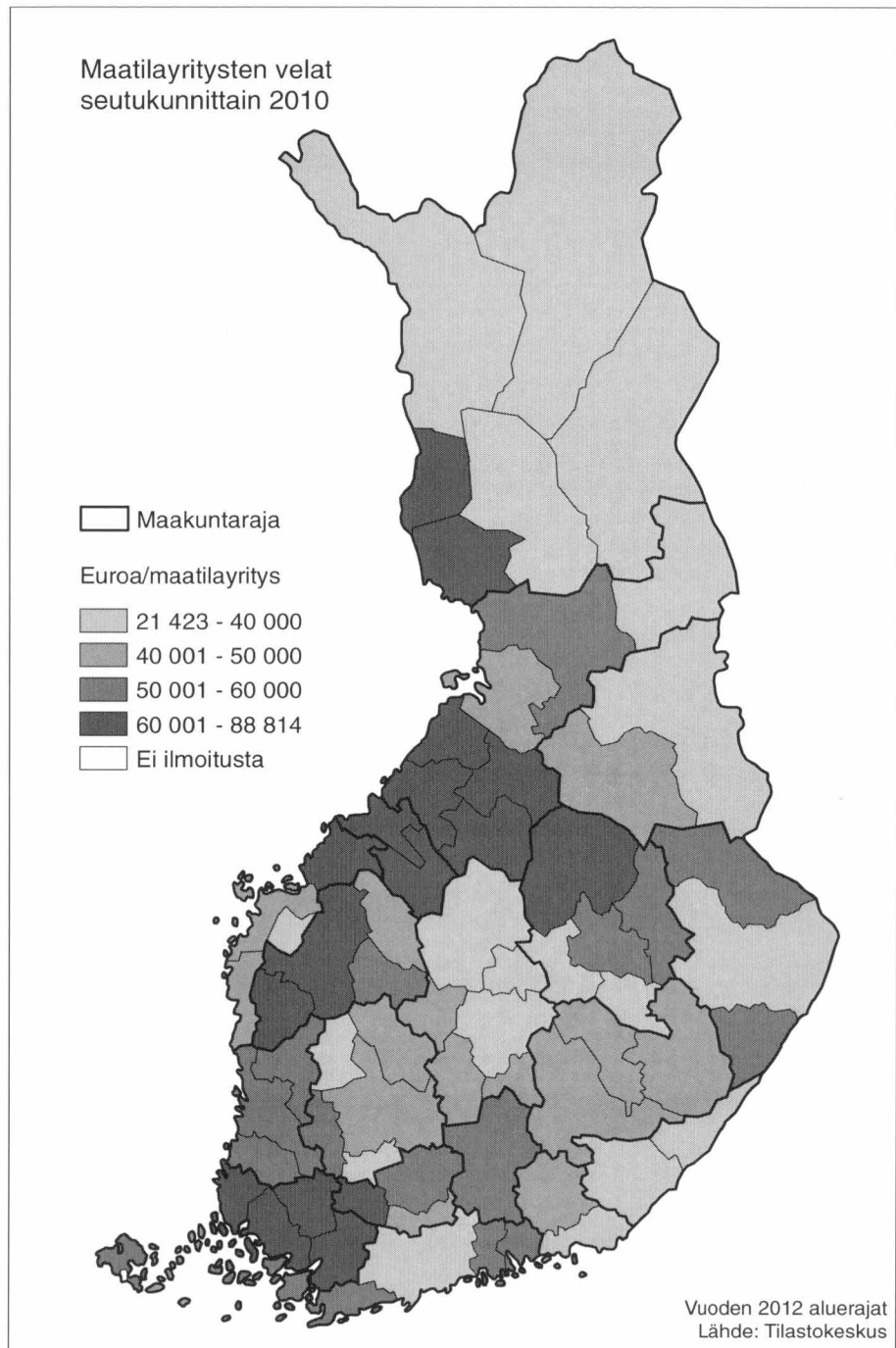
Kuva 8.4. Alkutuotannon työllistävyys seutukunnittain 2009.

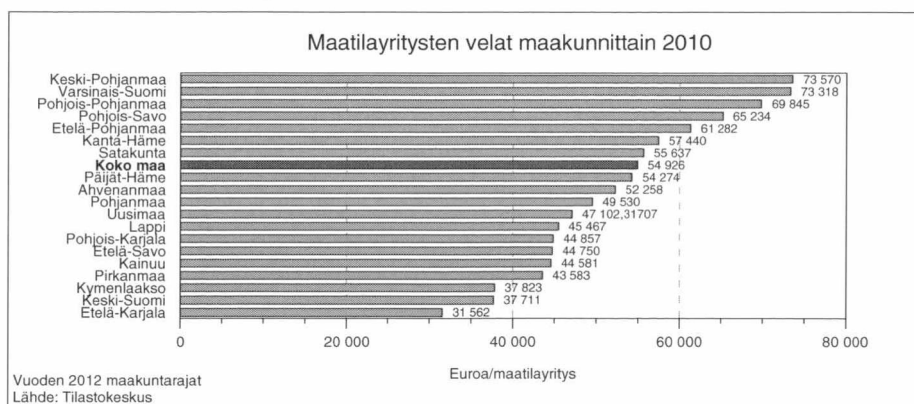
Kuva 8.5. Maatilyritysten tulos seutukunnittain 2010.

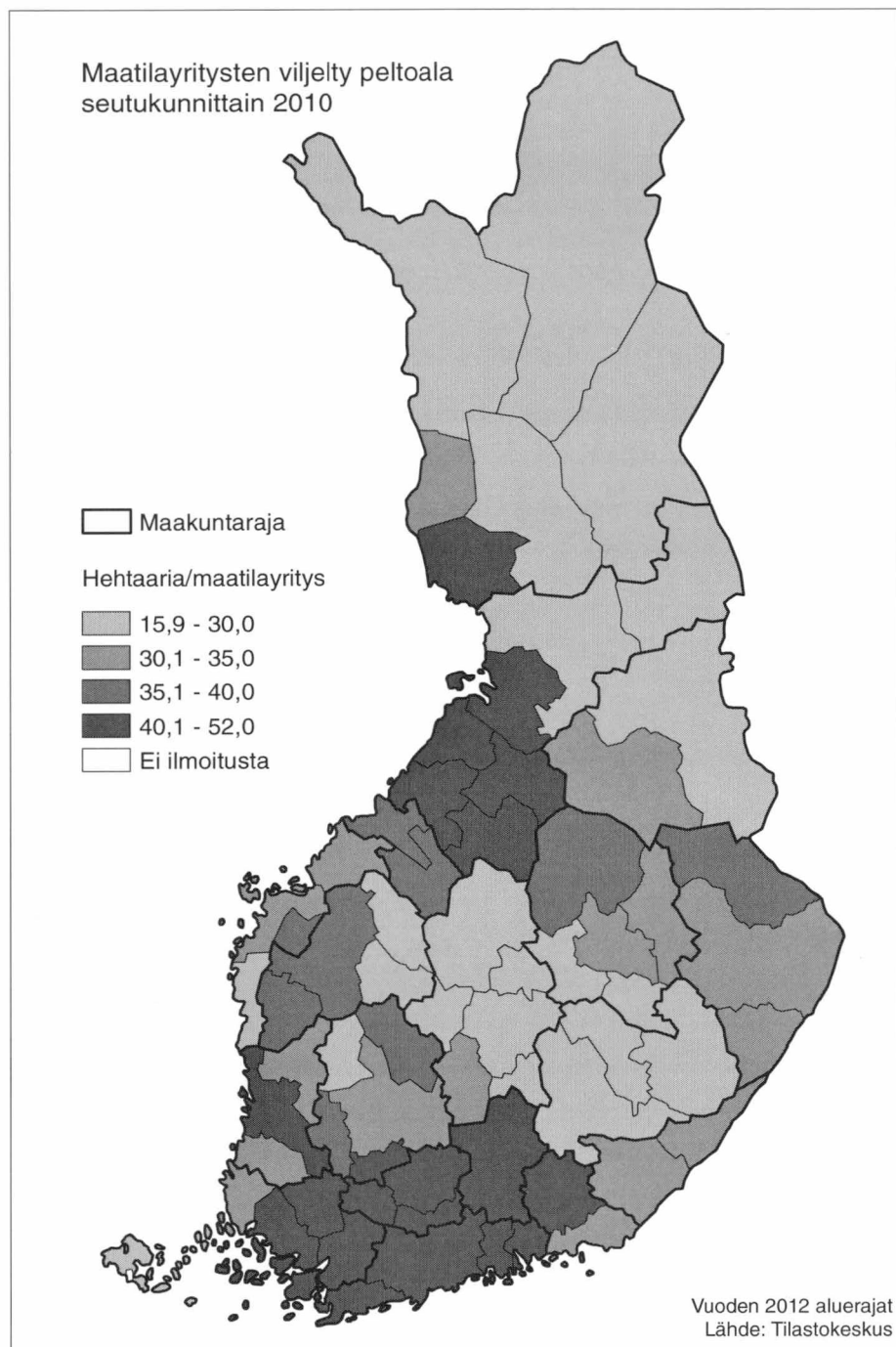
Kuva 8.6. Maatilyritysten tulos maakunnittain 2010.

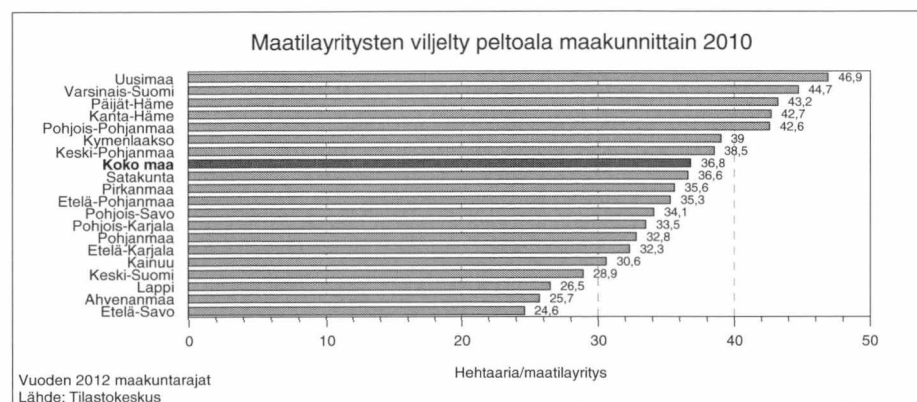
Kuva 8.7. Maatilayritysten velat seutukunnittain 2010.

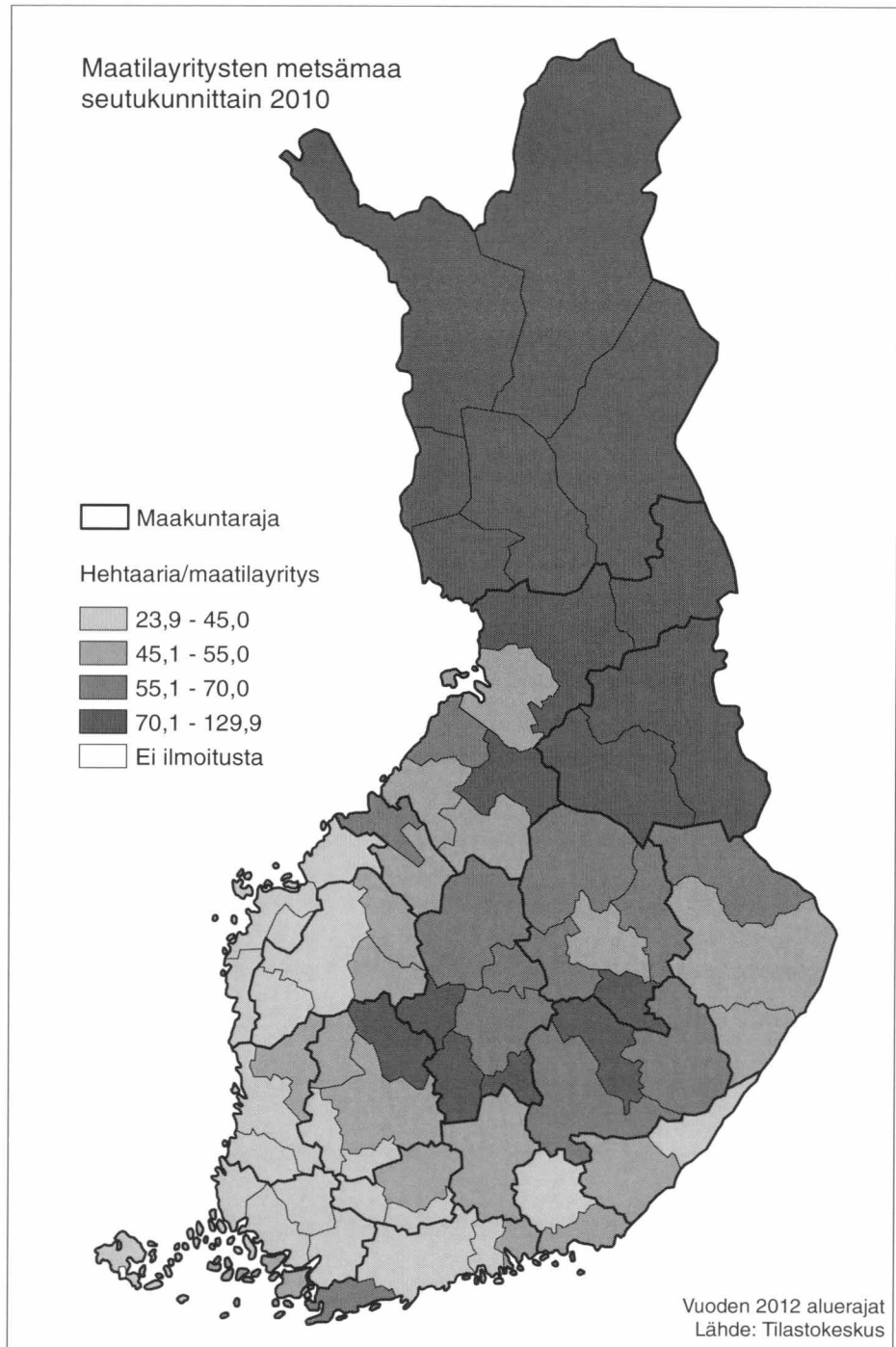
Kuva 8.8. Maatilayritysten velat maakunnittain 2010.

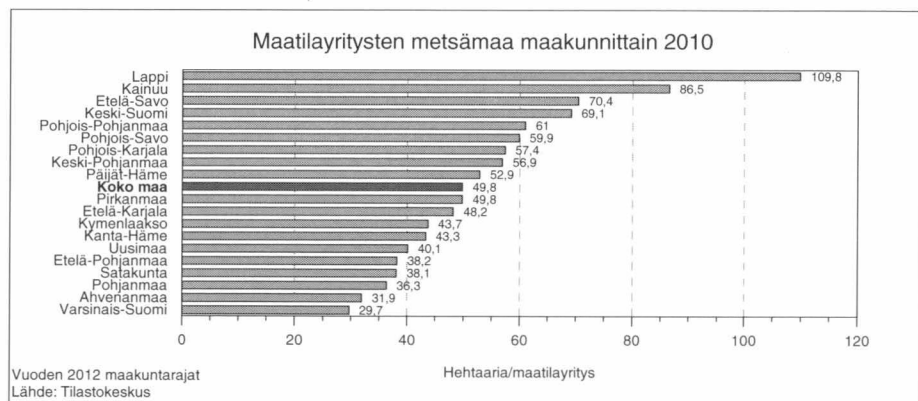
Kuva 8.9. Maatilayritysten viljelty peltoala seutukunnittain 2010.

Kuva 8.10. Maatilayritysten viljelty peltoala maakunnittain 2010.

Kuva 8.11. Maatilyritysten metsämaa seutukunnittain 2010.

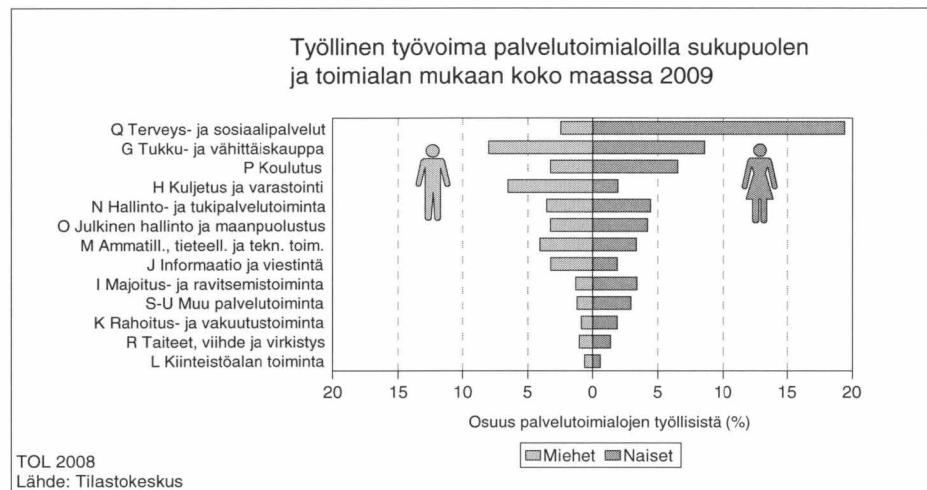
Kuva 8.12. Maatilyritysten metsämaa maakunnittain 2010.

Palvelut

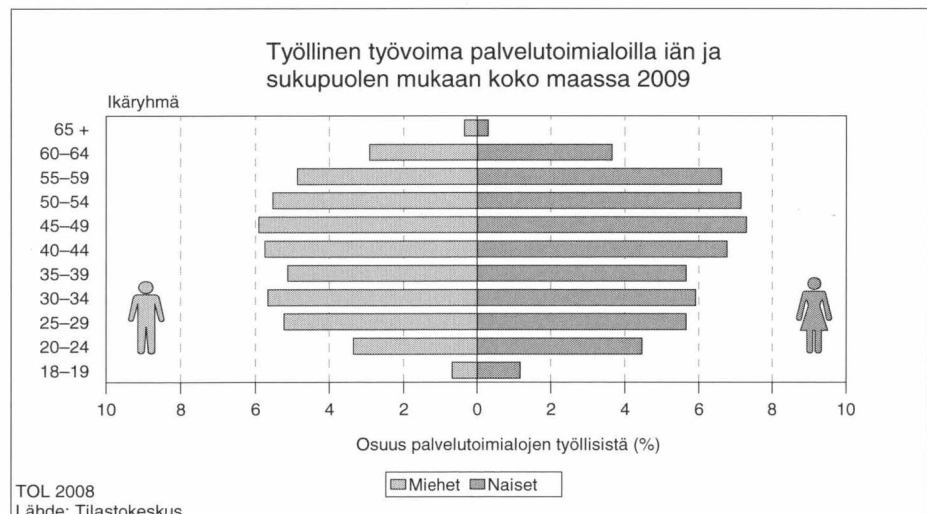
Palvelutoimialoihin luetaan toimialaluokituksen (TOL 2008) mukaan tukku- ja vähittäiskauppa (G), kuljetus- ja varastointi (H), majoitus- ja ravitsemistoiminta (I), informaatio ja viestintä (J), rahoitus- ja vakuutus toiminta (K), kiinteistöalan toiminta (L), ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta (M), hallinto- ja tukipalvelutoiminta (N), julkinen hallinto ja maanpuolustus (O), koulutus (P), terveys- ja sosiaalipalvelut (Q), taiteet, viihde ja virkistys (R), muu palvelutoiminta (S), kotitalouksien toiminta työnantajina (T) sekä kansainvälisten organisaatioiden ja toimielinten toiminta (U).

Palvelualat työllistivät 73 % työllisestä työvoimasta ja palvelualan työllisistä 60 % oli naisia. Suurimman ikäryhmän palvelusektorilla muodostivat 45–49-vuotiaat. Mariehamns stadin, Helsingin ja Rovaniemen seutukunnissa palvelutoimialojen merkitys työllistäjänä oli suurin, yli 80 %. Pienin työllistävyys näillä aloilla oli Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa, 51 %.

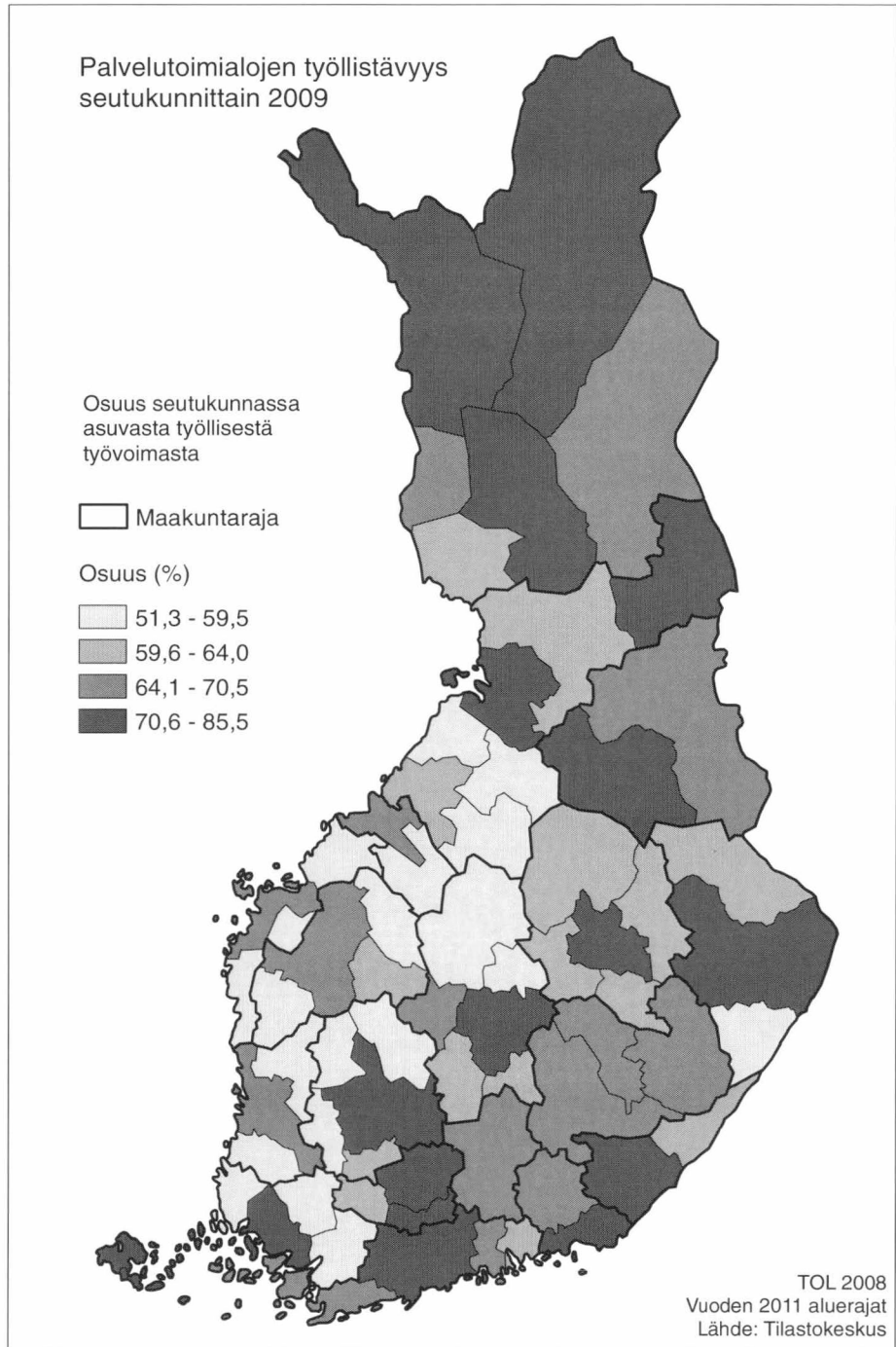
Kaupan työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Helsingin seutukunnassa ja pienin Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa. Kaupan alalla työskenteli hieman enemmän naisia (6,3 % kaikista työpaikoista) kuin miehiä (5,8 %) vuonna 2009.

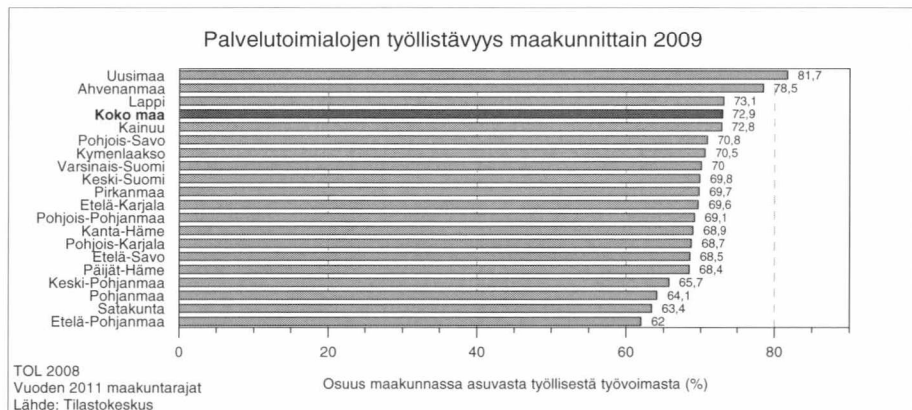
Kuva 9.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 2009.

Kuva 9.2. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

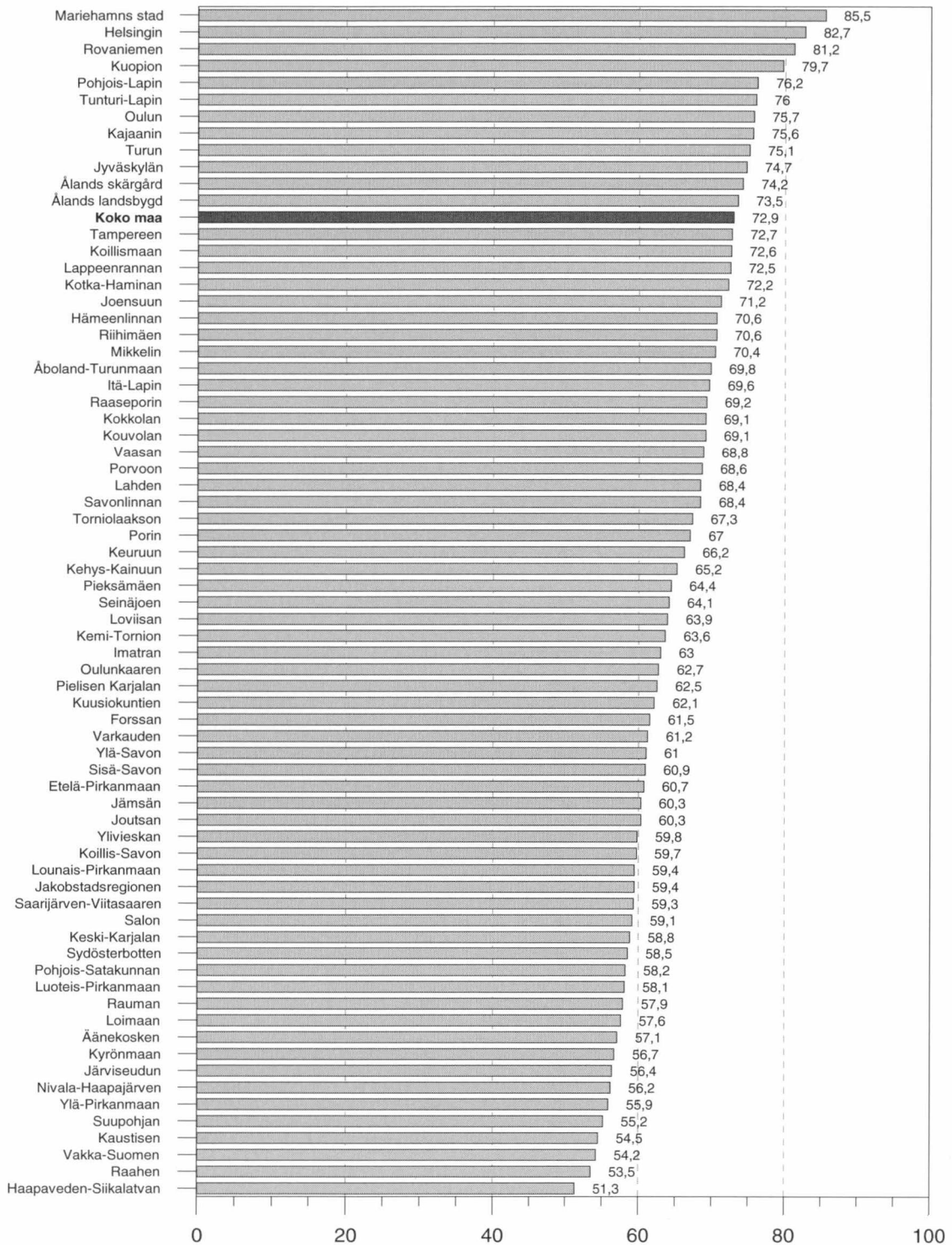

Kuva 9.3. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2009.

Kuva 9.4. Palvelutoimialojen työllistävyys maakunnittain 2009.

Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2009

TOL 2008

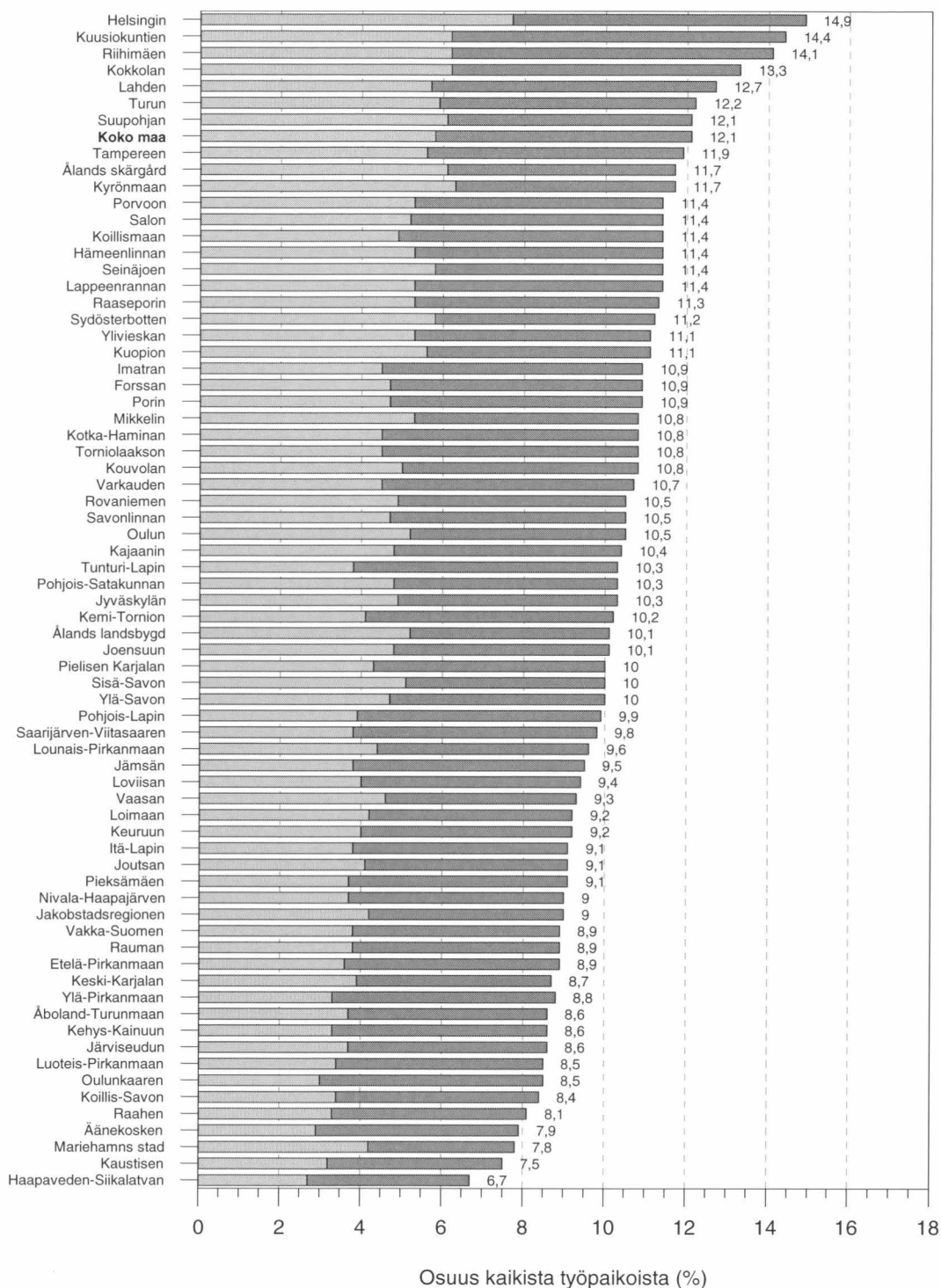
Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Osuus seutukunnassa asuvasta työllisestä työvoimasta (%)

Kuva 9.5. Palvelutoimialojen työllistävyys seutukunnittain 2009.

Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009

TOL 2008 toimiala G
Vuoden 2012 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 9.6. Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009.

Sosiaaliturva

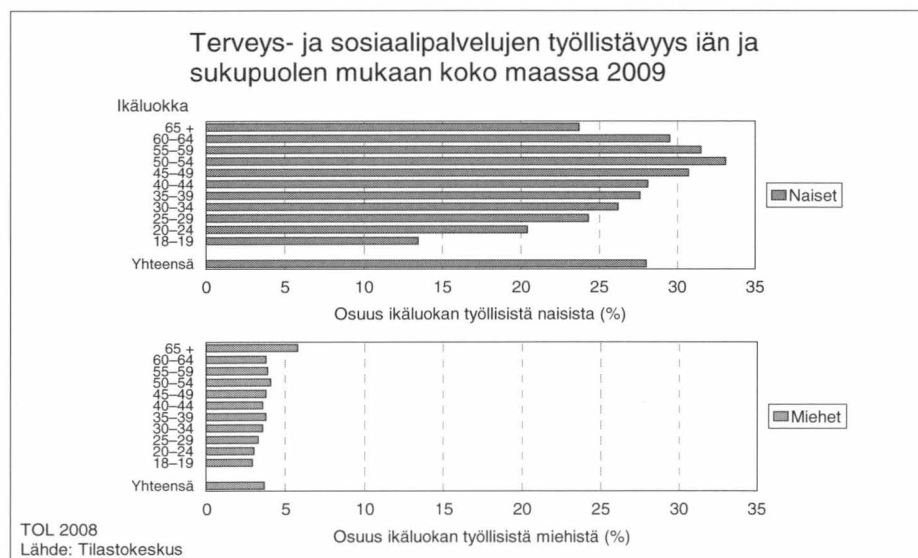
Koko maan työllisistä naisista 28 % työskenteli terveys- ja sosiaalipalvelujen toimialoilla vuonna 2009. Miesten vastaava osuus oli huomattavasti pienempi, vain 3,7 %. Yhteensä terveys- ja sosiaalipalvelut työllistivät 16 % koko maan työllisistä. Sosiaali- ja terveyspalvelujen työpaikkojen osuus kaikista työpaikoista oli suurin Kuopion seutukunnassa, 22,1 % ja pienin Rauman seutukunnassa, 12,1 %.

Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat mm. lasten päivähoidon, perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon menoista. Vuonna 2010 koko maan sosiaali- ja terveystoimen menot olivat 3 062 euroa asukasta kohti. Maakuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset/asukas olivat suurimmat Etelä-Savossa. Seutukuntakohtaiset kustannukset olivat suurimmat Itä-Lapin seutukunnassa, yli 4 000 euroa asukasta kohti. Jyväskylän ja Oulun seutukunnissa sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset olivat alhaisimmat, hieman yli 2 800 euroa/asukas.

Suurimmat seutukunnittaiset nettokustannukset (euroa/asukas) lasten päivähoidossa olivat Helsingin seutukunnassa. Perusterveydenhuollon menot olivat suurimmat Itä-Lapin seutukunnassa ja erikoissairaanhoidon Savonlinnan seutukunnassa. Kotipalvelun asukasta kohti lasketut kustannukset vaihtelivat Helsingin seutukunnan 71 eurosta Joutsan seutukunnan 267 euroon. Vastava arvo koko maassa oli 111 euroa.

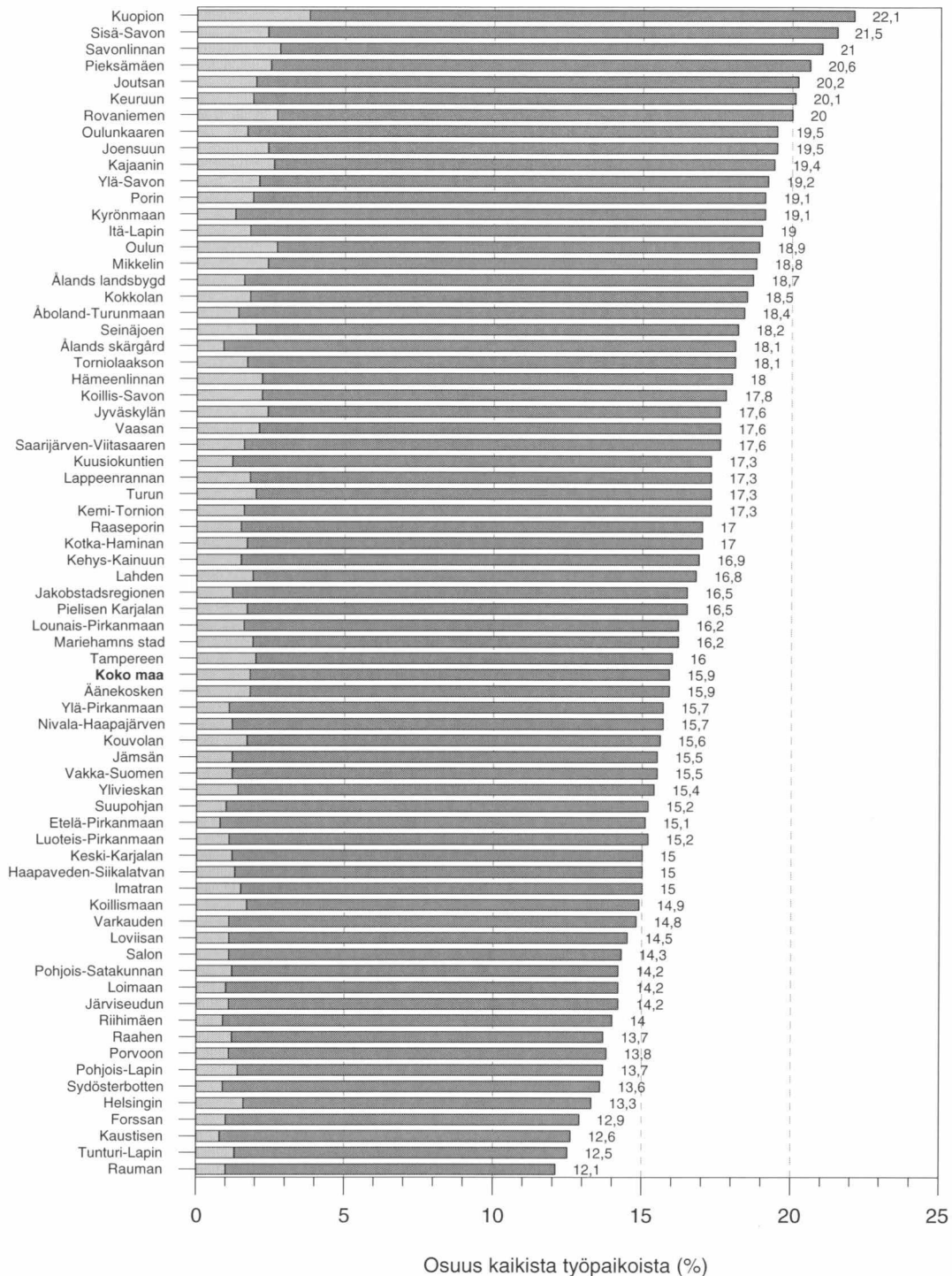
Seutukuntakohtaiset kunnallistalouden tunnusluvut ovat kuntien yhteenlaskettuja lukuja. Verrattaessa lukuja toisiin alueisiin ja keskiarvoihin on hyvä muistaa, että kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Hallintokokeilusta johtuen Kainuun sosiaali- ja terveystoimen kustannustietoja ei voida ilmoittaa kaikilta osin. Kainuun maakunta -kuntayhtymän tehtävänä on huolehtia aiemmin kuntien vastuulla olleista sosiaali- ja terveydenhuollon sekä osittain myös opetustoimen tehtävistä (kainuu.fi).

Kuva 10.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistävyys iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009

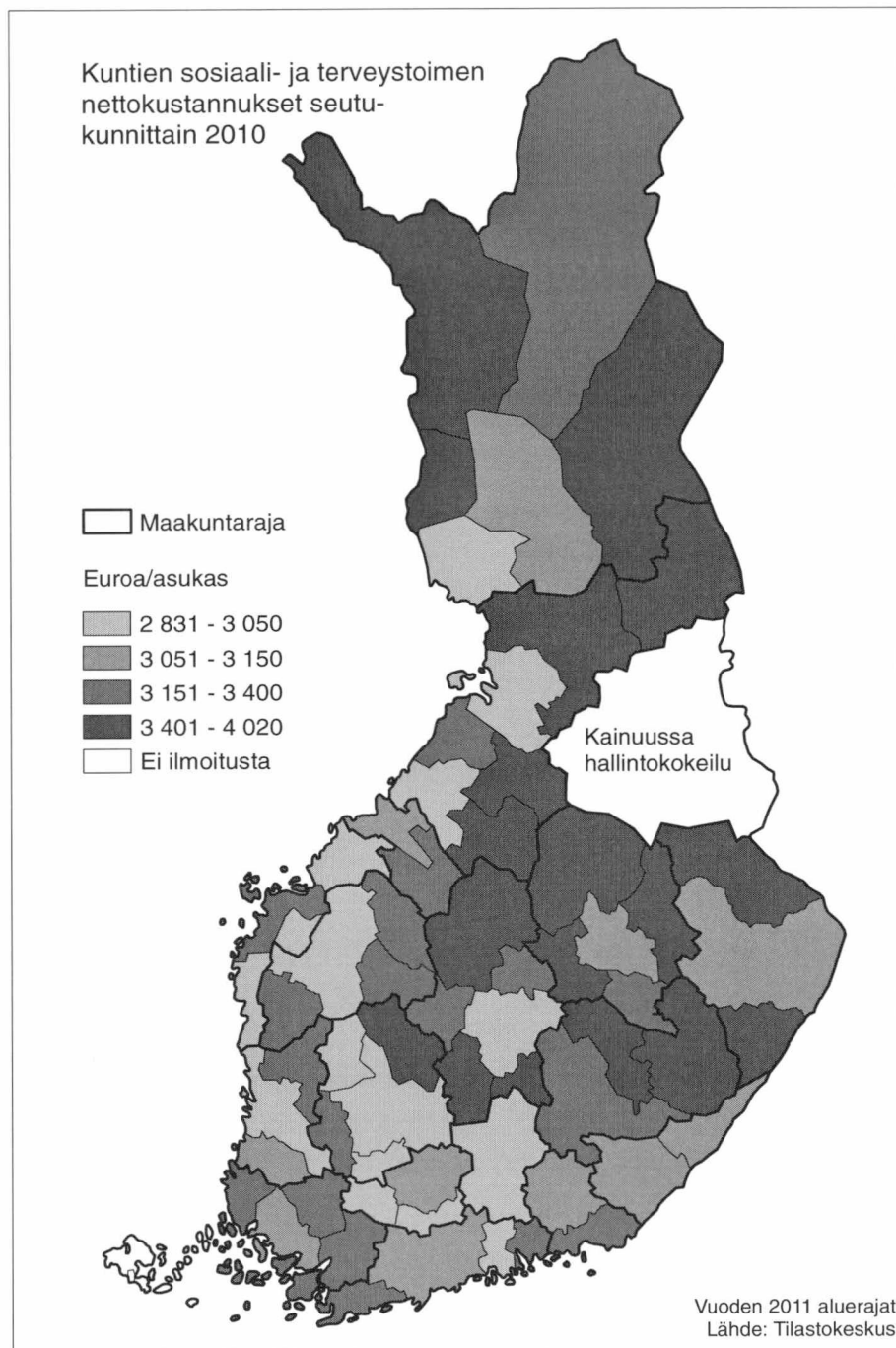
TOL 2008

Vuoden 2011 seutukuntarajat

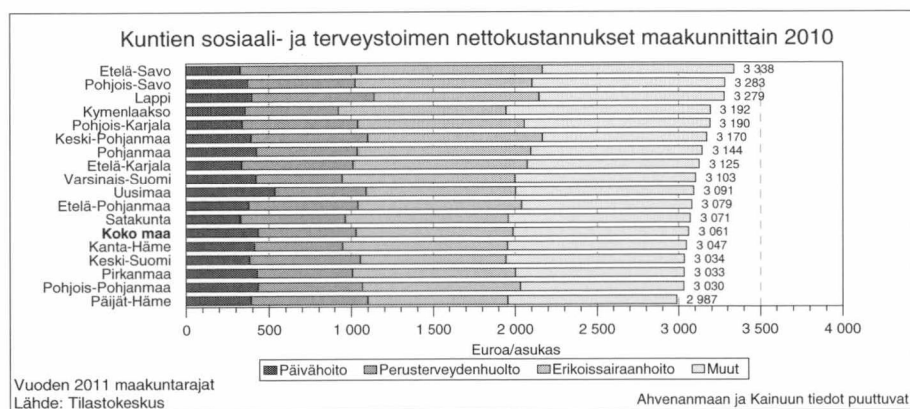
Lähde: Tilastokeskus

 Miehet
 Naiset

Kuva 10.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009.

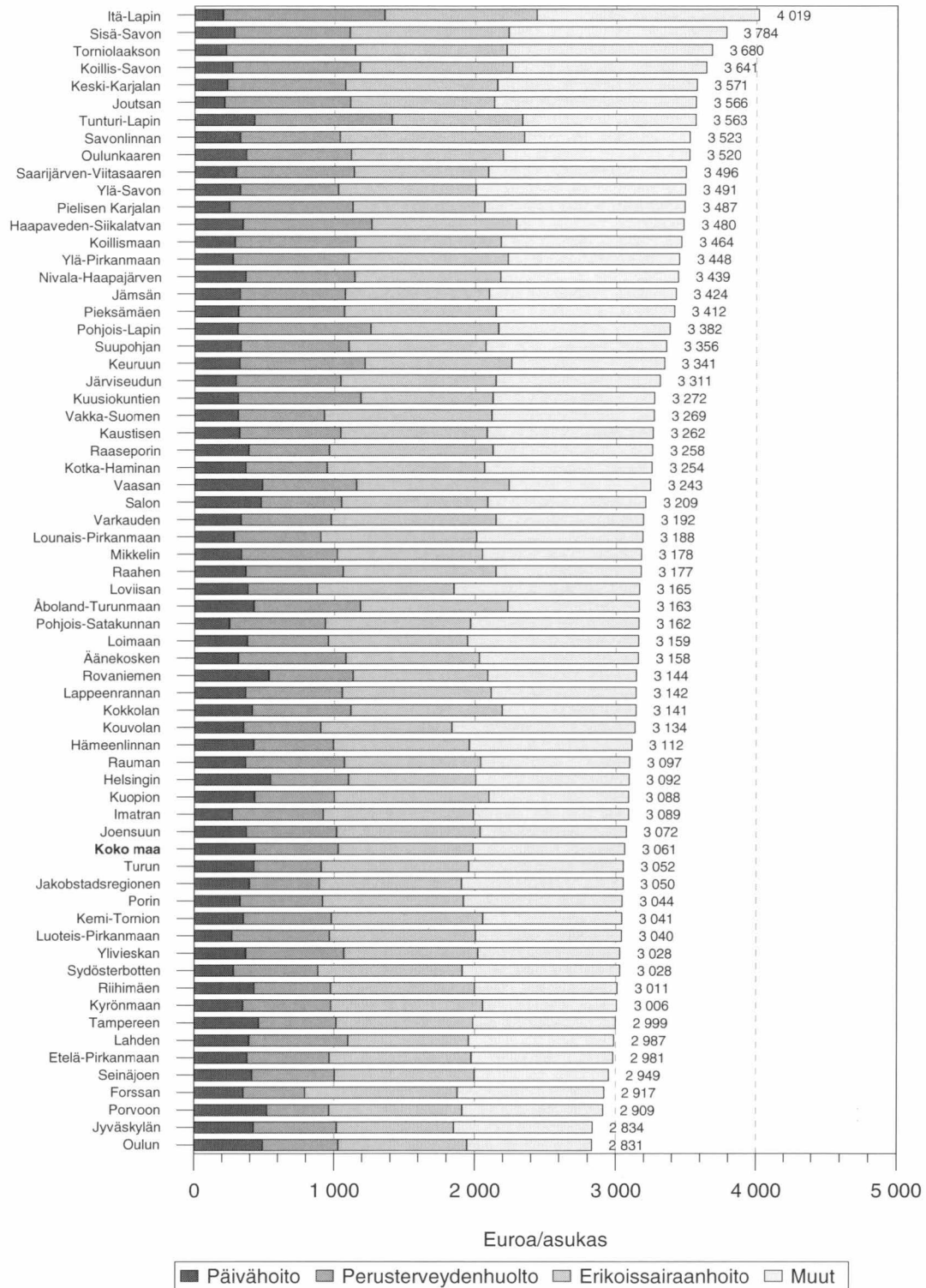

Kuva 10.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010.

Kuva 10.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2010.

Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010

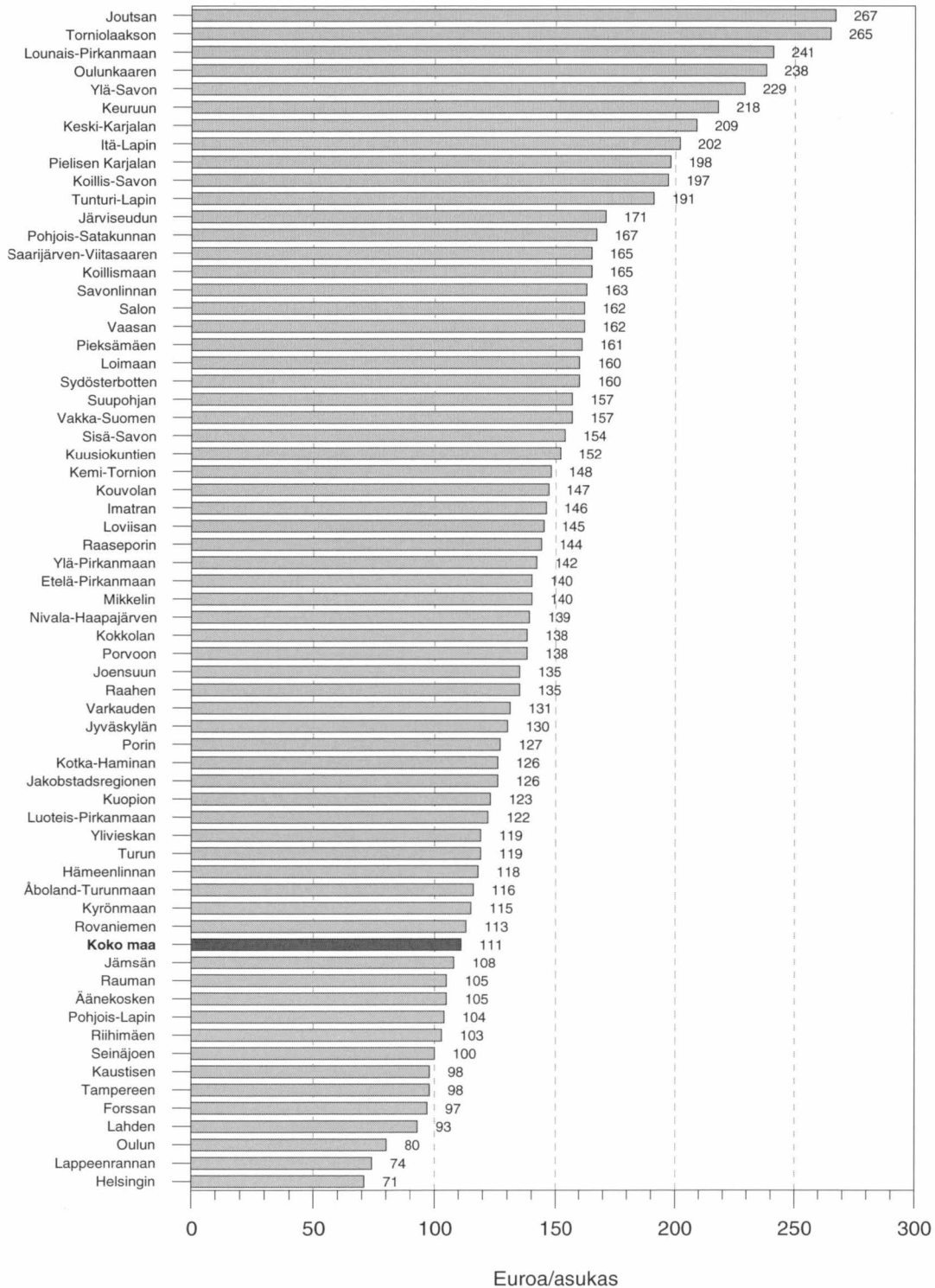
Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Ahvenanmaan ja Kainuun seutukuntien tiedot puuttuvat

Kuva 10.5. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010.

Kuntien kotipalvelun netto- kustannukset seutukunnittain 2010

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Ahvenanmaan ja Kainuun seutukuntien sekä Siikalatvan seutukunnan tiedot puuttuvat

Kuva 10.6. Kuntien kotipalvelun nettokustannukset seutukunnittain 2010.

Teollisuus

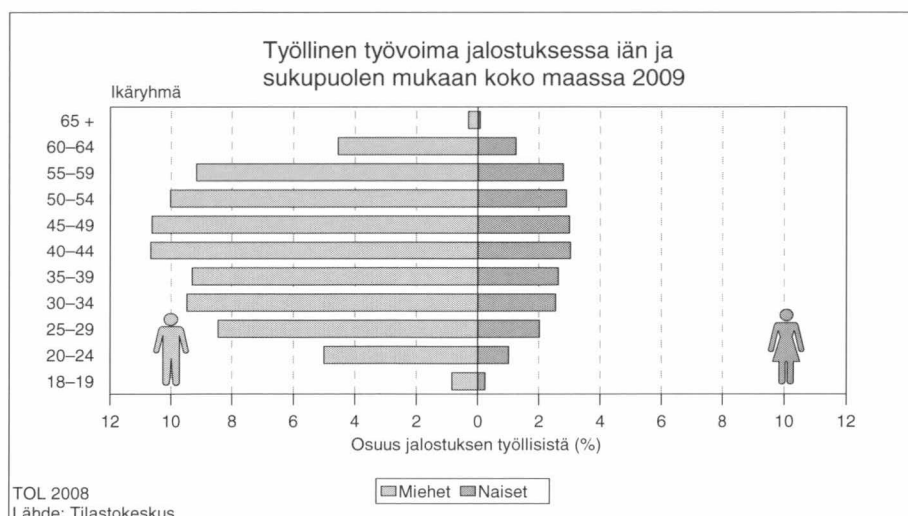
Jalostustoimialoihin kuuluu toimialaluokituksen TOL 2008 mukaan teollisuuden (C) lisäksi kaivostoiminta ja louhinta (B), sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, jäähdytysliiketoiminta (D), vesihuolto, viemäri- ja jätevesihuolto, jätehuolto ja muu ympäristön puhtaanapito (E) sekä rakentaminen (F). Jalostuselinkeinoissa työskenteli vuonna 2009 koko maassa yhteensä lähes 509 000 henkilöä ja heistä lähes 79 % oli miehiä. Suurin ikäluokka niin miehissä kuin naisissakin oli 40–44-vuotiaat.

Jalostus työllisti suhteellisesti eniten Raahen seutukunnassa, 39 % työllisistä. Ålands skärgårdin seutukunnassa jalostuksessa työskentelevien osuus oli pienin, alle 10 %. Maakunnista jalostuksen merkitys työllistäjänä oli suurin Satakunnassa ja Pohjanmaalla.

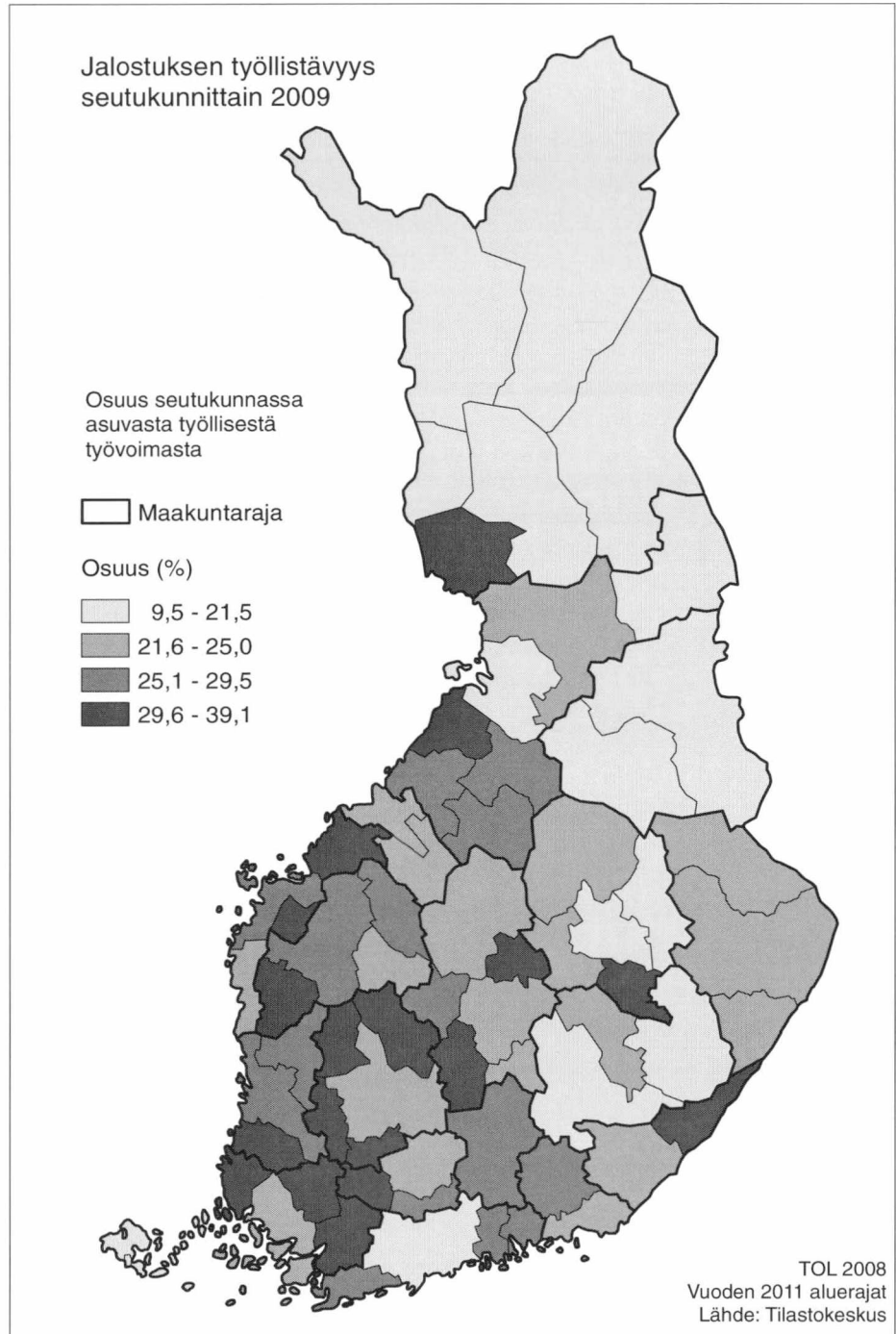
Teollisuustoimintaan lasketaan tässä julkaisussa toimialat B, C ja D sekä E. Suurimmat teollisuustoiminnan toimipaikat *henkilöstön määrällä* mitattuna olivat vuonna 2010 Raahen, Äänekosken, Vaasan ja Jämsän seutukunnissa. Näissä seutukunnissa teollisuustoiminnassa työskenteli keskimäärin yli 20 henkilöä toimipaikkaa kohti. *Jalostusarvo* suhteessa väestöön oli suurin Loviisan seutukunnassa, yli 24 000 euroa asukasta kohti. *Teollisuustoiminnan tuottavuus* (jalostusarvo/henkilöstö) oli suurin Porvoon seutukunnassa.

Teollisuustoiminnan investoinnit olivat koko maassa 728 euroa asukasta kohti vuonna 2010. Suurimmillaan investoinnit olivat Tunturi-Lapin seutukunnassa, yli 4 500 euroa/asukas. Investoinnit käsittävät käyttöomaisuuden (=aineelliset hyödykkeet) hankinnat ja perusparannukset, joista on vähennetty käyttöomaisuuden myynnit.

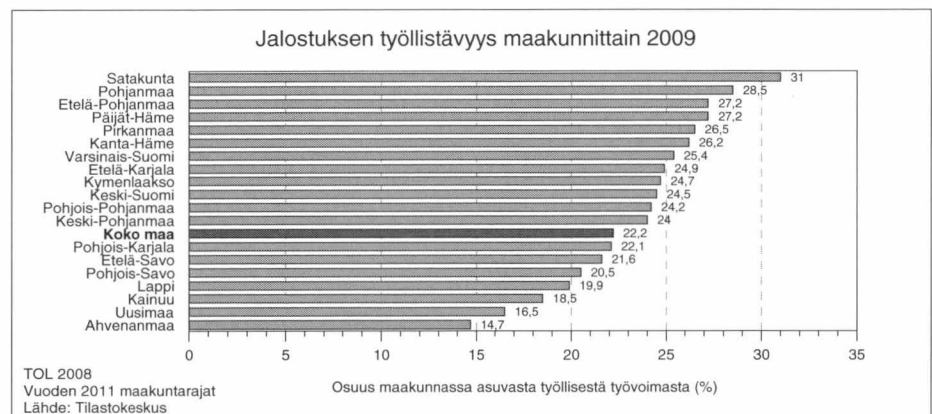
Teollisuustoiminnan jalostusarvoa, henkilöstöä ja investointeja seutukuntakohtaisesti laskettaessa perusyksikkönä on käytetty kuntaa. Jos kunnassa on alle kolme teollisuustoimipaikkaa, se ei ole laskennassa mukana.

Kuva 11.1. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

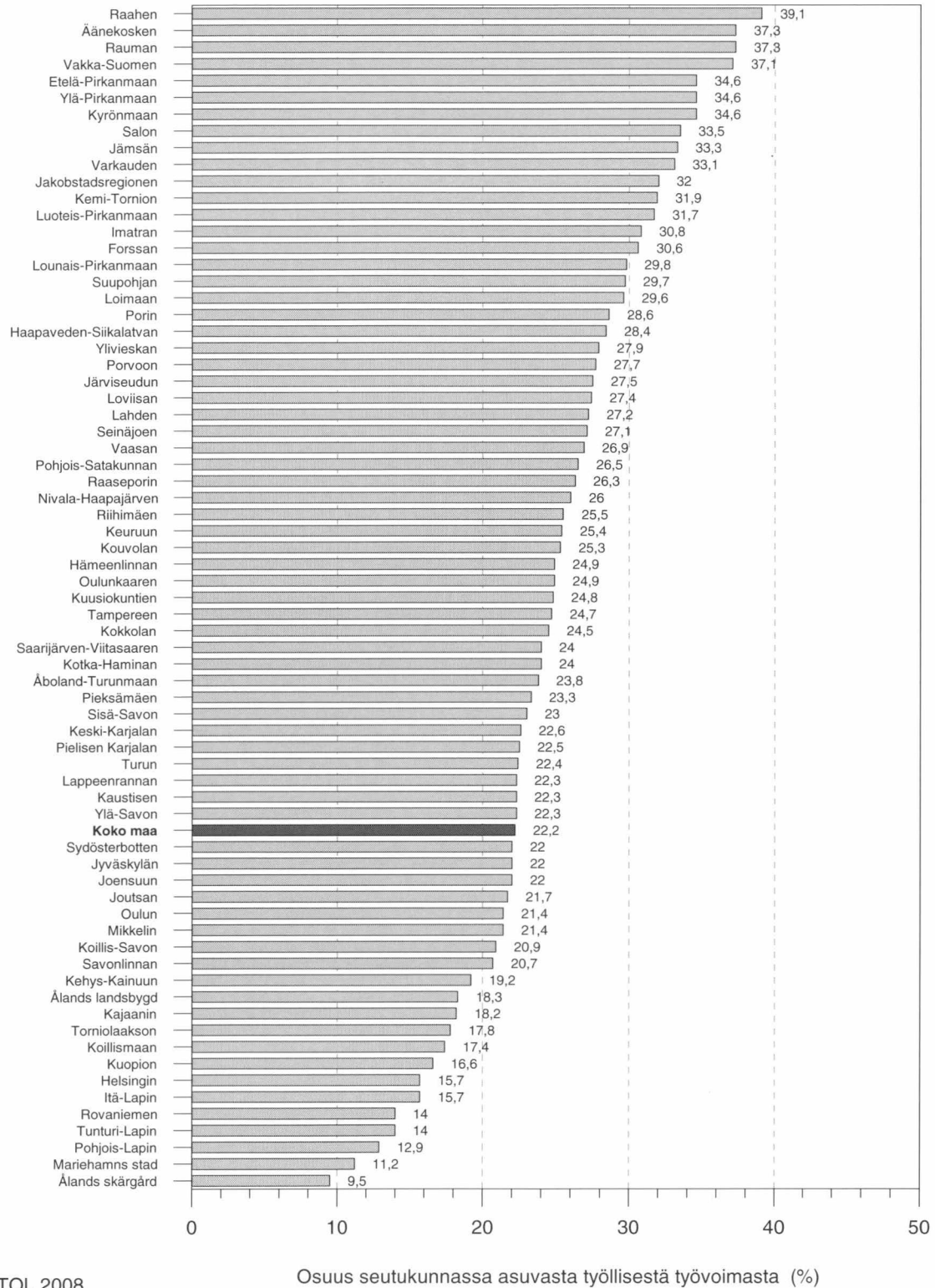

Kuva 11.2. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2009.

Kuva 11.3. Jalostuksen työllistävyys maakunnittain 2009.

Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2009

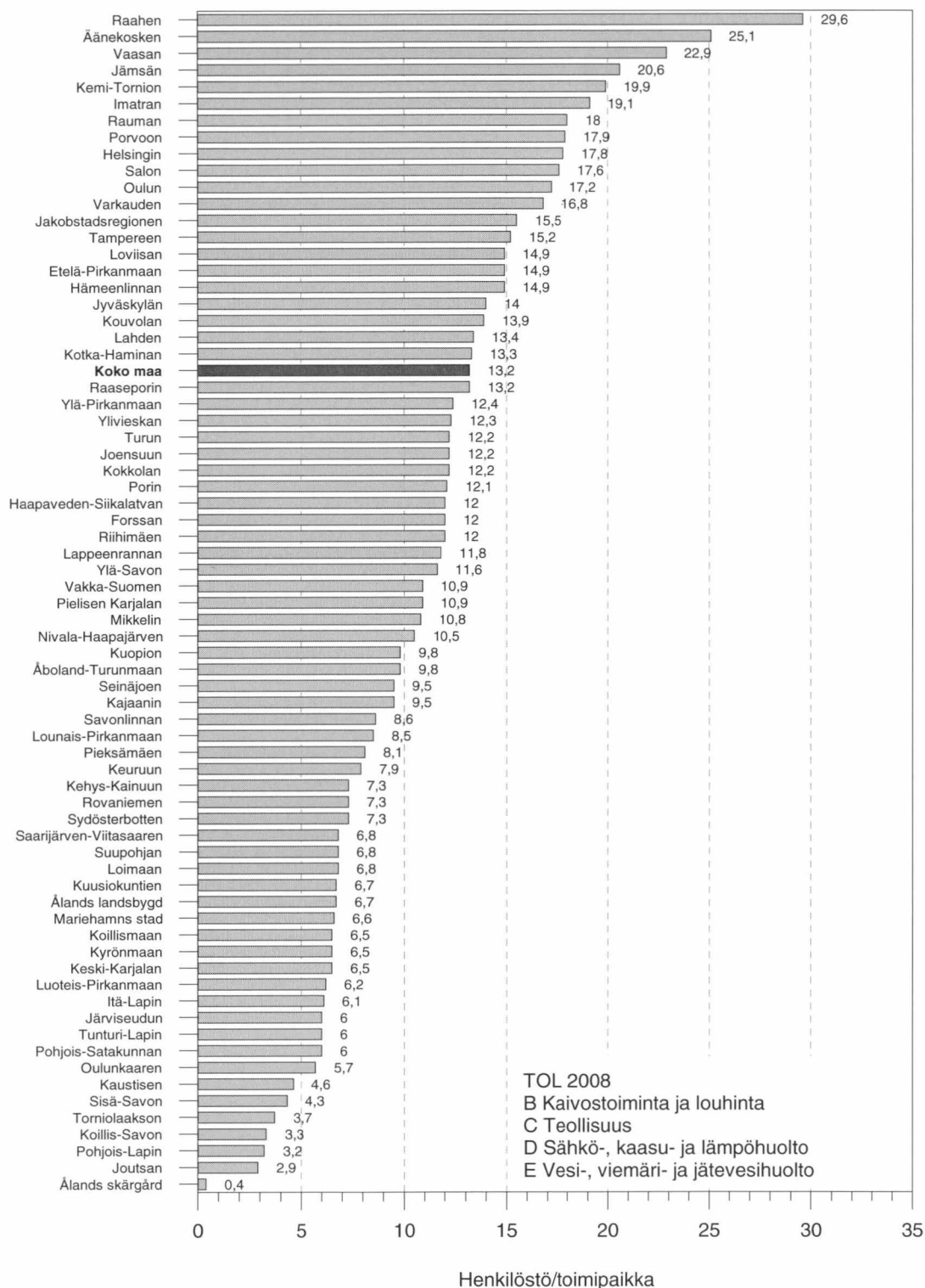
TOL 2008

Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 11.4. Jalostuksen työllistävyys seutukunnittain 2009.

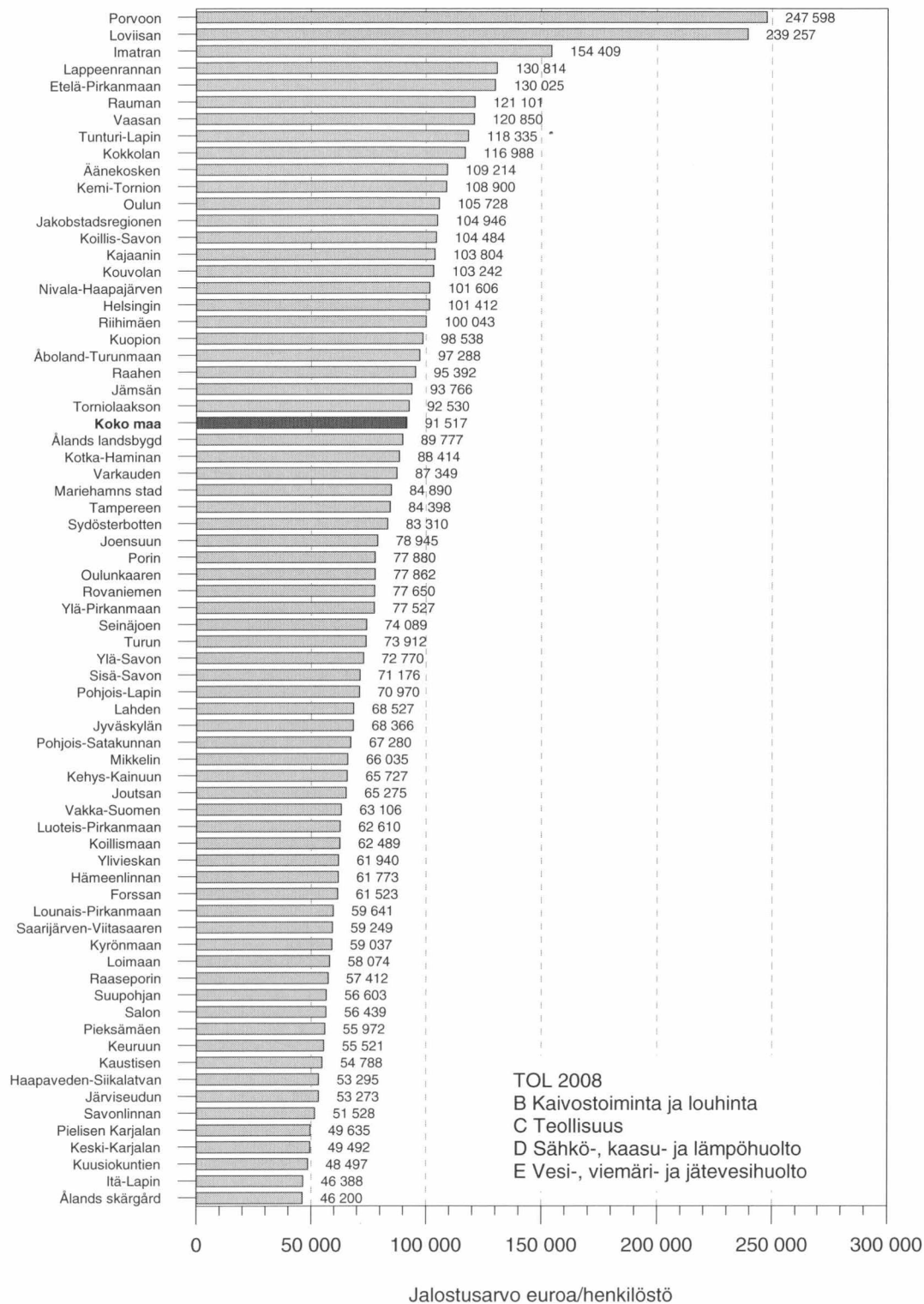
Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2010

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
 Vuoden 2012 seutukuntarajat
 Lähde: Tilastokeskus

Kuva 11.5. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2010.

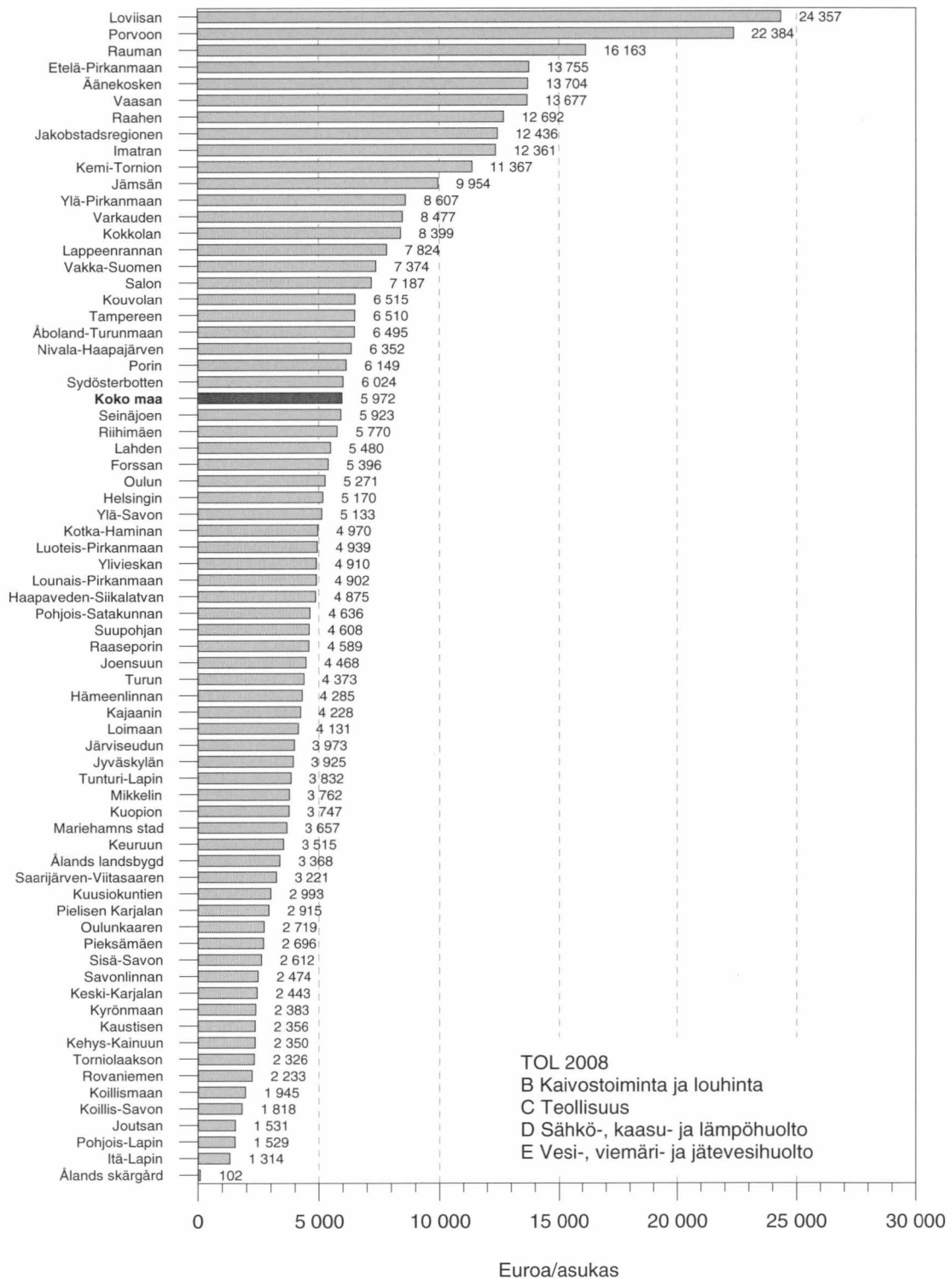
Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2010

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
 Vuoden 2012 seutukuntarajat
 Lähde: Tilastokeskus

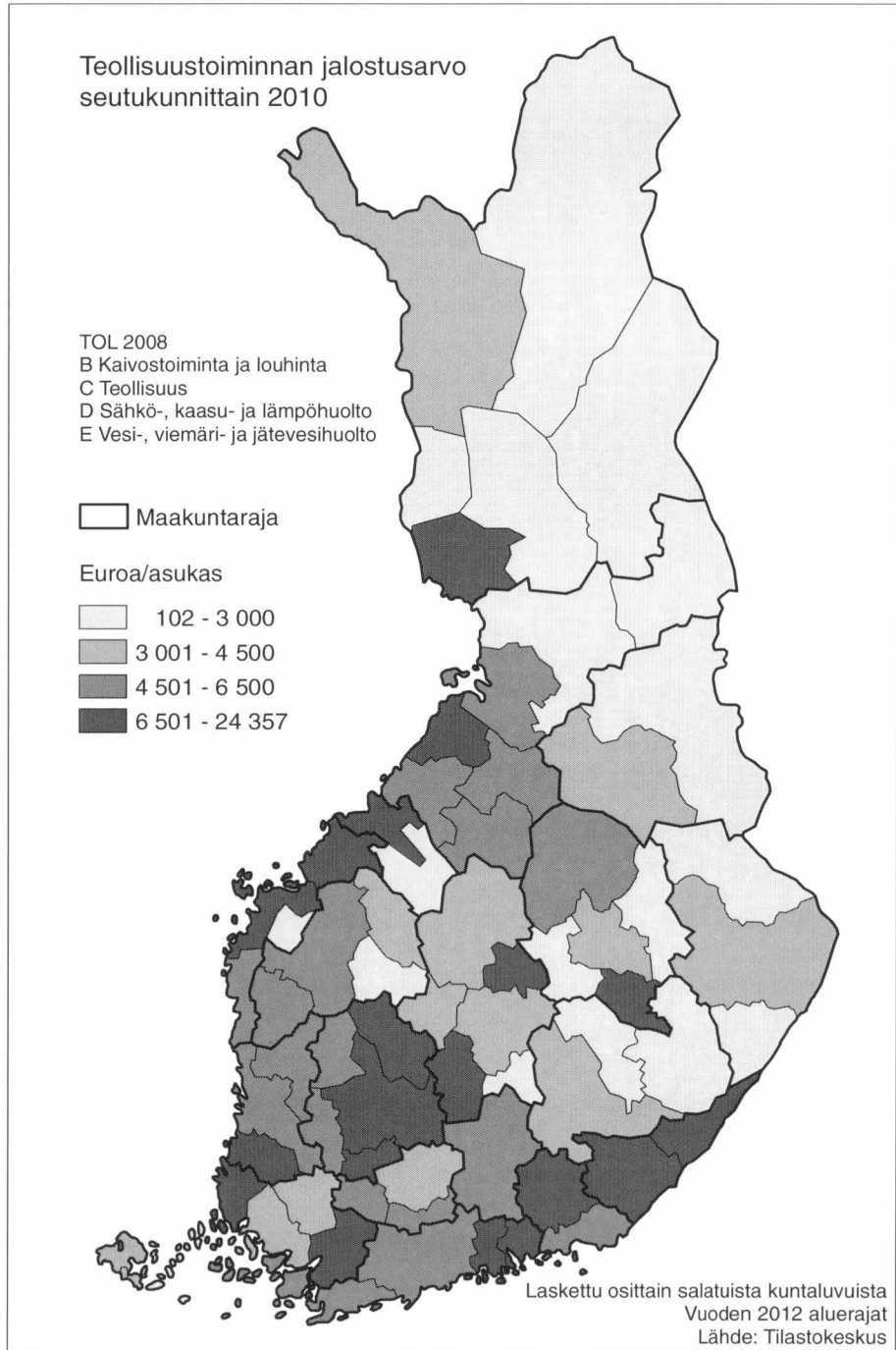
Kuva 11.6. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2010.

Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2010

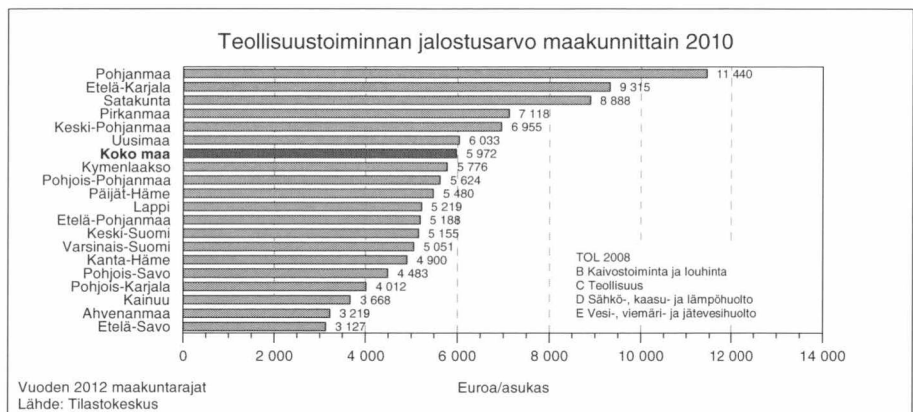

Laskettu osittain salatuista kuntaluvuista
 Vuoden 2012 seutukuntarajat
 Lähde: Tilastokeskus

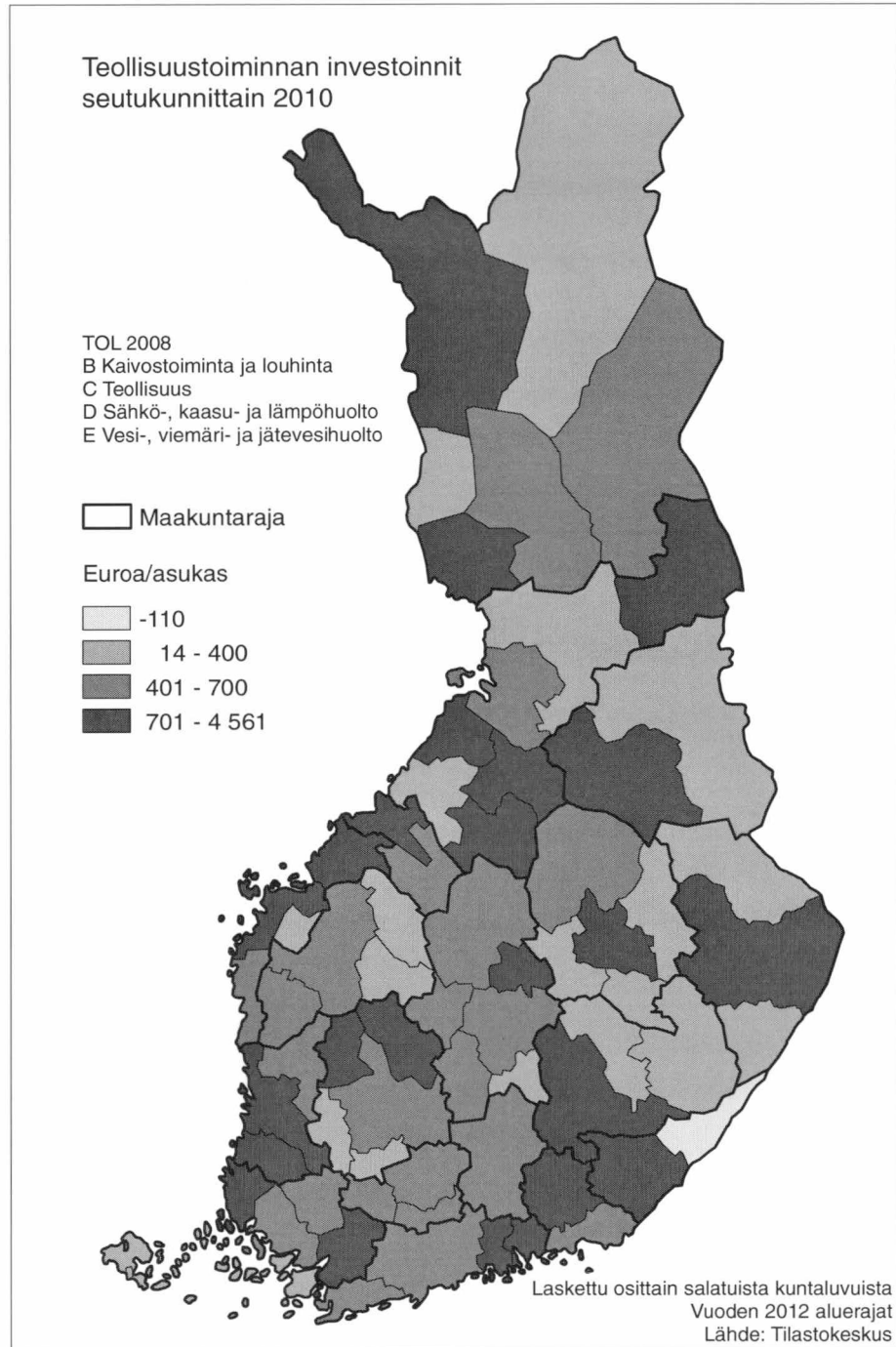
Kuva 11.7. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2010.

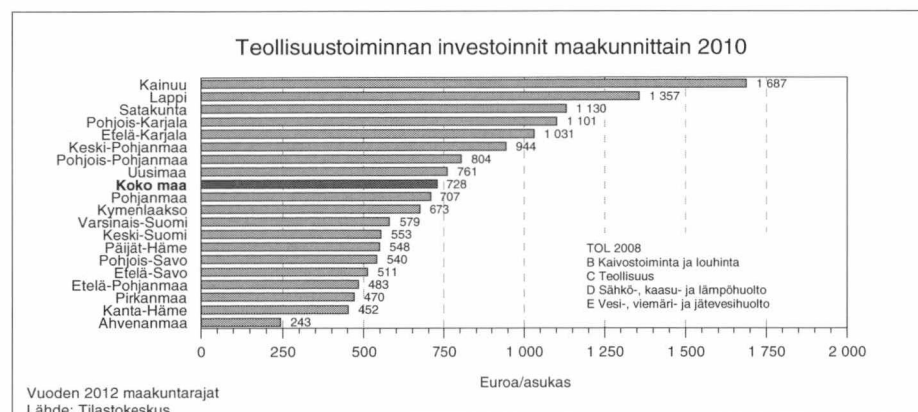
Kuva 11.8. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2010.

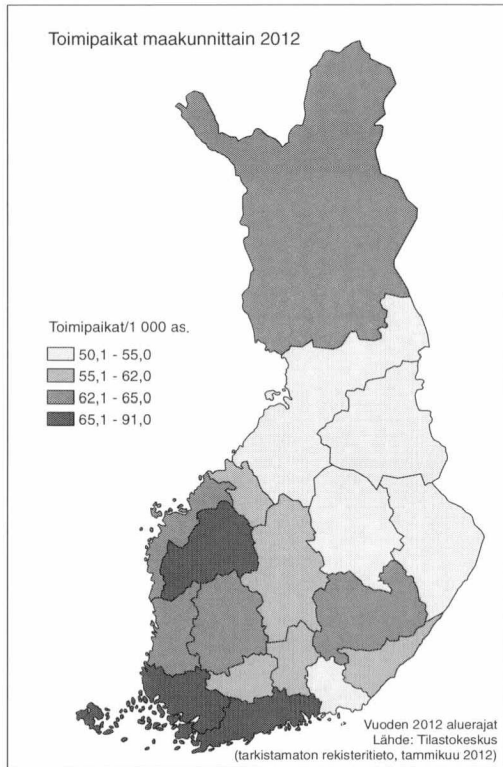
Kuva 11.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2010.

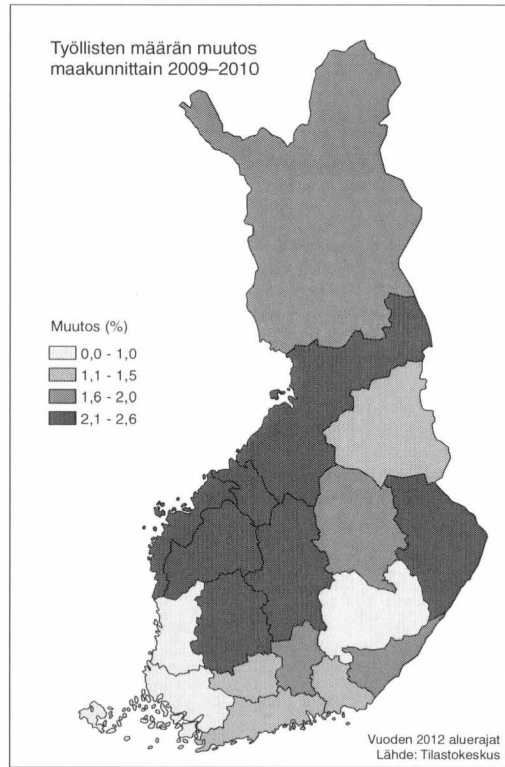
Kuva 11.10. Teollisuustoiminnan investoinnit seutukunnittain 2010.

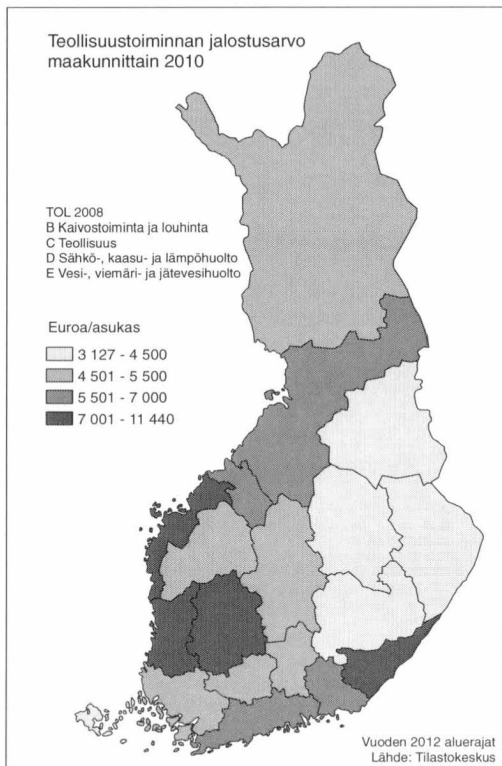
Kuva 11.11. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2010.

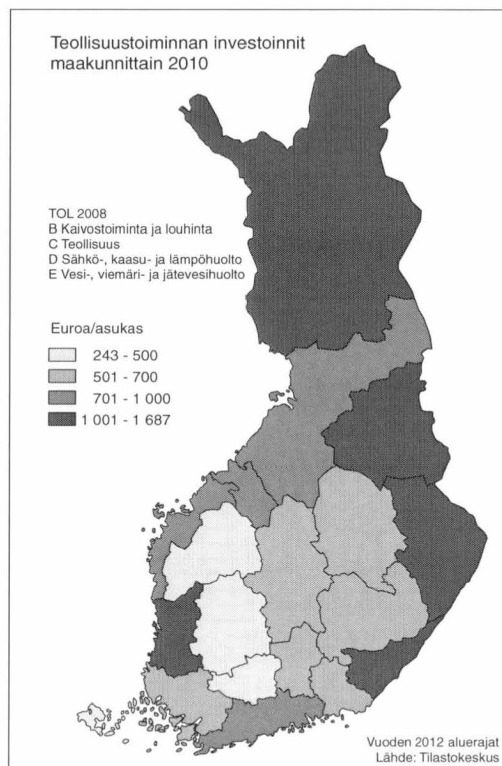
Kuva 11.12. Toimipaikat maakunnittain 2012.

Kuva 11.13. Työllisten määrän muutos maakunnittain 2009–2010.

Kuva 11.14. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2010.

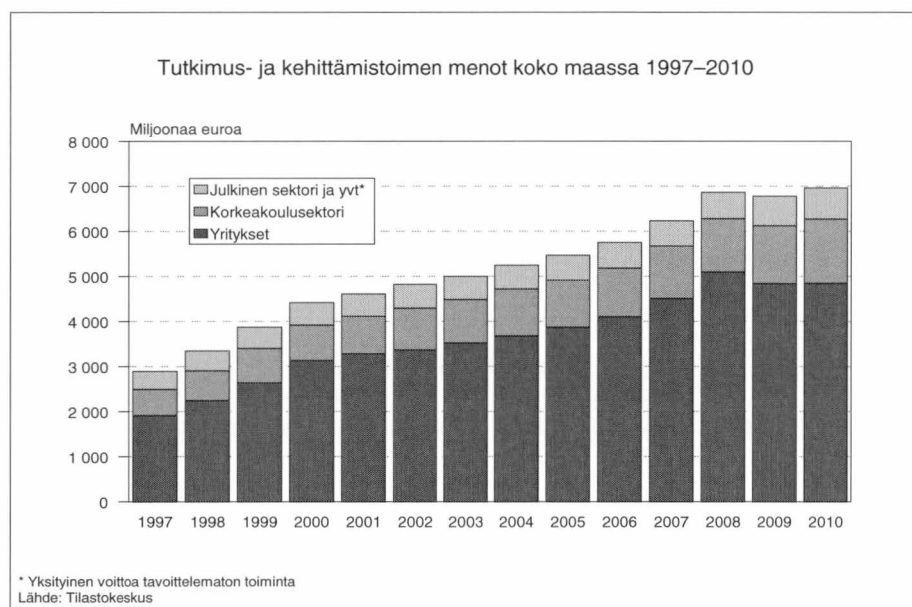
Kuva 11.15. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2010.

Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta

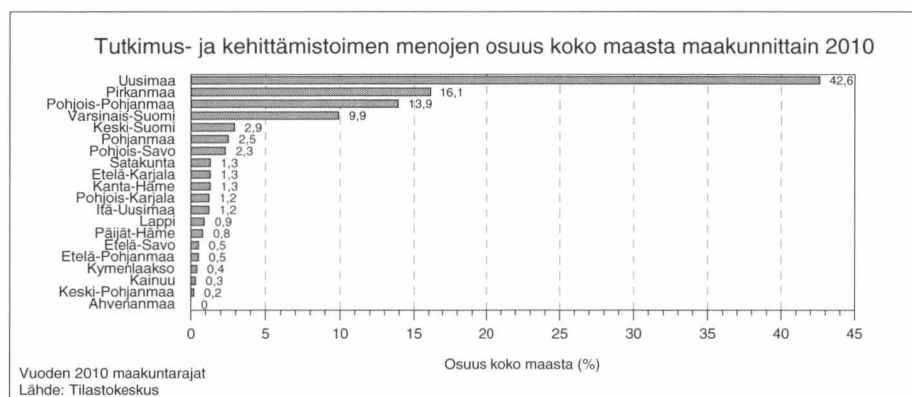
Tutkimus- ja kehittämistoiminta

Tutkimus- ja kehittämistoimintatilasto kuvaa tutkimukseen sekä tuote- ja prosessikehittämiseen käytettyjä resursseja. Tilasto sisältää tietoja t&k-menoista ja niiden rahoituksesta, tutkimushenkilöstöstä ja työvuosista. Tutkimus- ja tuotekehitysmenojen kokonaissumma oli Suomessa 7 miljardia euroa vuonna 2010, mikä oli 185 miljoonaa euroa enemmän kuin edellisellä vuonna. Uudenmaan t&k-menojen osuus koko maan menoista oli maakuntien suurin, 43 %. Asukaslukuun suhteutettuna tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot olivat kuitenkin suurimmat Salon ja Oulun seutukunnissa, yli 4 000 euroa asukasta kohti. Asukasta kohti lasketut maakunnittaiset menot olivat suurimmat Pohjois-Pohjanmaalla ja Pirkanmaalla.

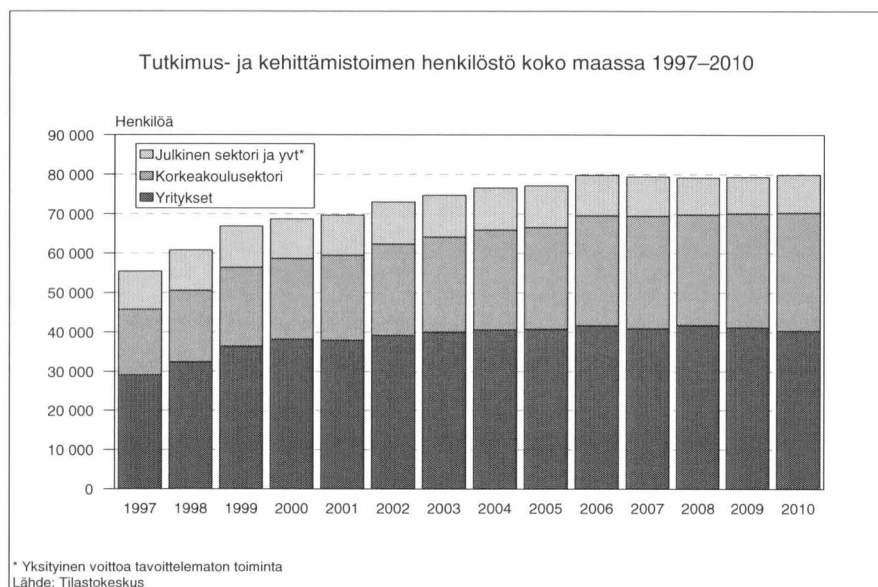
Tutkimus- ja tuotekehitystehtävissä työskenteli vuonna 2010 lähes 80 000 henkilöä ja heistä lähes puolet toimi yrityssektorin puolella. Viimeisen viiden vuoden aikana henkilöstön määrä on pysynyt suhteellisen vakaana. Koko maan t&k-henkilöstöstä 43 % työskenteli Uudellamaalla.

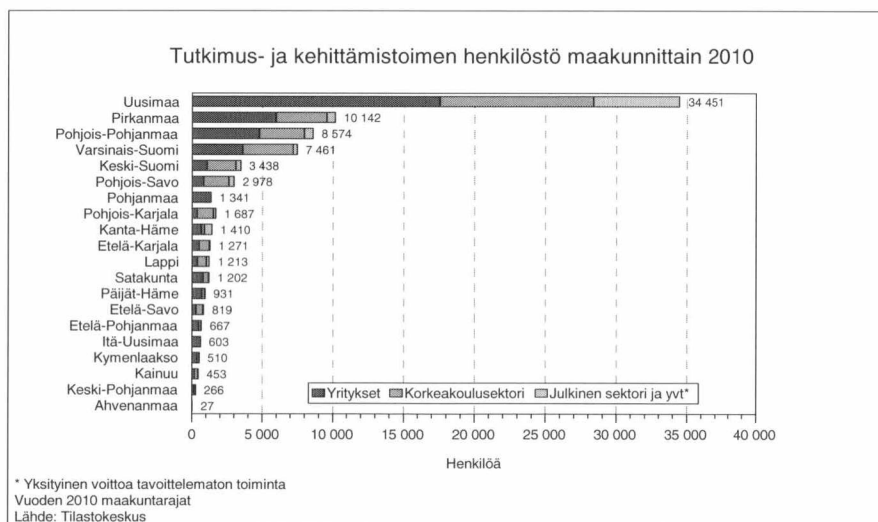
Kuva 12.1. Tutkimus- ja kehittämistoimien menot koko maassa 1997–2010.

Kuva 12.2. Tutkimus- ja kehittämistoimien menojen osuus koko maasta maakunnittain 2010.

Kuva 12.3. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö koko maassa 1997–2010

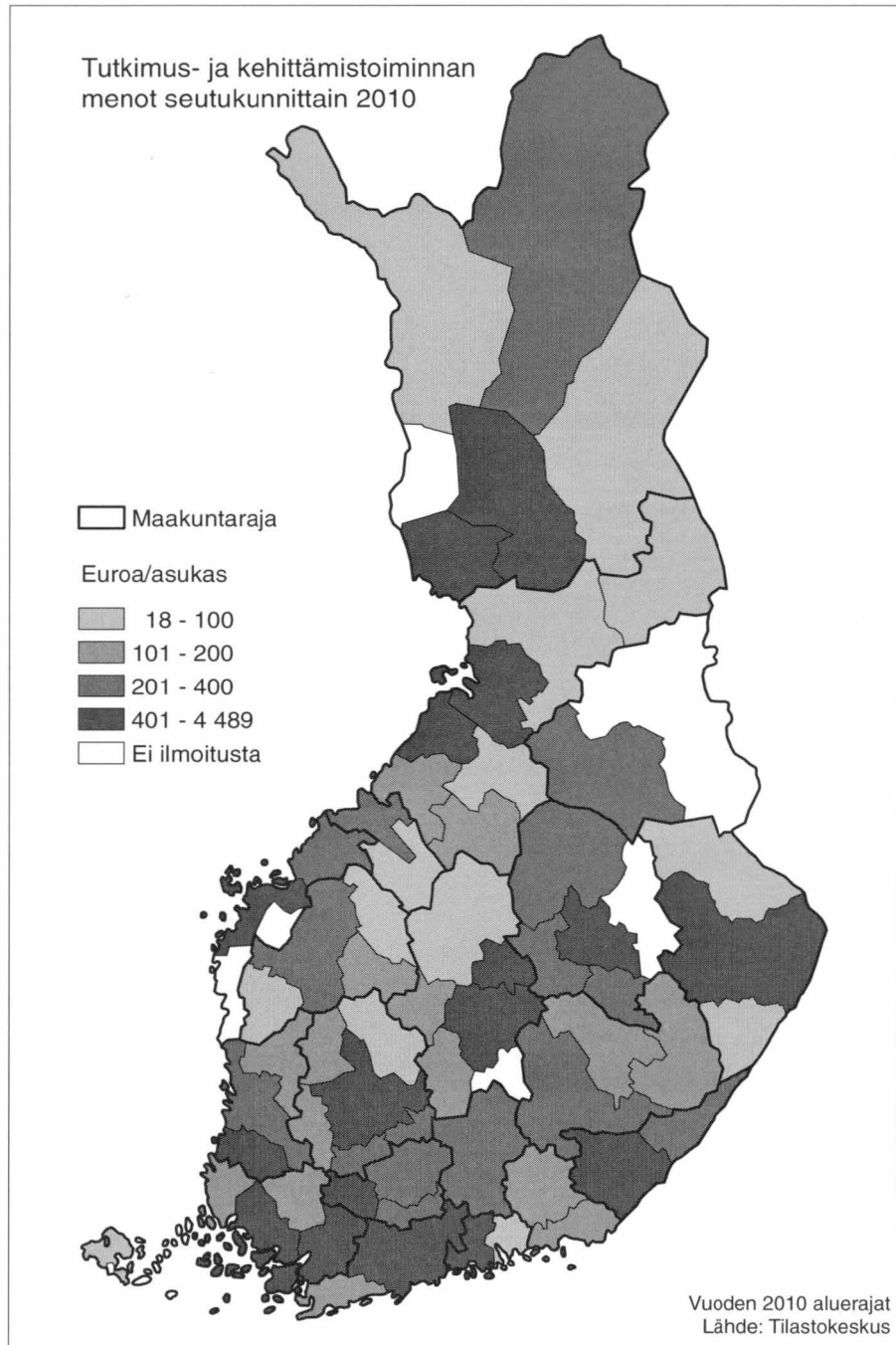
Kuva 12.4. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö maakunnittain 2010.

Informaatiosektori

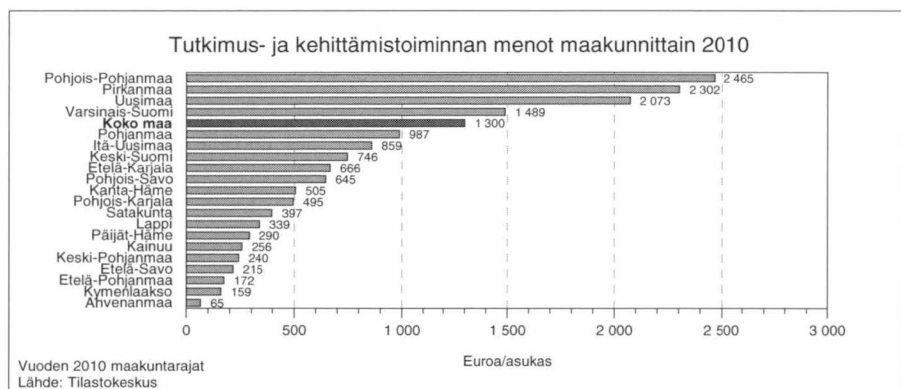
Informaatiosektoriin kuuluu ICT-sektori (=tavara- ja palvelutuotanto) sekä sisältötuotanto. Määritelmä perustuu OECD:n suositukseen. Sisältötuotannosta on käytetty tässä julkaisussa ns. laajaa määritelmää (liite 2.).

Informaatiosektorin toimipaikkoja oli Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan yli 22 500 kappaletta vuoden 2012 alussa. Eniten toimipaikkoja oli sisältötuotannon toimialalla. Väestömäärään suhteutettuna eniten informaatiosektorin toimipaikkoja oli Mariehamns stadin ja vähiten Haapaveden-Siikalatvan seutukunnissa. Maakunnista toimipaikkoja asukasta kohti oli eniten Uudellamaalla ja vähiten Kainuussa.

Vuoden 2009 työssäkäyntitilastossa informaatiosektorilla tilastoitiin 173 674 työpaikkaa, mikä oli 7,6 % kaikista työpaikoista. Informaatiosektorin työpaikkojen osuus alueen kaikista työpaikoista oli suurin Salon seutukunnassa. Suhteellisesti vähiten informaatioalan työpaikkoja oli Koillis-Savon seutukunnan alueella.

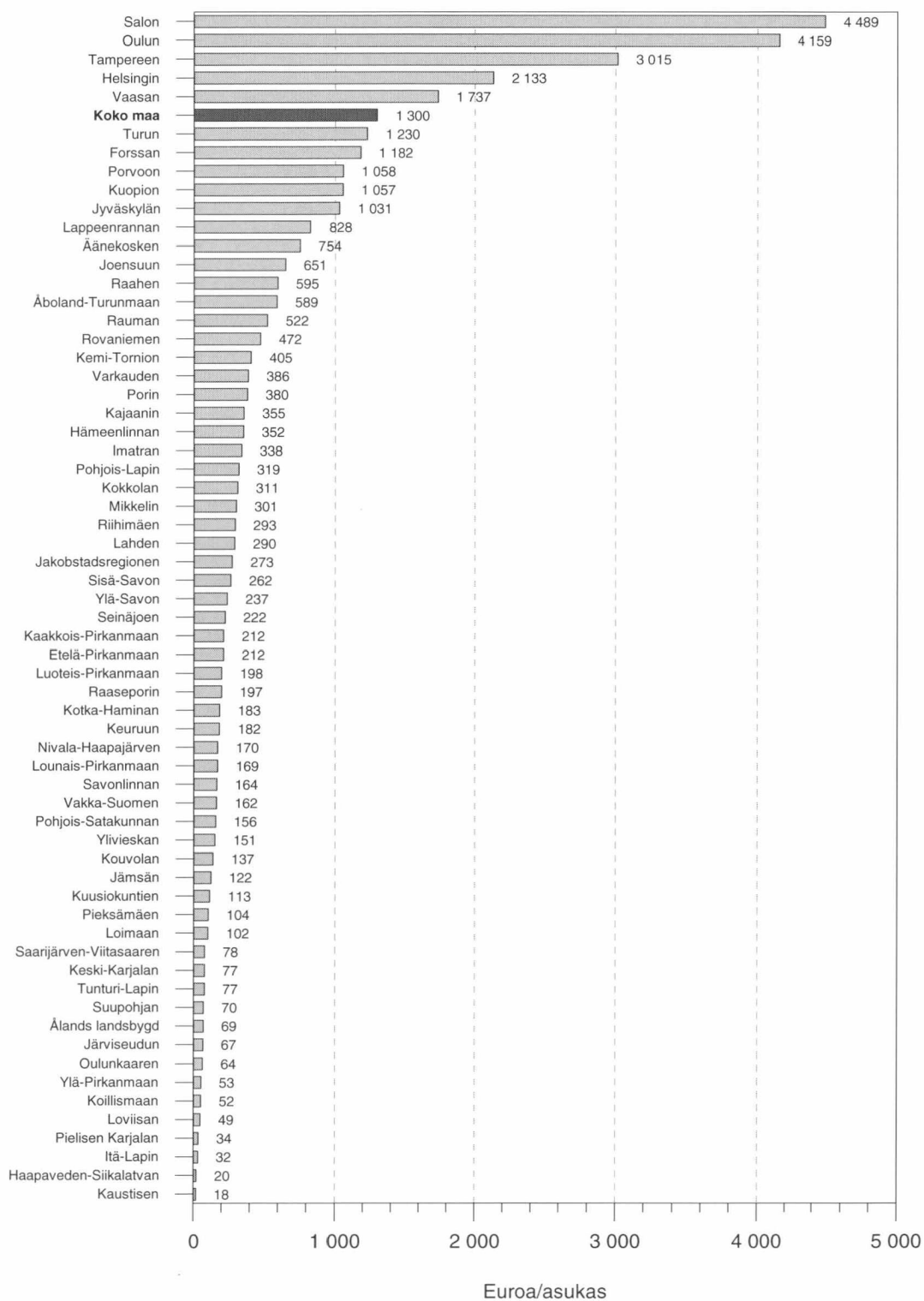

Kuva 12.5. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2010.

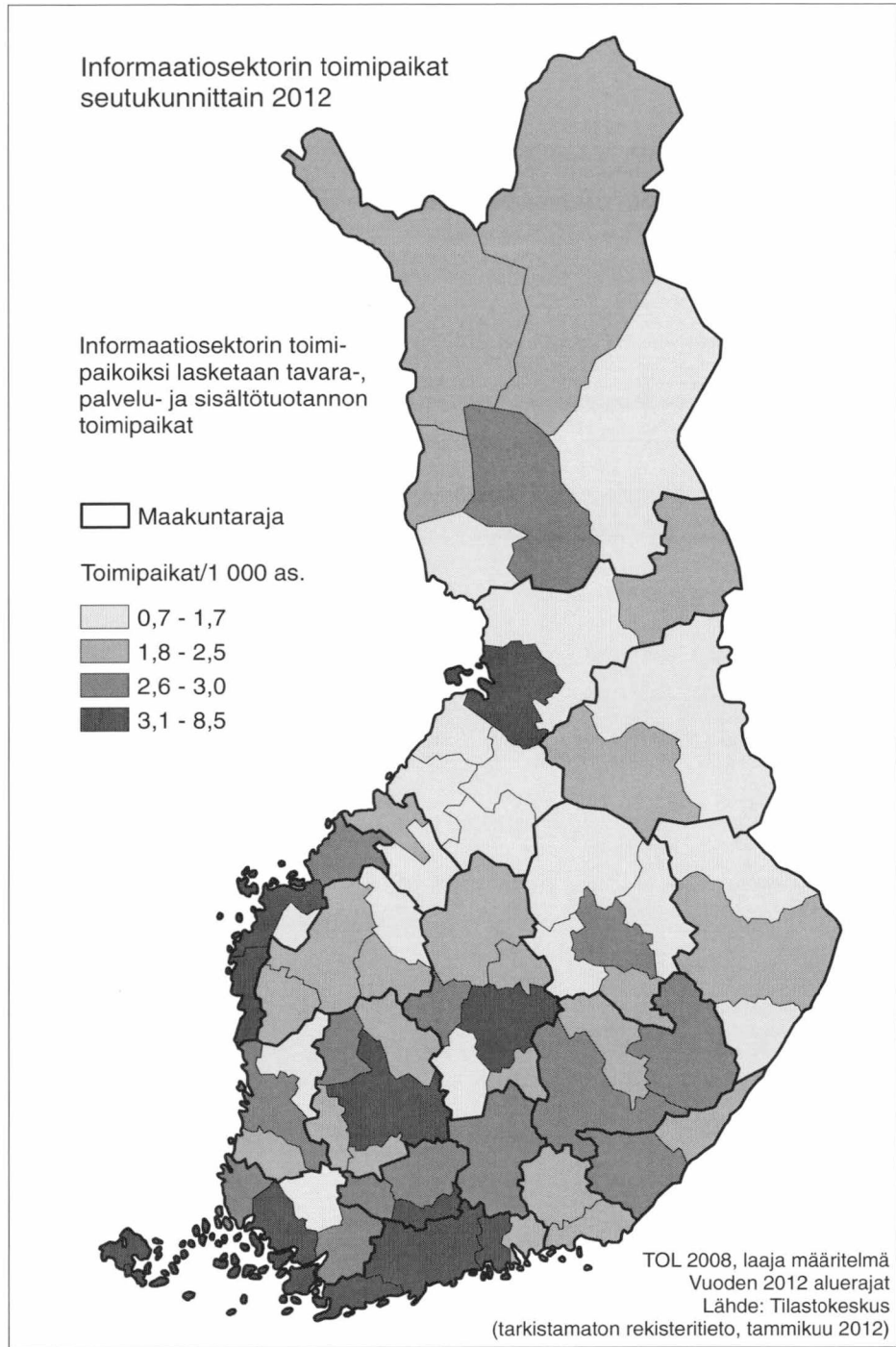
Kuva 12.6. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot maakunnittain 2010.

Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2010

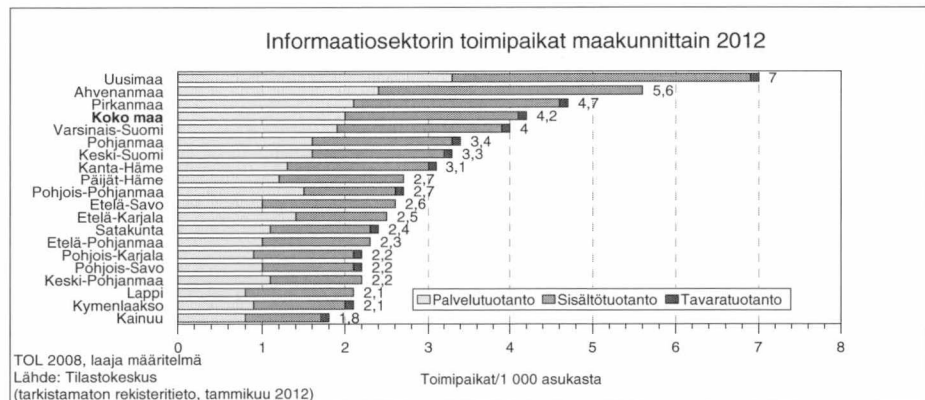

Ei ilmoitusta: 8 seutukuntaa
 Vuoden 2010 aluerajat
 Lähde: Tilastokeskus

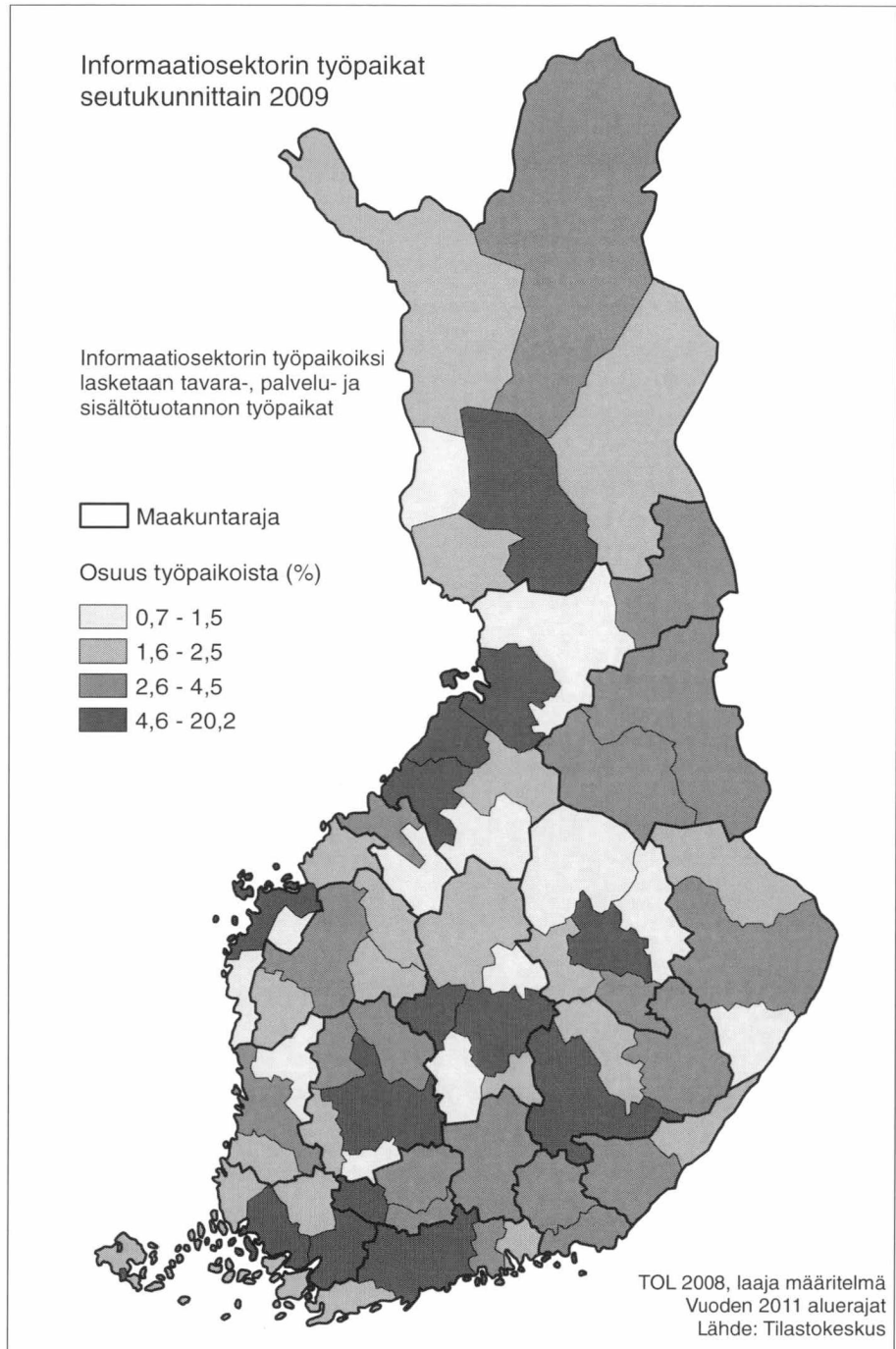
Kuva 12.7. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2010.

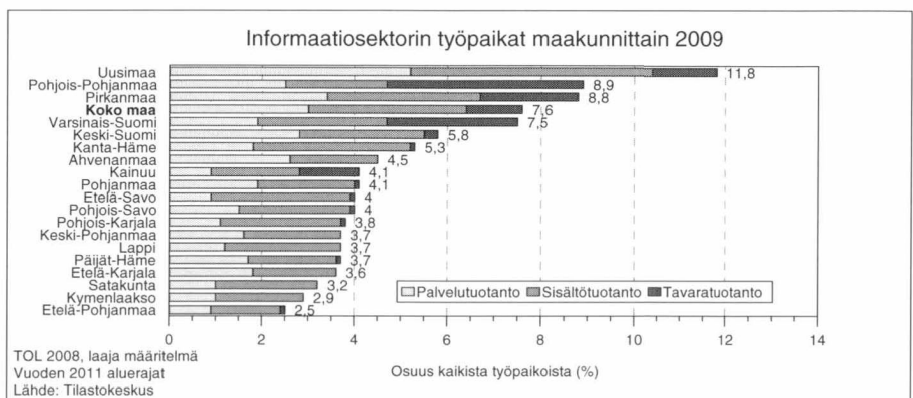
Kuva 12.8. Informaatiosektorin toimipaikat seutukunnittain 2012.

Kuva 12.9. Informaatiosektorin toimipaikat maakunnittain 2012.

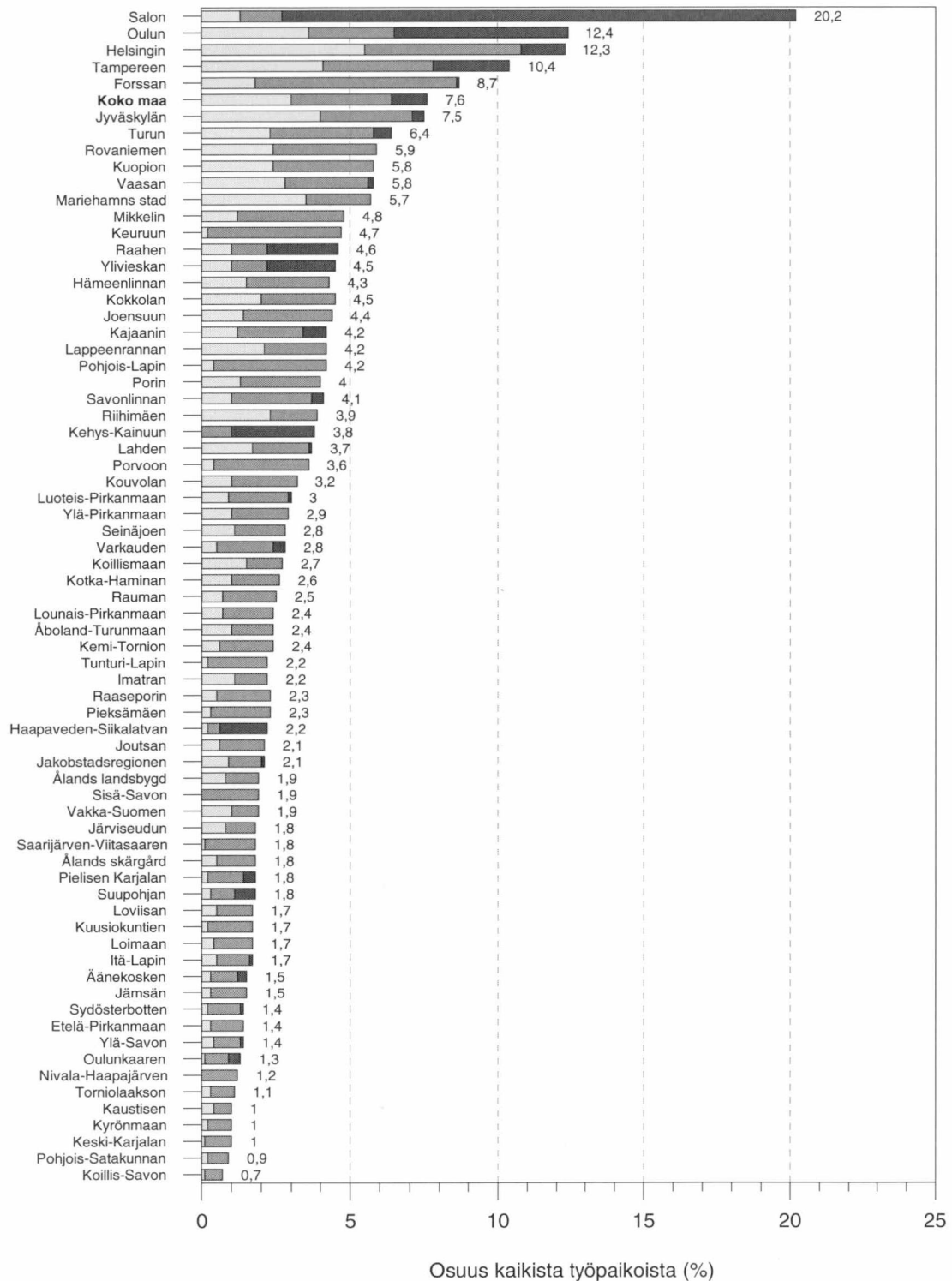

Kuva 12.10. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2009.

Kuva 12.11. Informaatiosektorin työpaikat maakunnittain 2009.

Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2009

TOL 2008, laaja määritelmä
Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 12.12. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2009.

Tulot ja kulutus

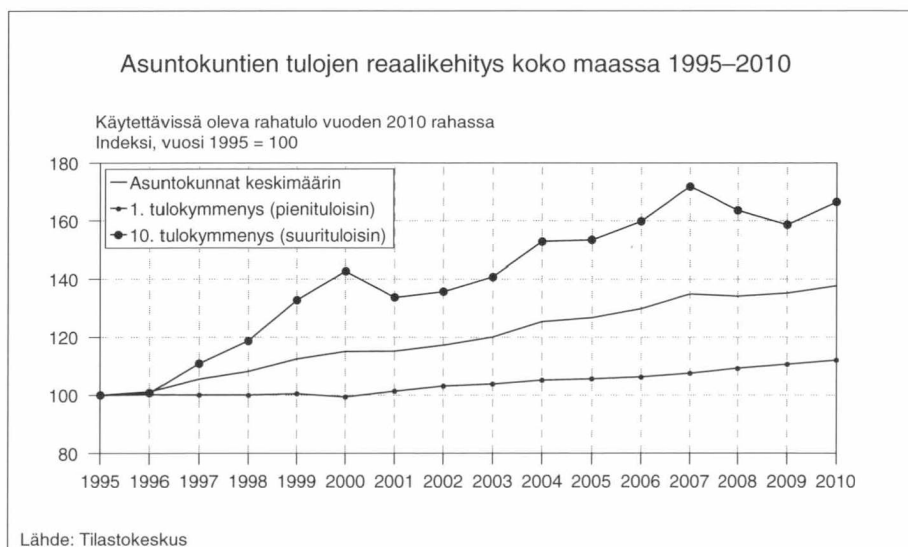
Aiemmissa Aluekatsauksissa suomalaisten tulotietoja on käsitelty veronalaiset tulot -tilaston avulla. Veronalaiset tulot -tilasto kuvaa kuitenkin ensisijassa verotusta, joten tässä julkaisussa tuloja käsitellään *tulonjaon kokonaistilaston* kautta. Se kuvaa henkilöiden ja asuntokuntien käytettävissä olevien rahatulujen jakautumista ja aineisto mahdollistaa useamman vuoden pitkästä tarkastelun. Tilaston tietosisältö perustuu kokonaan hallinnollisiin rekistereihin. Tulonjaon kokonaistilaston perusaineisto kattaa koko asuntokuntaväestön.

Asuntokuntien käytettävissä olevan rahatulon mediaani oli koko maassa 28 940 euroa vuonna 2010. Mediaanitulo kuvaa keskiertoasuntokuntien tuloja ja niiden muutoksia luotettavammin kuin keskiarvo, koska se ei ole herkkä yksittäisille ääriarvohavainnoille. Alueellisesti suurimmat mediaanitulot olivat Ålands landsbygdnin seutukunnassa ja Ahvenanmaan maakunnassa. Asuntokunnat olivat pienituloisimpia Pielisen Karjalan seutukunnassa ja Pohjois-Karjalan maakunnassa.

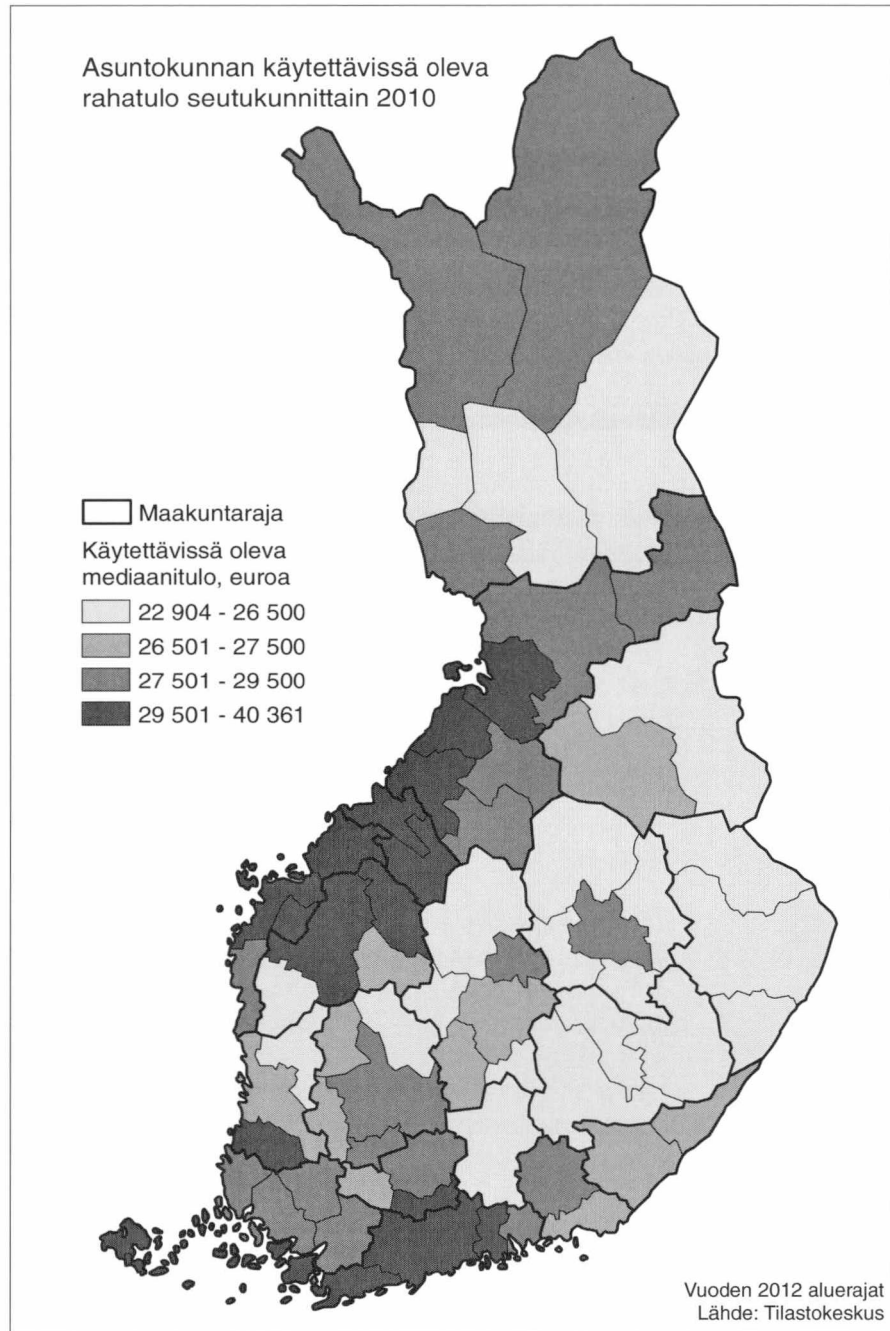
Vuosien 1995 ja 2010 välillä väestön pienituloisimman kymmenyksen tulot kasvoivat reaalisesti 12 %. Suurituloisimman kymmenyksen tulojen kasvu oli 66 %. Vuodesta 2005 vuoteen 2010 asuntokuntien käytettävissä olevat mediaanitulot kasvoivat 8,8 % koko maassa, seutukunnista eniten Åboland-Turunmaan ja Loviisan seutukunnissa (12,3 %) ja vähiten Koillismaan seutukunnassa (3 %).

Velkaantumistilasto kuvaa yksityisten henkilöiden ja asuntokuntien velkoja. Kaikkiaan asuntokunnilla oli vuonna 2010 velkaa 100 miljardia euroa. Velkaa oli 1,5 miljoonalla asuntokunnalla, keskimäärin 67 260 euroa. Iän mukaan tarkasteltuna velkaisimpia olivat ne asuntokunnat, joiden eniten ansaitseva henkilö (viitehenkilö) oli 35–44-vuotias. Asuntovelallisia asuntokuntia oli koko maassa 844 000 ja keskimäärin niillä oli asuntovelkaa 85 600 euroa. Suurimmat asuntovelat olivat asuntokunnilla, joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias, keskimäärin 114 500 euroa.

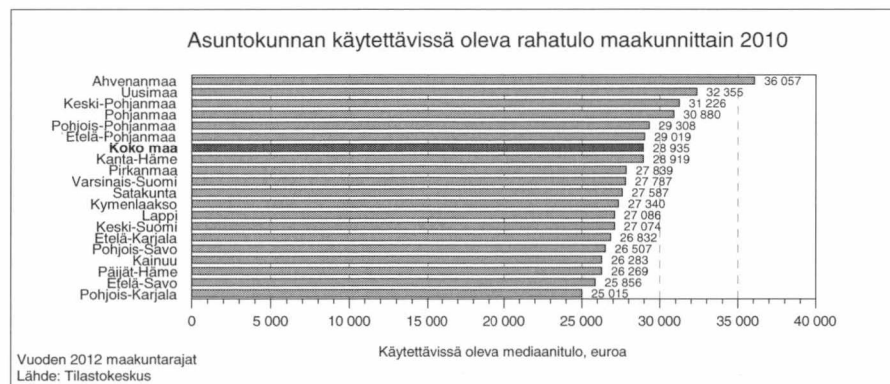
Eniten velkaa oli Ålands landsbygdnin seutukunnassa, lähes 100 000 euroa velallista asuntokuntaa kohti. Asuntovelkaa asuntovelallista asuntokuntaa kohti oli eniten Uudenmaan maakunnan asuntokunnilla.

Kuva 13.1. Asuntokuntien tulojen reaalikehitys koko maassa 1995–2010.

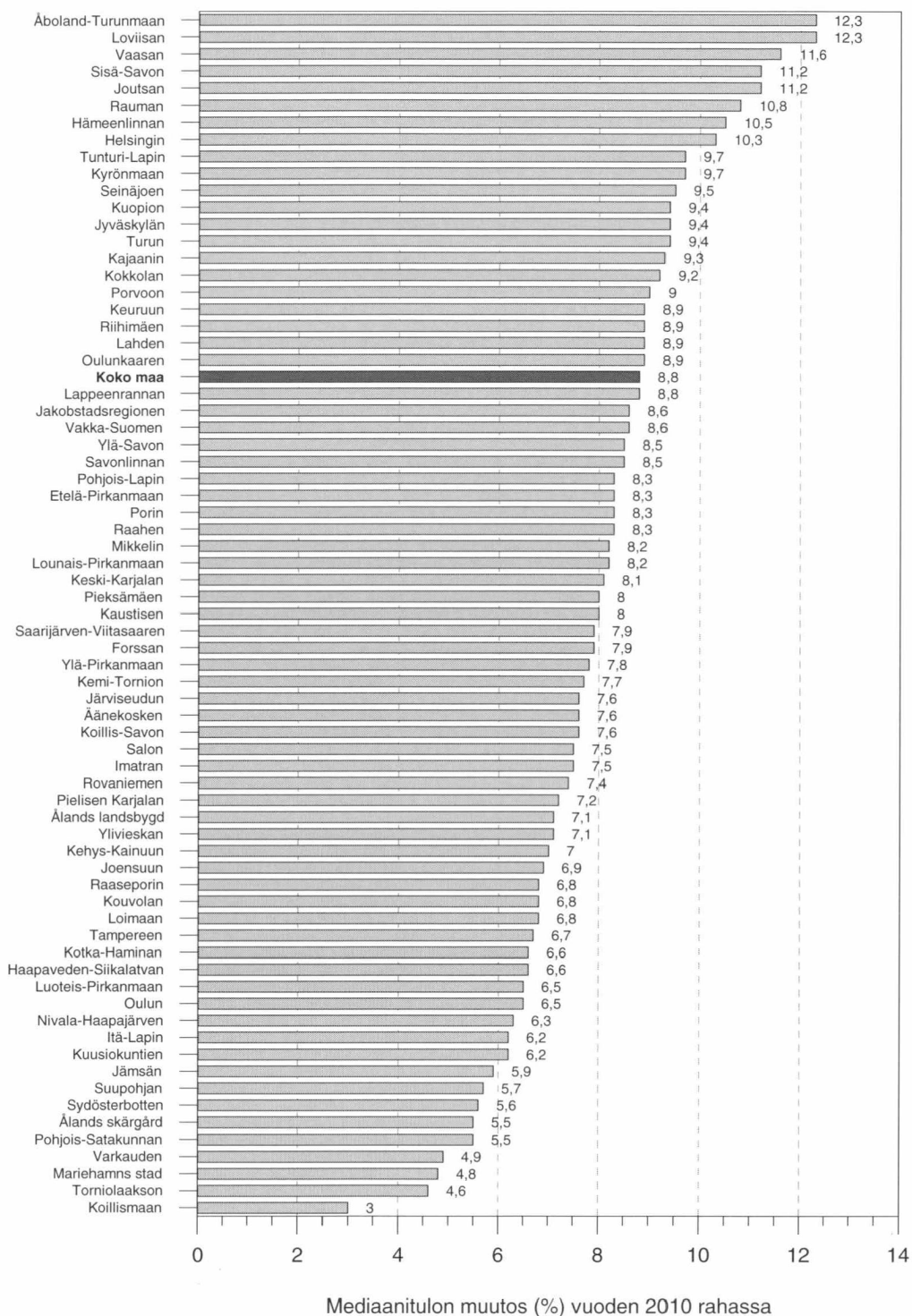

Kuva 13.2. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo seutukunnittain 2010.

Kuva 13.3. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo maakunnittain 2010.

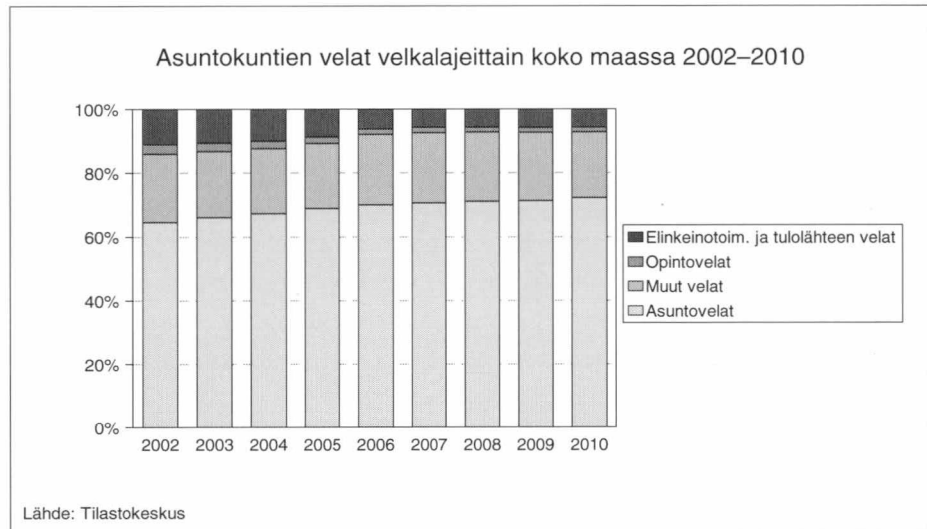
Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2005–2010

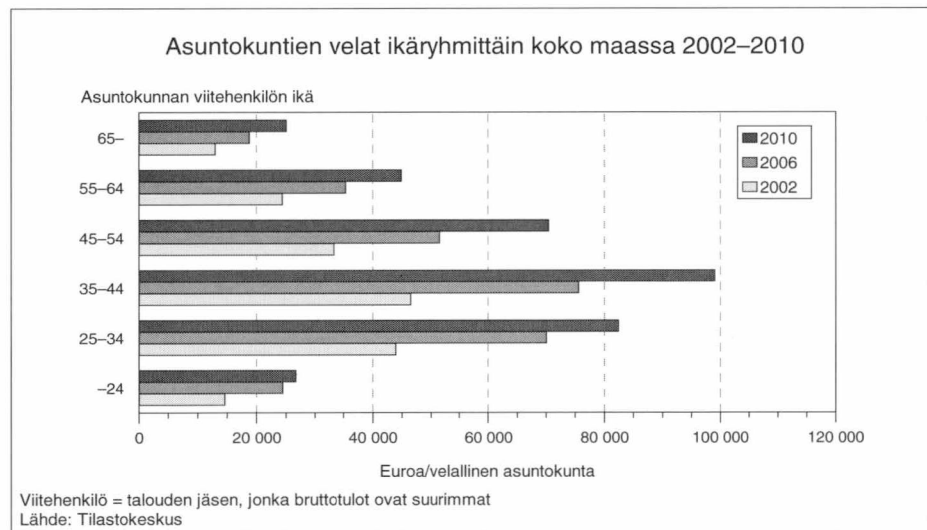
Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

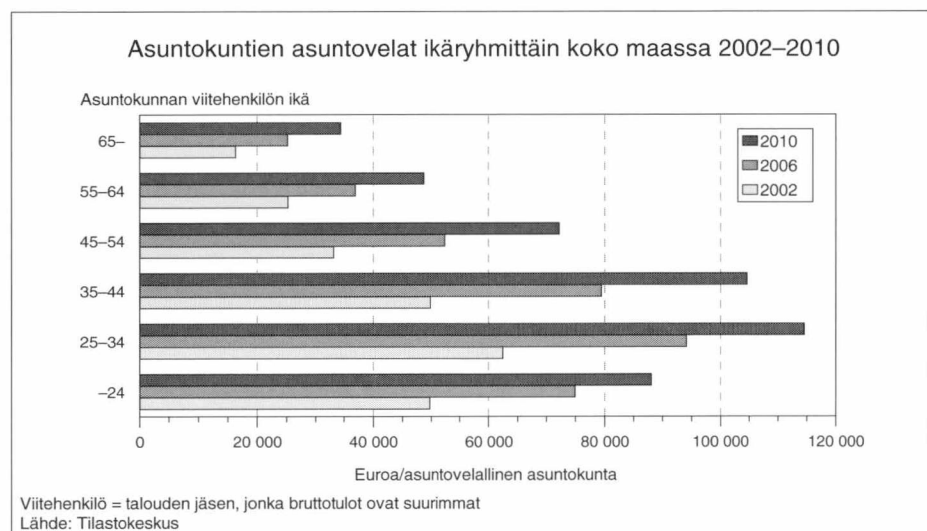
Kuva 13.4. Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2005–2010.

Kuva 13.5. Asutokuntien velat velkalajeittain koko maassa 2002–2010.

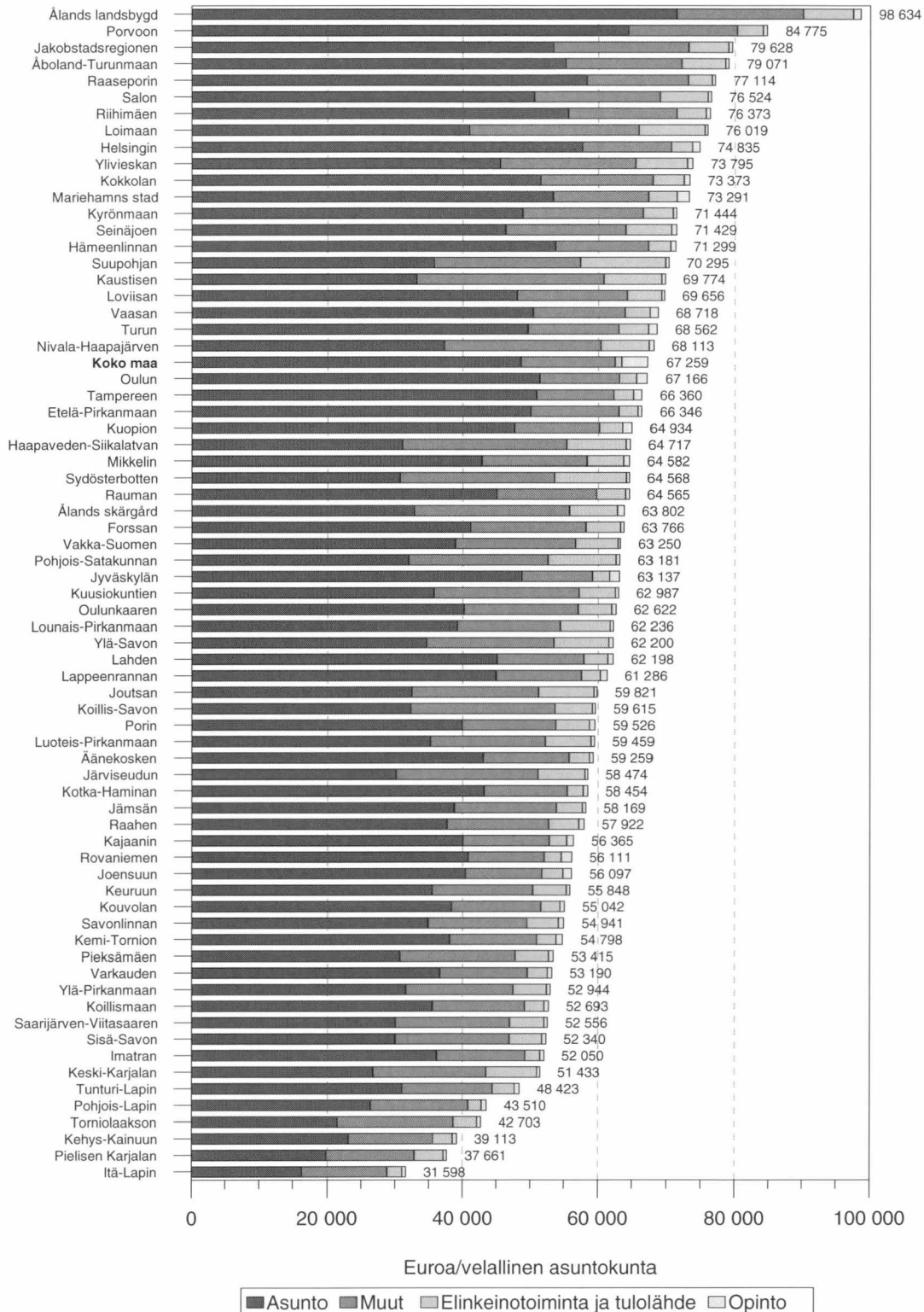

Kuva 13.6. Asutokuntien velat ikäryhmittäin koko maassa 2002–2010.

Kuva 13.7. Asutokuntien asuntovelat ikäryhmittäin koko maassa 2002–2010.

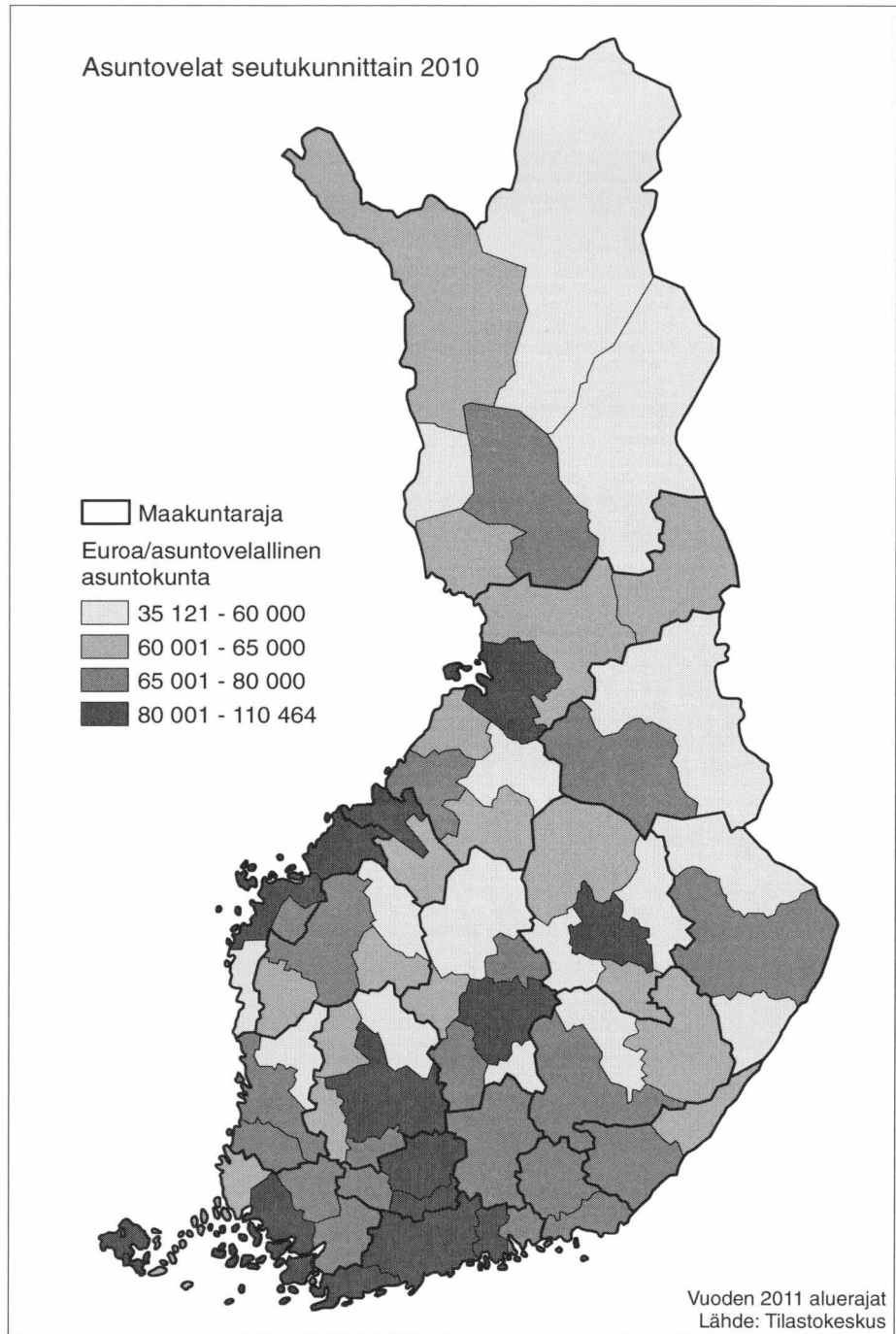
Asuntokuntien velat seutukunnittain 2010

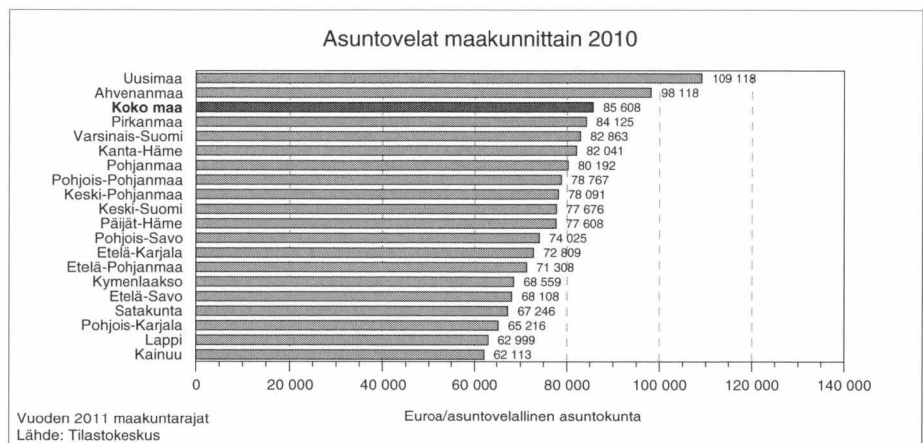
Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 13.8. Asuntokuntien velat seutukunnittain 2010.

Kuva 13.9. Asuntovelat seutukunnittain 2010.

Kuva 13.10. Asuntovelat maakunnittain 2010.

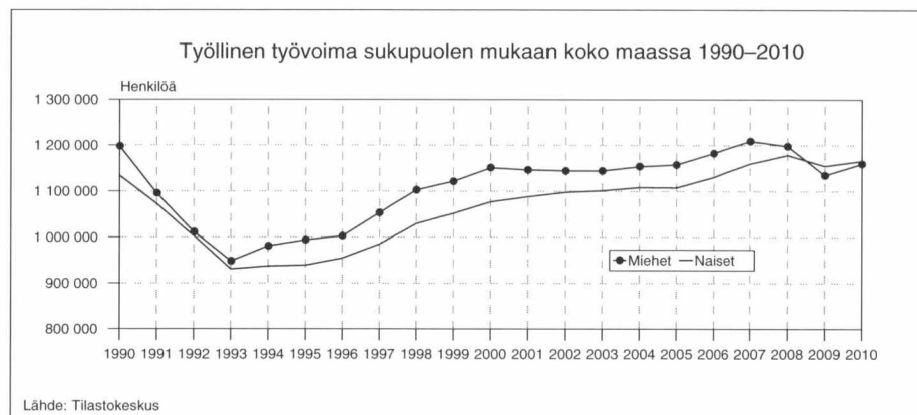
Työmarkkinat

Työllisyys

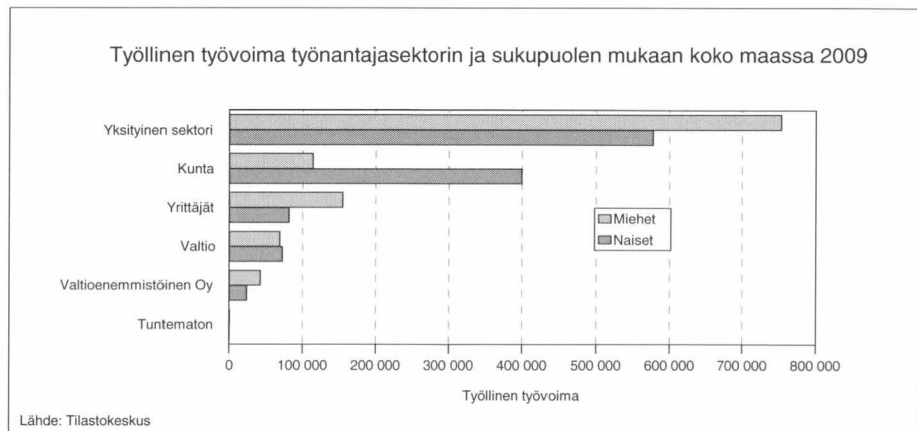
Työssäkäyntitilaston määritelmän mukaan *työlliseen työvoimaan* kuuluvat kaikki 18–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat ansiotyössä eivätkä olleet työttömänä työnhakijana.

Suomessa oli vuoden 2010 lopussa 2,3 miljoonaa työllistä työntekijää. Työllisten määrä väheni rajusti 1990-luvun alkuvuosina. Vuosien 1993 ja 2008 välillä työllisten määrä kasvoi vuosittain, enimmillään yli 4 %. Vuonna 2009 työllisiä oli vähemmän kuin vuotta aiemmin, mutta viimeisimmät työssäkäyntitilaston luvut kertovat määrän kääntyneen taas nousuun vuonna 2010. Kahtena viimeisimpänä tilastovuotena työllisiä naisia on ollut enemmän kuin miehiä.

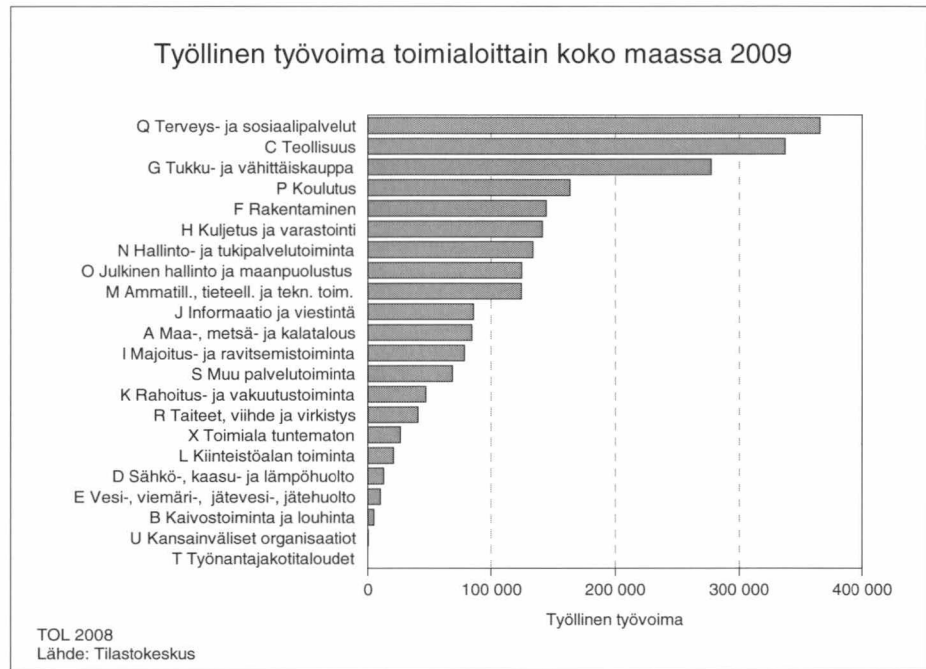
Viimeisimmät toimialoittaiset työssäkäynnin tiedot sekä tiedot työpaikoista ovat vuodelta 2009. Terveys- ja sosiaalipalvelut (Q) oli tuolloin merkittävin työllistäjä toimialaluokituksen (TOL 2008) kirjaintasolla mitattuna. Toiseksi eniten työllisti teollisuus (C). Työnantajasektoreista yksityinen sektori oli merkittävin. Kuntasektori työllisti seuraavaksi eniten naisia ja yrittäjäyys miehiä.

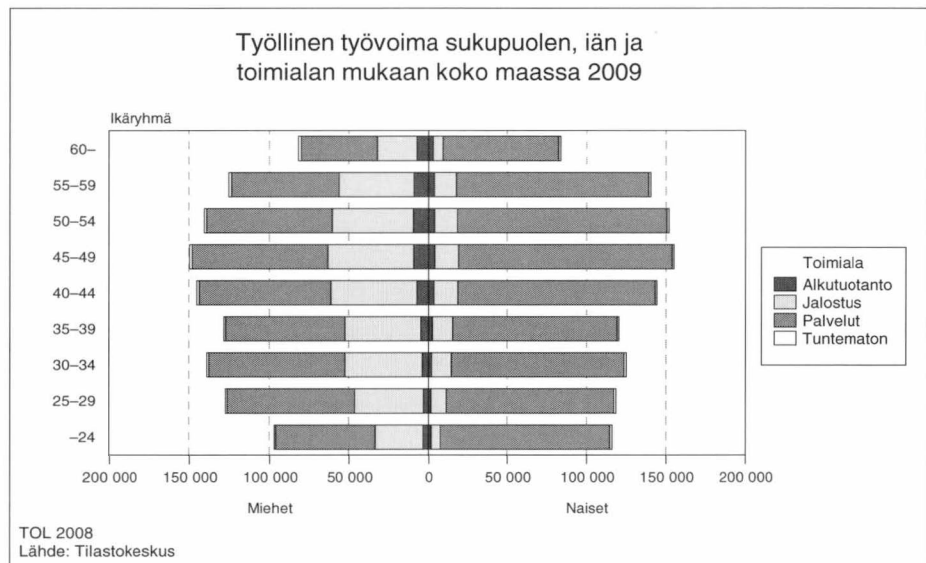
Kuva 14.1. Työllinen työvoima sukupuolen mukaan koko maassa 1990–2010.

Kuva 14.2. Työllinen työvoima työnantajasektorin ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

Kuva 14.3. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 2009.

Kuva 14.4. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2009.

Karkeammalla 4-luokkaisella toimialatasolla ja ikäryhmittäin tarkasteltuna työllistävin toimiala oli palvelutoiminta ja suurin työllinen ikäluokka oli 45–49-vuotiaat vuonna 2009. Alkutuotannossa ja jalostuksessa työskenteli enemmän miehiä kuin naisia. Palvelutoimialoilla tilanne oli päinvastainen.

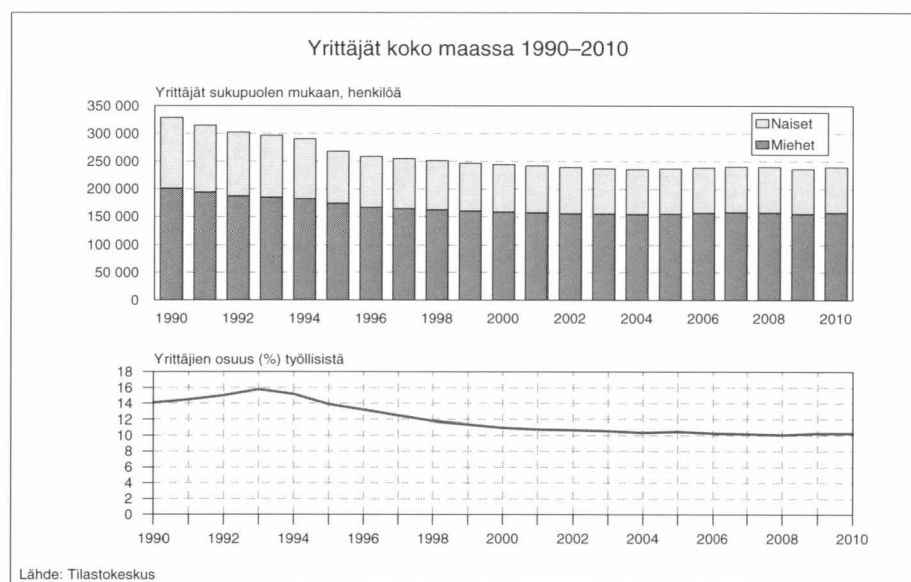
Työllisten määrä lisääntyi koko maassa 1,6 % vuonna 2010. Suhteellisesti eniten työllisten määrä kasvoi Pohjanmaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla, yli 2,5 % (kuva 11.13.).

Tietyllä alueella työskentelevien henkilöiden lukumäärää voidaan käyttää kuvaamaan *työpaikkojen* määrää tällä alueella. Jokaisen työllisen henkilön on tällöin ajateltu muodostavan yhden työpaikan.

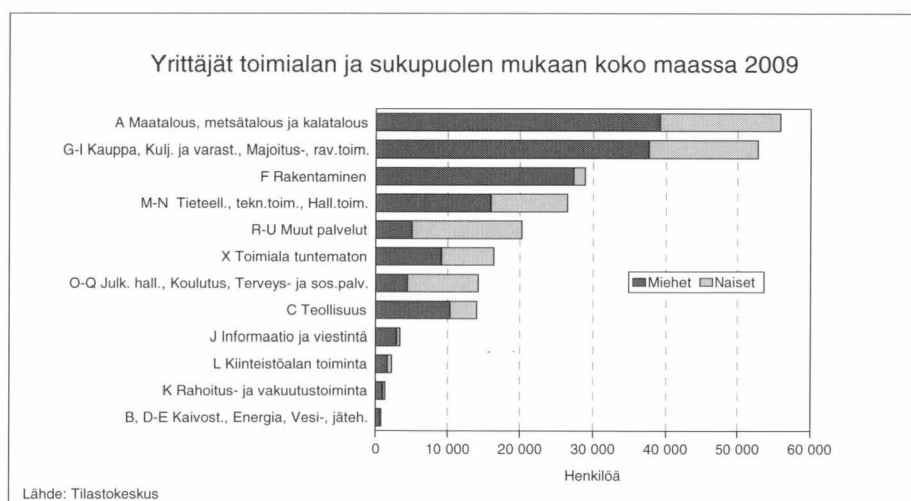
Yrittäjät

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan 10,4 % työllisistä eli 239 900 henkilöä oli ammattiasemaltaan *yrittäjiä* vuonna 2010. Naisten osuus yrittäjistä oli koko maassa 34,5 %. Yrittäjissä ovat mukana maatalousyrittäjät. Yrittäjäintensiivisimmät seutukunnat olivat Kaustinen ja Joutsa. Seutukunnista suurin naisten osuus oli Raahen ja Imatran seutukunnissa (38,1 %) ja pienin Ålands landsbygdnin seutukunnassa (28 %).

Maa-, metsä- ja kalatalouden (toimialaluokka A) jälkeen eniten yrittäjiä toimi kaupan, kuljetuksen ja varastoinnin sekä majoitus- ja ravitsemistoiminnan toimialoilla (G-I) vuonna 2009.

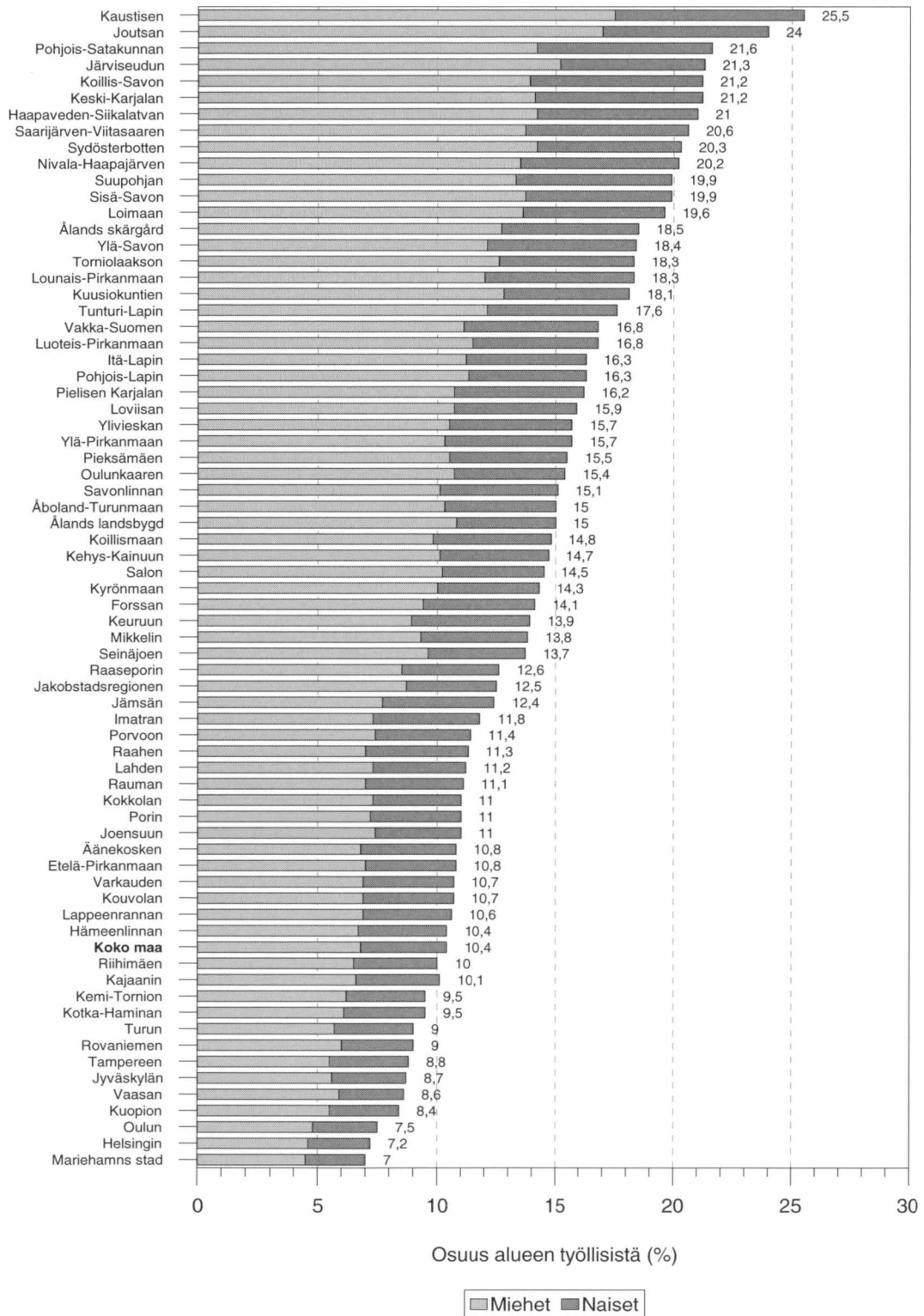

Kuva 14.5 Yrittäjät koko maassa 1990–2010.

Kuva 14.6. Yrittäjät toimialan ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009.

Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2010

Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 14.7. Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2010.

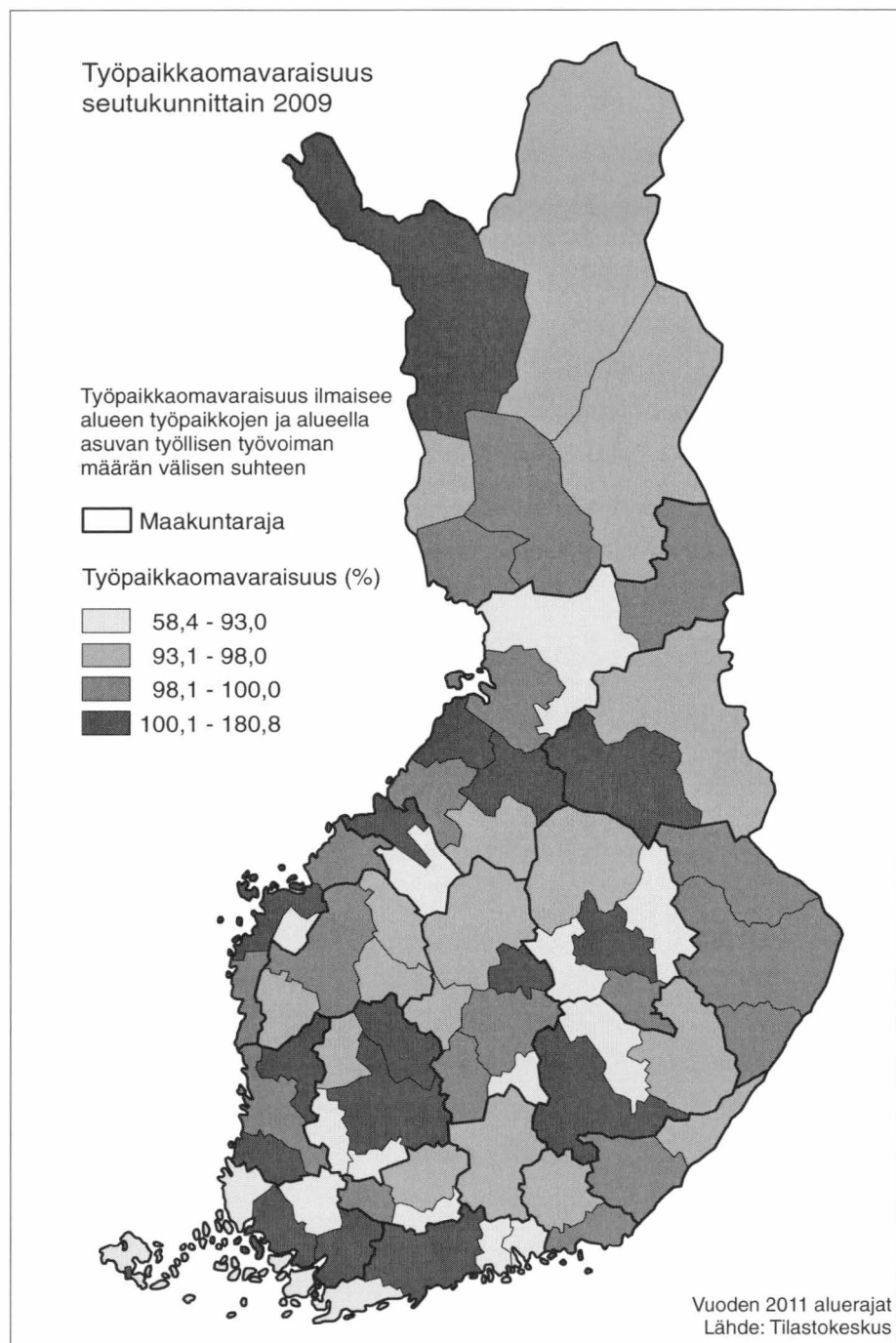
Työpaikkaomavaraisia seutukuntia oli 17 kpl vuonna 2009. Kun seutukunnan työpaikkaomavaraisuusaste ylittää 100 %, alueella on enemmän työpaikkoja kuin työllisiä. Alhaisimman omavaraisuusasteen seutukunnat, Kyrönmaa, Ålands landsbygd ja Ålands skärgård (alle 64 %), sijaitsevat työpaikkaomavaraisten Mariehamns stadin (181 %) ja Vaasan (109 %) seutukuntien läheisyydessä. Maakunnista Ahvenanmaa, Uusimaa, Pohjanmaa ja Keski-Pohjanmaa ovat työpaikkaomavaraisia.

Kuntatasolla työllisistä noin joka kolmas *pendelöi* eli käy töissä oman asuinkuntansa ulkopuolella. Pendeliliikenne suuntautuu lähinnä suurimpiin kaupunkeihin ja keskuskuntiin. Seutukuntatasolla noin 10 prosenttia työllisistä käy töissä muualla kuin asuinseutukunnassaan. Helsingin seutukunnasta pendelöidään selkeästi vähiten ulos (3,1 %). Alhaisen ulospendelöinnin seutukuntia ovat myös Vaasa (6,8 %), Joensuu (7 %) sekä Kemi-Tornio (7,1 %). Suhteellisesti eniten pendelöidään ulos Ålands landsbygdin ja Kyrönmaan seutukunnista, joiden työllisistä yli puolet käy töissä oman seutukuntansa ulkopuolella.

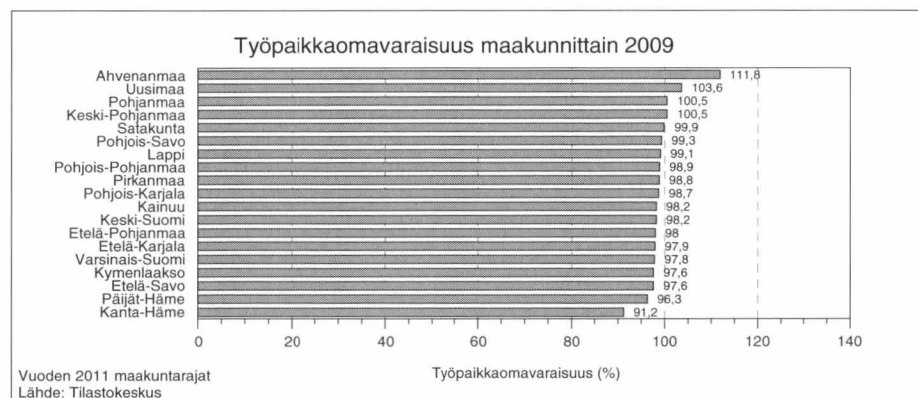
Seutukuntiin suuntautuvassa sisäänpendelöinnissä suurimmat prosenttiosuudet saavat Mariehamns stad (55,2), Riihimäki (27,3) ja Ålands landsbygd (24,0). Näissä seutukunnissa siis työskentelee suhteellisesti eniten muiden seutukuntien asukkaita.

Työllisyysaste kuvaa työllisten osuutta työikäisistä. Luku on laskettu tässä julkaisussa 18–64-vuotiaiden työllisten prosenttiosuutena samanikäisestä väestöstä. Koko maassa työllisyysaste oli 68,9 % vuonna 2010. Korkein se oli Ålands landsbygdin seutukunnassa, 80 % ja matalin Itä-Lapin seutukunnassa, 56,4 %.

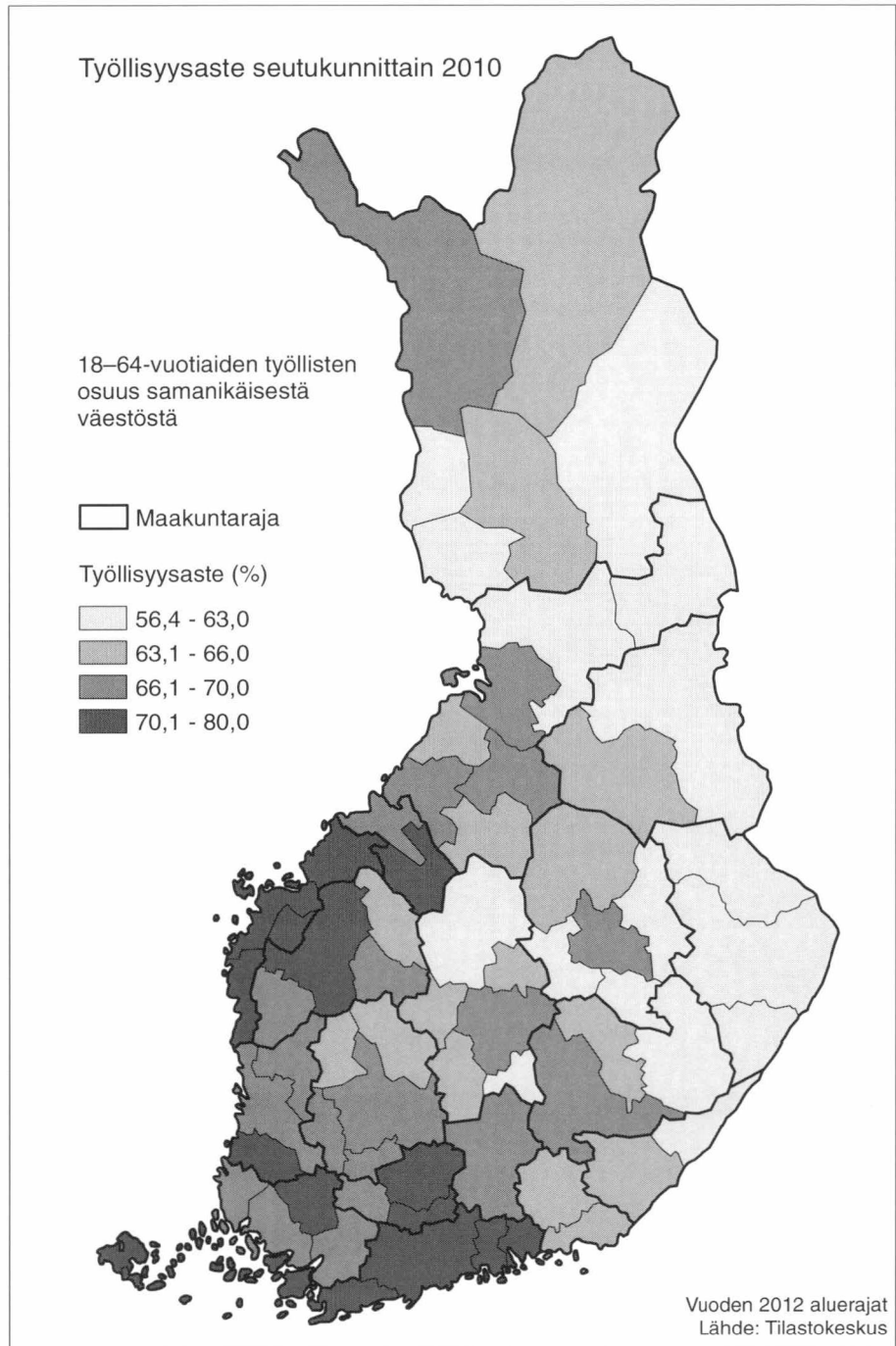
Taloudellinen huoltosuhde ilmaisee, kuinka monta työvoiman ulkopuolella olevaa tai työtöntä henkilöä on yhtä työllistä kohti. Huoltosuhde oli koko maassa 1,31 vuonna 2010. Korkeimmillaan se oli Torniolaakson ja Itä-Lapin seutukunnissa (yli 2,00). Huoltosuhde oli alin Mariehamns stadin ja Ålands landsbygdin seutukunnassa, alle yhden.

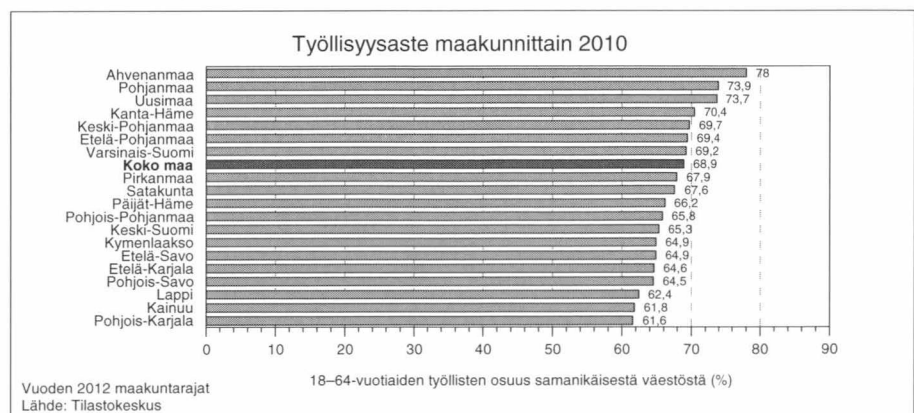
Kuva 14.8. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2009.

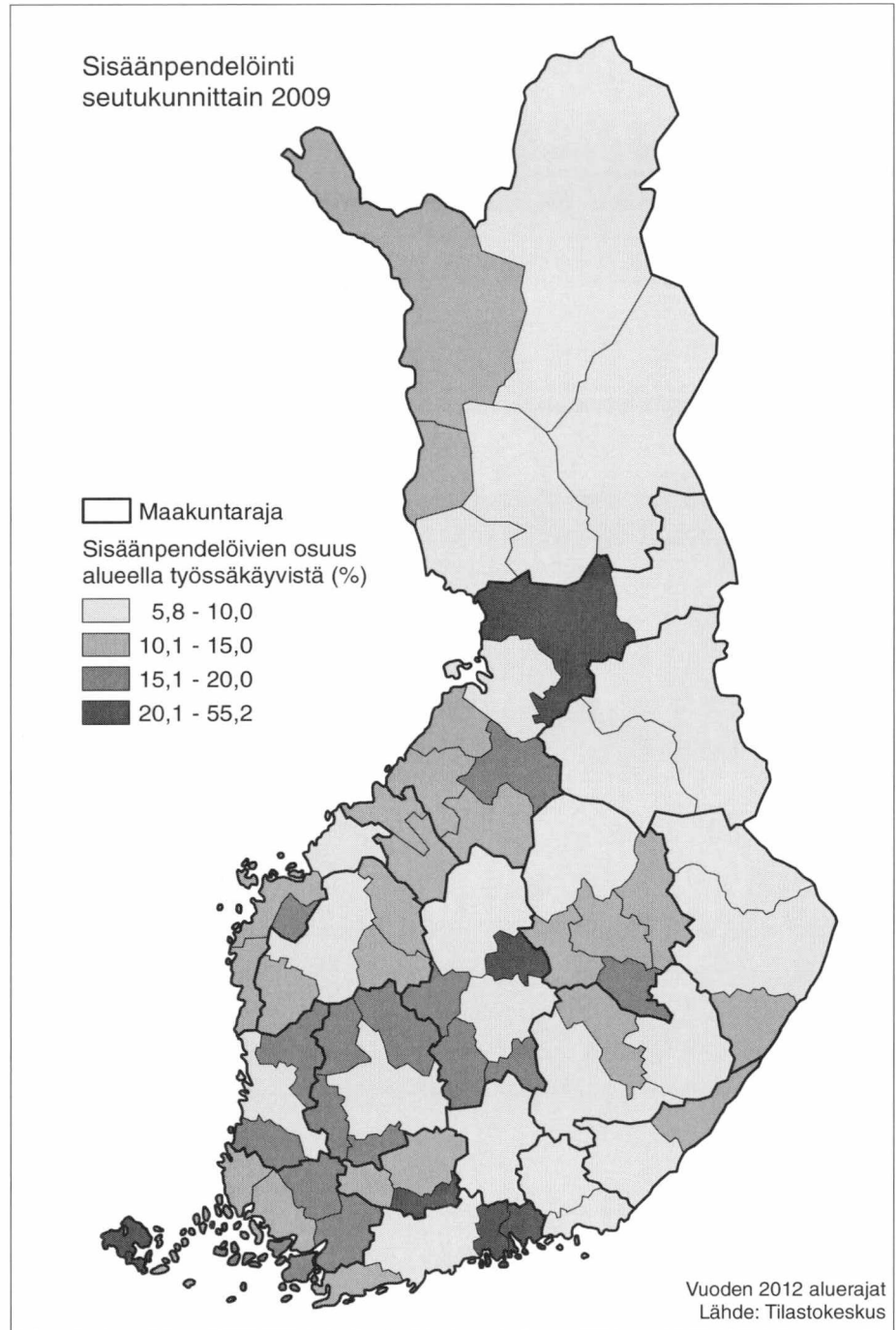
Kuva 14.9. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2009.

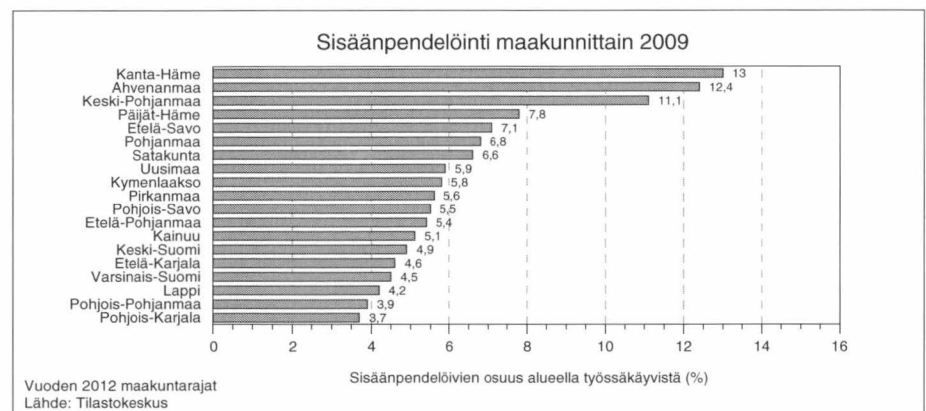
Kuva 14.10. Työllisyysaste seutukunnittain 2010.

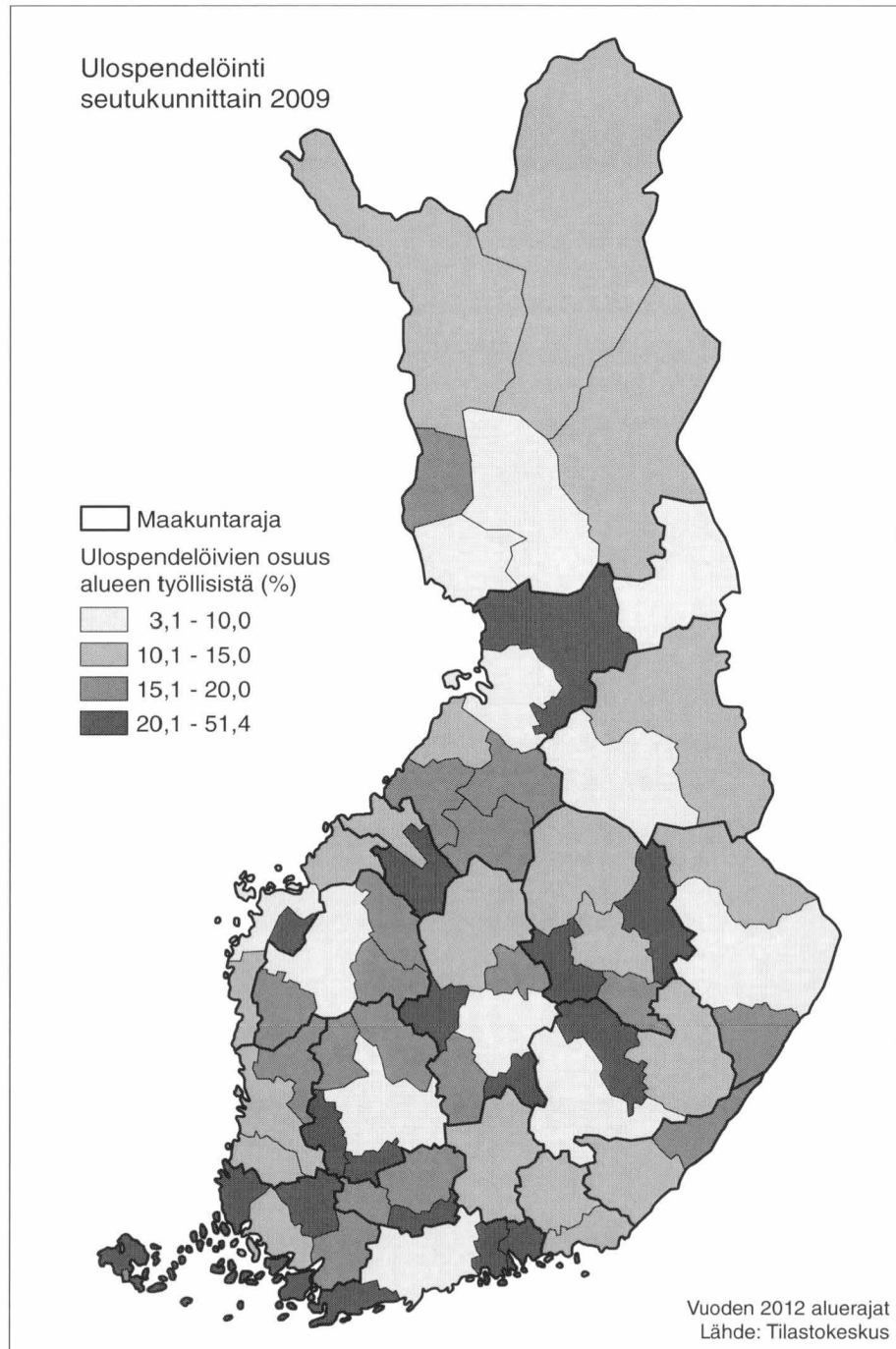
Kuva 14.11. Työllisyysaste maakunnittain 2010.

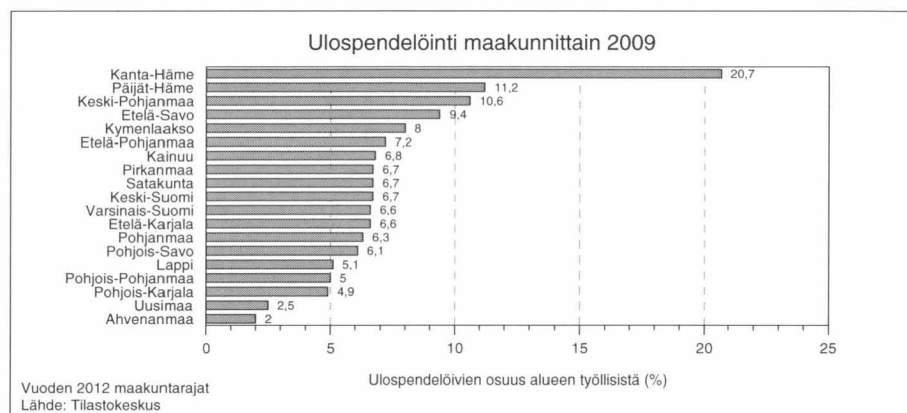
Kuva 14.12. Sisäänpendelöinti seutukunnittain 2009.

Kuva 14.13. Sisäänpendelöinti maakunnittain 2009.

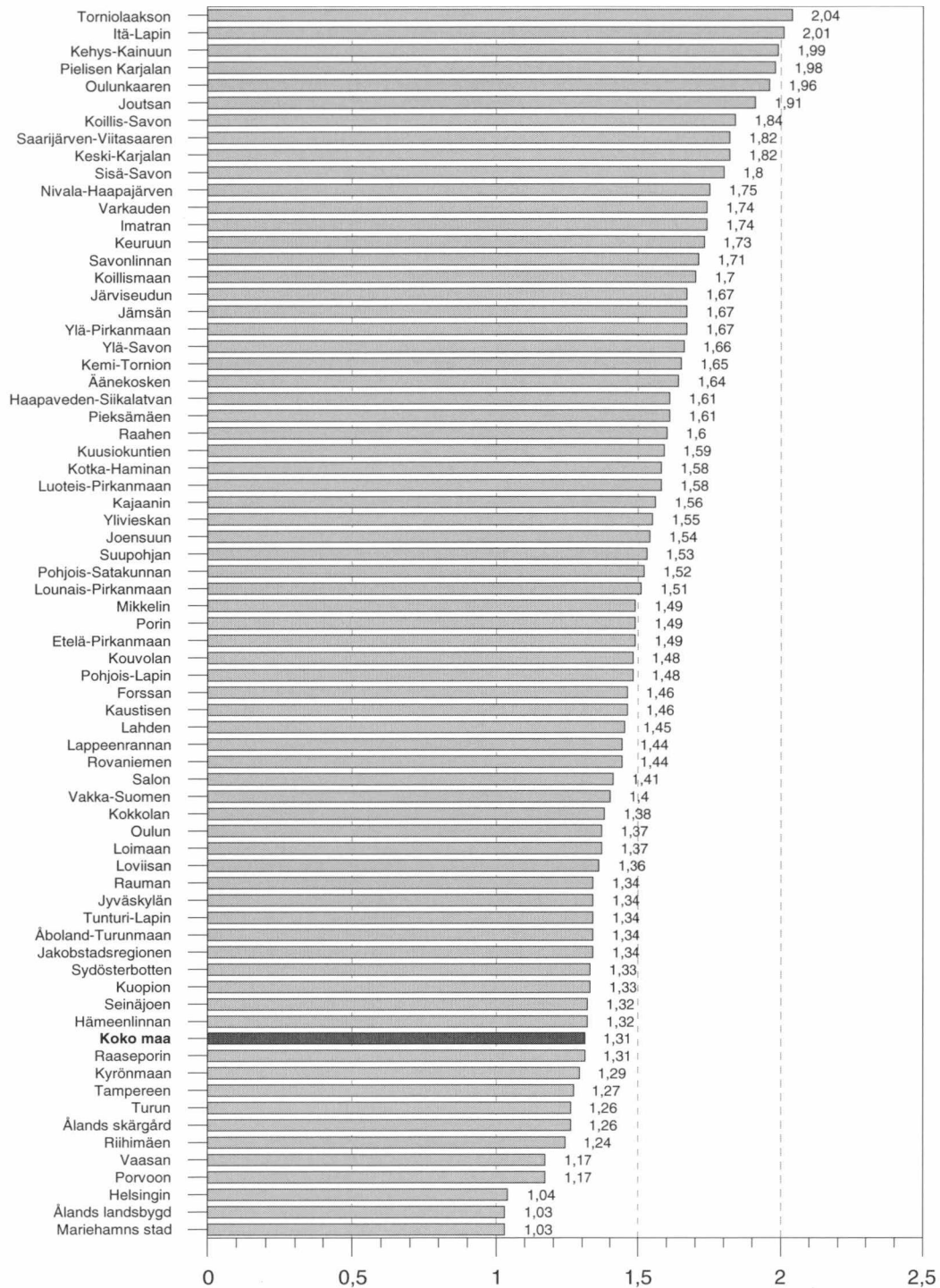

Kuva 14.14. Ulospendelöinti seutukunnittain 2009.

Kuva 14.15. Ulospendelöinti maakunnittain 2009.

Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2010

Työvoiman ulkopuolella olevat ja työttömät yhtä työllistä kohti

Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

Kuva 14.16. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2010.

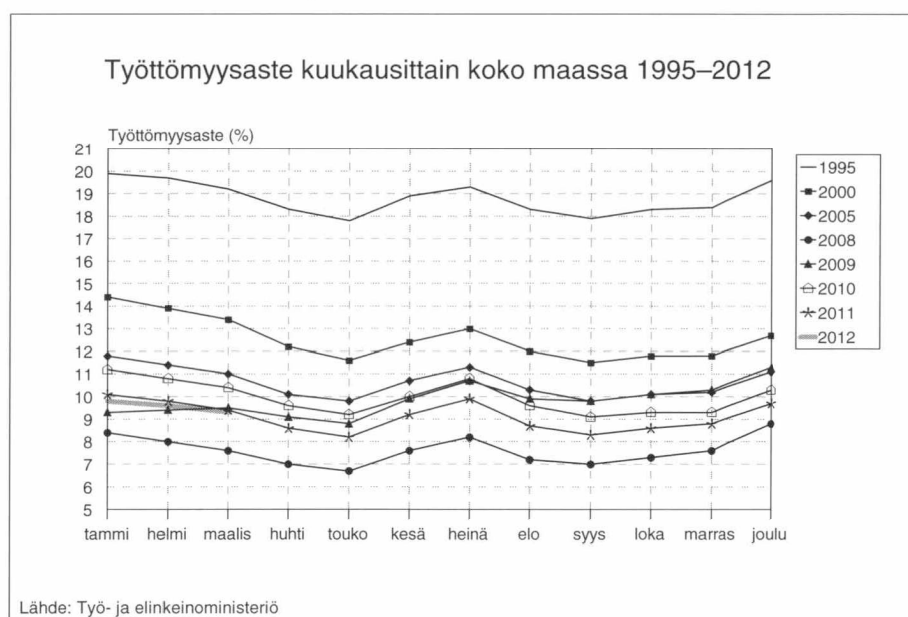
Työttömyys

Työ- ja elinkeinoministeriön tilastojen mukaan maaliskuussa 2012 *työttömyysaste* oli 9,3 %. Vuotta aiemmin työttömiä oli 9,4 %, joten koko maan tasolla työttömien osuus on pysynyt kutakuinkin ennallaan. Kuukausittaisessa tarkastelussa työttömyys oli vuoden 2008 marraskuusta lähtien vuoden 2010 heinäkuuhun asti aina edellisen vuoden vastaavaa arvoa suurempi. Elokuun 2010 jälkeen kuukausittainen työttömyysaste on ollut edellisen vuoden vastaavaa arvoa pienempi. Maaliskuusta 2011 maaliskuuhun 2012 työttömyys väheni noin puolessa seutukunnista. Työttömyys väheni eniten Vakka-Suomen seutukunnassa ja kasvoi eniten Haapaveden-Siikalatvan seutukunnassa. Maakunnista työttömyys kasvoi eniten Pohjois-Karjalan maakunnassa ja väheni eniten Kanta-Hämeen maakunnassa.

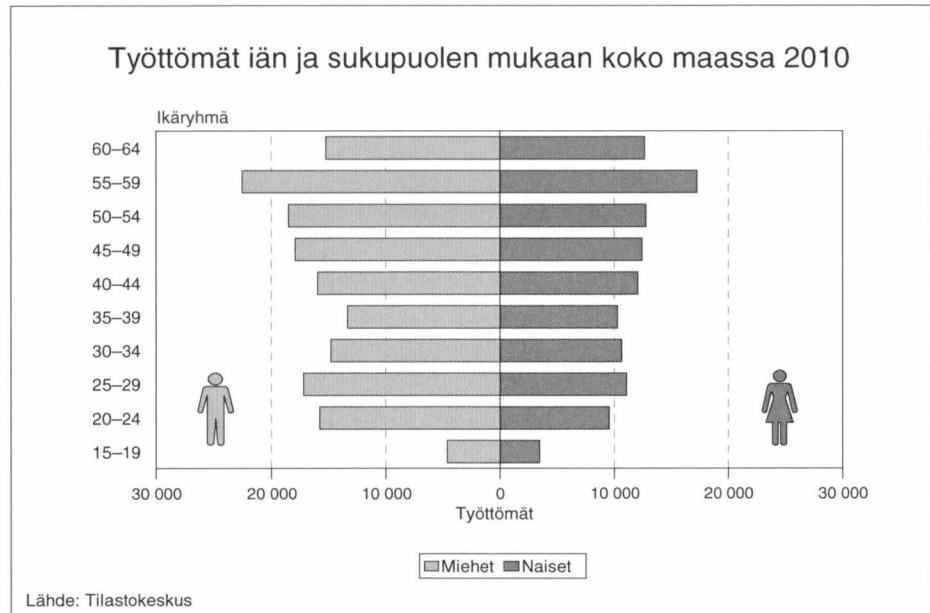
Alueiden väliset työttömyyserot ovat maassamme suuret. Maaliskuussa 2012 työttömyys oli suurimmillaan Pohjois-Karjalan maakunnassa, 14,7 %. Ahvenanmaalla työttömiä oli suhteessa vähiten, 3 % työvoimasta. Seutukuntien työttömyysaste vaihteli Itä-Lapin 19 prosentista Ålands skärgårdin 2,3 prosenttiin.

Pitkäaikaistyttömäksi lasketaan henkilö, joka on ollut yli vuoden ilman työtä. Pitkäaikaistyttömyyttä voidaan tarkastella suhteessa kaikkiin työttömiin tai suhteessa koko työvoimaan. Maaliskuussa 2012 pitkäaikaistyttömien osuus koko maan työvoimasta oli 2,3 % ja työttömistä 23,8 %. Jämsän seutukunnassa pitkäaikaistyttömiä oli eniten molemmilla tarkastelutavoilla mitattuna. Pitkäaikaistyttömien osuus työvoimasta oli suurin Keski-Suomen maakunnassa.

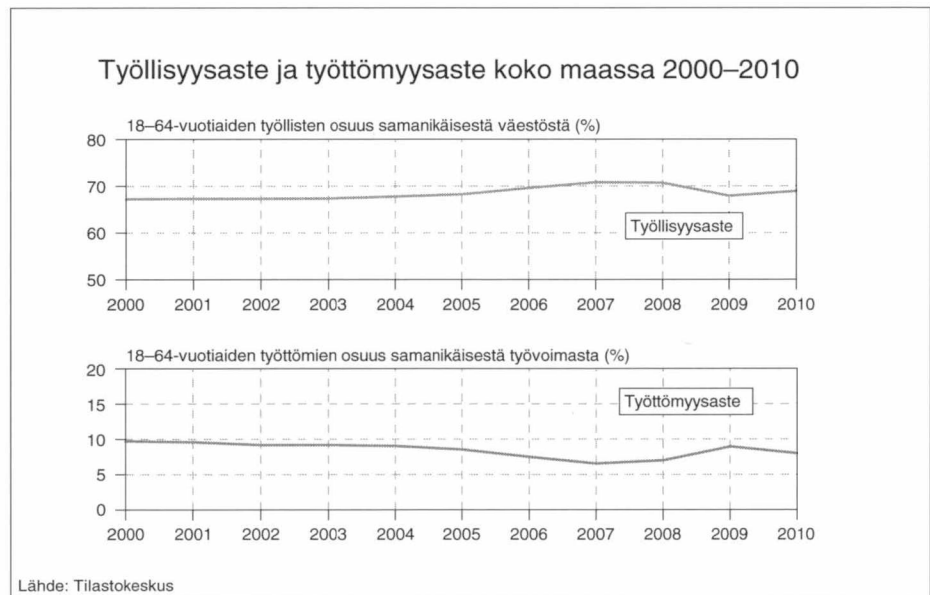
Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan 37 % työttömistä oli täyttänyt 50 vuotta vuoden 2010 lopussa. Suurimman yksittäisen työttömien 5-vuotiskäryryhmän muodostivat 55–59-vuotiaat. Heitä oli työttöminä lähes 40 000, mikä on 11,7 % kaikista työttömistä.

Kuva 14.17. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995–2012.

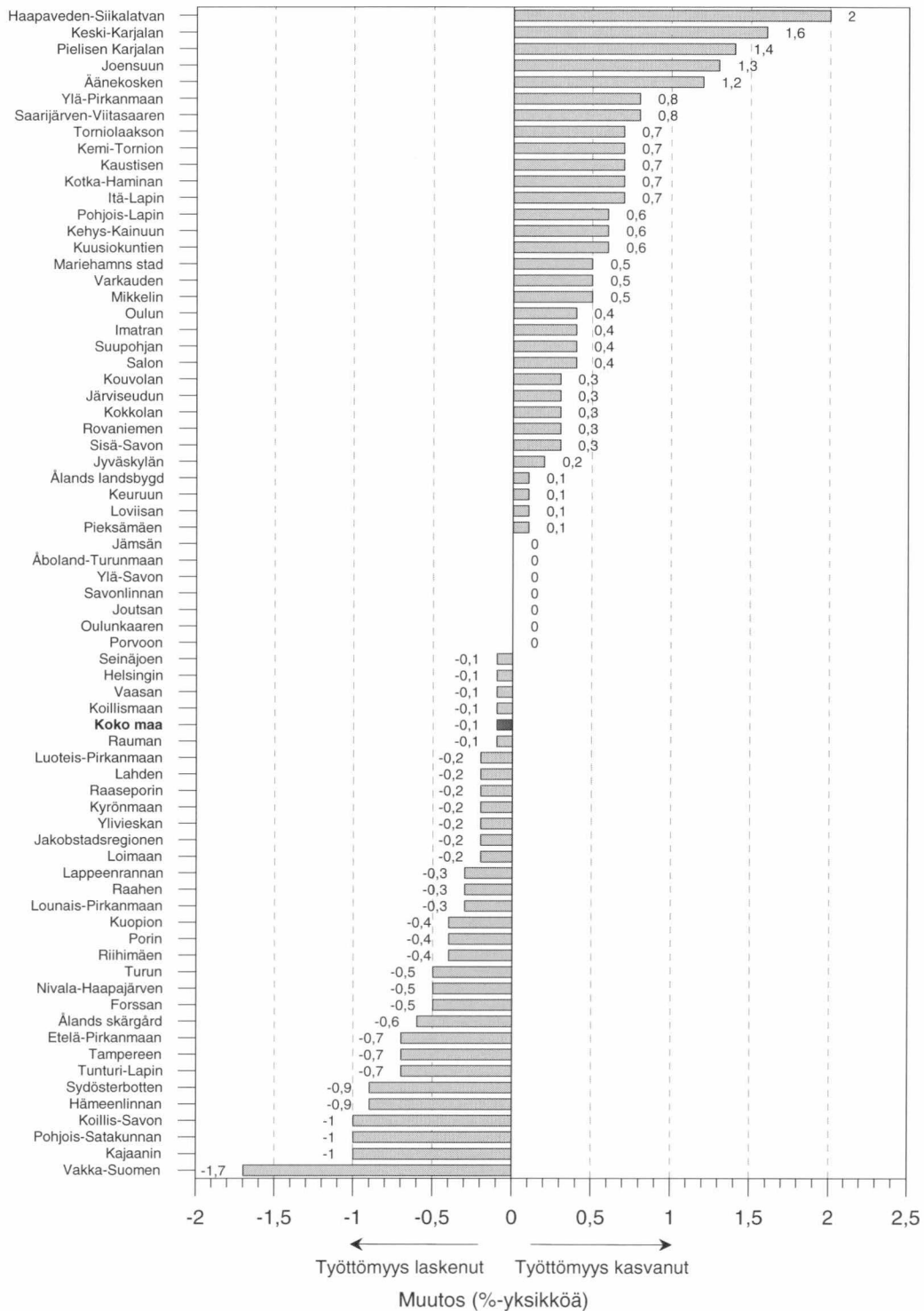

Kuva 14.18. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2010.

Kuva 14.19. Työllisyysaste ja työttömyysaste koko maassa 2000–2010.

Työttömyyden muutos seutukunnittain 2011–2012 Maaliskuu 2011–maaliskuu 2012

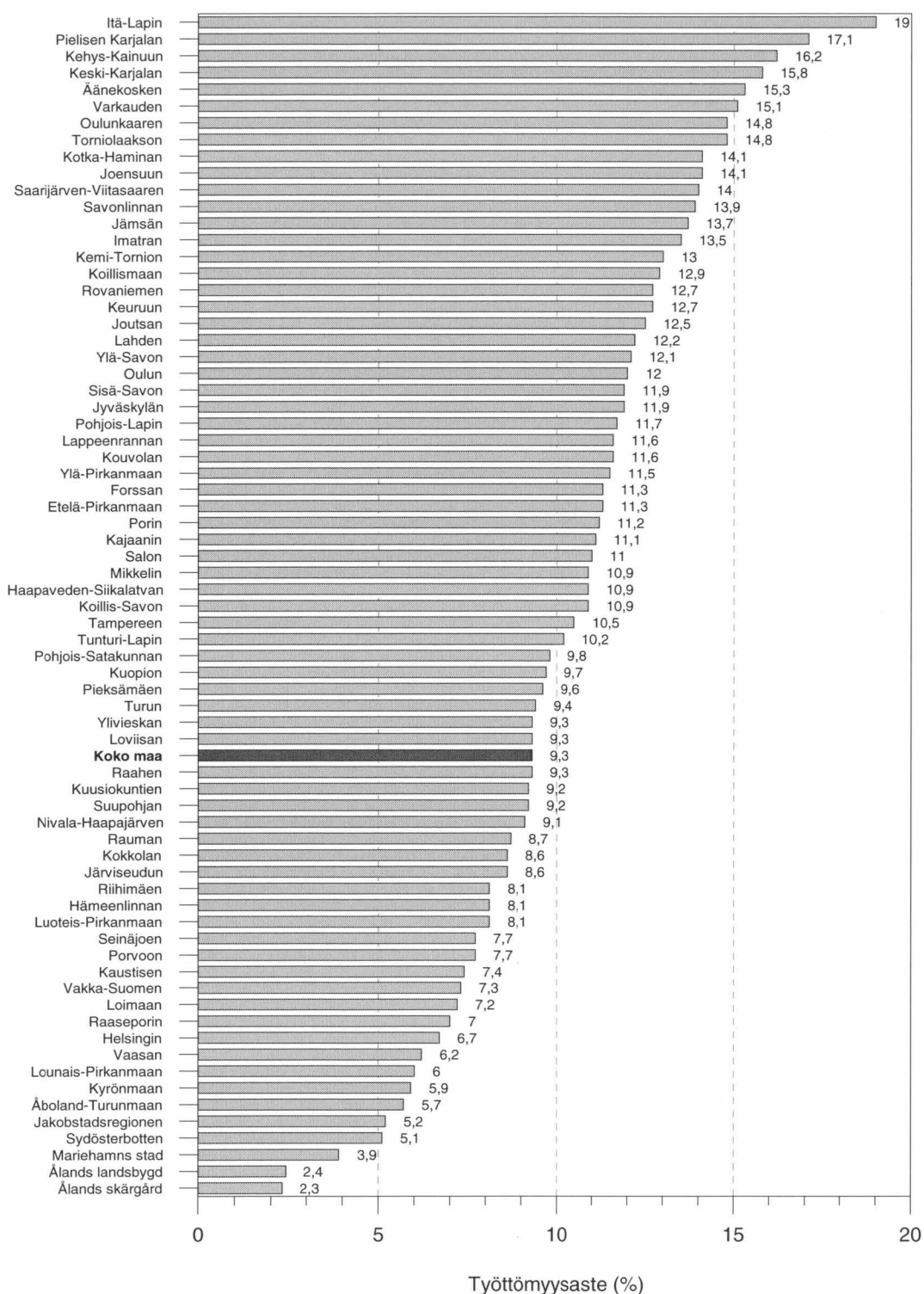

Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 14.20. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2011–2012.

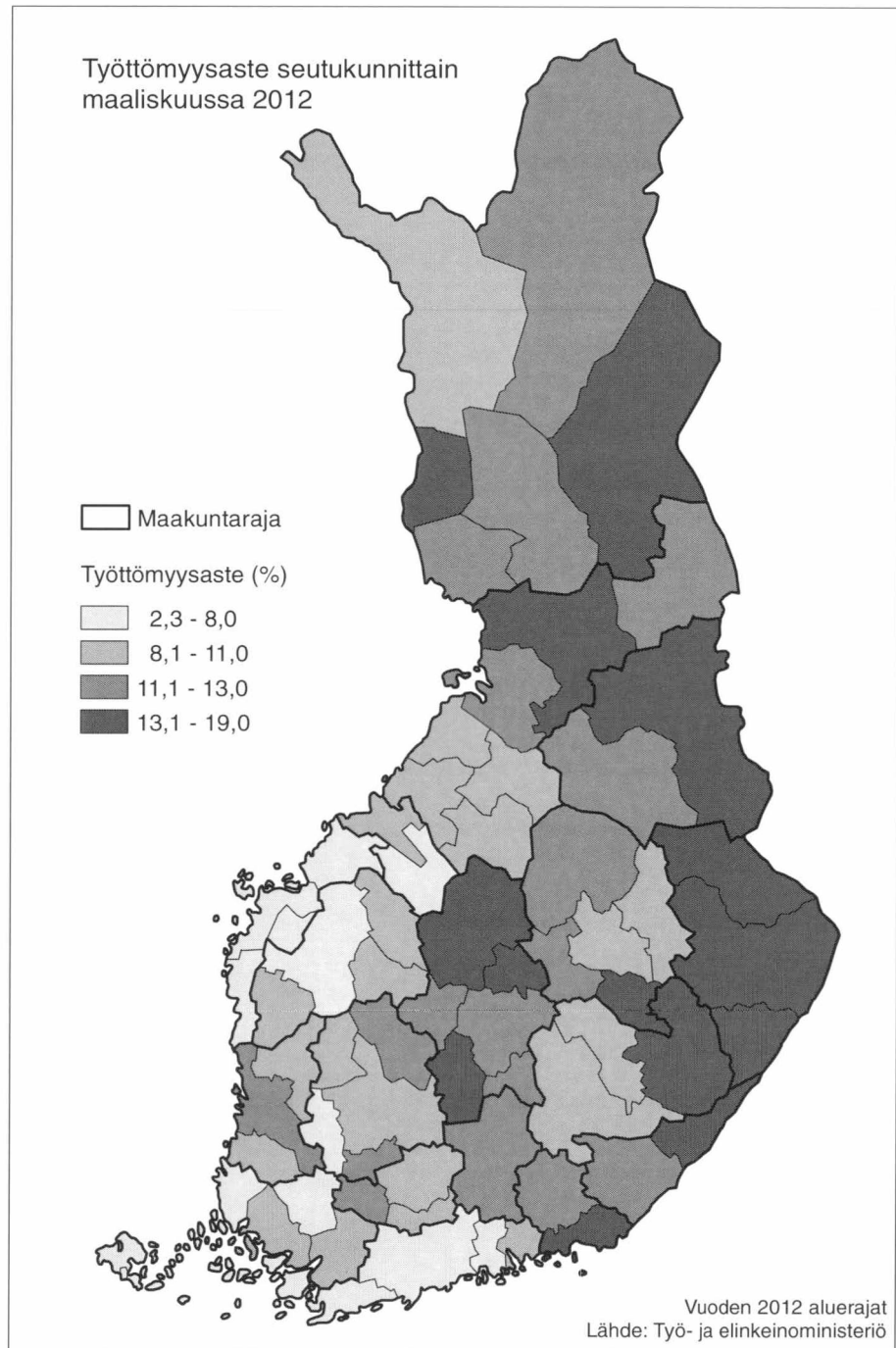
Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2012

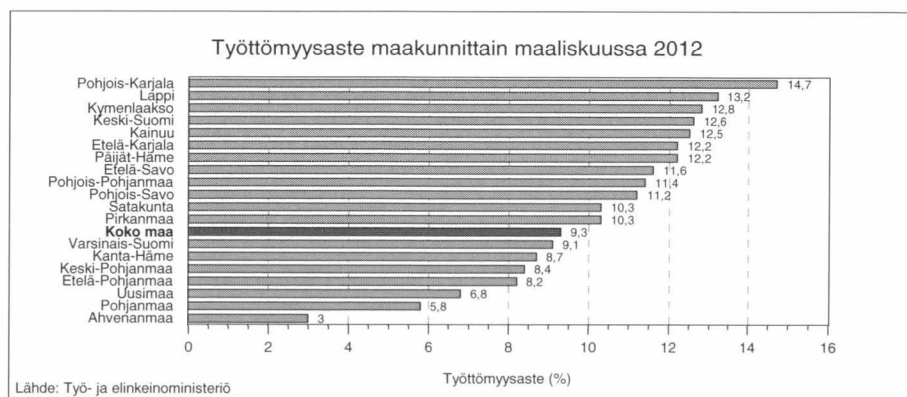
Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

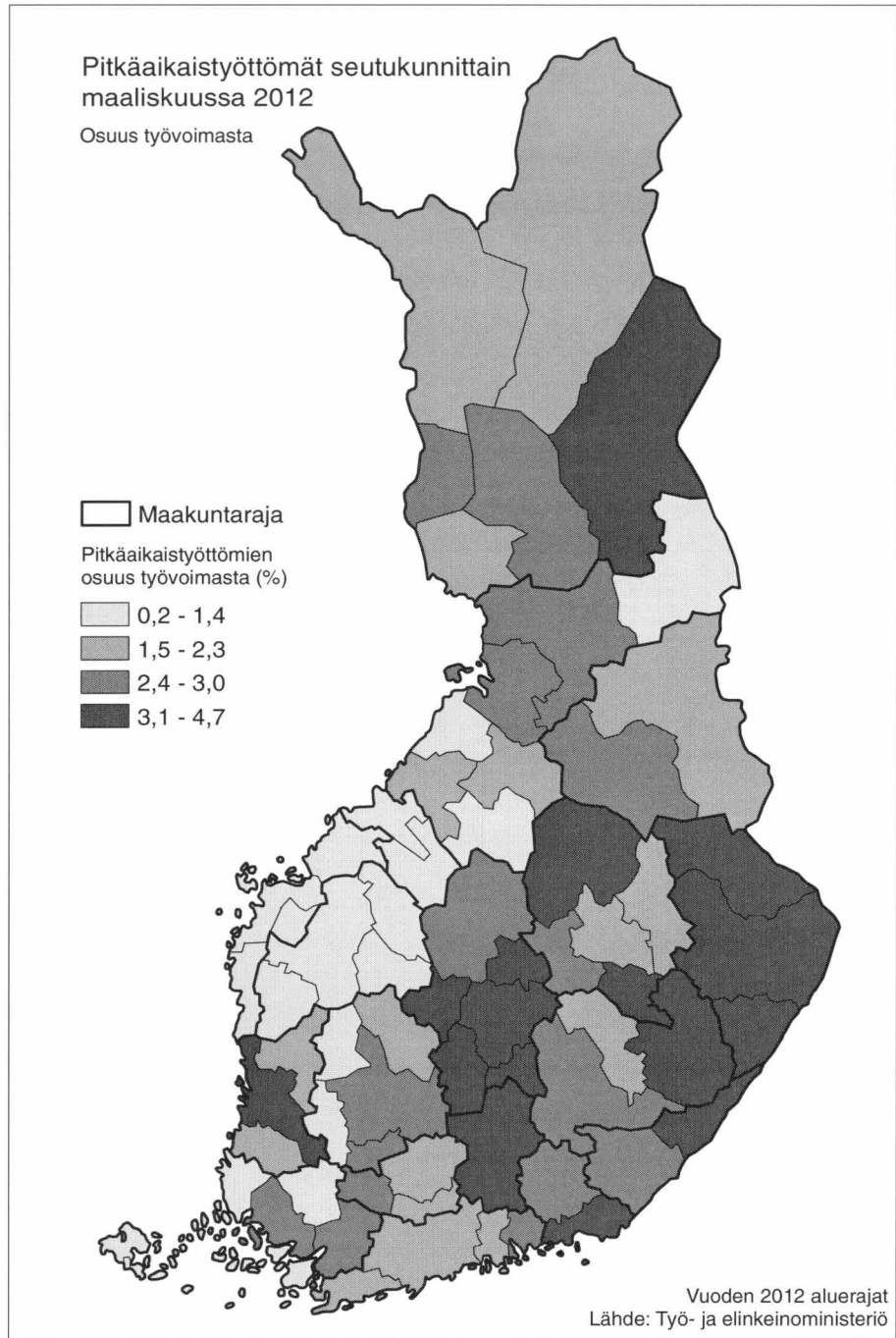
Kuva 14.21. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2012.

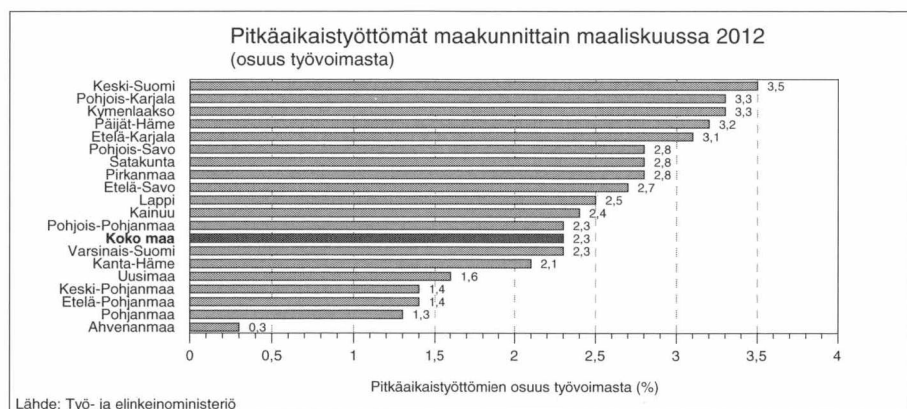
Kuva 14.22. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2012.

Kuva 14.23. Työttömyysaste maakunnittain maaliskuussa 2012.

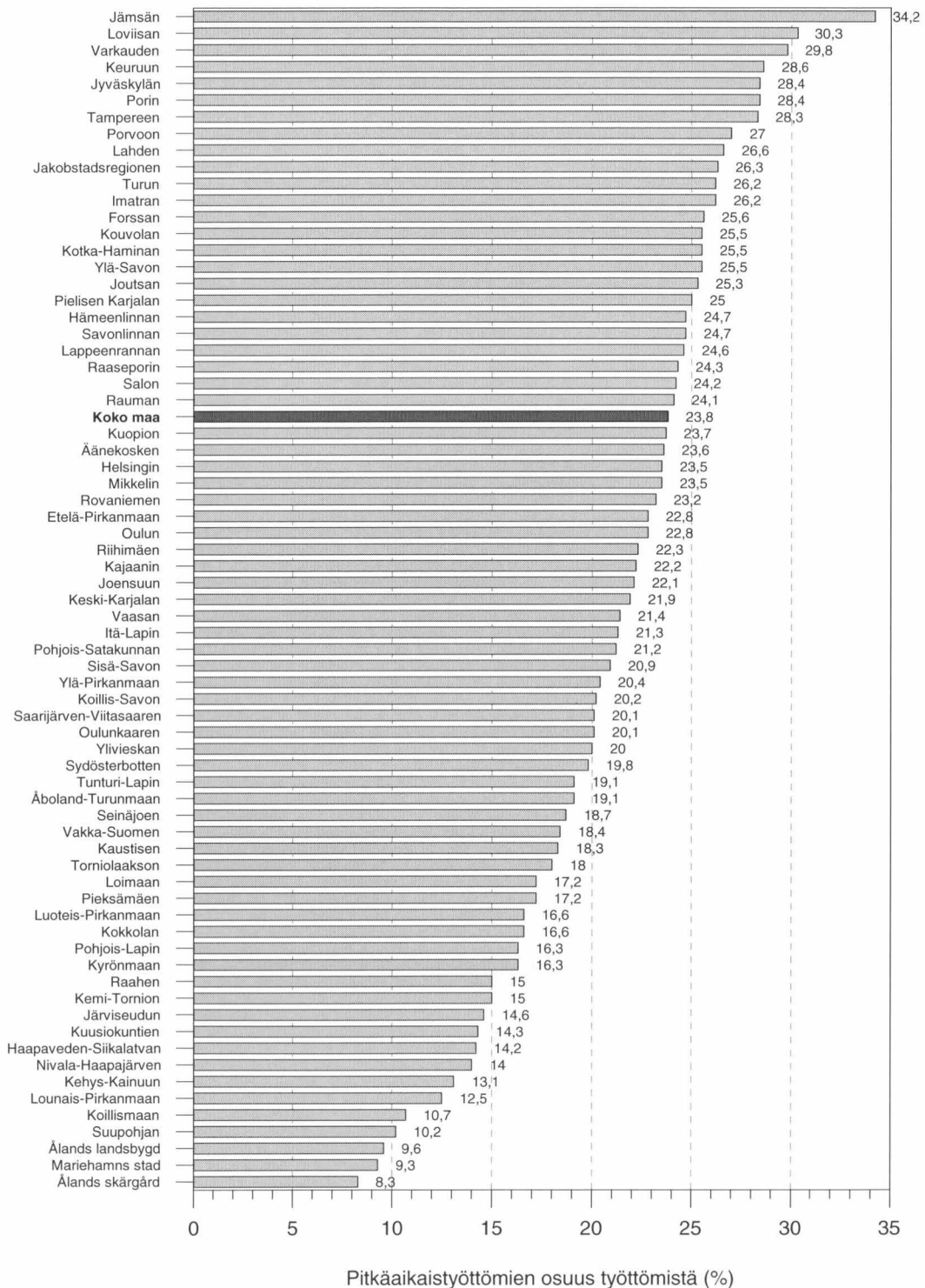

Kuva 14.24. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työvoimasta).

Kuva 14.25. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työvoimasta).

Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työttömistä)

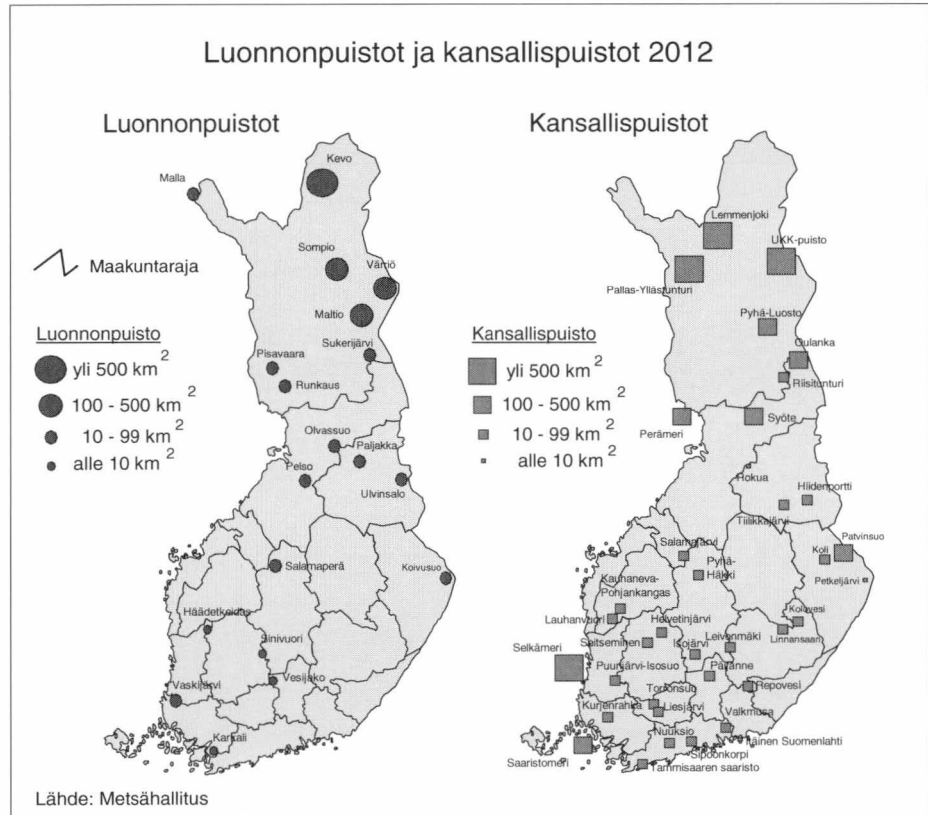
Vuoden 2012 seutukuntarajat

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö

Kuva 14.26. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työttömistä).

Ympäristö

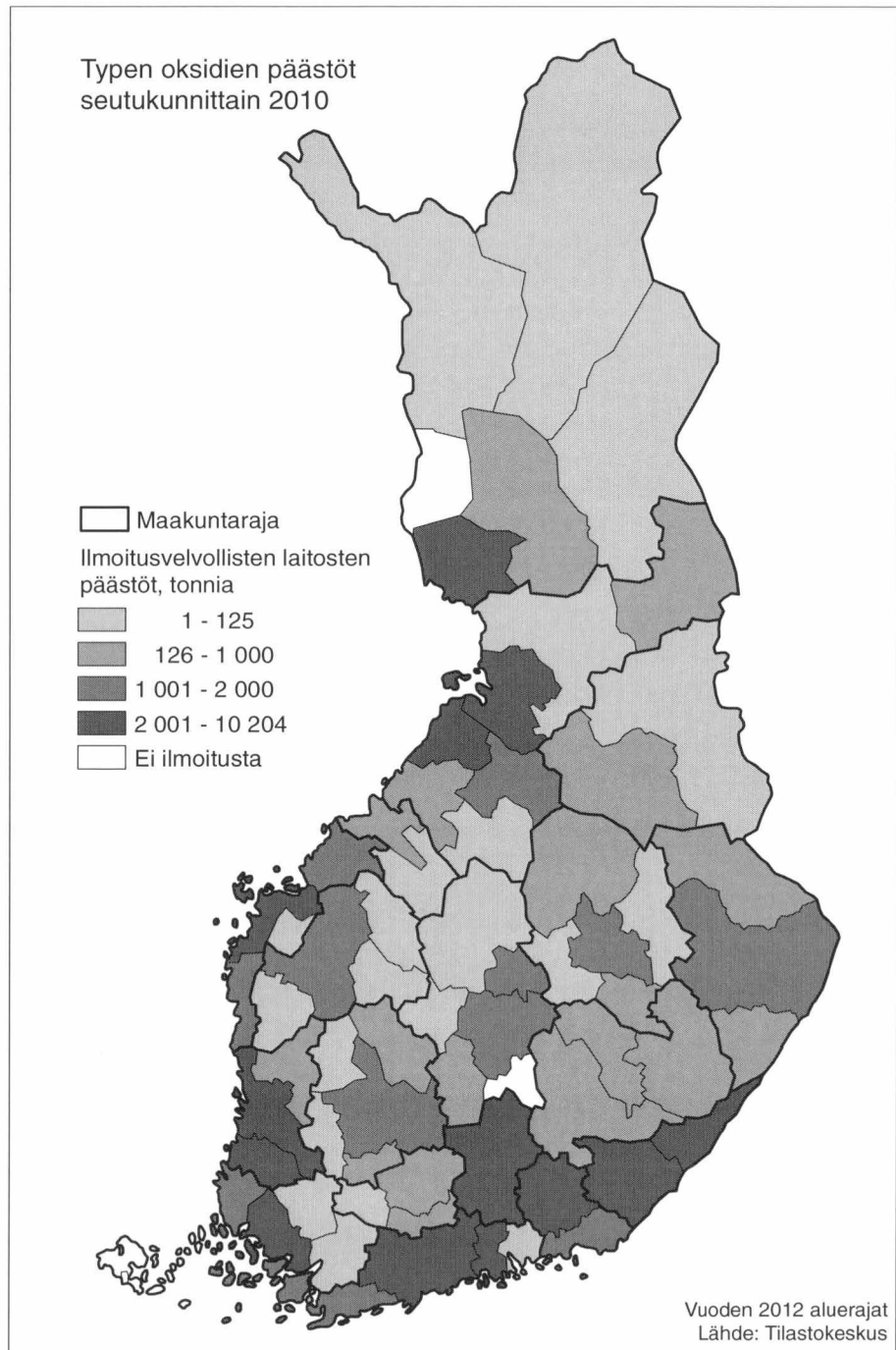
Kansallispuiston ja luonnonpuiston perustamisesta ja tarkoituksesta säädetään lailla. Ne muodostavat Suomen luonnonsuojelun alueverkoston rungon. Vuonna 2011 Suomeen perustettiin kaksi uutta kansallispuistoa: Sipoonkorven ja Selkämeren kansallispuistot. Niiden myötä Suomen kansallispuistojen lukumäärä nousi 37:ään ja pinta-ala 9 789 km²:iin. Luonnonpuistoja on 19 ja niiden pinta-ala on yli 1 500 km². Luonnonpuistot ovat pääosin yleisöltä suljettuja. Niiden suojelumääräykset ovat tiukemmat kuin kansallispuistojen (www.metsa.fi).

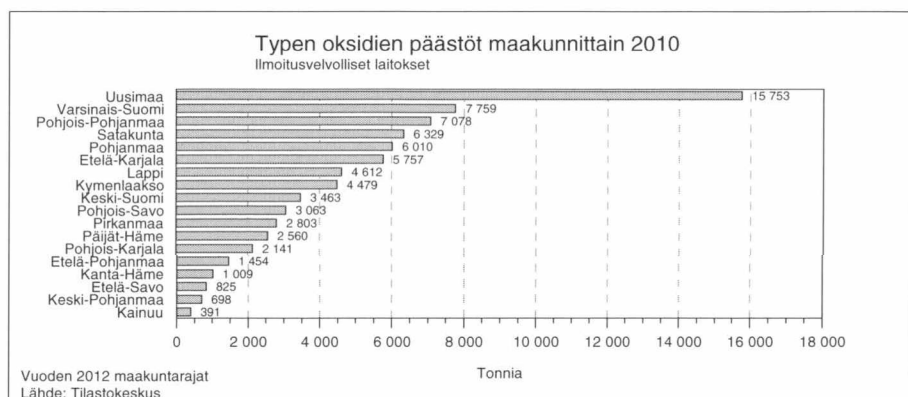
Kuva 15.1. Luonnonpuistot ja kansallispuistot 2012.

Päästötietojen tarkastelussa ovat mukana vain ilmoitusvelvollisten laitosten päästöt, eikä esimerkiksi liikenteen aiheuttamia päästöjä. Vuonna 2010 tarkastelussa oli mukana 3 300 ilmoitusvelvollista laitosta. Ahvenanmaalla sekä pienimmissä Manner-Suomen seutukunnissa ei sijainnut ilmoitusvelvollisia laitoksia.

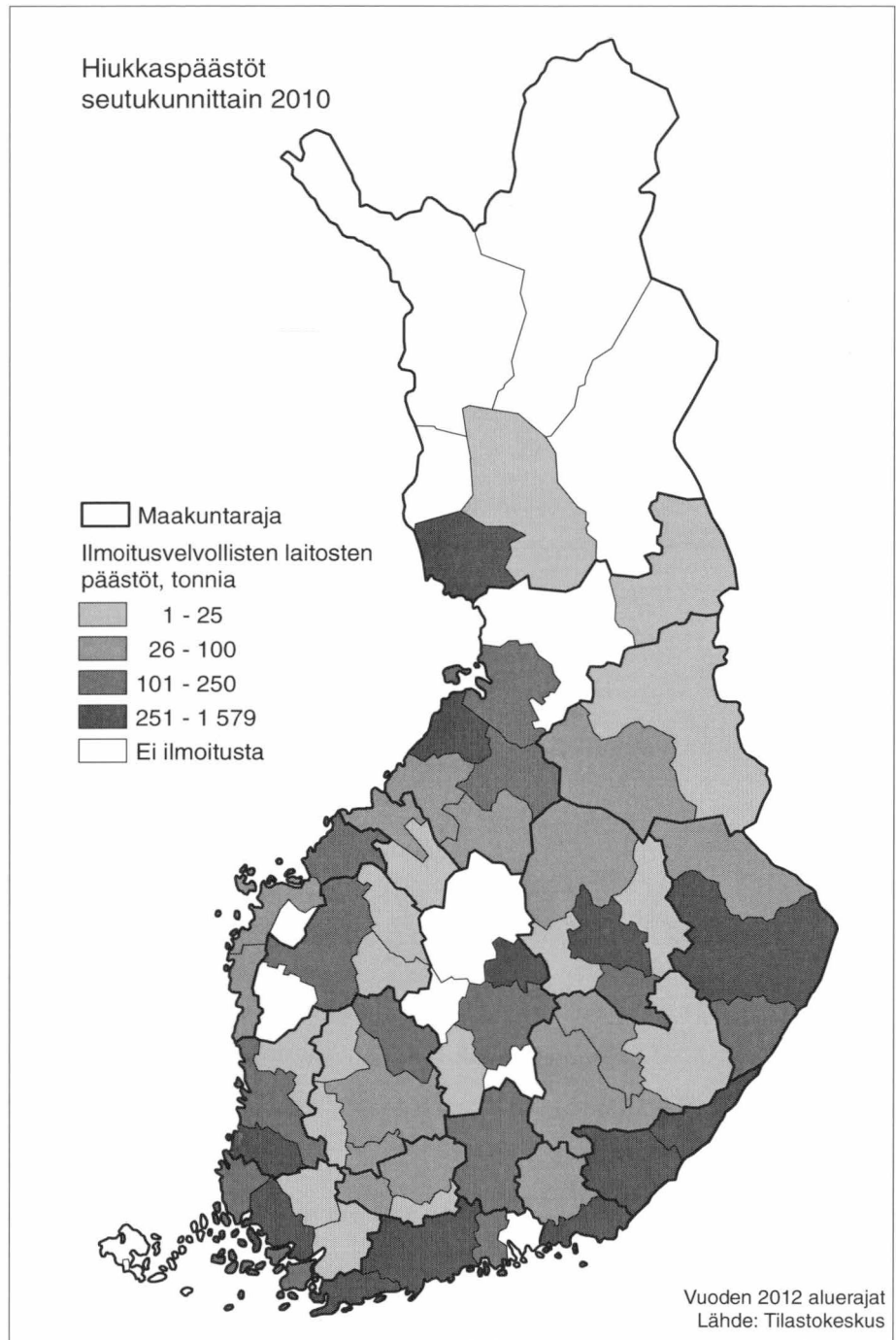
Vuonna 2010 typen oksidien päästöjä ja rikkidioksidipäästöjä syntyi maakunnittain tarkasteltuna eniten Uudellamaalla ja hiukkaspäästöjä Pohjois-Pohjanmaalla. Seutukunnittain tarkasteltuna ilmoitusvelvollisten laitosten typen oksidien päästöjä oli eniten Helsingin seutukunnassa ja rikkidioksidipäästöjä Porin seutukunnassa. Hiukkaspäästöjä syntyi eniten Raahen seutukunnassa.

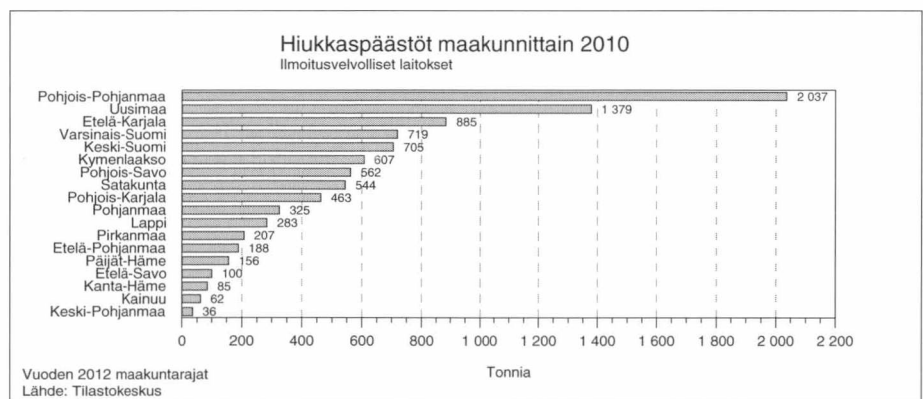
Kuva 15.2. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2010.

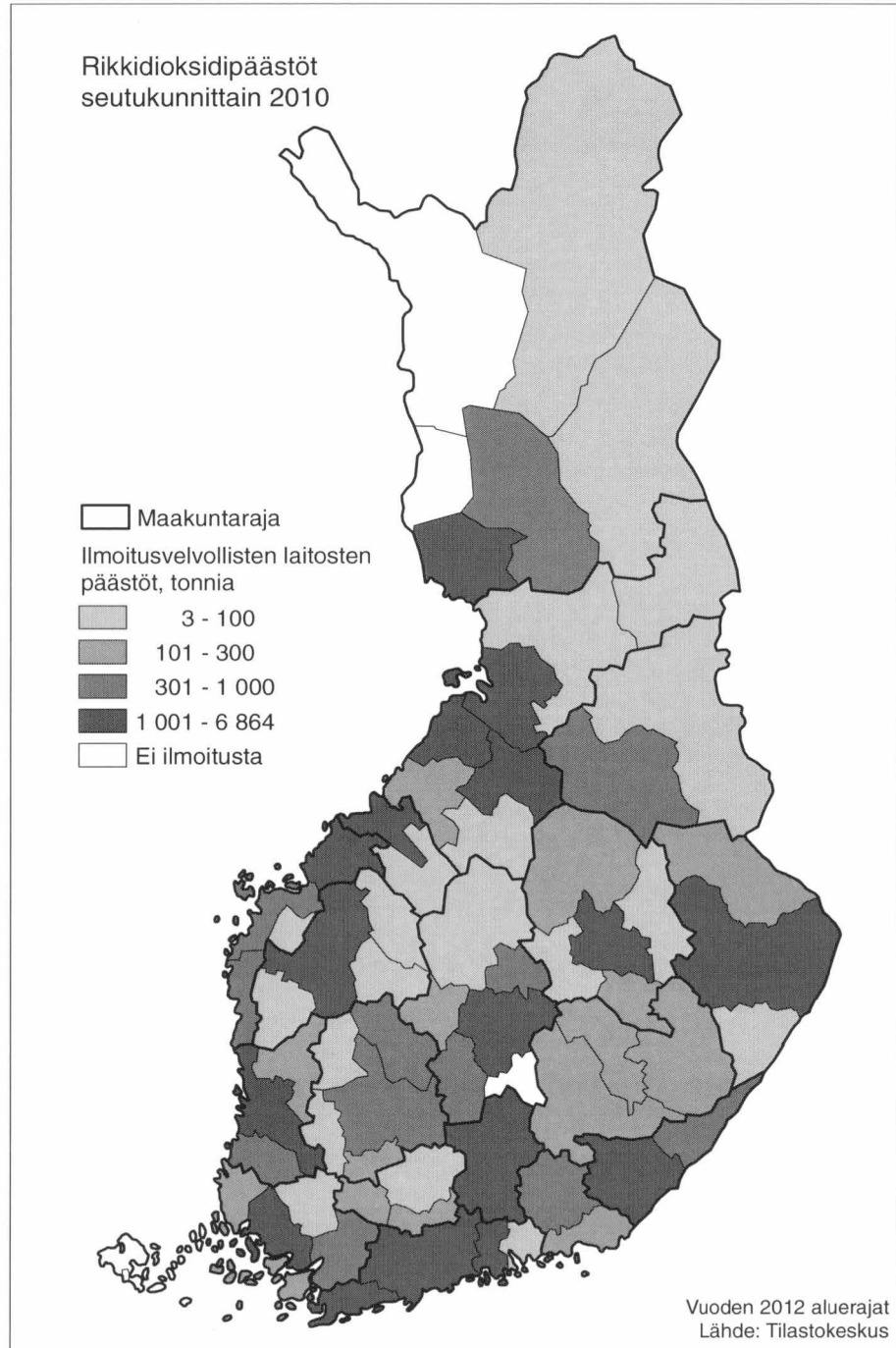
Kuva 15.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2010.

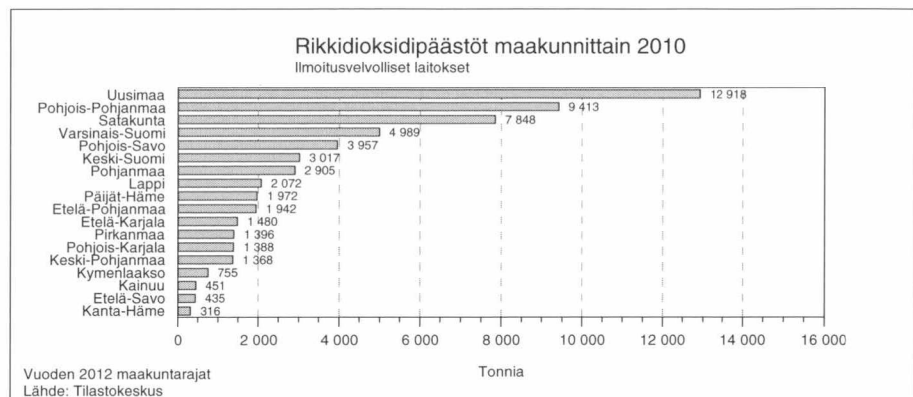
Kuva 15.4. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2010.

Kuva 15.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2010.

Kuva 15.6. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 2010.

Kuva 15.7. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2010.

Yritykset ja toimipaikat

Julkaisun tiedot perustuvat Tilastokeskuksen *yritysrekisterin vuositilastoon* sekä jatkuvasti päivittyvään Tilastokeskuksen *yritys- ja toimipaikkarekisterin palvelutietokantaan*. Tiedot eivät ole keskenään vertailukelpoisia.

Vuositilaston viimeisin käytettävissä oleva tilasto on vuodelta 2010. Tiedot siihen kerätään pääasiassa kahdesta lähteestä: Verohallinnon rekistereistä ja Tilastokeskuksen omista tiedusteluista. Vuositilastossa on mukana yritykset ja toimipaikat, jotka ovat toimineet tilastovuonna yli puoli vuotta ja jotka ovat työllistäneet enemmän kuin puoli henkilöä tai joiden liikevaihto on ylittänyt vuosittain määritellyn tilastorajan. Vuonna 2010 tilastoraja oli 9 979 euroa.

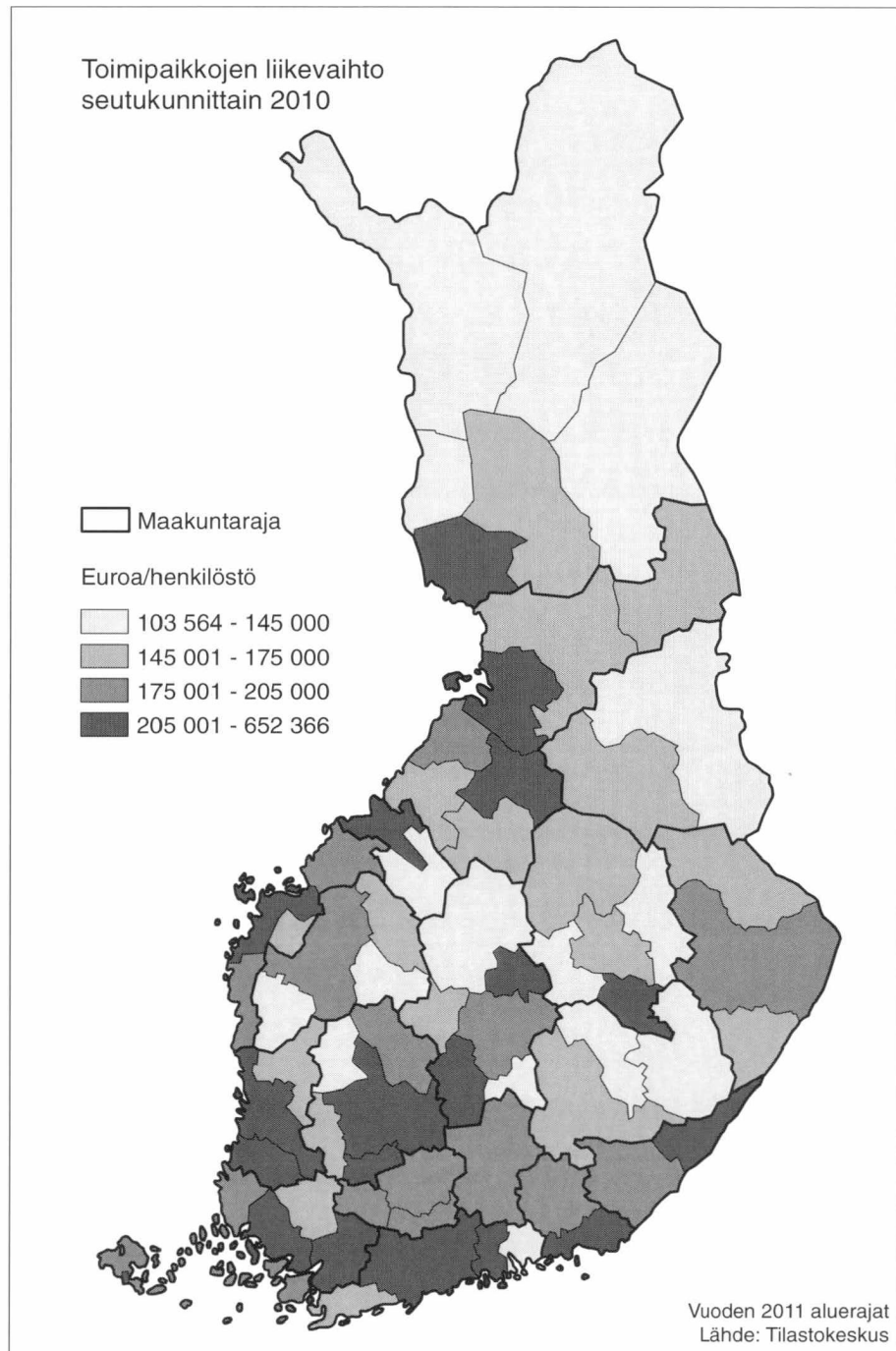
Yritysten lukumäärä vuositilastossa oli suurin maa-, metsä- ja kalatalouden toimialalla vuonna 2010. Henkilökuntaa ja liikevaihtoa oli kuitenkin teollisuuden yrityksissä eniten. Teollisuuden osuus kaikkien yritysten liikevaihdosta oli noin 34 % ja yritysten henkilökunnasta 24 %.

Toimipaikoilla työskenteli koko maassa keskimäärin hieman yli 4 henkilöä toimipaikkaa kohti ja liikevaihto henkilöstöä kohti oli keskimäärin 251 500 euroa. Suurimmat liikevaihdot henkilöstöä kohti olivat Porvoon seutukunnassa ja Uudenmaan maakunnassa.

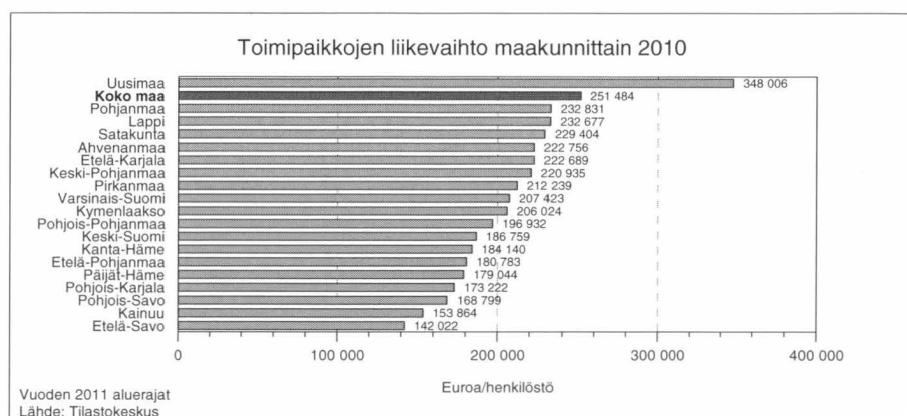
Yritys- ja toimipaikkarekisterin palvelutietokanta sisältää kaikki aktiiviset yritykset ja niiden toimipaikat, yhteisöt ja yksityiset elinkeinonharjoittajat, jotka ovat liiketoiminnasta arvonlisäverovelvollisia tai toimivat työnantajina. Palvelutietokannan mukaan tammikuussa 2012 yritysten toimipaikkoja oli koko maassa 338 800 kappaletta (tarkistamaton rekisteritieto). Määrällisesti vähiten toimipaikkoja oli Ålands skärgårdin seutukunnassa, mutta asukaslukuun suhteutettuna toimipaikkoja oli kuitenkin siellä eniten. Maakunnista toimipaikkojen suhteellinen määrä oli pienin Kainuussa sekä Pohjois-Pohjanmaalla ja suurin Ahvenanmaalla.

Kuva 16.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2010.

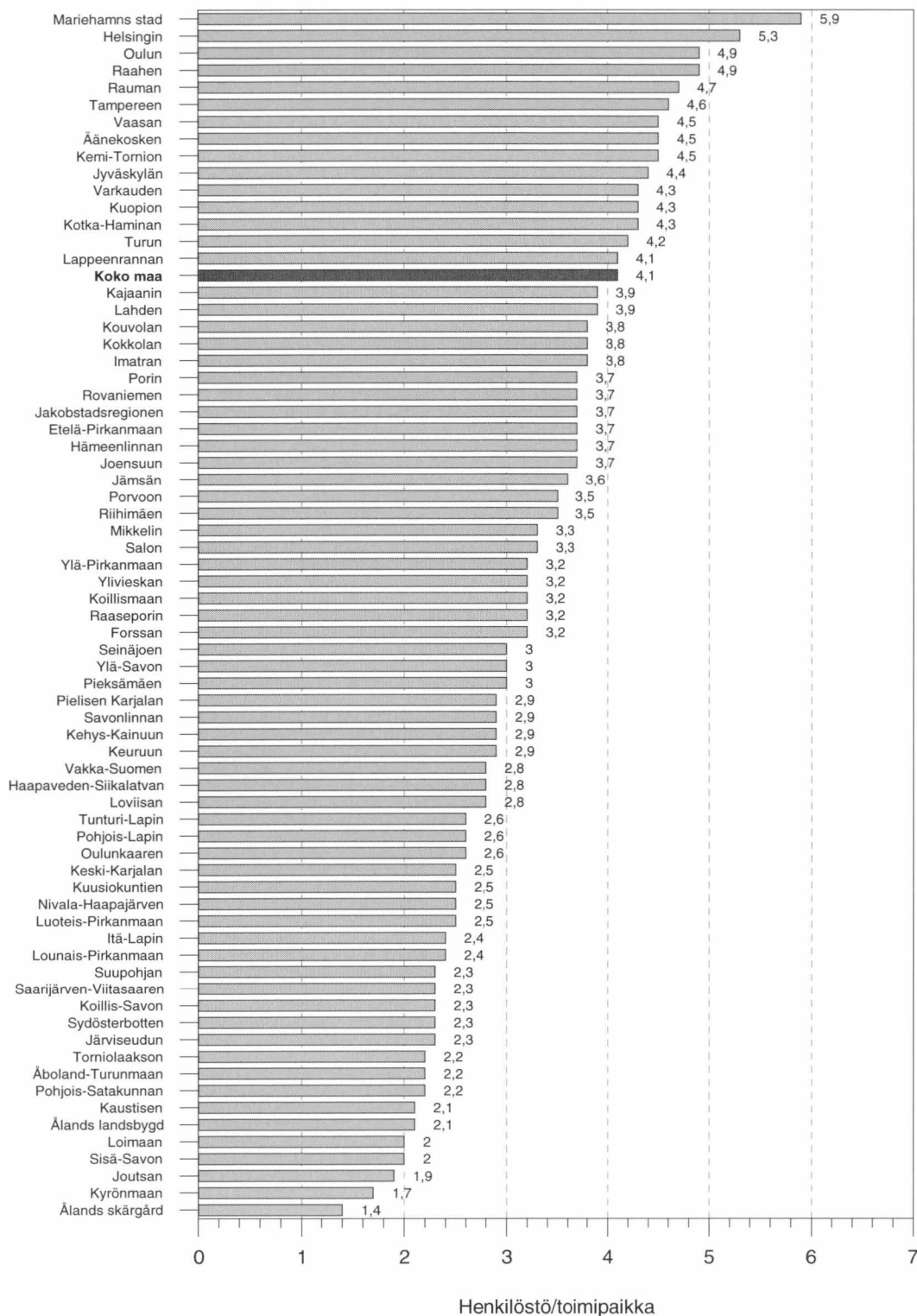

Kuva 16.2. Toimipaikkojen liikevaihto seutukunnittain 2010.

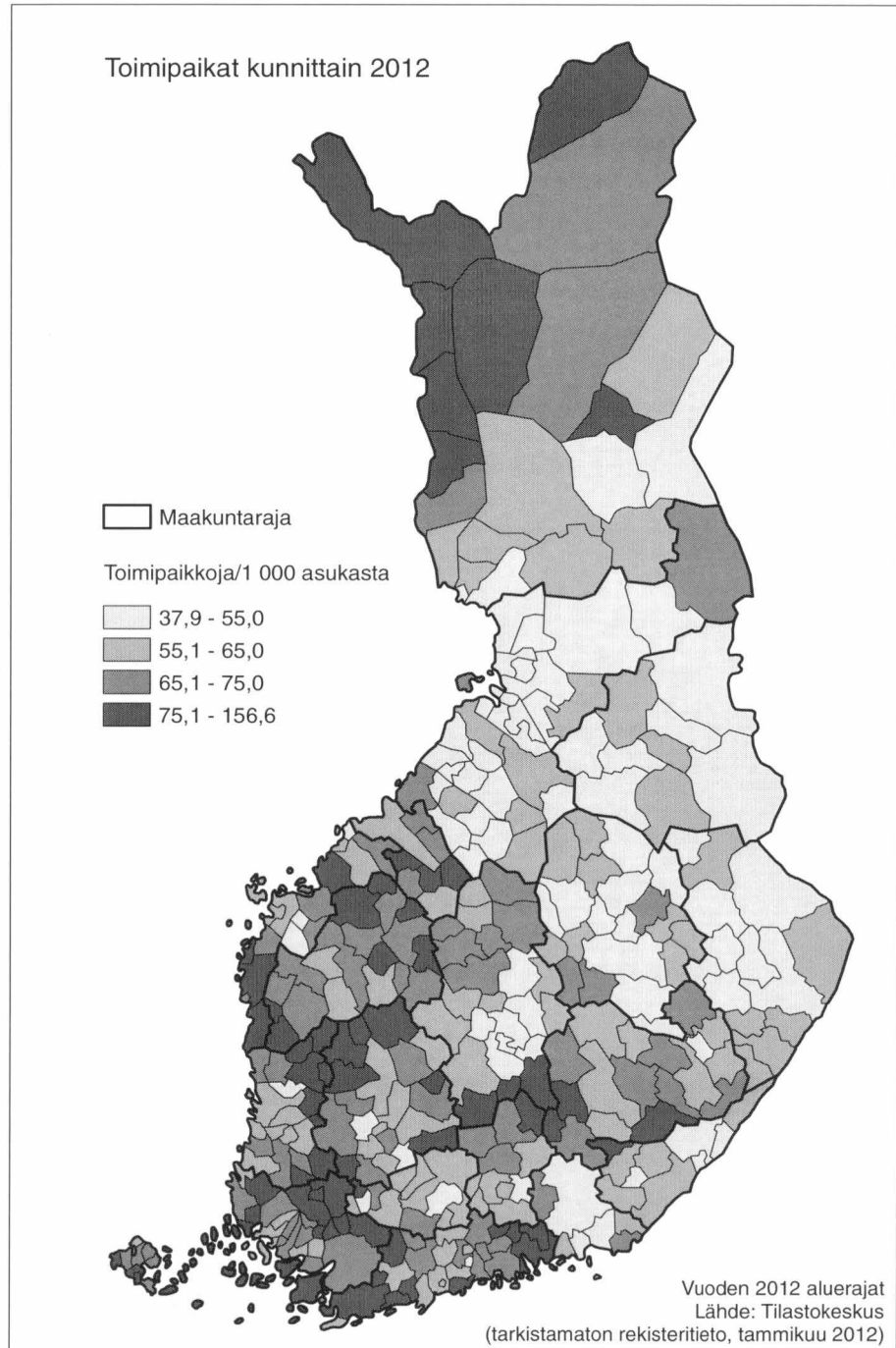
Kuva 16.3. Toimipaikkojen liikevaihto maakunnittain 2010.

Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2010

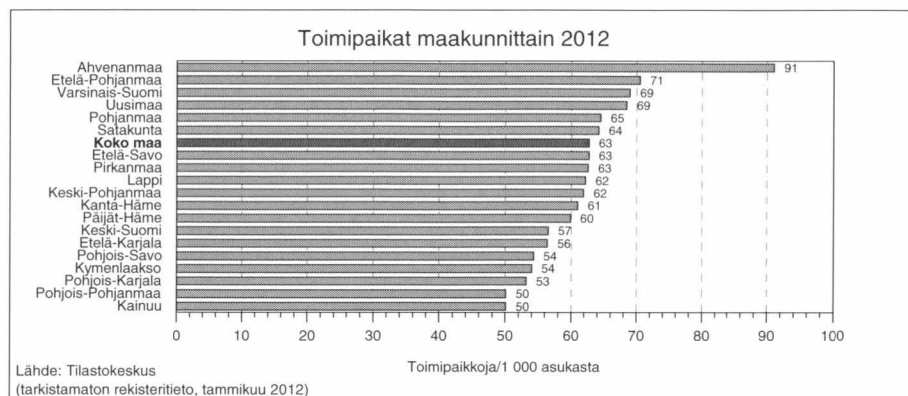

Vuoden 2011 seutukuntarajat
Lähde: Tilastokeskus

Kuva 16.4. Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2010.

Kuva 16.5. Toimipaikat seutukunnittain 2012.

Kuva 16.6. Toimipaikat maakunnittain 2012.

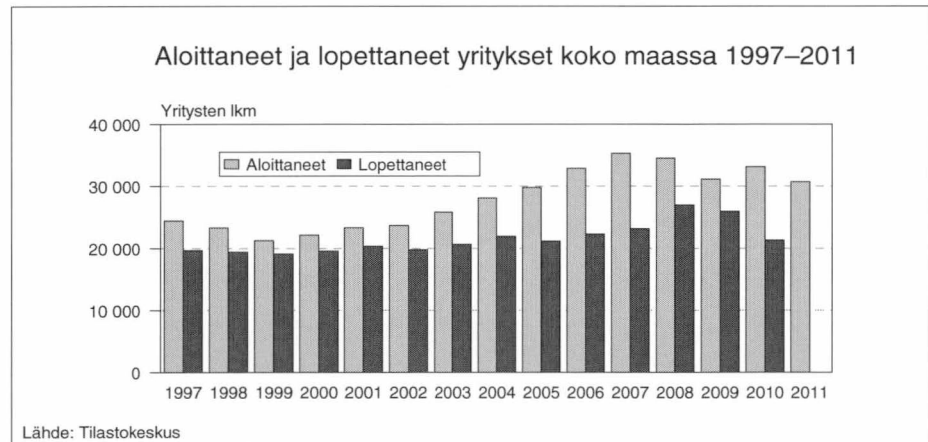
Aloittaneet ja lopettaneet yritykset

Aloittaneiden ja lopettaneiden yritysten tiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritysrekisteriin ja sen lähdeaineistoina käytettäviin Verohallinnon rekisteritietoihin. Tilastoon sisältyvät valtion liikelaitokset, mutta eivät kuntien liikelaitokset. Alue määriytyy yrityksen kotikunnan perusteella.

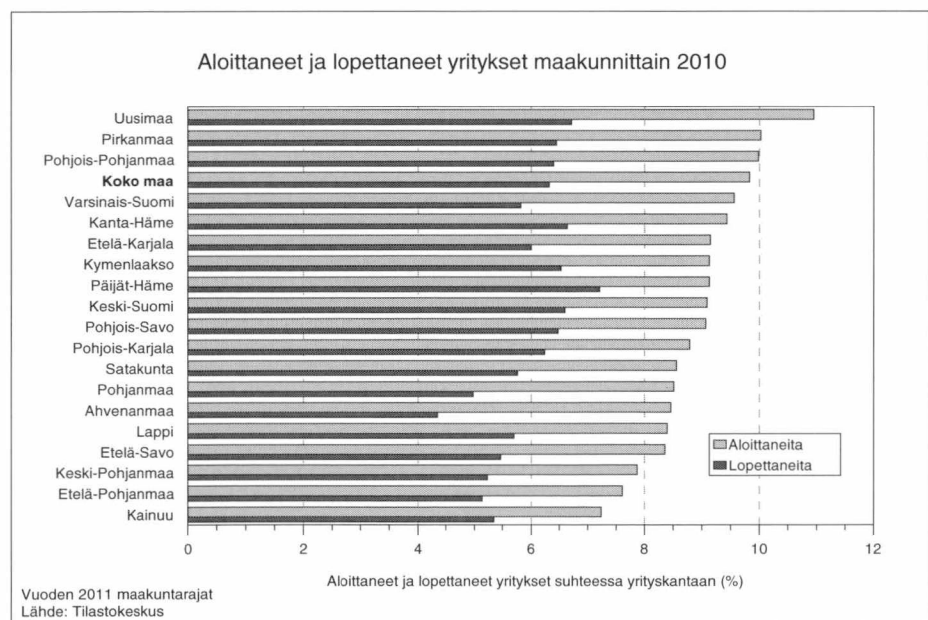
Vuonna 2011 toimintansa koko maassa aloitti 30 800 uutta yritystä, mikä on yli 2 400 yritystä vähemmän kuin vuotta aiemmin. Lopettaneiden yritysten kohdalla viimeisin koko vuotta koskeva tieto on vuodelta 2010, jolloin lähes 21 400 yritystä lopetti toimintansa.

Yrityskantaan suhteutettuna eniten aloittaneita yrityksiä oli Oulun ja Helsingin seutukunnissa vuonna 2010. Maakunnista uusia yrityksiä aloitti suhteellisesti eniten Uudellamaalla ja Pirkanmaalla.

Suhteellisesti eniten lopettaneita yrityksiä oli Äänekosken ja Oulun seutukunnissa sekä Päijät-Hämeen ja Uudenmaan maakunnissa.

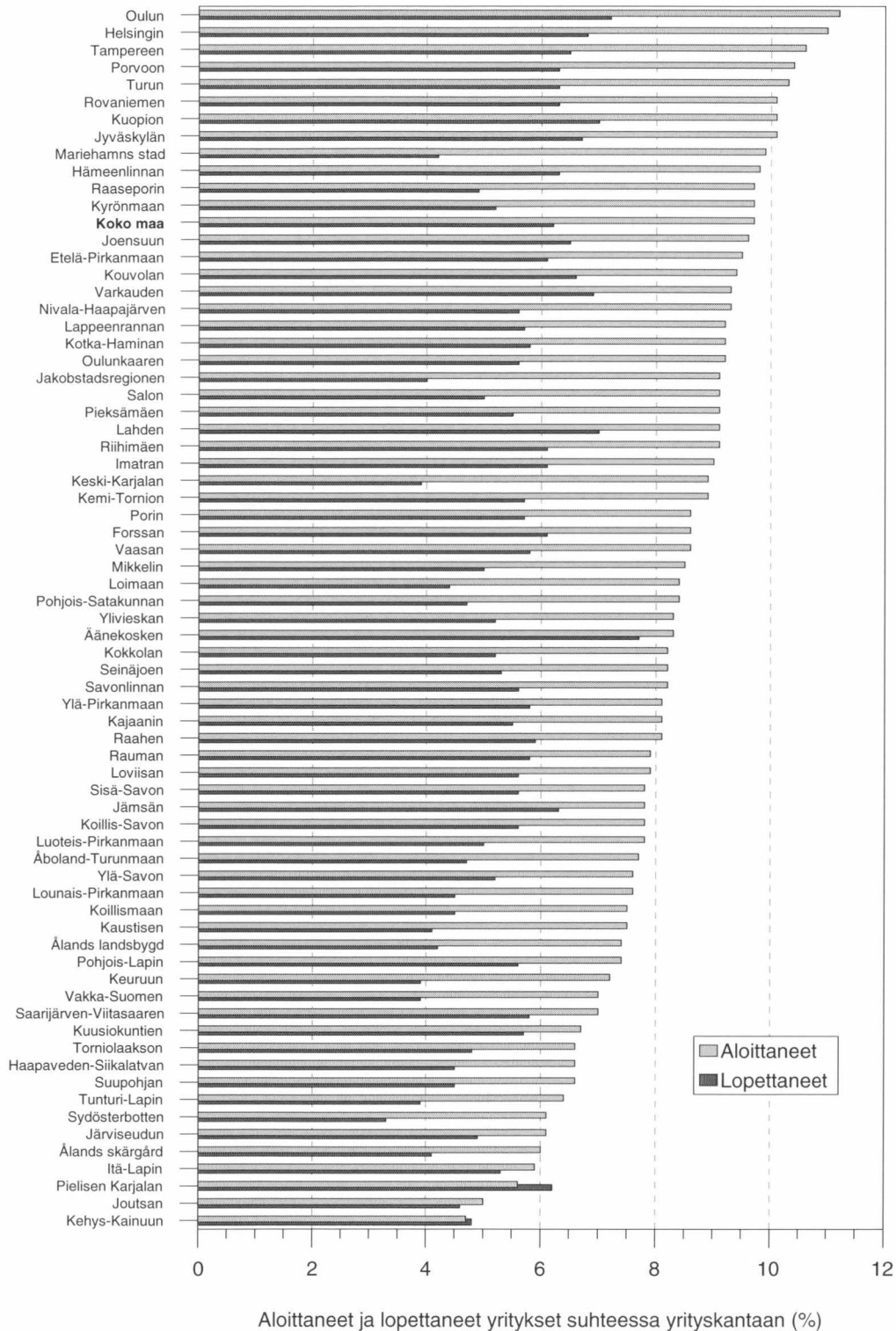

Kuva 16.7. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa 1997–2011.

Kuva 16.8. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2010.

Aloittaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2010

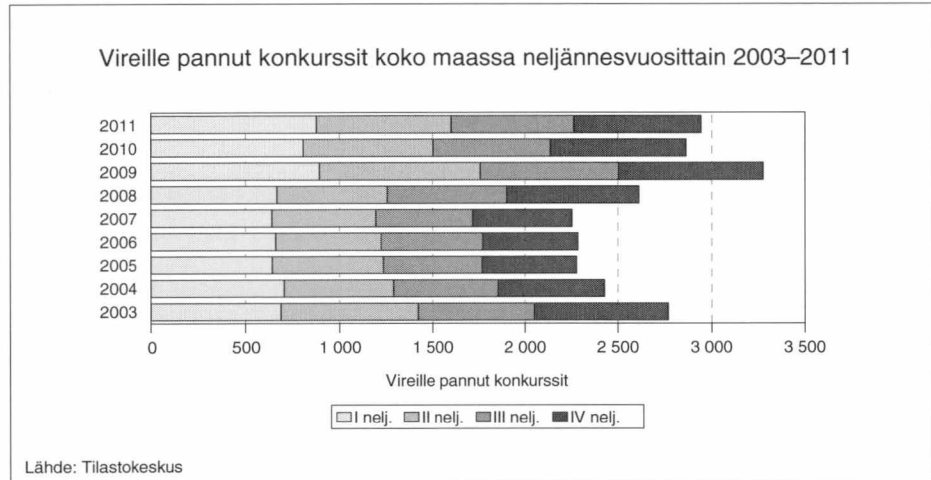
Vuoden 2011 seutukuntarajat

Lähde: Tilastokeskus

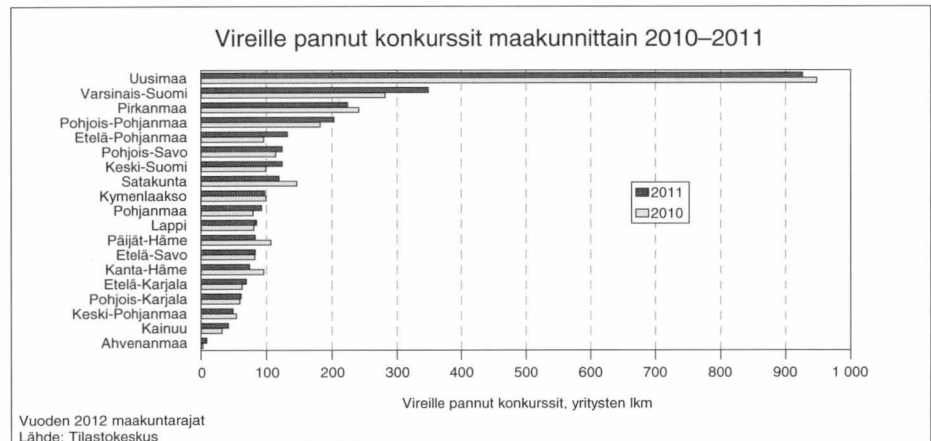
Kuva 16.9. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2010.

Konkurssit

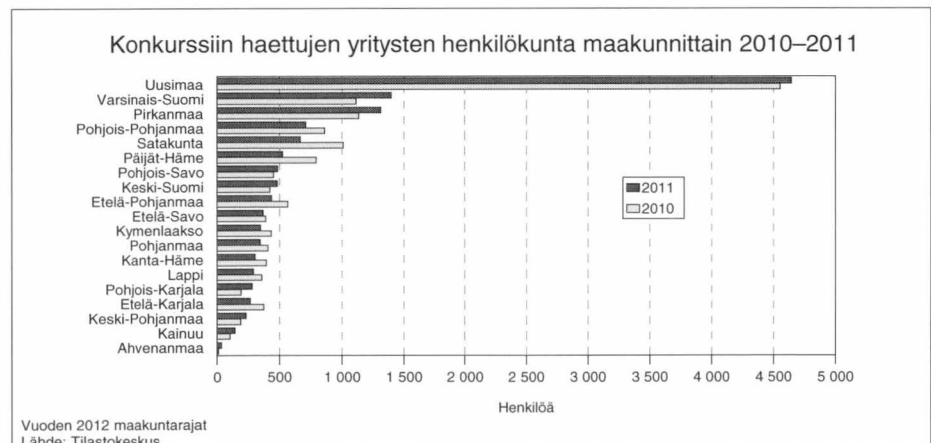
Vuoden 2011 aikana pantiin vireille 2 864 konkurssia, mikä on 2,8 % enemmän kuin vuotta aiemmin. Henkilökunnan määrä kaikissa konkurssiin haetuissa yrityksissä oli 13 300, mikä on 3,6 % vähemmän kuin vuonna 2010.

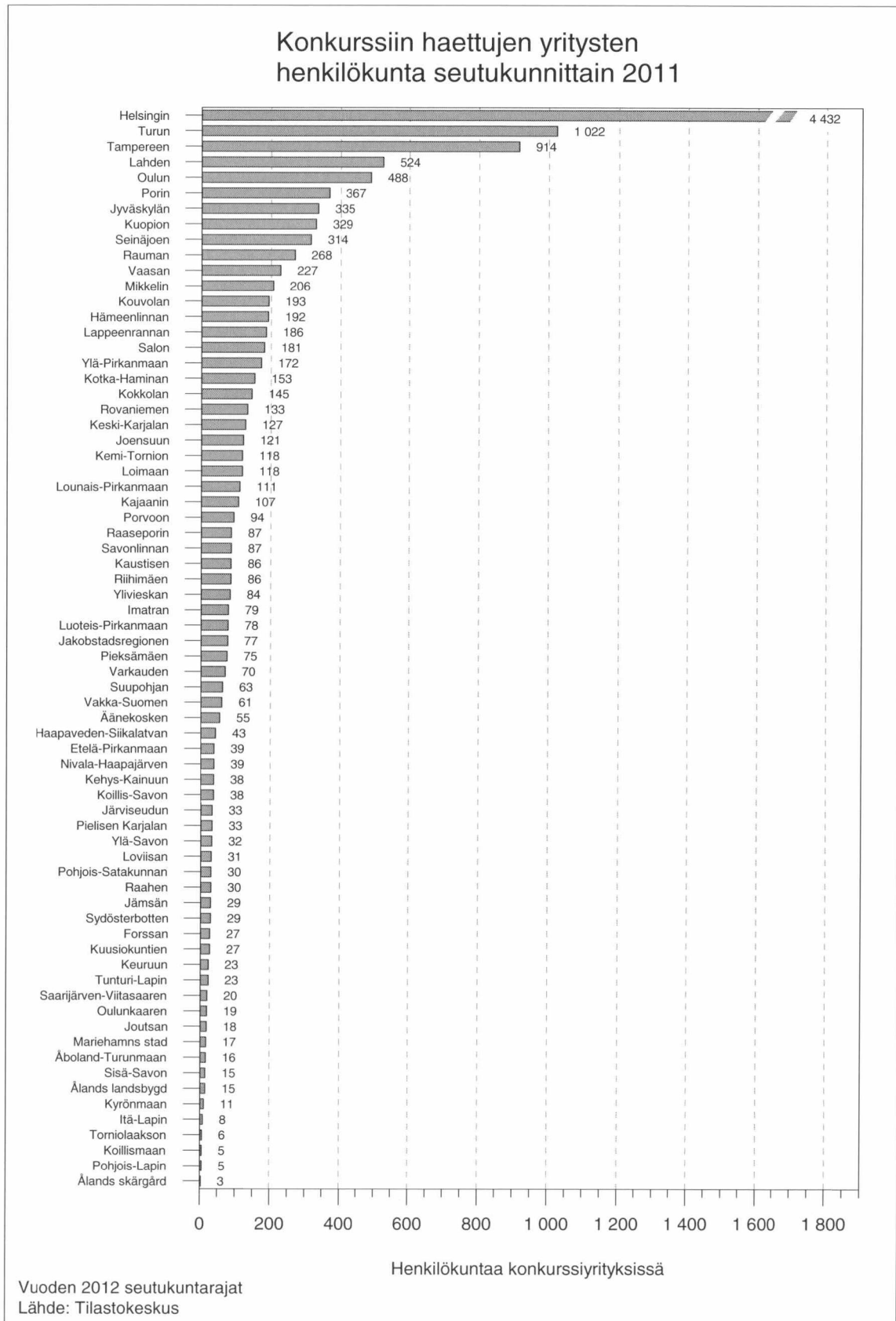
Kuva 16.10. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2011.

Kuva 16.11. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2010–2011.

Kuva 16.12. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta maakunnittain 2010–2011.

Kuva 16.13. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta seutukunnittain 2011.

Työssäkäyntialueet

Työssäkäyntialueiden luokitus perustuu vuoden 2009 työssäkäyntitilaston pendelöintitietoihin ja 1.1.2011 kuntajakoon. Kunta kuuluu työssäkäyntialueeseen, jos vähintään 10 % kunnan työllisestä työvoimasta käy työssä niin sanotussa keskuskunnassa. Keskuskunta muodostuu, jos siihen pendelöi vähintään yksi kunta, eikä keskuskunnasta pendelöi yli 25 % sen koko työllisestä työvoimasta mihinkään muuhun kuntaan. Yksi kunta ei voi muodostaa omaa työssäkäyntialuettaan.

Näiden pendelöintitietojen mukaan syntyy 39 työssäkäyntialuetta, jotka muodostuvat 241:stä kunnasta. 95 kuntaa (28 % kunnista) ei kuulu mihinkään työssäkäyntialueeseen. Nämä sijaitsevat lähinnä Pohjois-, Itä- ja Keski-Suomessa ja niissä asui yhteensä 607 544 asukasta vuoden 2011 lopussa, mikä on 11,2 % koko Suomen väestöstä.

Työssäkäyntialueet ovat väkimäärältään hyvin eri kokoisia. Helsingin työssäkäyntialueen väkiluku on yli 1,5 miljoonalla asukkaallaan väkiriikkaampi kuin työssäkäyntialueisiin kuulumattomat alueet yhteensä. Noin puolet työssäkäyntialueista kasvatti välilukuaan 2010–2011 ja noin puolessa väkimäärä väheni. Työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla alueilla väkiluku väheni.

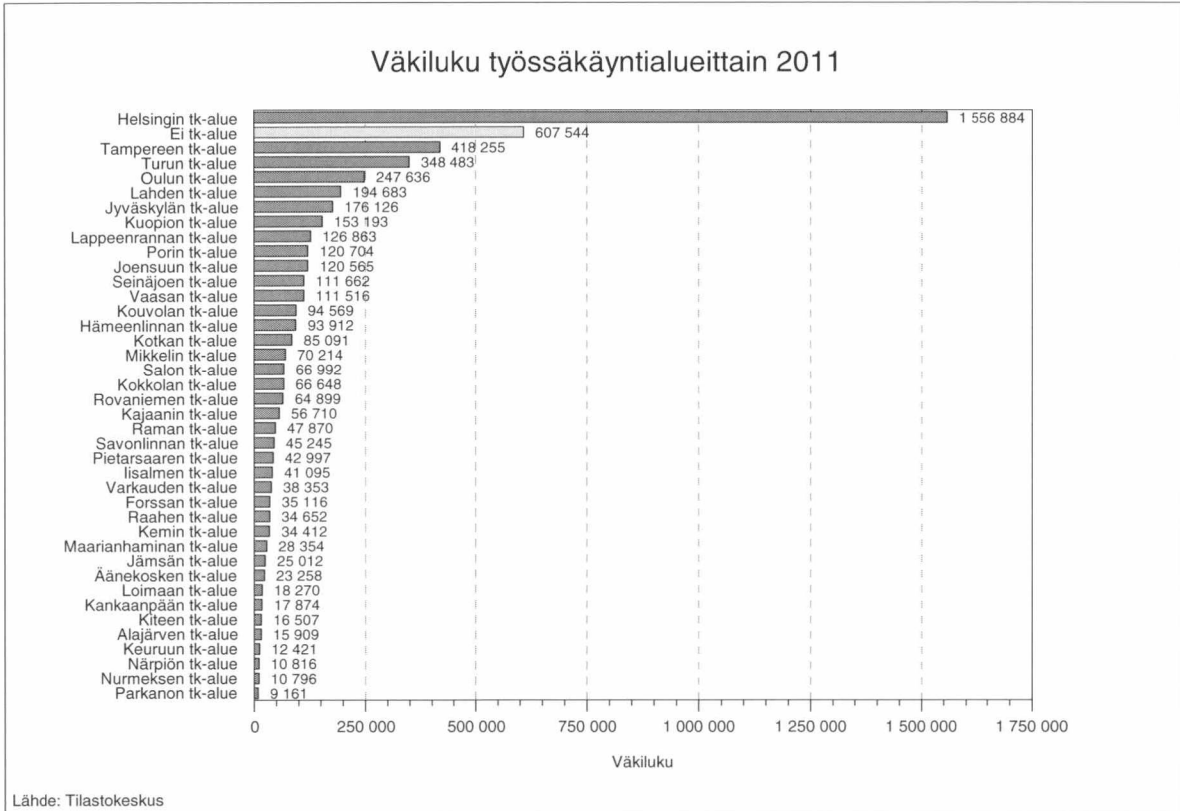
Suurten kaupunkikeskusten ympärille muodostuneilla työssäkäyntialueilla asuu paljon työikäistä. Vanhempien ikäluokkien suhteellinen osuus on niissä pienempi kuin työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla tai väkimäärältään pienillä alueilla. Väestötappiollisilla ja väkimäärältään pienillä työssäkäyntialueilla työikäisiä taas on suhteessa vähiten ja yli 64-vuotiaita eniten.

Työllisyysaste eli 18–64-vuotiaiden työllisten osuus samanikäisestä väestöstä oli korkein (yli 75 %) Maarianhaminan ja Närpiön työssäkäyntialueilla vuonna 2010. Kemin ja Nurmeksen alueilla työllisyysaste oli alle 60 %.

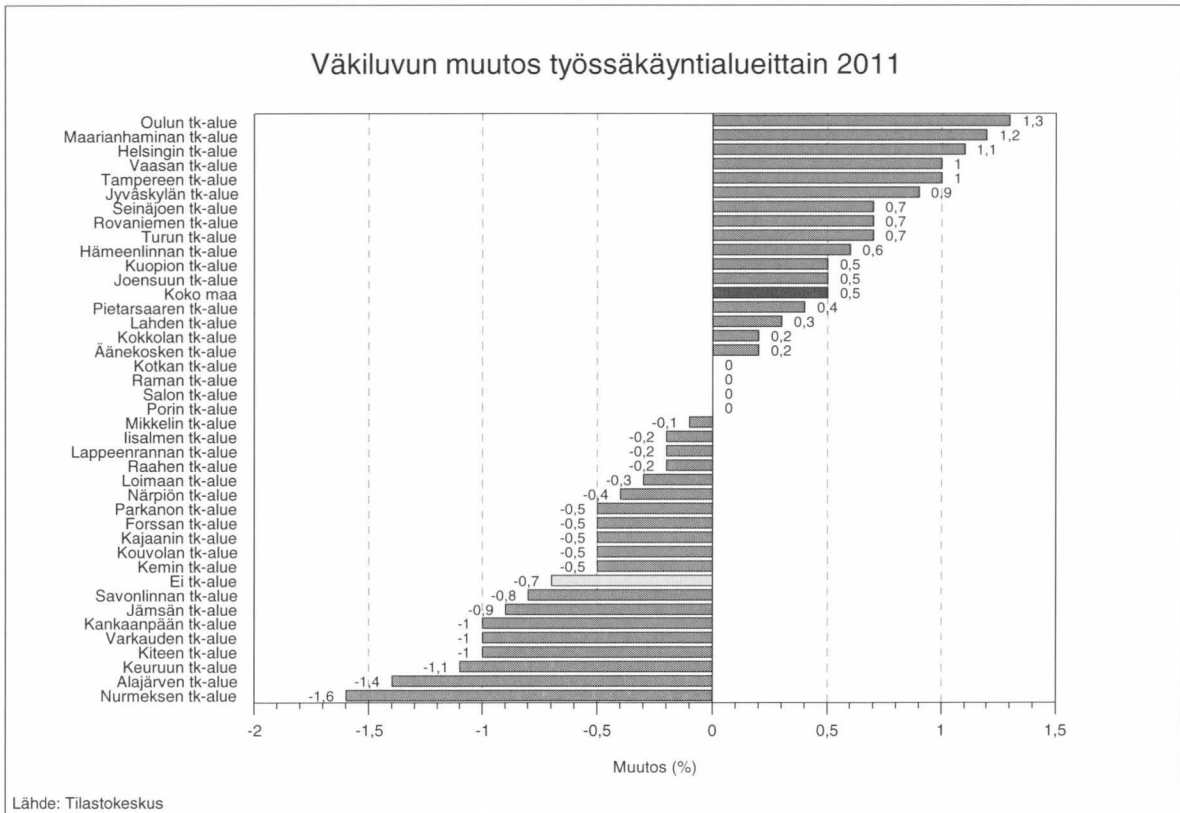
Työllisten määrä kasvoi 17 ja väheni 22 työssäkäyntialueella vuosina 2005–2010. Myös työssäkäyntialueisiin kuulumattomilla alueilla työllisten määrä väheni viiden vuoden aikana. Heidän määränsä kasvoi eniten Jyväskylän työssäkäyntialueella (7,2 %) ja väheni eniten viereisellä Jämsän työssäkäyntialueella (10 %).

Kuntien verotulot asukasta kohti vaihtelivat Nurmeksen työssäkäyntialueen 2 507 eurosta Helsingin työssäkäyntialueen 4 119 euroon, koko maan verotulojen ollessa 3 414 euroa asukasta kohti. Niin ikään korkea-asteen tutkin-
tojen osuus 15 vuotta täyttäneestä väestöstä oli suurin Helsingin työssäkäyntialueella (34,8 %) ja vähiten korkea-asteen tutkintoja oli suoritettu Nurmeksen ja Kiteen työssäkäyntialueilla (15,9 %).

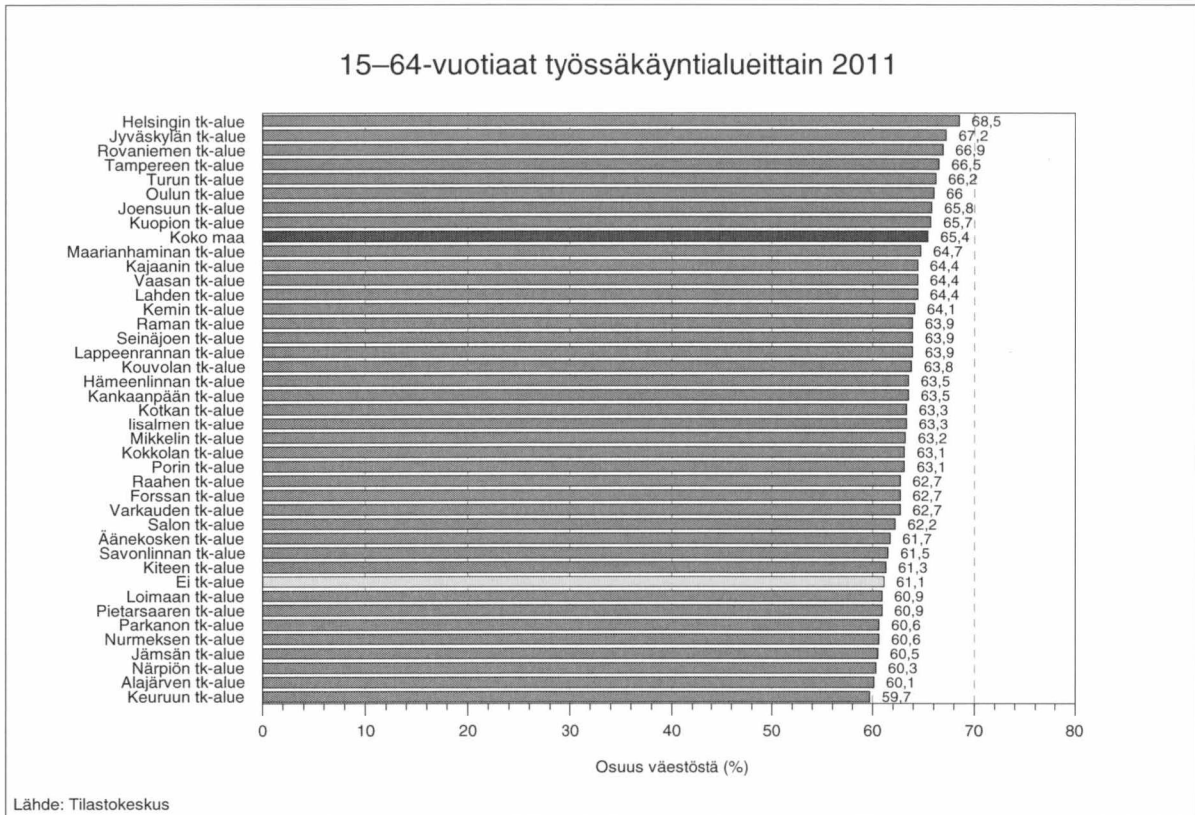
Yleisesti ottaen työssäkäyntialueet menestyvät tilastollisilla mittareilla mitattuna paremmin kuin ne alueet, jotka eivät kuulu työssäkäyntialueisiin.

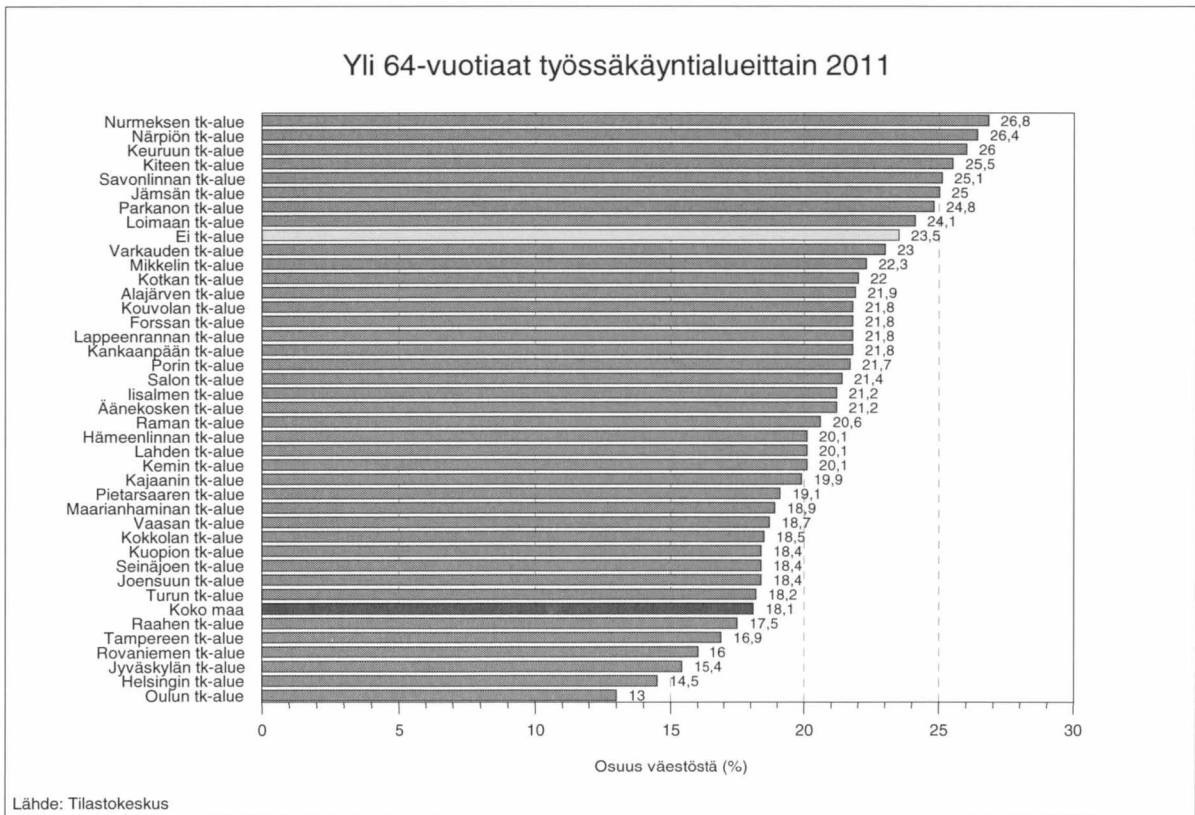
Kuva 17.1. Väkiluku työssäkäyntialueittain 2011.

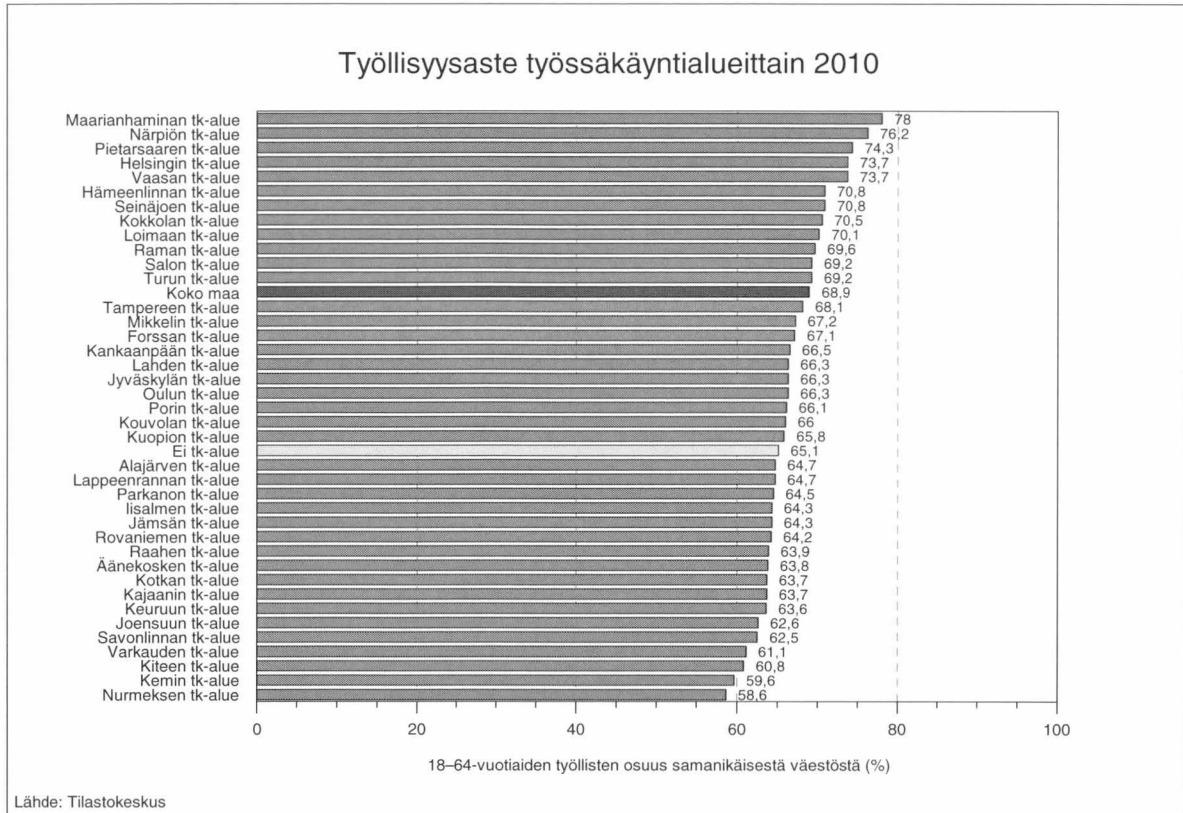
Kuva 17.2. Väkiluvun muutos työssäkäyntialueittain 2011.

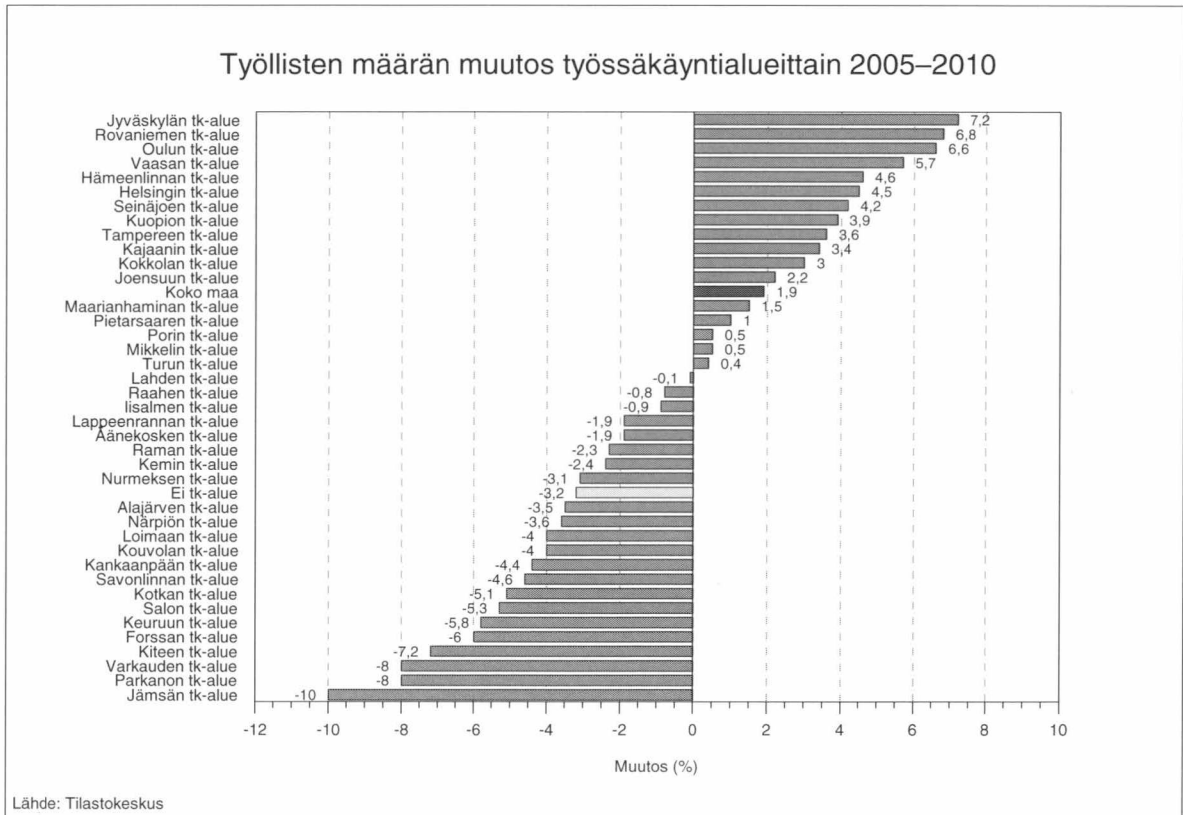
Kuva 17.3. 15–64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2011.

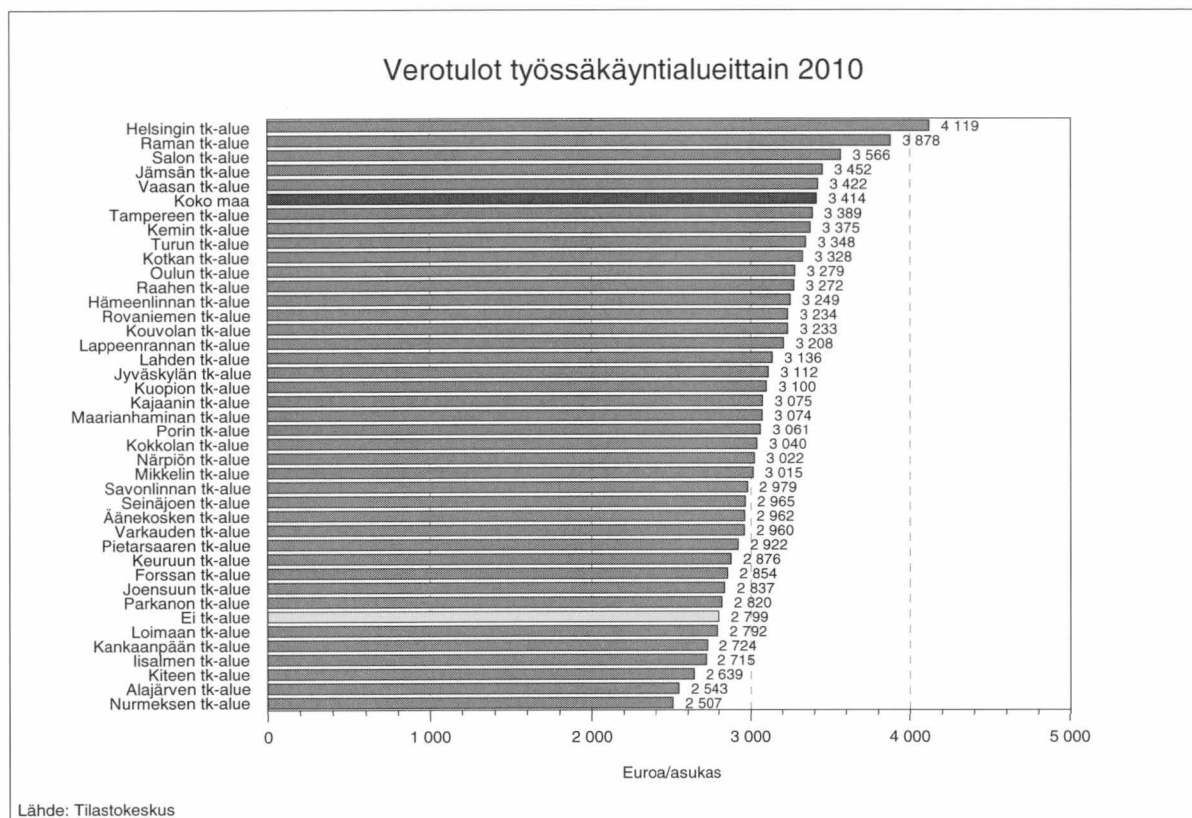
Kuva 17.4. Yli 64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2011.

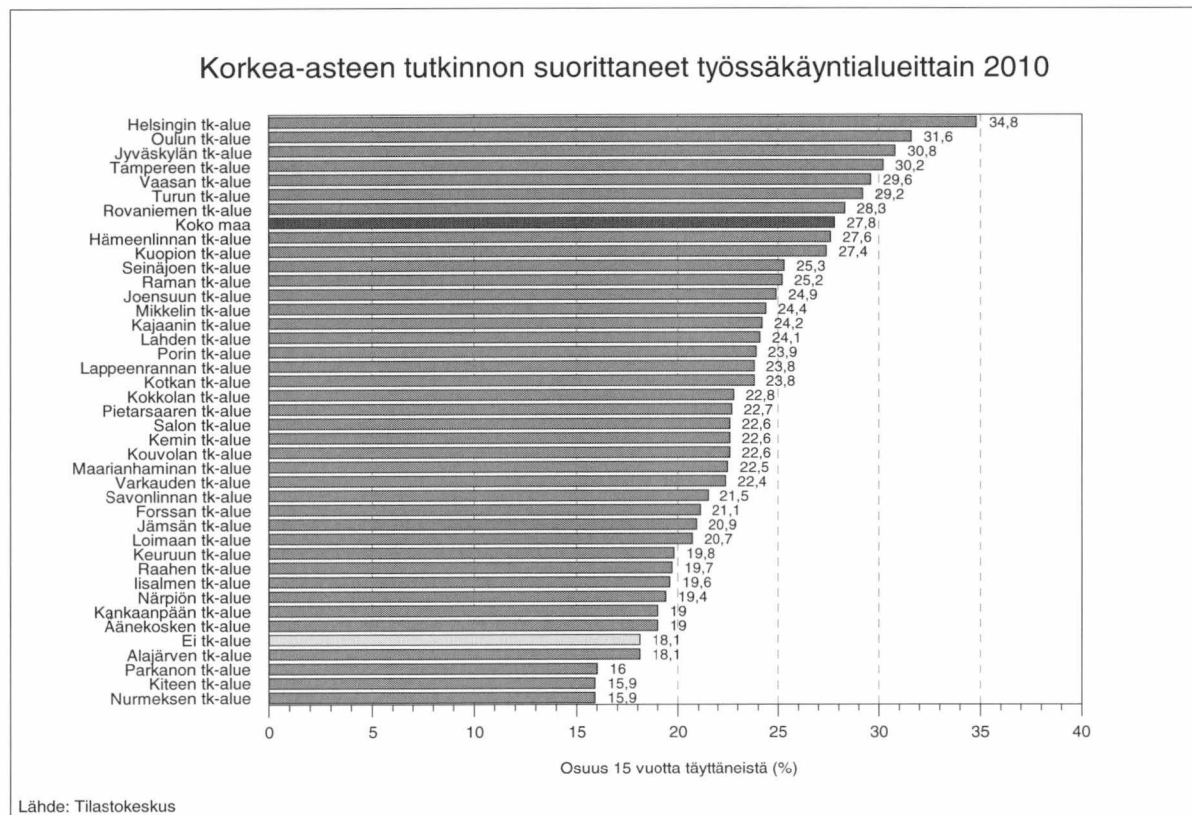
Kuva 17.5. Työllisyysaste työssäkäyntialueittain 2010.

Kuva 17.6. Työllisten määrän muutos työssäkäyntialueittain 2005–2010.

Kuva 17.7. Verotulot työssäkäyntialueittain 2010.

Kuva 17.8. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet työssäkäyntialueittain 2010.

Aluemuutokset 1.1.2012

Ei seutukunta- eikä maakuntamuutoksia.

Aluemuutokset 1.1.2011

Seutukuntamuutokset

Rantasalmi (681) siirtyi Pieksämäen seutukunnasta (105) Savonlinnan seutukuntaan (103).

Sipoo (753) siirtyi Porvoon seutukunnasta (201) Helsingin seutukuntaan (011).

Itä-Uudenmaan maakunnan (20) yhdistyessä Uudenmaan maakuntaan (01) Porvoon seutukunnan (201) numero muuttuu 015:ksi ja Loviisan seutukunnan (202) numero muuttuu 016:ksi.

Kuhmalahti (289) liitettiin Kangasalaan (211), jolloin entisen Kuhmalahden kunnan alue siirtyi Kaakkois-Pirkanmaan seutukunnasta (062) Tampereen seutukuntaan (064).

Pälkäne (635) siirtyi Kaakkois-Pirkanmaan seutukunnasta (062) Tampereen seutukuntaan (064). Näiden kahden muutoksen myötä Kaakkois-Pirkanmaan seutukunta (062) lakkautetaan.

Maakuntamuutokset

Itä-Uudenmaan maakunnan (20) kunnat liittyivät Uudenmaan maakuntaan (01), jolloin Itä-Uudenmaan maakunta lakkautettiin ja maakuntien lukumäärä väheni yhdeksääntoista.

Aluemuutokset 1.1.2010

Seutukuntamuutokset

Himanka (095) liitettiin Kalajoen kuntaan (208), jolloin entisen Himangan kunnan alue siirtyi Kokkolan seutukunnasta (162) Ylivieskan seutukuntaan (177).

Orivesi (562) siirtyi Ylä-Pirkanmaan seutukunnasta (069) ja Hämeenkyrö (108) siirtyi Luoteis-Pirkanmaan seutukunnasta (061) Tampereen seutukuntaan (064).

Juuka (176) siirtyi Pielisen Karjalan seutukunnasta (125) Joensuun seutukuntaan (122).

Heinola (111), Sysmä (781) ja Hartola (081) siirtyivät Heinolan seutukunnasta (072) Lahden seutukuntaan (071), jolloin Heinolan seutukunta lakkasi olemasta.

Siikalatvan seutukunnan (175) nimi muuttui Haapaveden-Siikalatvan seutukunnaksi (175).

Seutukunnan 153 nimi on Sydösterbotten (ent. Suupohjan rannikkoseutu).

Loviisan seutukunnasta (202) siirtyi Haavisto-Vastilan osa-alue Kotka-Haminan (082) seutukuntaan.

Maakuntamuutokset

Himanka (095) liitettiin Kalajoen kuntaan (208), jolloin entisen Himangan kunnan alue siirtyi Keski-Pohjanmaan maakunnasta (16) Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan (17).

Itä-Uudeltamaalta (20) siirtyi Haavisto-Vastilan osa-alue Kymenlaaksoon (08).

KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Tilastokeskuksen tietokantapalveluita:

AlueOnline	www.tilastokeskus.fi/alueonline
StatFin-tilastopalvelu	www.tilastokeskus.fi/statfin
Kaupunki- ja seutuindikaattorit	www.tilastokeskus.fi/kasit
Kunnittaiset toimipaikkatilastot	www.tilastokeskus.fi/kunto
Altika	www.tilastokeskus.fi/altika
Väestötilastopalvelu	www.tilastokeskus.fi/vaestotilastopalvelu
Yritys- ja toimipaikkarekisteri	www.tilastokeskus.fi/yrityrekisteri

Tilastokeskus	www.tilastokeskus.fi
Asumisen rahoitus ja kehittämiskeskus	www.ara.fi
Kainuun maakuntayhtymä	www.kainuu.fi
Metsähallitus	www.metsa.fi
Työ- ja elinkeinoministeriö	www.tem.fi
VR	www.vr.fi

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 4:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huonelukuun.

Alueella työssäkäyvillä tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Aluetilinpidon tietosisältö on laajentunut ja tiedot ovat yhteensopivia koko maan tietojen kanssa. Uusittu aluetilinpito vastaa käsitteiltään ja luokituksiltaan Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän 1995 ohjeistusta (EKT95). Tietoja taloustoimista on suuralueittain, maakunnittain ja seutukunnittain.

Asunnottomat. Asunnottomiin tilastoidaan ulkona, erilaisissa tilapäissuojissa ja yömajoissa majoittuvat sekä erilaisissa laitoksissa asunnon puutteen vuoksi asustavat ja myös vangit, joilla ei ole asuntoa tiedossa. Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona majoittuvat tai kiertävät luetaan myös asunnottomiksi.

Asuntokunta. Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Asuntojen varustetaso. Hyvin varustettu asunto: asunnossa on vesijohto, viemäri, lämminvesi, WC, peseytymistilat (joko suihku, kylpyhuone tai huoneistokohtainen sauna) ja keskus- tai sähkölämmitys.

Asuntojen hallintaperusteet: **omistusasunto** (asunnon haltija omistaa talon tai asunto-osakkeet), **vuokra-asunto** (aravavuokra-asunto, korkotukivuokra-asunto tai muu vuokra-asunto), **muu hallintaperuste** (asumisoikeusasunto, syytinki, sukulaisuus), **tuntematon** (ei tiedossa).

Arvonlisäys on bruttokansantuotteen toimialoittainen arvo.

Bruttokansantuote (BKT). Bruttokansantuote on lopputulos kotimaassa vuoden aikana tapahtuneesta taloudellisesta tuotantotoiminnasta. BKT:sta ei vielä ole vähennetty tuotantovälineistön kulumista (kiinteän pääoman arvon vähennemistä).

Huoltosuhteet: *Demografinen eli väestöllinen huoltosuhde* ilmaisee alle 15- ja yli 64-vuotiaiden määrän yhtä työikäistä (15–64-vuotias) kohti. *Taloudellinen huoltosuhde* kertoo, kuinka monta työtöntä ja työvoiman ulkopuolella olevaa (lapset, opiskelijat, eläkeläiset jne.) on yhtä työllistä kohti.

Informaatiosektori koostuu tavaratuotannon, palvelutuotannon ja sisältötuotannon (laaja määritelmä) toimialoista (TOL 2008). ks. liite 2.

Jalostusarvo (EU:n määritelmän mukainen arvonlisäys perushintaan sisältäen tukipalkkiot) mittaa eri tuotannontekijöiden yhteenlaskettua jalostusarvoa toimipaikan liiketoiminnasta. Tuotannon bruttoarvon avulla voidaan laskea jalostusarvo seuraavasti: BRUTTOARVO - aine- ja tarvikeostot - ostot yrityksen muilta toimipaikoilta - varastojen muutos - ulkopuoliset palvelut - muut kiinteät ja muuttuvat kulut pl. henkilöstökulut + kauppatavaroiden hankinta = JALOSTUSARVO.

Koulutusastejaottelu noudattaa pääosin koulujärjestelmän rakennetta, jossa koulutus etenee vuosijaksoittain alemmilla ylemmille koulutusasteille.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin alueen 20 vuotta täytäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso.

Mediaani on suuruusjärjestykseen asetettujen havaintoarvojen keskimäinen arvo (tai kahden keskimäisen keskiarvo tai jompikumpi keskimäisistä arvoista, jos havaintoja on parillinen määrä).

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukaslukuun.

Nettomuutto on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

NUTS -alueluokitusta käytetään Euroopan unionin tilastovirastoon Eurostatiin lähetettävissä tilastoissa: NUTS 1 (Manner-Suomi, Ahvenanmaa), NUTS 2 (suuralueet 5 kpl) ja NUTS 3 (maakunnat 19 kpl).

Pendelöinnillä tarkoitetaan työssäkäyntiä oman asuinalueen ulkopuolella.

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista (rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus on valmistunut käyttökuntoon.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt sisäasiainministeriö. Seutukuntia on Suomessa 70 kpl (1.1.2012).

Tilastollinen kuntaryhmitys. Kaupunkimaiset kunnat: Väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. **Taajaan asutut kunnat:** Väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000. **Maaseutumaiset kunnat:** Väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 sekä kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeiseksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15–74-vuotiaat henkilöt, jotka ovat laskentahetkellä työllisiä.

Työllisyysaste lasketaan 18–64-vuotiaiden työllisten prosentiosuutena samanikäisestä väestöstä.

Työpaikkaomavaraisuus ilmaisee alueen työpaikkojen ja alueella asuvan työllisen työvoiman määrän välisen suhteen. Mikäli alueen työpaikkojen määrä on suurempi kuin työllisten määrä, alueen omavaraisuusaste ylittää 100 %.

Työttömyysasteella tarkoitetaan työttömän työvoiman prosentiosuutta koko työvoimasta.

Työvoimaan luetaan kaikki 15–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat työllisiä tai työttömiä. Työvoimaan kuuluvuus on ratkaistu eri rekistereistä saatujen tietojen perusteella.

Yritystoimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

Kunnallistalouden käsitteet:

Tehtäväkohtaiset nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalouden menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja arvonalentumiset sekä vyörytyserät. Käyttötuottoihin on laskettu toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Vuosikate osoittaa sen tulo- ja menojen, joka juoksevien menojen maksamisen jälkeen jää jäljelle käytettäväksi investointeihin, sijoituksiin ja lainojen lyhennyksiin. Vuosikate on keskeinen kateluku arvioitaessa tulo- ja menojen riittävyyttä. Perusoletus on, että tulo- ja menojen on riittävä, jos vuosikate on vähintään käyttöomaisuuden poistojen suuruinen. Poistot kuvaavat keskimääräistä vuosittaista korvausinvestointitarvetta. Mikäli vuosikate kattaa poistot (korvausinvestoinnit), kunnan ei tarvitse velkaantua, realisoida käyttöomaisuuttaan tai pitkäaikaisia sijoituksiaan tai vähentää toimintapääomaansa pitääkseen palvelujen tuotantovälineet toimintakunnossa. Jos vuosikate jää negatiiviseksi, tulo- ja menojen ei riitä edes juokseviin menoihin.

Kuvaluettelo

Alueet

- 1.1. Maakunnat ja seutukunnat 2012
- 1.2. Työssäkäyntialueet 2011
- 1.3. Väestötiheys seutukunnittain 2012
- 1.4. Maapinta-ala maakunnittain 2012

Väestö

- 2.1. Maakuntien osuus koko maan väestöstä 2011
 - 2.2. Väkiluku Suomessa 1850–2011
 - 2.3. Väestön ikärakenne koko maassa 1990–2011
 - 2.4. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne koko maassa 2011
 - 2.5. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne kuntaryhmittäin koko maassa 2011
 - 2.6. Väkiluku seutukunnittain 2011
 - 2.7. Väkiluku seutukunnittain 2011
 - 2.8. Väkiluku maakunnittain 2011
 - 2.9. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2011
 - 2.10. Väkiluvun muutos maakunnittain 2011
 - 2.11. Väkiluvun muutos seutukunnittain 2011
 - 2.12. Alle 7-vuotiaat seutukunnittain 2011
 - 2.13. Alle 7-vuotiaat maakunnittain 2011
 - 2.14. Alle 15-vuotiaat seutukunnittain 2011
 - 2.15. Alle 15-vuotiaat maakunnittain 2011
 - 2.16. 15–64-vuotiaat seutukunnittain 2011
 - 2.17. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2011
 - 2.18. Yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2011
 - 2.19. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2011
 - 2.20. Alle 15- ja yli 64-vuotiaat seutukunnittain 2011
 - 2.21. Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2011
 - 2.22. Demografinen huoltosuhte seutukunnittain 2011
 - 2.23. Demografinen huoltosuhte maakunnittain 2011
 - 2.24. Väestön keski-ikä seutukunnittain 2011
 - 2.25. Väestön keski-ikä maakunnittain 2011
 - 2.26. Sukupuolirakenne seutukunnittain 2011
 - 2.27. Sukupuolirakenne maakunnittain 2011
- Syntyvyys ja kuolleisuus
- 2.28. Syntyneet ja kuolleet koko maassa 1975–2011 sekä ennuste vuoteen 2040
 - 2.29. Syntyneet ja kuolleet seutukunnittain 2011
 - 2.30. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2011
 - 2.31. Syntyneiden enemmyys seutukunnittain 2011
 - 2.32. Syntyneiden enemmyys maakunnittain 2011
- Muuttoliike
- 2.33. Seutukuntien välinen muutto iän mukaan 1995–2011
 - 2.34. Siirtolaisuus koko maassa 1945–2011
 - 2.35. Muuttotase seutukunnittain 2011
 - 2.36. Muuttotase seutukunnittain 2011
 - 2.37. Muuttotase maakunnittain 2011
 - 2.38. Nettomaahanmuutto seutukunnittain 2011
 - 2.39. Nettomaahanmuutto maakunnittain 2011
 - 2.40. Syntyneiden enemmyys maakunnittain 2011
 - 2.41. Muuttotase maakunnittain 2011
 - 2.42. 15–64-vuotiaat maakunnittain 2011
 - 2.43. Yli 64-vuotiaat maakunnittain 2011
- Ulkomaan kansalaiset
- 2.44. Ulkomaan kansalaisten määrä ja muutos koko maassa 1976–2011
 - 2.45. Suurimmat kansalaisuusryhmät sukupuolen mukaan koko maassa 2011
 - 2.46. Ulkomaan kansalaiset seutukunnittain 2011
 - 2.47. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 2011

Asuminen ja rakentaminen

Asunnot ja asutuskunnat

- 3.1. Asuntojen varustetaso seutukunnittain 2010
- 3.2. Asuntojen hallintaperuste seutukunnittain 2010
- 3.3. Omistusasuminen seutukunnittain 2010
- 3.4. Omistusasuminen maakunnittain 2010
- 3.5. Asunnot talotyypin ja rakennusvuoden mukaan koko maassa 2010
- 3.6. Asuntojen pinta-ala talotyypin mukaan koko maassa 1970–2010
- 3.7. Asuntojen neliöhinnat maakunnittain 1. neljännes 2012
- 3.8. Vakinaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala seutukunnittain 2010
- 3.9. Vakinaisesti asuttujen asuntojen pinta-ala maakunnittain 2010
- 3.10. Asutuskunnat koon mukaan seutukunnittain 2010
- 3.11. Ahtaasti asuvat asutuskunnat seutukunnittain 2010
- 3.12. Asutuskunnat talotyypin mukaan seutukunnittain 2010
- 3.13. Asunnottomat seutukunnittain 2011

Kesämökki

- 3.14. Kesämökkien lukumäärä maakunnittain 2010
- 3.15. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 2009 ja 2010
- 3.16. Kesämökki seutukunnittain 2010

- 3.17. Kesämökki maakunnittain 2010

Rakentaminen

- 3.18. Valmistuneet asunnot neljännesvuosittain koko maassa 1994–2011
- 3.19. Asuntotuotanto huoneluvun mukaan koko maassa 1982–2011
- 3.20. Asuntotuotanto seutukunnittain 2011
- 3.21. Asuntotuotanto talotyypin mukaan maakunnittain 2011
- 3.22. Asuntotuotanto talotyypin mukaan seutukunnittain 2011
- 3.23. Valmistuneet rakennukset seutukunnittain 2010
- 3.24. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 2010
- 3.25. Rakennusalan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009

Kansantalous

- 4.1. Bruttokansantuotteen muutos koko maassa 1976–2011
- 4.2. Bruttokansantuote koko maassa 1975–2011
- 4.3. Bruttokansantuote suuralueittain 2009
- 4.4. Bruttokansantuote seutukunnittain 2009, EU27 = 100
- 4.5. Bruttokansantuote maakunnittain 2009, EU27 = 100
- 4.6. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2009
- 4.7. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 2009
- 4.8. Bruttokansantuote asukasta kohti seutukunnittain 2009
- 4.9. Seutukuntien osuudet koko maan bruttokansantuotteesta 2009
- 4.10. Toimialojen osuudet arvonlisäyksestä maakunnittain 2009
- 4.11. Alkutuotannon arvonlisäys seutukunnittain 2009
- 4.12. Teollisuuden ja rakentamisen arvonlisäys seutukunnittain 2009
- 4.13. Palvelutoimialojen arvonlisäys seutukunnittain 2009

Koulutus

- 5.1. Väestön koulutus rakenne sukupuolen ja kuntaryhmän mukaan koko maassa 2010
- 5.2. Väestön koulutusaste seutukunnittain 2010
- 5.3. Koulutustaso seutukunnittain 2010
- 5.4. Koulutustaso maakunnittain 2010
- 5.5. Koulutuksen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009
- 5.6. Kuntien opetus- ja kulttuuritoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010

Kunnallistalous

- 6.1. Kunnallistalouden tulot maakunnittain 2010
- 6.2. Kuntien verotulot seutukunnittain 2010
- 6.3. Kuntien verotulot maakunnittain 2010
- 6.4. Kuntien verotulot seutukunnittain 2010
- 6.5. Kuntien valtionosuudet seutukunnittain 2010
- 6.6. Kuntien vuosikate seutukunnittain 2010

Liikenne ja matkailu

- 7.1. Tieliikenteessä kuolleet koko maassa 1970–2011
- 7.2. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 2003–2011
- 7.3. Henkilöautot seutukunnittain 2011
- 7.4. Henkilöautot maakunnittain 2011
- 7.5. Rautatieliikenteen matkustajien määrä kotimaan liikenteessä 1980–2011

Matkailu

- 7.6. Yöpymisten muutos majoitusliikkeissä koko maassa 1996–2011
- 7.7. Yöpymiset majoitusliikkeissä maakunnittain 2011
- 7.8. Ulkomaalaisten yöpymiset asuinmaan mukaan koko maassa 2010–2011
- 7.9. Yöpymiset majoitusliikkeissä kansallisuuden mukaan maakunnittain 2011
- 7.10. Toiminnassa oleva majoituskapasiteetti maakunnittain 2011
- 7.11. Majoitus- ja ravitsemistoiminnan liikevaihto maakunnittain 2010
- 7.12. Majoitus- ja ravitsemistointipaikat seutukunnittain 2012
- 7.13. Majoitus- ja ravitsemistointipaikat maakunnittain 2012
- 7.14. Majoitus- ja ravitsemistointinnan työpaikat seutukunnittain 2009
- 7.15. Majoitus- ja ravitsemistointinnan työpaikat maakunnittain 2009
- 7.16. Suomalaisten tekemät matkat 1991–2010
- 7.17. Kotimaan vapaa-ajanmatkat maksullisessa majoituksessa kohdemaakunnittain 2009 ja 2010

Maa-, metsä- ja kalatalous

- 8.1. Työllinen työvoima alkutuotannossa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 8.2. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 8.3. Alkutuotannon työllistyvyys maakunnittain 2009
- 8.4. Alkutuotannon työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 8.5. Maatilayritysten tulos seutukunnittain 2010
- 8.6. Maatilayritysten tulos maakunnittain 2010
- 8.7. Maatilayritysten velat seutukunnittain 2010
- 8.8. Maatilayritysten velat maakunnittain 2010
- 8.9. Maatilayritysten viljelty peltoala seutukunnittain 2010
- 8.10. Maatilayritysten viljelty peltoala maakunnittain 2010

- 8.11. Maatilayritysten metsämaa seutukunnittain 2010
- 8.12. Maatilayritysten metsämaa maakunnittain 2010
- Palvelut**
- 9.1. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla sukupuolen ja toimialan mukaan koko maassa 2009
- 9.2. Työllinen työvoima palvelutoimialoilla iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 9.3. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 9.4. Palvelutoimialojen työllistyvyys maakunnittain 2009
- 9.5. Palvelutoimialojen työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 9.6. Kaupan työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009
- Sosiaaliturva**
- 10.1. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työllistyvyys iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 10.2. Terveys- ja sosiaalipalvelujen työpaikat sukupuolen mukaan seutukunnittain 2009
- 10.3. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010
- 10.4. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset maakunnittain 2010
- 10.5. Kuntien sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset seutukunnittain 2010
- 10.6. Kuntien kotipalvelun nettokustannukset seutukunnittain 2010
- Teollisuus**
- 11.1. Työllinen työvoima jalostuksessa iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 11.2. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 11.3. Jalostuksen työllistyvyys maakunnittain 2009
- 11.4. Jalostuksen työllistyvyys seutukunnittain 2009
- 11.5. Teollisuustoiminnan henkilöstö seutukunnittain 2010
- 11.6. Teollisuustoiminnan tuottavuus seutukunnittain 2010
- 11.7. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2010
- 11.8. Teollisuustoiminnan jalostusarvo seutukunnittain 2010
- 11.9. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2010
- 11.10. Teollisuustoiminnan investoinnit seutukunnittain 2010
- 11.11. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2010
- 11.12. Toimipaikat maakunnittain 2012
- 11.13. Työllisten määrän muutos maakunnittain 2009–2010
- 11.14. Teollisuustoiminnan jalostusarvo maakunnittain 2010
- 11.15. Teollisuustoiminnan investoinnit maakunnittain 2010
- Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta**
- Tutkimus- ja kehittämistoiminta**
- 12.1. Tutkimus- ja kehittämistoimen menot koko maassa 1997–2010
- 12.2. Tutkimus- ja kehittämistoimen menojen osuus koko maasta maakunnittain 2010
- 12.3. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö koko maassa 1997–2010
- 12.4. Tutkimus- ja kehittämistoimen henkilöstö maakunnittain 2010
- 12.5. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2010
- 12.6. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot maakunnittain 2010
- 12.7. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot seutukunnittain 2010
- Informaatiosektori**
- 12.8. Informaatiosektorin toimipaikat seutukunnittain 2012
- 12.9. Informaatiosektorin toimipaikat maakunnittain 2012
- 12.10. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2009
- 12.11. Informaatiosektorin työpaikat maakunnittain 2009
- 12.12. Informaatiosektorin työpaikat seutukunnittain 2009
- Tulot ja kulutus**
- 13.1. Asuntokuntien tulojen reaalikehitys koko maassa 1995–2010
- 13.2. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo seutukunnittain 2010
- 13.3. Asuntokunnan käytettävissä oleva rahatulo maakunnittain 2010
- 13.4. Asuntokunnan käytettävissä olevan rahatulon muutos seutukunnittain 2005–2010
- 13.5. Asuntokuntien velat velkalajeittain koko maassa 2002–2010
- 13.6. Asuntokuntien velat ikäryhmittäin koko maassa 2002–2010
- 13.7. Asuntokuntien asuntovelat ikäryhmittäin koko maassa 2002–2010
- 13.8. Asuntokuntien velat seutukunnittain 2010
- 13.9. Asuntovelat seutukunnittain 2010

- 13.10. Asuntovelat maakunnittain 2010
- Työmarkkinat**
- Työllisyys**
- 14.1. Työllinen työvoima sukupuolen mukaan koko maassa 1990–2010
- 14.2. Työllinen työvoima työnantajasektorin ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 14.3. Työllinen työvoima toimialoittain koko maassa 2009
- 14.4. Työllinen työvoima sukupuolen, iän ja toimialan mukaan koko maassa 2009
- Yrittäjät**
- 14.5. Yrittäjät koko maassa 1990–2010
- 14.6. Yrittäjät toimialan ja sukupuolen mukaan koko maassa 2009
- 14.7. Yrittäjät sukupuolen mukaan seutukunnittain 2010
- 14.8. Työpaikkaomavaraisuus seutukunnittain 2009
- 14.9. Työpaikkaomavaraisuus maakunnittain 2009
- 14.10. Työllisyysaste seutukunnittain 2010
- 14.11. Työllisyysaste maakunnittain 2010
- 14.12. Sisäänpendelöinti seutukunnittain 2009
- 14.13. Sisäänpendelöinti maakunnittain 2009
- 14.14. Ulospendelöinti seutukunnittain 2009
- 14.15. Ulospendelöinti maakunnittain 2009
- 14.16. Taloudellinen huoltosuhte seutukunnittain 2010
- Työttömyys**
- 14.17. Työttömyysaste kuukausittain koko maassa 1995–2012
- 14.18. Työttömät iän ja sukupuolen mukaan koko maassa 2010
- 14.19. Työllisyysaste ja työttömyysaste koko maassa 2000–2010
- 14.20. Työttömyyden muutos seutukunnittain 2011–2012
- 14.21. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2012
- 14.22. Työttömyysaste seutukunnittain maaliskuussa 2012
- 14.23. Työttömyysaste maakunnittain maaliskuussa 2012
- 14.24. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työvoimasta)
- 14.25. Pitkäaikaistyöttömät maakunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työvoimasta)
- 14.26. Pitkäaikaistyöttömät seutukunnittain maaliskuussa 2012 (osuus työttömistä)
- Ympäristö**
- 15.1. Luonnonpuistot ja kansallispuistot 2012
- 15.2. Typen oksidien päästöt seutukunnittain 2010
- 15.3. Typen oksidien päästöt maakunnittain 2010
- 15.4. Hiukkaspäästöt seutukunnittain 2010
- 15.5. Hiukkaspäästöt maakunnittain 2010
- 15.6. Rikkidioksidipäästöt seutukunnittain 2010
- 15.7. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 2010
- Yritykset ja toimipaikat**
- 16.1. Yritysten lukumäärä, henkilöstö ja liikevaihto toimialoittain koko maassa 2010
- 16.2. Toimipaikkojen liikevaihto seutukunnittain 2010
- 16.3. Toimipaikkojen liikevaihto maakunnittain 2010
- 16.4. Toimipaikkojen henkilöstö seutukunnittain 2010
- 16.5. Toimipaikat seutukunnittain 2012
- 16.6. Toimipaikat maakunnittain 2012
- Aloittaneet ja lopettaneet yritykset**
- 16.7. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset koko maassa 1997–2011
- 16.8. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset maakunnittain 2010
- 16.9. Aloittaneet ja lopettaneet yritykset seutukunnittain 2010
- Konkurssit**
- 16.10. Vireille pannut konkurssit koko maassa neljännesvuosittain 2003–2011
- 16.11. Vireille pannut konkurssit maakunnittain 2010–2011
- 16.12. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta maakunnittain 2010–2011
- 16.13. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunta seutukunnittain 2011
- Työssäkäyntialueet**
- 17.1. Väkiluku työssäkäyntialueittain 2011
- 17.2. Väkiluvun muutos työssäkäyntialueittain 2011
- 17.3. 15–64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2011
- 17.4. Yli 64-vuotiaat työssäkäyntialueittain 2011
- 17.5. Työllisyysaste työssäkäyntialueittain 2010
- 17.6. Työllisten määrän muutos työssäkäyntialueittain 2005–2010
- 17.7. Verotulot työssäkäyntialueittain 2010
- 17.8. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet työssäkäyntialueittain 2010

Maakunta:

Seutukunta

Kunnat 2012

Ahvenanmaa:

Mariehamns stad
Ålands landsbygd
Ålands skärgård

Maarianhamina
Eckerö, Finström, Geta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland, Saltvik, Sund
Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga, Vårdö

Etelä-Karjala:

Imatran
Lappeenranta

Imatra, Parikkala, Rautjärvi, Ruokolahti
Lappeenranta, Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari

Etelä-Pohjanmaa:

Järviseedun
Kuusiokuntien
Seinäjoen
Suupohjan

Alajärvi, Evijärvi, Lappajärvi, Soini, Vimpeli
Alavus, Kuortane, Töysä, Ähtäri
Ilmajoki, Jalasjärvi, Kauhava, Kurikka, Lapua, Seinäjoki
Isojoki, Karijoki, Kauhajoki, Teuva

Etelä-Savo:

Mikkelin
Pieksämäen
Savonlinnan

Hirvensalmi, Kangasniemi, Mikkeli, Mäntyharju, Pertunmaa, Puumala, Ristiina
Joroinen, Juva, Pieksämäki
Enonkoski, Heinävesi, Kerimäki, Punkaharju, Rantasalmi, Savonlinna, Sulkava

Kainuu:

Kajaani
Kehys-Kainuun

Kajaani, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala
Hyrnsalmi, Kuhmo, Puolanka, Suomussalmi

Kanta-Häme:

Forssan
Hämeenlinnan
Riihimäen

Forssa, Humppila, Jokioinen, Tammela, Ypäjä
Hattula, Hämeenlinna, Janakkala
Hausjärvi, Loppi, Riihimäki

Keski-Pohjanmaa:

Kaustisen
Kokkolan

Halsua, Kaustinen, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Veteli
Kannus, Kokkola

Keski-Suomi:

Joutsan
Jyväskylän
Jämsän
Keuruun
Saarijärvi-Viitasaaren
Äänekosken

Joutsa, Luhanka
Hankasalmi, Jyväskylä, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen
Jämsä, Kuhmoinen
Keuruu, Multia
Kannonkoski, Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas, Saarijärvi, Viitasaari
Konnevesi, Äänekoski

Kymenlaakso:

Kotka-Haminan
Kouvolan

Hamina, Kotka, Miehikkälä, Pyhtää, Virolahti
Iitti, Kouvola

Lappi:

Itä-Lapin
Kemi-Tornion
Pohjois-Lapin
Rovaniemen
Torniolaakson
Tunturi-Lapin

Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski
Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola, Tornio
Inari, Sodankylä, Utsjoki
Ranua, Rovaniemi
Pello, Ylitornio
Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio

Pirkanmaa:

Etelä-Pirkanmaan
Lounais-Pirkanmaan
Luoteis-Pirkanmaan
Tampereen

Akaa, Urjala, Valkeakoski
Punkalaidun, Sastamala
Ikaalinen, Kihniö, Parkano
Hämeenkyrö, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Orivesi, Pirkkala, Pälkäne, Tampere,
Vesilahti, Ylöjärvi

Ylä-Pirkanmaan

Juupajoki, Mänttä-Vilppula, Ruovesi, Virrat

Pohjanmaa:

Jakobstadsregionen
Kyrönmaan
Sydösterbotten
Vaasan

Kruunupyy, Luoto, Pedersören kunta, Pietarsaari, Uusikaarlepyy
Isokyrö, Laihia, Vähäkyrö
Kaskinen, Kristiinankaupunki, Närpiö
Korsnäs, Maalahti, Mustasaari, Vaasa, Vöyri

Pohjois-Karjala:

Joensuu Ilomantsi, Joensuu, Juuka, Kontiolahti, Liperi, Outokumpu, Polvijärvi
Keski-Karjalan Kesälahti, Kitee, Rääkkylä, Tohmajärvi
Pielisen Karjalan Lieksa, Nurmes, Valtimo

Pohjois-Pohjanmaa:

Haapaveden-Siikalatvan Haapavesi, Pyhäntä, Siikalatva
Koillismaan Kuusamo, Taivalkoski
Nivala-Haapajärven Haapajärvi, Kärsämäki, Nivala, Pyhäjärvi, Reisjärvi
Oulun Hailuoto, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Liminka, Lumijoki, Muhos, Oulu,
Oulunsalo, Tyrnävä
Oulunkaaren Ii, Pudasjärvi, Utajärvi, Yli-Ii
Raahen Pyhäjoki, Raahen, Siikajoki, Vihanti
Ylivieskan Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen, Sievi, Ylivieska

Pohjois-Savo:

Koillis-Savon Juankoski, Kaavi, Nilsia, Rautavaara, Tuusniemi
Kuopion Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi
Sisä-Savon Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto
Varkauden Leppävirta, Varkaus
Ylä-Savon Iisalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Pielavesi, Sonkajärvi, Vieremä

Päijät-Häme:

Lahten Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola,
Orimattila, Padasjoki, Sysmä

Satakunta:

Pohjois-Satakunnan Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Lavia, Siikainen
Porin Harjavalta, Huittinen, Kokemäki, Luvia, Merikarvia, Nakkila, Pomarkku, Pori, Ulvila
Rauman Eura, Eurajoki, Köyliö, Rauma, Säskylä

Uusimaa:

Helsingin Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Karjalohja, Karkkila, Kauniainen, Kerava,
Kirkkonummi, Lohja, Mäntsälä, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Pornainen, Sipoo, Siuntio,
Tuusula, Vantaa, Vihti
Loviisan Lapinjärvi, Loviisa
Porvoon Askola, Myrskylä, Porvoo, Pukkila
Raaseporin Hanko, Inkoo, Raasepori

Varsinais-Suomi:

Loimaan Aura, Koski Tl, Loimaa, Marttila, Oripää, Pöytyä, Tarvasjoki
Salon Salo, Somero
Turun Kaarina, Lieto, Masku, Mynämäki, Naantali, Nousiainen, Paimio, Raisio, Rusko, Sauvo,
Turku
Vakka-Suomen Kustavi, Laitila, Pyhäranta, Taivassalo, Uusikaupunki, Vehmaa
Åboland-Turunmaan Kemiönsaari, Parainen

Informaatiosektori

Informaatiosektorin toimialat:

Tavaratuotanto:

- 261 Elektronisten komponenttien ja piirilevyjen valmistus
- 262 Tietokoneiden ja niiden oheislaitteiden valmistus
- 263 Viestintälaitteiden valmistus
- 264 Viihde-elektroniikan valmistus
- 268 Tallennevälineiden valmistus

Palvelutuotanto:

- 4651 Tietokoneiden, oheislaitteiden ja ohjelmistojen tukkukauppa
- 4652 Elektroniikka- ja viestintälaitteiden ja osien tukkukauppa
- 582 Ohjelmistojen kustantaminen
- 61 Televiestintä
- 62 Ohjelmistot, konsultointi ja siihen liittyvä toiminta
- 631 Tietojenkäsittely, palvelintilan vuokraus ja niihin liittyvät palvelut; verkkoportaalit
- 951 Tietokoneiden ja viestintälaitteiden korjaus

Sisältötuotanto:

- 581 Kirjojen ja lehtien kustantaminen ja muu kustannustoiminta
- 591 Elokuva-, video- ja televisio-ohjelmatoiminta
- 592 Äänitysstudiot; äänitteiden ja musiikin kustantaminen
- 601 Radio-ohjelmien tuottaminen ja lähettäminen
- 602 Televisio-ohjelmien tuottaminen ja lähettäminen
- 639 Muu tietopalvelutoiminta
- lisäksi **laajaan sisältötuotantoon** lasketaan seuraavat toimialat;
- 18 Painaminen ja tallenteiden jäljentäminen
- 77220 Videofilmien vuokraus
- 72 Tieteellinen tutkimus ja kehittäminen
- 743 Kääntäminen ja tulkkaukset
- 8219 Sihteeri-, toimisto- ja postituspalvelut
- 91 Kirjastojen, arkistojen, museoiden ja muiden kulttuurilaitosten toiminta
- 9001 Esittävät taiteet
- 9002 Esittäviä taiteita palveleva toiminta
- 9003 Taiteellinen luominen
- 9321 Huvi- ja teemapuistojen toiminta

Lisätietoja: tilastokeskus.fi/luokitukset

Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2012 on seutukunnittaiseen ja maakunnittaiseen aluejakoon perustuva kokoomajulkaisu. Se tarjoaa päättäjille, asiantuntijoille ja muille tiedonkäyttäjille ajan-kohtaista valmiiksi muokattua aluetietoa Suomesta. Katsaus sisältää havainnollisia diagrammeja ja teemakarttoja eri aihealueilta:

– Alueet	– Sosiaaliturva
– Asuminen ja rakentaminen	– Teollisuus
– Kansantalous	– Tiede, teknologia ja tietoyhteiskunta
– Koulutus	– Tulot ja kulutus
– Kunnallistalous	– Työmarkkinat
– Liikenne ja matkailu	– Väestö
– Maa-, metsä- ja kalatalous	– Ympäristö
– Palvelut	– Yritykset ja toimipaikat

Seutukunta- ja maakuntakatsauksen sisältämä materiaali on tilattavissa myös AlueOnline-palvelusta. Tutustu palveluun osoitteessa: www.tilastokeskus.fi/alueonline

Aluekatsaus-sarjan julkaisut:

Etelä-Suomen katsaus 2012
Itä-Suomen katsaus 2012
Länsi-Suomen katsaus 2012
Pohjois-Suomen katsaus 2012
Kuntakatsaus 2012
Seutukunta- ja maakuntakatsaus 2012

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 08 535 1410
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1456-2480
ISBN 978-952-244-350-2
Tuotenumero 3277

9 789522 443502